

Brusel 18. dubna 2018
(OR. en)

Interinstitucionální spis:
2018/0091 (NLE)

7960/18
ADD 1

WTO 64
SERVICES 13
COASI 81

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	18. dubna 2018
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2018) 192 final - ANNEX 1
Předmět:	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Japonskem o hospodářském partnerství

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2018) 192 final - ANNEX 1.

Příloha: COM(2018) 192 final - ANNEX 1

V Bruselu dne 18.4.2018
COM(2018) 192 final

ANNEX 1

PŘÍLOHA

návrhu rozhodnutí Rady

o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Japonskem o hospodářském partnerství

DOHODA MEZI EVROPSKOU UNIÍ A JAPONSKEM
O HOSPODÁŘSKÉM PARTNERSTVÍ

OBSAH

PREAMBULE

KAPITOLA 1 OBECNÁ USTANOVENÍ (články 1.1 ž 1.9)

KAPITOLA 2 OBCHOD SE ZBOŽÍM

ODDÍL A Obecná ustanovení (články 2.1 až 2.5)

ODDÍL B Národní zacházení a přístup zboží na trh (články 2.6 až 2.22)

ODDÍL C Usnadnění vývozu vinařských výrobků (články 2.23 až 2.31)

ODDÍL D Jiná ustanovení (články 2.32 až 2.35)

KAPITOLA 3 PRAVIDLA PŮVODU A POSTUPY STANOVENÍ PŮVODU

ODDÍL A Pravidla původu (články 3.1 až 3.15)

ODDÍL B Postupy stanovení původu (články 3.16 až 3.26)

ODDÍL C Různé (články 3.27 až 3.29)

KAPITOLA 4 CELNÍ ZÁLEŽITOSTI A USNADNĚNÍ OBCHODU (články 4.1 až 4.14)

KAPITOLA 5 NÁPRAVNÁ OPATŘENÍ V OBLASTI OBCHODU

ODDÍL A Obecná ustanovení (článek 5.1)

ODDÍL B Dvoustranná ochranná opatření (články 5.2 až 5.8)

ODDÍL C Souhrnná ochranná opatření (články 5.9 a 5.10)

ODDÍL D Antidumpingová a vyrovnávací opatření (články 5.11 až 5.14)

KAPITOLA 6 SANITÁRNÍ A FYTOSANITÁRNÍ OPATŘENÍ (články 6.1 až 6.16)

KAPITOLA 7 TECHNICKÉ PŘEKÁŽKY OBCHODU (články 7.1 až 7.14)

KAPITOLA 8 OBCHOD SLUŽBAMI, LIBERALIZACE INVESTIC A ELEKTRONICKÝ OBCHOD

ODDÍL A Obecná ustanovení (články 8.1 až 8.5)

ODDÍL B Liberalizace investic (články 8.6 až 8.13)

ODDÍL C	Přeshraniční obchod službami (články 8.14 až 8.19)
ODDÍL D	Vstup fyzických osob a jejich dočasný pobyt (článek 8.20 až 8.28)
ODDÍL E	Regulační rámec
PODODDÍL 1	Domácí regulace (články 8.29 až 8.32)
PODODDÍL 2	Obecně použitelná ustanovení (články 8.33 až 8.35)
PODODDÍL 3	Poštovní a kurýrní služby (články 8.36 až 8.40)
PODODDÍL 4	Telekomunikační služby (články 8.41 až 8.57)
PODODDÍL 5	Finanční služby (články 8.58 až 8.67)
PODODDÍL 6	Služby v mezinárodní námořní dopravě (články 8.68 a 8.69)
ODDÍL F	Elektronický obchod (články 8.70 až 8.81)

KAPITOLA 9 POHYB KAPITÁLU, PLATBY, PŘEVODY A DOČASNÁ OCHRANNÁ
OPATŘENÍ (články 9.1 až 9.4)

KAPITOLA 10 VEŘEJNÉ ZAKÁZKY (články 10.1 až 10.17)

KAPITOLA 11 POLITIKA HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE (články 11.1 až 11.9)

KAPITOLA 12 SUBVENCE (články 12.1 až 12.10)

KAPITOLA 13 STÁTNÍ PODNIKY, PODNIKY, KTERÝM BYLA PŘIZNÁNA ZVLÁŠTNÍ
PRÁVA ČI VÝSADY, A URČENÉ MONOPOLY (články 13.1 až 13.8)

KAPITOLA 14 DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

ODDÍL A Obecná ustanovení (články 14.1 až 14.7)

ODDÍL B Normy týkající se duševního vlastnictví

PODODDÍL 1 Autorské právo a práva s ním související (článek 14.8 až 14.17)

PODODDÍL 2 Ochranné známky (články 14.18 až 14.21)

PODODDÍL 3 Zeměpisná označení (články 14.22 až 14.30)

PODODDÍL 4 Průmyslové vzory (článek 14.31)

PODODDÍL 5 Nezapsaný vzhled výrobků (článek 14.32)

PODODDÍL 6 Patenty (články 14.33 až 14.35)

PODODDÍL 7 Obchodní tajemství a nezveřejněné výsledky zkoušek nebo jiné údaje (články 14.36 and 14.37)

PODODDÍL 8 Nové odrůdy rostlin (článek 14.38)

PODODDÍL 9 Nekalá soutěž (článek 14.39)

ODDÍL C Prosazování práva

PODODDÍL 1 Obecná ustanovení (články 14.40 a 14.41)

PODODDÍL 2 Prosazování práva – občanskoprávní prostředky nápravy (články 14.42 až 14.49)

PODODDÍL 3 Prosazování ochrany před zneužíváním obchodních tajemství
(článek 14.50)

PODODDÍL 4 Prosazování práva – opatření na hranicích (článek 14.51)

ODDÍL D Spolupráce a institucionální ujednání (články 14.52 až 14.55)

KAPITOLA 15 SPRÁVA A ŘÍZENÍ SPOLEČNOSTI (články 15.1 až 15.7)

KAPITOLA 16 OBCHOD A UDRŽITELNÝ ROZVOJ (články 16.1 až 16.19)

KAPITOLA 17 TRANSPARENTNOST (články 17.1 až 17.8)

KAPITOLA 18 OSVĚDČENÉ REGULAČNÍ POSTUPY A SPOLUPRÁCE V OBLASTI
REGULACE

ODDÍL A Osvědčené regulační postupy a spolupráce v oblasti regulace

PODODDÍL 1 Obecná ustanovení (články 18.1 až 18.3)

PODODDÍL 2 Osvědčené regulační postupy (články 18.4 až 18.11)

PODODDÍL 3 Spolupráce v oblasti regulace (články 18.12 and 18.13)

PODODDÍL 4 Institucionální ustanovení (články 18.14 až 18.16)

ODDÍL B Dobré životní podmínky zvířat (článek 18.17)

ODDÍL C Závěrečná ustanovení (články 18.18 a 18.19)

KAPITOLA 19 SPOLUPRÁCE V OBLASTI ZEMĚDĚLSTVÍ (články 19.1 až 19.8)

KAPITOLA 20 MALÉ A STŘEDNÍ PODNIKY (články 20.1 až 20.4)

KAPITOLA 21 ŘEŠENÍ SPORŮ

ODDÍL A Cíl, oblast působnosti a definice (články 21.1 až 21.3)

ODDÍL B Konzultace a mediace (články 21.4 až 21.6)

ODDÍL C Postup pro rozhodčí tribunál (články 21.7 až 21.24)

ODDÍL D Obecná ustanovení (články 21.25 až 21.30)

KAPITOLA 22 INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ (články 22.1 až 22.6)

KAPITOLA 23 ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ (články 23.1 až 23.8)

PŘÍLOHY (uvedeny jsou pouze stávající přílohy):

PŘÍLOHA 2-A ODSTRAŇOVÁNÍ A SNIŽOVÁNÍ CEL

PŘÍLOHA 2-B SEZNAM ZBOŽÍ UVEDENÉHO V ČLÁNCÍCH 2.15 A 2.17

PŘÍLOHA 2-C MOTOROVÁ VOZIDLA A JEJICH ČÁSTI

Dodatek 2-C-1 Předpisy OSN používané oběma stranami

Dodatek 2-C-2 Předpisy OSN používané jednou ze stran a dosud neposouzené druhou stranou

PŘÍLOHA 2-D USNADŇOVÁNÍ VÝVOZU ŠÓČÚ

PŘÍLOHA 2-E USNADŇOVÁNÍ VÝVOZU VINAŘSKÝCH VÝROBKŮ

PŘÍLOHA 3-A ÚVODNÍ POZNÁMKY KE SPECIFICKÝM PRAVIDLŮM PŮVODU PRODUKTU

PŘÍLOHA 3-B SPECIFICKÁ PRAVIDLA PŮVODU PRODUKTU

Dodatek 3-B-1 Ustanovení týkající se některých vozidel a jejich částí

PŘÍLOHA 3-C INFORMACE UVEDENÉ V ČLÁNKU 3.5

PŘÍLOHA 3-D ZNĚNÍ DEKLARACE O PŮVODU

PŘÍLOHA 3-E ANDORRSKÉ KNÍŽECTVÍ

PŘÍLOHA 3-F REPUBLIKA SAN MARINO

PŘÍLOHA 6 POTRAVINÁŘSKÉ PŘÍDATNÉ LÁTKY

PŘÍLOHA 8-A SPOLUPRÁCE V OBLASTI FINANČNÍ REGULACE

PŘÍLOHA 8-B LISTINY ZÁVAZKŮ TÝKAJÍCÍ SE KAPITOLY 8

PŘÍLOHA I VÝHRADY TÝKAJÍCÍ SE STÁVAJÍCÍCH OPATŘENÍ

PŘÍLOHA II VÝHRADY TÝKAJÍCÍ SE BUDOUCÍCH OPATŘENÍ

PŘÍLOHA III OBCHODNÍ NÁVŠTĚVY PRO ÚČELY USAZENÍ, OSOBY
PŘEVEDENÉ V RÁMCI SPOLEČNOSTI, INVESTOŘI A
KRÁTKODOBÉ OBCHODNÍ NÁVŠTĚVY

PŘÍLOHA IV SMLUVNÍ POSKYTOVATELÉ SLUŽEB A NEZÁVISLÍ ODBORNÍCI

Dodatek IV Omezení podnikatelské činnosti smluvních poskytovatelů služeb a
nezávislých odborníků v Japonsku

PŘÍLOHA 8-C UJEDNÁNÍ O POHYBU FYZICKÝCH OSOB PRO ÚČELY PODNIKÁNÍ

PŘÍLOHA 10 VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

PŘÍLOHA 14-A PRÁVNÍ PŘEDPISY STRAN TÝKAJÍCÍ SE ZEMĚPISNÝCH OZNAČENÍ

PŘÍLOHA 14-B SEZNAM ZEMĚPISNÝCH OZNAČENÍ

PŘÍLOHA 23 SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ

PREAMBULE

EVROPSKÁ UNIE a JAPONSKO (dále jen „strany“),

VĚDOMY SI svého dlouhotrvajícího a silného partnerství vycházejícího ze společných zásad a hodnot a svých významných hospodářských, obchodních a investičních vztahů;

UZNÁVAJÍCE důležitost posilování vzájemných hospodářských, obchodních a investičních vztahů v souladu s cílem udržitelného rozvoje v oblasti hospodářství, sociálních věcí a životního prostředí a podpory vzájemného obchodu a investic s ohledem na potřeby podnikatelské sféry obou stran, zejména malých a středních podniků, a vysokou úroveň ochrany životního prostředí a zaměstnanosti prostřednictvím příslušných mezinárodně uznávaných norem a dohod, jejichž stranami jsou obě strany této dohody;

UZNÁVAJÍCE, že tato dohoda přispívá prostřednictvím politik zajišťujících vysokou úroveň ochrany spotřebitele a hospodářského blahobytu ke zvýšení prospěchu pro spotřebitele;

UVĚDOMUJÍCE SI, že dynamické a rychle se měnící globální prostředí, jež přinesla globalizace a těsnější integrace mezi ekonomikami světa, představuje pro strany řadu nových hospodářských výzev a příležitostí;

UZNÁVAJÍCE, že jejich hospodářství mají k dispozici podmínky pro to, aby se vzájemně doplňovala a že tato doplňkovost by měla přispět k další podpoře rozvoje obchodu a investic mezi stranami tím, že využijí silných stránek svých hospodářství prostřednictvím dvoustranných obchodních a investičních činností;

DOMNÍVAJÍCE SE, že vytvoření jasně stanoveného a bezpečného obchodního a investičního rámce prostřednictvím vzájemně výhodných pravidel, jimiž se bude řídit obchod a investice mezi stranami, posílí konkurenceschopnost jejich hospodářství, zefektivní jejich trhy a učiní je dynamičtějšími a zajistí předvídatelné obchodní prostředí pro další rozšiřování obchodu a investic mezi stranami;

ZNOVU POTVRZUJÍCE svůj závazek vůči Chartě Organizace spojených národů a s ohledem na zásady uvedené ve Všeobecné deklaraci lidských práv;

UZNÁVAJÍCE význam transparentnosti v oblasti mezinárodního obchodu a investic ku prospěchu všech zúčastněných stran;

SNAŽÍCE SE stanovit jasná a vzájemně výhodná pravidla pro obchod a investice mezi stranami a omezit či odstranit překážky obchodu a investic;

ODHODLÁNY přispět k harmonickému rozvoji a rozšíření mezinárodního obchodu a investic odstraněním jejich překážek prostřednictvím této dohody a zabránit vytváření nových překážek obchodu nebo investic mezi stranami, jež by mohly snížit prospěch plynoucí z této dohody;

VYCHÁZEJÍCE ze svých příslušných práv a povinností podle Dohody o WTO a dalších vícestranných, regionálních a dvoustranných dohod, jejichž stranami jsou obě strany této dohody, a

ODHODLÁNY stanovit právní rámec pro posílení hospodářského partnerství,

SE DOHODLY TAKTO:

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 1.1

Cíle

Cílem této dohody je liberalizovat a usnadnit obchod a investice a podpořit užší hospodářské vztahy mezi stranami.

ČLÁNEK 1.2

Obecné definice

Není-li stanoveno jinak, pro účely této dohody se rozumí:

- a) „Dohodou o zemědělství“ Dohoda o zemědělství uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;

- b) „Antidumpingovou dohodou“ Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;
- c) „Dohodou o dovozním licenčním řízení“ Dohoda o dovozním licenčním řízení uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;
- d) „Dohodou o ochranných opatřeních“ Dohoda o ochranných opatřeních uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;
- e) „CPC“ prozatímní Centrální klasifikace produktů (Statistické dokumenty, řada M, č. 77, Odbor pro ekonomické a sociální otázky, Statistické oddělení OSN, New York, 1991);
- f) „celním orgánem“:
 - i) v případě Evropské unie útvary Evropské komise odpovědné za celní záležitosti a celní správy a jakékoli další orgány, které jsou v členských státech Evropské unie oprávněné uplatňovat a prosazovat celní předpisy, a
 - ii) v případě Japonska Ministerstvo financí;

- g) „celními předpisy“ veškeré právní předpisy Evropské unie a Japonska, jimiž se řídí dovoz, vývoz a tranzit zboží a jeho propouštění do jakýchkoliv jiných celních režimů, včetně opatření týkajících se zákazu, omezení a kontrol spadajících do pravomoci celních orgánů;
- h) „celním územím“:
 - i) v případě Evropské unie celní území uvedené v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie¹, a
 - ii) v případě Japonska území, pro které platí celní předpisy Japonska;
- i) „dny“ kalendářní dny;
- j) „DSU“ Ujednání o pravidlech a řízení při řešení sporů uvedené v příloze 2 Dohody o WTO;
- k) „GATS“ Všeobecná dohoda o obchodu službami uvedená v příloze 1B Dohody o WTO;

¹ Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1.

- l) „GATT 1994“ Všeobecná dohoda o clech a obchodu 1994 uvedená v příloze 1A Dohody o WTO; pro účely této dohody zahrnují odkazy na články v GATT 1994 vysvětlující poznámky;
- m) „Dohodou o vládních zakázkách“ Dohoda o vládních zakázkách uvedená v příloze 4 Dohody o WTO¹;
- n) „harmonizovaným systémem“ nebo „HS“ harmonizovaný systém popisu a číselného označování zboží, včetně všeobecných pravidel pro výklad harmonizovaného systému a poznámek k třídám, kapitolám a položkám;
- o) „MMF“ Mezinárodní měnový fond;
- p) „opatřením“ jakékoli opatření ve formě zákona, nařízení, pravidla, postupu, rozhodnutí, praxe, správního aktu nebo v jakékoli jiné formě;

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že Dohodou o vládních zakázkách se rozumí Dohoda o vládních zakázkách ve znění Protokolu o změně Dohody o vládních zakázkách přijatého v Ženevě dne 30. března 2012.

- q) „fyzickou osobou strany“ v případě Evropské unie státní příslušník členského státu Evropské unie a v případě Japonska státní příslušník Japonska podle jejich příslušných použitelných právních předpisů¹;
- r) „osobou“ fyzická osoba nebo právnická osoba;
- s) „Dohodou o subvencích a vyrovnávacích opatřeních“ Dohoda o subvencích a vyrovnávacích opatřeních uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;
- t) „Dohodou o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření“ Dohoda o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;
- u) „Dohodou o technických překážkách obchodu“ Dohoda o technických překážkách obchodu uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;
- v) „územím“ území, na něž se vztahuje tato dohoda v souladu s článkem 1.3;
- w) „SFEU“ Smlouva o fungování Evropské unie;

¹ Pro účely kapitoly 8 zahrnuje definice „fyzické osoby strany“ rovněž fyzickou osobu s trvalým pobytem v Lotyšské republice, jež není občanem Lotyšské republiky ani jiného státu, ale která má podle právních předpisů Lotyšské republiky nárok na získání pasu neobčana.

- x) „Dohodou TRIPS“ Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví uvedená v příloze 1C Dohody o WTO;
- y) „WIPO“ Světová organizace duševního vlastnictví;
- z) „WTO“ Světová obchodní organizace a
- aa) „Dohodou o WTO“ Dohoda o zřízení Světové obchodní organizace z Marrákeše podepsaná v Marrákeši dne 15. dubna 1994.

ČLÁNEK 1.3

Územní působnost

1. Tato dohoda se vztahuje:
 - a) v případě Evropské unie na území, na které se vztahují Smlouva o Evropské unii a SFEU za podmínek v nich stanovených a
 - b) v případě Japonska na jeho území.

2. Není-li uvedeno jinak, vztahuje se tato dohoda rovněž na všechna území mimo teritoriální moře každé strany, a to i na mořské dno a jeho podloží, nad nimiž tato strana vykonává svrchovaná práva nebo jurisdikci v souladu s mezinárodním právem, včetně Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu podepsané dne 10. prosince 1982 v Montego Bay, a s právními předpisy strany, které jsou v souladu s mezinárodním právem¹.

3. Pokud jde o ustanovení této dohody týkající se uplatňování preferenčního sazebního zacházení na zboží, jakož i články 2.9 a 2.10, vztahuje se tato dohoda rovněž na oblasti celního území Evropské unie, které nespadají pod odst. 1 písm. a), a na oblasti uvedené v přílohách 3-E a 3-F.

4. Každá strana informuje druhou stranu, jestliže se příslušná oblast územní působnosti této dohody uvedená v odstavcích 1 až 3 změní, a na žádost druhé strany bezodkladně poskytne doplňující informace nebo vysvětlení.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že v případě Evropské unie se oblastmi mimo teritoriální moře každé strany rozumí příslušné oblasti členských států Evropské unie.

ČLÁNEK 1.4

Daně

1. Pro účely tohoto článku se rozumí:
 - a) „bydlištěm“ bydliště pro daňové účely;
 - b) „daňovou dohodou“ dohoda o zamezení dvojího zdanění nebo jakákoli jiná mezinárodní dohoda nebo ujednání, které se týkají zcela nebo převážně zdanění a jejichž stranami jsou Evropská unie či její členské státy nebo Japonsko a
 - c) „daňovým opatřením“ opatření podle daňových předpisů Evropské unie, jejích členských států nebo Japonska.
2. Tato dohoda se vztahuje na daňová opatření jen v míře nezbytné pro uvedení ustanovení této dohody v účinnost.

3. Žádným ustanovením této dohody nejsou dotčena práva a povinnosti Evropské unie, jejích členských států nebo Japonska na základě jakékoli daňové dohody. V případě jakéhokoli rozporu mezi touto dohodou a jakoukoli daňovou dohodou má daná daňová dohoda přednost v rozsahu předmětného rozporu. Pokud jde o daňovou dohodu mezi Evropskou unií nebo jejími členskými státy a Japonskem, příslušné odpovědné orgány podle této dohody a uvedené daňové dohody společně stanoví, zda mezi touto dohodou a daňovou dohodou existuje rozpor.

4. Žádný závazek zacházení podle doložky nejvyšších výhod v této dohodě se neuplatní, pokud jde o zvýhodnění poskytnuté Evropskou unií, jejími členskými státy nebo Japonskem na základě daňové dohody.

5. Pokud jde o daňová opatření, může Smíšený výbor zřízený podle článku 22.1 rozhodnout o jiné oblasti působnosti řešení sporů podle kapitoly 21.

6. Za podmínky, že se daňová opatření neuplatňují způsobem, který by vytvářel nástroj svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi stranami tam, kde panují obdobné podmínky, nebo zastřené omezování obchodu a investic, žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že Evropské unii, jejím členským státům nebo Japonsku brání v přijetí, zachování nebo prosazování jakéhokoli daňového opatření, které je zaměřeno na zajištění nestranného nebo účinného ukládání nebo vybírání daní, jako jsou tato opatření:

- a) rozlišování mezi daňovými poplatníky, kteří se nenacházejí ve stejné situaci, zejména pokud jde o místo bydliště nebo místo, kde je jejich kapitál investován, nebo
- b) zamezení vyhýbání se daňové povinnosti nebo daňovým únikům podle ustanovení jakékoli daňové dohody nebo domácích daňových předpisů.

ČLÁNEK 1.5

Bezpečnostní výjimky

- 1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že:
 - a) se od strany požaduje, aby poskytovala informace, jejichž zpřístupnění je podle ní v rozporu s jejími zásadními bezpečnostními zájmy;

- b) straně brání učinit jakékoli opatření, které považuje za nezbytné pro ochranu svých zásadních bezpečnostních zájmů:
 - i) v souvislosti se štěpnými a termonukleárními materiály nebo materiály, které slouží k jejich výrobě;
 - ii) v souvislosti s výrobou zbraní, střeliva a vojenského materiálu nebo obchodem s nimi, jakož i výrobou jiného zboží a materiálů nebo obchodem s nimi uskutečňovanými přímo nebo nepřímo za účelem zásobování vojenského zařízení;
 - iii) v souvislosti s poskytováním služeb prováděných přímo nebo nepřímo za účelem zásobování vojenského zařízení, nebo
 - iv) v době války nebo jiné mimořádné situace v mezinárodních vztazích, nebo
- c) straně brání učinit jakékoli opatření k plnění jejích závazků, jež přijala v rámci Charty Organizace spojených národů za účelem zachování mezinárodního míru a bezpečnosti.

2. Bez ohledu na odstavec 1

- a) se pro účely kapitoly 10 použije článek III Dohody o vládních zakázkách a
- b) pro účely kapitoly 14 se použije článek 14.54.

ČLÁNEK 1.6

Důvěrné informace

1. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, žádné ustanovení této dohody nezavazuje žádnou stranu, aby poskytla důvěrné informace, jejichž zpřístupnění by bránilo prosazování jejích právních předpisů nebo by bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem nebo poškozovalo oprávněné obchodní zájmy konkrétních státních či soukromých podniků.
2. Pokud podle této dohody poskytne strana druhé straně informace, které podle svých právních předpisů považuje za důvěrné, zachová druhá strana důvěrnost těchto informací, ledaže by strana poskytující informace souhlasila s jiným postupem.

ČLÁNEK 1.7

Plnění povinností a přenesená pravomoc

1. Každá strana zajistí, aby byla přijata všechna nezbytná opatření s cílem provést ustanovení této dohody.

2. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, každá strana zajistí, aby osoba nebo subjekt, kterým strana svěřila regulační nebo správní pravomoc za účelem plnění povinností strany podle této dohody, jednaly při výkonu této pravomoci v souladu s uvedenými povinnostmi.

3. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že v případě nedodržení ustanovení této dohody vládními či nevládními subjekty při výkonu pravomocí, které jim strana svěřila, nelze žádnou stranu zprostit jejích povinností podle této dohody.

ČLÁNEK 1.8

Právní předpisy a jejich změny

Odkazuje-li se v této dohodě na právní předpisy strany, rozumí se těmito předpisy i jejich změny, není-li uvedeno jinak.

ČLÁNEK 1.9

Vztah k jiným dohodám

1. Touto dohodou se nenahrazují ani neukončují stávající dohody mezi Evropskou unií nebo jejími členskými státy a Japonskem.

2. Žádné ustanovení této dohody nevyžaduje od žádné ze stran, aby jednala způsobem, jenž je v rozporu s jejími závazky podle Dohody o WTO.

3. V případě jakéhokoli rozporu mezi touto dohodou a jakoukoli jinou dohodou, než je Dohoda o WTO, jejichž stranami jsou obě strany této dohody, přistoupí strany okamžitě ke vzájemné konzultaci s cílem najít vzájemně uspokojivé řešení.

4. Odkazuje-li se v této dohodě na mezinárodní dohody¹ nebo pokud jsou do ní mezinárodní dohody začleněny, ať už se jedná o mezinárodní dohody celé, nebo jejich část, má se za to, že zahrnují změny nebo následné dohody vstupující v platnost pro obě strany v den nebo po dni podpisu této dohody. Vystane-li v důsledku takových změn nebo následných dohod jakákoli otázka týkající se provádění nebo uplatňování ustanovení této dohody, mohou strany na žádost kterékoli z nich přistoupit podle potřeby ke vzájemné konzultaci s cílem najít pro danou otázku vzájemně uspokojivé řešení.

¹ Mezinárodními dohodami, na které se v této dohodě odkazuje nebo které jsou do ní začleněny, se rozumí rovněž jejich nedávné změny, které pro obě strany vstoupily v platnost přede dnem podpisu této dohody.

KAPITOLA 2

OBCHOD SE ZBOŽÍM

ODDÍL A

Obecná ustanovení

ČLÁNEK 2.1

Cíl

Cílem této kapitoly je usnadnit obchod se zbožím mezi stranami a postupně liberalizovat obchod se zbožím v souladu s ustanoveními této dohody.

ČLÁNEK 2.2

Oblast působnosti

Není-li v této dohodě stanoveno jinak, vztahuje se tato kapitola na obchod se zbožím mezi stranami.

ČLÁNEK 2.3

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- a) „vývozním licenčním řízením“ správní postupy, bez ohledu na to, zda jsou či nejsou uváděny jako licenční, používané stranou k zajištění fungování režimů udělování vývozních licencí, jež vyžadují, aby byla jako předběžná podmínka pro vývoz z této strany předložena příslušnému správnímu orgánu jiná žádost nebo jiná dokumentace, než je vyžadována v rámci celních režimů;
- b) „neautomatickým dovozním nebo vývozním licenčním řízením“ licenční řízení, není-li schválení žádosti uděleno všem osobám, jež splňují požadavky dotčené strany pro provozování dovozních či vývozních operací souvisejících se zbožím, jež podléhá licenčnímu řízení, a
- c) výrazem „pocházející z“ nebo „původní“ splňující požadavky na označení jako pocházející z některé strany podle ustanovení kapitoly 3.

ČLÁNEK 2.4

Cla

Každá strana sníží nebo odstraní cla v souladu s čl. 2.8 odst. 1. Pro účely této kapitoly se „cly“ rozumí jakákoli cla nebo odvody jakéhokoli druhu uložené na dovoz zboží nebo v souvislosti s ním, včetně jakékoli formy přírážky k dani nebo příplatku, jež se ukládají na tento dovoz nebo ve spojení s ním. Cla však nezahrnují:

- a) dávky rovnocenné vnitřní dani ukládané v souladu s článkem III GATT 1994;
- b) clo uplatňované v souladu s články VI a XIX GATT 1994, Antidumpingovou dohodou, Dohodou o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, Dohodou o ochranných opatřeních a článkem 22 Ujednání o pravidlech a řízení při řešení sporů a
- c) poplatky nebo jiné odvody uložené v souladu s článkem 2.16.

ČLÁNEK 2.5

Ochranná opatření v zemědělství

1. Zemědělské zboží, které se kvalifikuje jako zboží pocházející z některé strany (dále jen „původní zemědělské zboží“), nepodléhá clu uplatňovanému druhou stranou na základě žádného zvláštního ochranného opatření přijatého podle Dohody o zemědělství.
2. Ochranná opatření v zemědělství vztahující se na původní zemědělské zboží podle této dohody je možné použít v souladu s částí 3 oddílem C přílohy 2-A.

ODDÍL B

Národní zacházení a přístup zboží na trh

ČLÁNEK 2.6

Zařazení zboží

1. V rámci obchodu mezi stranami se zboží třídí v souladu s harmonizovaným systémem.

2. Každá strana zajistí jednotné uplatňování svých právních předpisů týkajících se sazebního zařazení původního zboží druhé strany.

ČLÁNEK 2.7

Národní zacházení

Každá strana poskytne zboží druhé strany národní zacházení podle článku III GATT 1994. Za tímto účelem se článek III GATT 1994 obdobně začleňuje do této dohody a stává se její součástí.

ČLÁNEK 2.8

Snížení a odstranění cel ukládaných na dovoz

1. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, každá strana sníží nebo odstraní cla na původní zboží druhé strany v souladu s přílohou 2-A.

2. Sníží-li strana svoji celní sazbu uplatňovanou podle doložky nejvyšších výhod, použije se tato celní sazba na zboží pocházející z druhé strany, pokud a dokud je nižší než celní sazba na totéž zboží vypočítaná v souladu s přílohou 2-A.

3. Zacházení s původním zbožím strany zařazeným do celních položek označených „S“ ve sloupci „Poznámka“ v listině závazků Evropské unie v části 2 oddíle B přílohy 2-A a v listině závazků Japonska v části 3 oddíle D přílohy 2-A podléhá přezkumu stranami v pátém roce po dni vstupu této dohody v platnost nebo v roce, na němž se strany dohodnou, podle toho, co nastane dříve. Tento přezkum se uskuteční s cílem zlepšit podmínky přístupu na trh, například prostřednictvím opatření, jako je rychlejší snížení nebo odstranění cel, zjednodušení zadávacích řízení, zvýšení množství daných celními kvótami a řešení otázek týkajících se dávek.

4. Pokud strana na základě mezinárodní dohody povolí třetí zemi pro zboží, na něž se vztahuje odstavec 3, větší nebo rychlejší snižování cla, vyšší kvótu nebo jakékoli jiné příznivější zacházení, než je zacházení stanovené touto dohodou, čímž je ovlivněna rovnováha na trhu s takovým zbožím v Evropské unii nebo v Japonsku, zahájí strany za účelem zajištění přinejmenším stejné výhody pro druhou stranu takový přezkum během tří měsíců ode dne vstupu takové mezinárodní dohody mezi Evropskou unií a danou třetí zemí nebo mezi Japonskem a danou třetí zemí v platnost, přičemž tento přezkum provede tak, aby mohl být dokončen do šesti měsíců od téhož data.

ČLÁNEK 2.9

Zboží zpětně dovezené po opravě a úpravě

1. Strana neuplatní clo na zboží, bez ohledu na jeho původ, které je zpětně dovezeno na její celní území poté, co bylo dočasně vyvezeno z jejího celního území na celní území druhé strany za účelem opravy nebo úpravy, bez ohledu na to, zda tato oprava nebo úprava mohla být provedena na celním území prvně uvedené strany, za předpokladu, že dotčené zboží je na celní území této prvně uvedené strany zpětně dovezeno ve lhůtě stanovené jejími právními předpisy¹.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na zboží na celním území strany pod celním dohledem bez úhrady dovozních cel a poplatků, které se vyváží za účelem opravy nebo úpravy a které není zpětně dovezené na celní území pod celním dohledem bez úhrady dovozních cel a poplatků.

¹ V případě Evropské unie se pro účely tohoto odstavce použije režim pasivního zušlechťovacího styku stanovený v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.

3. Strana neuplatní clo na zboží, bez ohledu na jeho původ, které je dočasně dovezeno z celního území druhé strany za účelem opravy nebo úpravy, za předpokladu, že toto zboží je z celního území dovážející strany zpětně vyvezeno ve lhůtě stanovené jejími právními předpisy¹.

4. Pro účely tohoto článku se „opravou“ nebo „úpravou“ rozumí jakákoli operace nebo postup provedené se zbožím, které zahrnují obnovení původní funkce zboží a jejichž cílem je odstranit funkční závadu nebo materiálové poškození, nebo zajistit soulad zboží s technickými požadavky na jeho používání. Oprava nebo úprava zboží zahrnuje obnovu a údržbu bez ohledu na to, zda se zvýší hodnota zboží, avšak nezahrnuje operaci nebo postup, které:

- a) ničí základní charakteristiku zboží nebo vytváří nové či z obchodního hlediska odlišné zboží;
- b) transformuje nedokončené zboží na hotové zboží, nebo
- c) mění funkci zboží.

¹ V případě Evropské unie se pro účely tohoto odstavce použije režim aktivního zušlechťovacího styku stanovený v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.

ČLÁNEK 2.10

Dočasné použití zboží

Každá strana v souladu se svými právními předpisy povolí dočasné použití s osvobozením od cla níže uvedeného zboží na svém celním území za předpokladu, že takové zboží neprodělalo žádné změny kromě běžného opotřebení v důsledku jeho používání a že je vyvezeno ve lhůtě stanovené každou stranou:

- a) zboží určené k vystavení nebo použití na výstavách, veletrzích, zasedáních nebo podobných akcích;
- b) profesionální zařízení, včetně zařízení pro tisk nebo pro rozhlasové nebo televizní vysílání, kinematografického zařízení, pomocných přístrojů pro takové zařízení a příslušenství;
- c) obchodní vzorky a reklamní filmy a nahrávky;
- d) kontejnery a palety používané nebo k použití pro odeslání zboží v mezinárodní dopravě, jejich příslušenství a vybavení;

- e) předměty k uspokojování potřeb námořníků;
- f) zboží dovážené výhradně pro vědecké účely;
- g) zboží dovážené pro účely mezinárodních sportovních soutěží, přehlídek nebo tréninku;
- h) osobní věci ve vlastnictví cestujících vykonávajících krátkodobou návštěvu a
- i) turistické propagační materiály.

ČLÁNEK 2.11

Určení celní hodnoty

Pro určení celní hodnoty zboží obchodovaného mezi stranami se obdobně uplatní ustanovení části I Dohody o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 uvedené v příloze 1A Dohody o WTO.

ČLÁNEK 2.12

Vývozní cla

Strana nesmí zavést ani zachovat žádná cla, daně, poplatky nebo jakékoli jiné odvody uložené na zboží vyvážené z této strany do druhé strany ani žádné vnitřní daně nebo jiné odvody na zboží vyvážené do druhé strany, jež převyšují cla, daně, poplatky nebo jakékoli jiné odvody, které by byly uloženy na obdobné zboží určené k domácí spotřebě. Pro účely tohoto článku poplatky nebo jakékoli jiné odvody nezahrnují poplatky nebo jiné odvody uložené v souladu s článkem 2.16, které jsou omezeny na částku přibližných nákladů na poskytnutou službu.

ČLÁNEK 2.13

Zachování současného stavu

1. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, strana nezvýší žádné clo na původní zboží druhé strany ze sazby uplatňované v souladu s přílohou 2-A.
2. Pro upřesnění je třeba uvést, že strana může zvýšit clo na úroveň stanovenou v listině závazků Evropské unie v části 2 oddíle B přílohy 2-A a v listině závazků Japonska v části 3 oddíle D přílohy 2-A pro příslušný rok po jednostranném snížení cla.

ČLÁNEK 2.14

Hospodářská soutěž při vývozu

1. Pro účely tohoto článku se „vývozními subvencemi“ rozumí subvence uvedené v čl. 1 písm. e) Dohody o zemědělství a další subvence uvedené na seznamu v příloze I Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, které mohou být uplatňovány na zemědělské zboží uvedené v příloze 1 Dohody o zemědělství.
2. Strany potvrzují svůj závazek, vyjádřený v rozhodnutí konference ministrů WTO ze dne 19. prosince 2015 o hospodářské soutěži při vývozu (WT/MIN(15)/45, WT/L/980), zachovat maximální zdrženlivost, pokud jde o vývozní subvence a vývozní opatření s rovnocenným účinkem, jaký má uvedené rozhodnutí.

ČLÁNEK 2.15

Dovozní a vývozní omezení

1. Strana nepřijme ani nezachová žádný jiný zákaz nebo omezení než clo na dovoz zboží druhé strany nebo na vývoz či prodej na vývoz zboží určeného pro celní území druhé strany, ledaže by byly v souladu s článkem XI GATT 1994. Za tímto účelem se článek XI GATT 1994 obdobně začleňuje do této dohody a stává se její součástí.

2. Jestliže má strana v úmyslu zavést zákaz nebo omezení vývozu nebo prodeje na vývoz jakéhokoli zboží uvedeného na seznamu v příloze 2-B v souladu s čl. XI odst. 2 nebo s článkem XX GATT 1994, musí:

- a) v nezbytné míře usilovat o omezení tohoto zákazu nebo omezení s náležitým zohledněním jeho možných negativních účinků na druhou stranu;
- b) písemně oznámit tuto skutečnost druhé straně, pokud možno před zavedením takového zákazu nebo omezení a v co největším možném časovém předstihu, nebo každopádně nejpozději 15 dnů po datu jeho zavedení, přičemž se v tomto písemném oznámení uvede popis dotčeného zboží, zavedený zákaz nebo omezení, včetně povahy, důvodů a data zavedení takového zákazu nebo omezení, jakož i jeho očekávané trvání, a
- c) poskytnout druhé straně, požádá-li o to, přiměřenou příležitost ke konzultaci jakékoli záležitosti týkající se takového zákazu nebo omezení.

ČLÁNEK 2.16

Poplatky a formality spojené s dovozem a vývozem

1. Každá strana v souladu s článkem VIII GATT 1994 zajistí, aby se výše veškerých poplatků a odvodů jakékoli povahy, kromě cel, vývozních cel a daní v souladu s článkem III GATT 1994 uložených touto stranou na dovoz nebo vývoz či v souvislosti s ním omezovala na přibližné náklady na poskytnuté služby, jež nesmí být vypočteny na základě hodnoty (*ad valorem*) a nesmí představovat nepřímou ochranu domácího zboží nebo zdanění dovozu pro fiskální účely.
2. Strana nebude vyžadovat konzulární transakce, včetně souvisejících plateb a poplatků. Pro účely tohoto odstavce se „konzulárními transakcemi“ rozumí požadavky konzula dovážející strany se sídlem ve vyvážející straně pro účely získání konzulárních faktur nebo konzulárních víz k obchodním fakturám, osvědčení o původu, manifestů, prohlášení zasilatele o vývozu či jiných celních dokumentů požadovaných při dovozu nebo v souvislosti s ním.

ČLÁNEK 2.17

Dovozní a vývozní licenční řízení

1. Strany potvrzují svá stávající práva a povinnosti podle Dohody o dovozním licenčním řízení.
2. Každá strana přijme nebo zachová vývozní licenční řízení v souladu s čl. 1 odst. 1 až 9 a článkem 3 Dohody o dovozním licenčním řízení. Za tímto účelem se ustanovení Dohody o dovozním licenčním řízení obdobně začleňují do této dohody a stávají se její součástí a použijí se na vývozní licenční řízení mezi stranami. Strana může přijmout nebo zachovat vývozní licenční řízení v souladu s článkem 2 Dohody o dovozním licenčním řízení. Odstavce 2 až 8 se vztahují na zboží uvedené v příloze 2-B.
3. Každá strana zajistí, aby byla všechna vývozní licenční řízení uplatňována neutrálně a vyřizována spravedlivě, vyváženě, nediskriminačně a transparentně.
4. Každá strana přijme nebo zachová dovozní či vývozní licenční řízení pouze v případě, že pro dosažení daného správního účelu nelze přiměřeně využít jiné vhodné postupy.

5. Strana nepřijme ani nezachová neautomatické dovozní či vývozní licenční řízení, ledaže je to nezbytné k provedení opatření, jež je v souladu s touto dohodou. Strana, jež přijímá neautomatické licenční řízení, jasně uvede, jaké opatření se prostřednictvím takového licenčního řízení provádí.

6. Každá strana odpoví ve lhůtě 60 dnů na jakýkoli dotaz druhé strany týkající se dovozních nebo vývozních licenčních řízení, jež prvně jmenovaná strana hodlá přijmout, přijala nebo zachovává, jakož i kritérií pro udělení nebo přidělení dovozních nebo vývozních licencí.

7. Při uplatňování vývozních omezení na zboží v podobě kvóty usiluje strana o takové rozdělení obchodu s tímto zbožím, jež se pokud možno co nejvíce přiblíží podílům, které by se očekávaly v případě neexistence uvedeného omezení.

8. Pokud některá strana přijme nebo zachová vývozní licenční řízení, vedou obě strany konzultace na žádost jedné z nich ohledně jakýchkoli záležitostí týkajících se provádění těchto řízení a výsledky konzultací patřičně zohlední.

ČLÁNEK 2.18

Repasované zboží

1. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, každá strana zajistí, aby se s repasovaným zbožím zacházelo jako s novým zbožím. Každá strana může požadovat, aby repasované zboží bylo jako takové označeno pro distribuci nebo prodej.
2. Pro účely tohoto článku se „repasovaným zbožím“ rozumí zboží zařazené do čísla 40.12, kapitol 84 až 90, nebo do čísla 94.02 harmonizovaného systému, které: ¹
 - a) se zcela nebo částečně skládá z částí získaných z použitého zboží;
 - b) má podobnou životnost a výkonnost jako takové zboží, když je nové, a
 - c) má podobnou tovární záruku, jaká se vztahuje na takové zboží, když je nové.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že odkazy na kód sazebního zařazení harmonizovaného systému v této kapitole vycházejí z harmonizovaného systému ve znění ze dne 1. ledna 2017.

ČLÁNEK 2.19

Nesazební opatření

1. Zvláštní závazky každé strany ohledně nesazebních opatření týkajících se zboží jsou stanoveny v přílohách 2-C a 2-D.
2. Po uplynutí deseti let ode dne vstupu této dohody v platnost nebo na žádost některé ze stran vyhodnotí strany, zda lze otázky vyplývající z nesazebních opatření na zboží účinně vyřešit v rámci této dohody. V návaznosti na toto hodnocení přistoupí strany ke konzultacím s cílem zvážit rozšíření oblasti působnosti stávajících závazků nebo přijmout dodatečné závazky společného zájmu ohledně nesazebních opatření na zboží, včetně závazků spolupráce. Na základě těchto konzultací se strany mohou dohodnout, že zahájí jednání, která jsou ve společném zájmu. Při provádění tohoto odstavce zohlední strany zkušenosti získané v předchozím období provádění této dohody.

ČLÁNEK 2.20

Omezení v zájmu ochrany platební bilance

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že straně brání, aby přijala opatření z důvodů platební bilance. Přijme-li strana taková opatření, musí zajistit, že jsou v souladu s podmínkami stanovenými v článku XII GATT 1994 a s Ujednáním o ustanoveních o platební bilanci Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 uvedené v příloze 1A Dohody o WTO.
2. Žádné ustanovení této dohody nebrání straně použít devizové kontroly nebo devizová opatření v souladu s články Dohody o Mezinárodním měnovém fondu.

ČLÁNEK 2.21

Označování původu

Není-li v této dohodě stanoveno jinak, pokud strana uplatňuje požadavky na povinné označení země původu na zboží jiné, než jsou potraviny, zemědělské zboží nebo produkty rybolovu, jak jsou definovány v právních předpisech této strany, označení „Made in Japan“ nebo podobné označení v místním jazyce dovážející země, v případě Evropské unie, a označení „Made in EU“ nebo podobné označení v japonštině, v případě Japonska, se považují za splňující tyto požadavky. Na tento článek se nevztahuje kapitola 3.

ČLÁNEK 2.22

Obečné výjimky

1. Pro účely této kapitoly se článek XX GATT 1994 obdobně začleňuje do této dohody a stává se její součástí.
2. Pokud má strana v úmyslu přijmout opatření v souladu s čl. XX písm. i) a j) GATT 1994, musí:
 - a) druhé straně poskytnout všechny relevantní informace a
 - b) poskytnout druhé straně na její žádost přiměřenou příležitost ke konzultaci jakékoli záležitosti týkající se takového opatření s cílem najít vzájemně přijatelné řešení.
3. Strany se mohou dohodnout na jakýchkoli prostředcích potřebných pro vyřešení záležitostí, jež jsou předmětem konzultace uvedené v odst. 2 písm. b).

4. Pokud poskytnutí informací předem nebo provedení posouzení znemožňují výjimečné a závažné okolnosti vyžadující okamžité jednání, může strana, která hodlá přijmout dotčená opatření, začít ihned uplatňovat opatření nezbytná k řešení situace a neprodleně o tom informuje druhou stranu.

ODDÍL C

Usnadňování vývozu vinařských výrobků

ČLÁNEK 2.23

Oblast působnosti

Ustanovení tohoto oddílu se nevztahují na jiné zboží, než jsou vinařské výrobky zařazené do čísla 22.04 harmonizovaného systému.

ČLÁNEK 2.24

Obecná zásada

Není-li v článcích 2.25 až 2.28 stanoveno jinak, probíhá dovoz a prodej vinařských výrobků obchodovaných mezi stranami, na něž se vztahuje tento oddíl, v souladu s právními předpisy dovážející strany.

ČLÁNEK 2.25

Povolení enologických postupů – první fáze

1. Ode dne vstupu této dohody v platnost povolí Evropská unie dovoz a prodej vinařských výrobků určených k lidské spotřebě v Evropské unii, jež pocházejí z Japonska a byly vyrobeny v souladu s:

- a) definicemi výrobků a povolenými enologickými postupy a omezeními uplatňovanými v Japonsku pro prodej japonského vína uvedenými v části 2 oddíle A přílohy 2-E, za předpokladu, že jsou v souladu s definicemi výrobků, enologickými postupy a omezeními uvedenými v části 1 oddíle A přílohy 2-E, a
- b) enologickými postupy uvedenými v části 2 oddíle B přílohy 2-E.

2. Ode dne vstupu této dohody v platnost povolí Japonsko dovoz a prodej vinařských výrobků určených k lidské spotřebě v Japonsku, jež pocházejí z Evropské unie a byly vyrobeny v souladu s:

- a) definicemi výrobků a povolenými enologickými postupy a omezeními uplatňovanými v Evropské unii uvedenými v části 1 oddíle A přílohy 2-E, za předpokladu, že jsou v souladu s definicemi výrobků, enologickými postupy a omezeními uvedenými v části 2 oddíle A přílohy 2-E, a

b) enologickými postupy uvedenými v části 1 oddíle B přílohy 2-E.

3. V den vstupu této dohody v platnost si strany vymění oznámení potvrzující, že dokončily své postupy pro povolení enologických postupů uvedených v části 1 oddíle B a části 2 oddíle B přílohy 2-E.

ČLÁNEK 2.26

Povolení enologických postupů – druhá fáze

1. Evropská unie urychleně učiní nezbytné kroky k povolení enologických postupů uvedených v části 2 oddíle C přílohy 2-E a dokončení svých postupů pro toto povolení oznámí Japonsku.

2. Japonsko urychleně učiní nezbytné kroky k povolení enologických postupů uvedených v části 1 oddíle C přílohy 2-E a dokončení svých postupů pro toto povolení oznámí Evropské unii.

3. Povolení uvedené v odstavcích 1 a 2 vstoupí v platnost dnem posledního oznámení kterékoli ze stran.

ČLÁNEK 2.27

Povolení enologických postupů – třetí fáze

1. Evropská unie učiní nezbytné kroky k povolení enologických postupů uvedených v části 2 oddíle D přílohy 2-E a dokončení svých postupů pro toto povolení oznámí Japonsku.
2. Japonsko učiní nezbytné kroky k povolení enologických postupů uvedených v části 1 oddíle D přílohy 2-E a dokončení svých postupů pro toto povolení oznámí Evropské unii.
3. Povolení uvedené v odstavcích 1 a 2 vstoupí v platnost dnem posledního oznámení kterékoli ze stran.

ČLÁNEK 2.28

Autocertifikace

1. Osvědčení ověřené v souladu s právními předpisy Japonska, včetně vlastní deklarace o původu vydané výrobcem schváleným příslušným orgánem Japonska, je dostačujícím dokladem sloužícím jako důkaz, že jsou splněny požadavky na dovoz vinařských výrobků pocházejících z Japonska uvedených v článcích 2.25, 2.26 nebo 2.27 do Evropské unie a na jejich prodej v Evropské unii.

2. Pracovní skupina pro víno zřízená podle článku 22.4 přijme ke dni vstupu této dohody v platnost rozhodnutí o postupech upravujících:

- a) provádění odstavce 1, zejména formuláře osvědčení a informace, které v něm mají být uvedeny, a
- b) spolupráci mezi kontaktními místy určenými Evropskou unií pro její jednotlivé členské státy a kontaktním místem určeným Japonskem.

3. Nevyžaduje se žádné osvědčení nebo rovnocenný doklad jako důkaz, že jsou splněny požadavky na dovoz vinařských výrobků pocházejících z Evropské unie uvedených v článcích 2.25, 2.26 nebo 2.27 do Japonska a na jejich prodej v Japonsku.

ČLÁNEK 2.29

Přezkum, konzultace a dočasné pozastavení autocertifikace

1. Strany přezkoumají provádění:

- a) článku 2.26 pravidelně alespoň jednou ročně během dvou let ode dne vstupu této dohody v platnost a

b) článku 2.27 nejpozději tři roky ode dne vstupu této dohody v platnost.

2. Pokud strany během přezkumu provádění článku 2.26 shledají, že oznámení stanovená v článku 2.26 nebyla vyměněna během dvou let ode dne vstupu této dohody v platnost, přistoupí ke konzultacím, aby se dohodly na praktickém řešení.

3. Pokud oznámení uvedené v čl. 2.26 odst. 2 nebylo zasláno během dvou let ode dne vstupu této dohody v platnost a pokud bylo zasláno oznámení uvedené v čl. 2.26 odst. 1, může Evropská unie dočasně pozastavit uznávání autocertifikace pro vinařské výrobky uvedené v článku 2.28, nebylo-li během tří měsíců od zahájení konzultací uvedených v odstavci 2 nalezeno praktické řešení uvedené v témže odstavci.

4. Dočasné pozastavení uznávání autocertifikace uvedené v článku 3 se okamžitě ukončí, jakmile Japonsko zašle Evropské unii oznámení stanovené v čl. 2.26 odst. 2.

5. Pokud strany během přezkumu provádění článku 2.27 uvedeného v odstavci 1 shledají, že oznámení stanovená v článku 2.27 nebyla vyměněna během pěti let ode dne vstupu této dohody v platnost, přistoupí ke konzultacím.

6. Ustanoveními tohoto článku nejsou dotčena práva a povinnosti žádné ze stran podle Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření.

ČLÁNEK 2.30

Zachování současného stavu

1. Strana neuloží pro záležitosti, na které se vztahují články 2.25 až 2.28, méně příznivé podmínky, než jsou ty, které stanoví tento oddíl nebo její právní předpisy platné v den podpisu této dohody.

2. Odstavcem 1 není dotčeno právo stran přijmout sanitární a fytosanitární opatření nezbytná k ochraně života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, za předpokladu, že tato opatření nejsou v rozporu s ustanoveními Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření.

ČLÁNEK 2.31

Změny

Smíšený výbor zřízený podle článku 22.1 může v souladu s čl. 23.2 odst. 3 přijmout rozhodnutí o změně přílohy 2-E za účelem přidání, zrušení nebo úpravy odkazů na enologické postupy, omezení nebo jiných prvků.

ODDÍL D

Jiná ustanovení

ČLÁNEK 2.32

Výměna informací

1. Pro účely sledování fungování této dohody a po dobu deseti let ode dne vstupu této dohody v platnost si strany každoročně vyměňují dovozní statistiky za období vztahující se na poslední kalendářní rok, za nějž jsou údaje dostupné. Výbor pro obchod se zbožím zřízený podle článku 22.3 může tuto dobu prodloužit o dalších pět let.
2. Výměna dovozních statistik uvedená v odstavci 1 zahrnuje v co největší míře údaje týkající se období vztahujícího se na poslední kalendářní rok, za nějž jsou tyto údaje dostupné, včetně hodnoty a objemu – na základě nomenklatury strany – dovozu zboží druhé strany, na které se vztahuje preferenční sazební zacházení podle této dohody, a zboží, na které se nevztahuje preferenční sazební zacházení.

ČLÁNEK 2.33

Zvláštní opatření týkající se řízení preferenčního sazebního zacházení

1. Strany uznávají, že porušování jejich celních předpisů týkajících se preferenčního sazebního zacházení podle této dohody může negativně ovlivnit domácí výrobní odvětví, a dohodly se na spolupráci v oblasti prevence a odhalování takových porušení a boji proti nim v souladu s příslušnými ustanoveními kapitoly 3 a Dohody mezi Evropským společenstvím a vládou Japonska o spolupráci a vzájemné správní pomoci v celních otázkách, podepsané v Bruselu dne 30. ledna 2008 (dále jen „dohoda o spolupráci“).
2. Strana může v souladu s postupem stanoveným v odstavcích 4 až 7 dočasně pozastavit preferenční sazební zacházení podle této dohody pro dotčené zboží, které je spojeno se systematickým porušováním uvedeným v písmenu a), jestliže tato strana na základě objektivních, přesvědčivých a ověřitelných informací zjistí, že:
 - a) ve vztahu k určitému zboží byly systematicky porušovány její celní předpisy týkající se preferenčního sazebního zacházení podle této dohody a
 - b) druhá strana systematicky a bezdůvodně odmítá nebo jiným způsobem neuskutečňuje spolupráci uvedenou v odstavci 1 s ohledem na systematické porušování uvedené v písmenu a).

3. Bez ohledu na odstavec 2 se dočasné pozastavení nevztahuje na obchodníky, kteří dodržují kritéria souladu, na nichž se strany dohodly při konzultacích uvedených v odstavci 4.

4. Strana, která učinila zjištění uvedené v odstavci 2, oznámí bez zbytečného prodlení toto zjištění druhé straně a poskytne dostatek informací, aby zdůvodnila zahájení konzultací, včetně shrnutí podstatných skutečností souvisejících s odst. 2 písm. a) a b), a přistoupí ke konzultacím s druhou stranou ve Výboru pro obchod se zbožím s cílem dosáhnout řešení, jež bude přijatelné pro obě strany, a dohodnout se na kritériích souladu s ohledem na požadavky stanovené v této dohodě a příslušných celních předpisech.

5. Strana, která učinila zjištění uvedené v odstavci 2, informuje před přijetím konečného rozhodnutí všechny zúčastněné strany o svém záměru uplatnit dočasné pozastavení a zajistí, aby měly plnou možnost hájit své zájmy. Dočasné pozastavení se na zúčastněné strany neuplatní, pokud straně, která zjištění učinila, objektivně a uspokojivě prokáží, že do systematického porušování uvedeného v odst. 2 písm. a) nejsou zapojeny.

6. V návaznosti na postupy uvedené v odstavcích 4 a 5, pokud se strany nedohodly na přijatelném řešení během šesti měsíců od oznámení, se může strana, která zjištění učinila, rozhodnout, že dočasně pozastaví preferenční sazební zacházení podle této dohody pro dotčené zboží, přičemž patřičně zohlední výjimku stanovenou v odstavci 3. Toto dočasné pozastavení se bez zbytečného odkladu oznámí druhé straně.

7. Dočasné pozastavení se uplatní pouze po nezbytnou dobu, aby se zabránilo porušování, přičemž tato doba nepřekročí šest měsíců. Pokud strana zjistila, že situace, v jejímž důsledku bylo původní pozastavení uloženo, v okamžiku skončení dočasného pozastavení přetrvává, může se tato strana rozhodnout, že dočasné pozastavení prodlouží, a to poté, co druhé straně uvedené zjištění oznámí a poskytne jí dostatečné informace odůvodňující toto prodloužení. Jakékoli dočasné pozastavení se ukončí nejdéle dva roky po původním pozastavení, ledaže bylo Výboru pro obchod zboží prokázáno, že v okamžiku uplynutí každého prodloužení přetrvává situace, v jejímž důsledku bylo původní pozastavení uloženo.

8. Uplatňovaná dočasná pozastavení jsou předmětem pravidelných konzultací ve Výboru pro obchod se zbožím.

9. Strana, která učinila zjištění uvedené v odstavci 2 nebo 7, zveřejní v souladu se svými vnitřními postupy oznámení pro dovozce v souvislosti s jakýmkoli oznámením a rozhodnutím o dočasných pozastaveních uvedených v odstavcích 4 až 7.

10. Dočasné pozastavení se nevztahuje na jiné obchodníky, než jsou obchodníci uvedení v odstavci 3 a zúčastněné strany uvedené v odstavci 5, pokud straně, která učinila zjištění uvedené v odstavci 2 nebo 7, objektivně a uspokojivě prokáží, že nejsou zapojeni do systematického porušování uvedeného v odst. 2 písm. a).

11. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že brání obchodníkům nebo zúčastněným stranám, aby v souladu s příslušnými právními předpisy požadovali od strany, která učinila zjištění uvedené v odstavci 2 nebo 7, náhradu škody, jež jim nezákonně vznikla v důsledku opatření uvedených v odstavci 6.

ČLÁNEK 2.34

Výbor pro obchod se zbožím

1. Za účinné provádění a fungování této kapitoly odpovídá Výbor pro obchod se zbožím zřízený podle článku 22.3 (v tomto článku dále jen „výbor“).

2. Výbor plní tyto úkoly:

a) provádí přezkum a sleduje provádění a fungování této dohody;

- b) podává zprávy o zjištěních výboru Smíšenému výboru a
 - c) vykonává další úkoly, kterými jej pověří Smíšený výbor podle čl. 22.1 odst. 5 písm. b).
3. Výbor pořádá zasedání v termínech a na místech nebo způsoby, na nichž se zástupci stran dohodnou.

ČLÁNEK 2.35

Pracovní skupina pro víno

1. Pracovní skupina pro víno zřízená podle čl. 22.4 odst. 1 odpovídá za účinné provádění a fungování oddílu C a přílohy 2-E.
2. Pracovní skupina pro víno plní tyto úkoly:
 - a) přijímá postupy týkající se autocertifikace uvedené v čl. 2.28 odst. 2;

- b) sleduje provádění článků 2.25 až 2.29, včetně přezkumu a konzultací podle článku 2.29, a
 - c) zvažuje změny přílohy 2-E a předkládá Smíšenému výboru doporučení ohledně přijetí rozhodnutí týkajícího se těchto změn.
3. Pracovní skupina pro víno uskuteční své první zasedání v den vstupu této dohody v platnost.

KAPITOLA 3

PRAVIDLA PŮVODU A POSTUPY STANOVENÍ PŮVODU

ODDÍL A

Pravidla původu

ČLÁNEK 3.1

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- a) „akvakulturou“ chov vodních organismů zahrnující ryby, měkkýše, korýše, jiné vodní bezobratlé a vodní rostliny vyprodukované z násadového materiálu, jako jsou jikry, raný plůdek, plůdek, larvy, strdlice, smolti nebo jiné nedospělé ryby v postlarválním stádiu, zásahem do procesu chovu či růstu s cílem zvýšit produkci, jako např. pravidelné dosazování násad, krmení nebo ochrana před dravci;

- b) „zásilkou“ produkty, které buď zasílá současně jeden vývozce jednomu příjemci, nebo které jsou přepravovány na podkladě jediného přepravního dokladu od vývozce k příjemci, a pokud tento doklad neexistuje, na podkladě jediné faktury;
- c) „vývozcem“ osoba nacházející se v některé ze stran, která v souladu s požadavky stanovenými právními předpisy této strany vyváží nebo vyrábí původní produkt a vyhotovuje deklaraci o původu;
- d) „dovozcem“ osoba, která dováží původní produkt a žádá pro něj preferenční sazební zacházení;
- e) „materiálem“ hmota nebo látka použitá při výrobě produktu včetně jakýchkoli komponentů, příměsí, surovin nebo částí;
- f) „nepůvodním materiálem“ materiál, který podle této kapitoly nelze kvalifikovat jako původní, včetně materiálu, jehož status původu nelze určit;
- g) „preferenčním sazebním zacházením“ celní sazba použitelná na původní zboží v souladu s čl. 2.8 odst. 1;

- h) „produktem“ nebo „výrobkem“ hmota nebo látka, která je výsledkem výroby, bez ohledu na to, zda je určena k použití jako materiál k výrobě jiného produktu, přičemž se jím rozumí zboží uvedené v kapitole 2, a
- i) „výrobou“ jakýkoli druh opracování nebo zpracování včetně sestavování.

ČLÁNEK 3.2

Požadavky na původní produkty

1. Pro účely uplatnění preferenčního sazebního zacházení jednou stranou na původní zboží druhé strany v souladu s čl. 2.8 odst. 1 se za produkty pocházející z druhé strany považují následující produkty za předpokladu, že splňují všechny další příslušné požadavky této kapitoly:
 - a) zcela získané nebo vyrobené produkty podle článku 3.3;
 - b) produkty vyrobené výhradně z materiálů pocházejících z této strany nebo
 - c) produkty vyrobené za použití nepůvodních materiálů, pokud splňují všechny příslušné požadavky přílohy 3-B.

2. Pro účely této kapitoly nezahrnuje územní působnost strany moře, mořské dno a podloží mimo její teritoriální moře.
3. Pokud produkt získal status původu, nepovažují se nepůvodní materiály použité při jeho výrobě za nepůvodní, jestliže se uvedený produkt začlení jako materiál do jiného produktu.
4. Požadavky týkající se získání statusu původu stanovené v této kapitole musí být nepřetržitě splněny ve straně dohody.

ČLÁNEK 3.3

Zcela získané produkty

1. Pro účely článku 3.2 se za produkt zcela získaný v některé straně považuje:
 - a) rostlina nebo rostlinný produkt tam vyrostlé, vypěstované, sklizené, natrhané nebo nasbírané;
 - b) živé zvíře tam narozené či vylíhnuté a odchované;
 - c) produkt získaný z živého zvířete tam chovaného;

- d) produkt z poraženého zvířete tam narozeného či vylíhnutého a odchovaného;
- e) zvíře získané z tamního lovu, odchyty do pastí, rybolovu, hromadného odchyty či jiného druhu odchyty;
- f) produkt získaný z tamní akvakultury;
- g) nerost nebo jiná přirozeně se vyskytující látka, jež nejsou zahrnuty v písmenech a) až f), tam extrahované nebo vytěžené;
- h) ryby, měkkýši a korýši a jiní mořští živočichové ulovení z moře, mořského dna nebo podloží z plavidla strany mimo teritoriální moře každé strany a v souladu s mezinárodním právem mimo teritoriální moře třetích zemí;
- i) produkt vyrobený na palubě zpracovatelského plavidla strany výhradně z produktů uvedených v písmenu h) mimo teritoriální moře každé strany a v souladu s mezinárodním právem mimo teritoriální moře třetích zemí;
- j) produkt jiný než ryby, měkkýši a korýši a jiní mořští živočichové ulovení z mořského dna nebo podloží stranou nebo osobou strany mimo teritoriální moře každé strany a mimo oblasti, nad nimiž vykonávají jurisdikci třetí země, má-li tato strana nebo osoba této strany v souladu s mezinárodním právem právo toto mořské dno nebo podloží využívat;

- k) produkt představující:
 - i) zbytky nebo odpad z tamní výroby nebo
 - ii) zbytky nebo odpad z použitých produktů tam sebraných, jsou-li tyto produkty použitelné pouze k opětovnému získání surovin, nebo
 - l) produkt tam vyrobený výhradně z produktů uvedených v písmenech a) až k) nebo z jejich derivátů.
2. „Plavidlem strany“ v odst. 1 písm. h) nebo „zpracovatelským plavidlem strany“ v čl. 1 písm. i) se rozumí plavidlo nebo zpracovatelské plavidlo, které:
- a) je registrováno v členském státě Evropské unie nebo v Japonsku;
 - b) pluje pod vlajkou členského státu Evropské unie nebo Japonska a
 - c) splňuje jeden z těchto požadavků:
 - i) je vlastněno nejméně z 50 % jednou nebo více fyzickými osobami strany nebo

ii) je vlastněno jednou nebo více právníckými osobami¹, které:

A) mají sídlo a hlavní provozovnu v některé straně a

B) jsou nejméně z 50 % ve vlastnictví fyzických nebo právníckých osob strany.

ČLÁNEK 3.4

Nedostatečné opracování nebo zpracování

1. Bez ohledu na čl. 3.2 odst. 1 písm. c) se produkt nepovažuje za pocházející z některé strany, jsou-li jen jedna nebo více z následujících operací při výrobě produktu v této straně prováděny na nepůvodních materiálech:

- a) konzervační postupy, jako je sušení, zmrazení, nakládání do slaného nálevu nebo jiné podobné postupy, jejichž jediným účelem je zajištění uchování produktu v dobrém stavu během přepravy a skladování;

¹ Pro účely této kapitoly se „právníckou osobou“ rozumí jakýkoli právní subjekt řádně založený nebo jinak organizovaný podle platného práva, za účelem zisku nebo z jiného důvodu, v soukromém nebo státním vlastnictví, včetně jakékoli korporace, trustu, partnerství, společného podniku, podniku jednotlivce nebo sdružení.

- b) změna obalu;
- c) rozdělování nebo spojování nákladových kusů;
- d) mytí, praní, čištění; odstraňování prachu, oxidu, oleje, nátěru nebo jiných povrchových vrstev;
- e) žehlení nebo mandlování textilií a textilních výrobků;
- f) prosté natírání, malování nebo leštění;
- g) loupání, částečné nebo úplné bělení, leštění nebo hlazení obilovin a rýže;
- h) operace spočívající v barvení nebo ochucování cukru nebo tvarování cukru; částečné nebo úplné mletí cukru v pevném stavu;
- i) loupání, vypeckovávání nebo louskání ovoce, ořechů nebo zeleniny;
- j) ostření, prosté broušení, prosté mletí nebo drcení nebo prosté řezání, stříhání, krájení, sekání nebo štípání;
- k) prosévání, prohazování, třídění, zařazování, srovnávání nebo sdružování včetně vytváření souprav výrobků;

- l) prosté plnění do lahví, konzerv, baněk, pytlů, beden nebo krabic, prosté upevnění na podložky nebo desky a veškeré další prosté balicí operace;
- m) připevňování nebo tisk značek, štítků, log a jiných obdobných rozlišovacích znaků na produkty nebo jejich obaly;
- n) prosté mísení produktů¹, též různých druhů;
- o) prosté přidávání vody nebo ředění, dehydratace nebo denaturace² produktů;
- p) prosté skládání nebo sestavování částí výrobku na úplný nebo dokončený výrobek, nebo na výrobek zařazovaný podle pravidla 2 písmene a) všeobecných pravidel pro výklad harmonizovaného systému jako úplný nebo dokončený výrobek; rozkládání výrobků na části nebo
- q) porážení zvířat.

¹ Pro účely tohoto článku zahrnuje prosté mísení produktů mísení cukru.

² Pro účely tohoto článku zahrnuje denaturace zejména přidávání toxických látek nebo látek negativně ovlivňujících chuť, které činí produkty nevhodnými pro lidskou spotřebu.

2. Pro účely odstavce 1 se operace považují za prosté, jestliže k jejich provádění nejsou nutné žádné zvláštní dovednosti nebo stroje, přístroje či zařízení pro tyto úkony zvláště vyrobené nebo nainstalované.

ČLÁNEK 3.5

Akumulace

1. Produkt, který splňuje požadavky na označení jako pocházející z některé strany, se považuje za produkt pocházející z druhé strany, jestliže je v druhé straně použit jako materiál při výrobě jiného produktu.

2. Pro účely určení, zda produkt pochází z jedné ze stran, je možné zohlednit výrobu provedenou na nepůvodním materiálu v druhé straně.

3. Odstavce 1 a 2 se nepoužijí, pokud výroba uskutečněná ve druhé straně nepřesahuje jednu nebo více z operací uvedených v čl. 3.4 odst. 1 písm. a) až q).

4. Aby mohl vývozce vyplnit deklaraci o původu uvedenou v čl. 3.16 odst. 2 písm. a) pro produkt uvedený v odstavci 2, musí od svého dodavatele získat informace stanovené v příloze 3-C.

5. Informace uvedené v odstavci 4 se vztahují k jedné zásilce nebo více zásilkám pro stejný materiál dodaný během období nepřesahujícího 12 měsíců ode dne, kdy byly tyto informace poskytnuty.

ČLÁNEK 3.6

Odchytky

1. Jestliže nepůvodní materiál použitý při výrobě produktu nesplňuje požadavky stanovené v příloze 3-B, považuje se produkt za pocházející z některé strany, pokud:

- a) v případě produktu zařazeného do kapitol 1 až 49 nebo kapitol 64 až 97 harmonizovaného systému¹ hodnota všech nepůvodních materiálů nepřekročí 10 % ceny produktu ze závodu nebo ceny FOB (free on board – vyplaceně na palubu lodi);
- b) v případě produktu zařazeného do kapitol 50 až 63 harmonizovaného systému se odchytky uplatní tak, jak je stanoveno v poznámkách 6 až 8 přílohy 3-A.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že odkazy na kód sazebního zařazení harmonizovaného systému v této kapitole vycházejí z harmonizovaného systému ve znění ze dne 1. ledna 2017.

2. Odstavec 1 se nepoužije, jestliže hodnota nepůvodních materiálů použitých při výrobě produktu překročí jakýkoli procentní podíl pro nejvyšší přípustnou hodnotu nepůvodních materiálů, jak je uvedeno v požadavcích stanovených v příloze 3-B.

3. Odstavec 1 se nepoužije na produkty zcela získané ve straně ve smyslu článku 3.3. Vyžaduje-li se podle přílohy 3-B, aby materiály použité při výrobě produktu byly zcela získané, použijí se odstavce 1 a 2.

ČLÁNEK 3.7

Určující jednotka

1. Určující jednotkou pro použití ustanovení této kapitoly je konkrétní produkt, který je považován za základní jednotku při zařazování produktu do harmonizovaného systému.

2. Sestává-li zásilka z více stejných produktů zařazených do stejného čísla harmonizovaného systému, posuzuje se při použití ustanovení této kapitoly každý jednotlivý produkt samostatně.

ČLÁNEK 3.8

Oddělená účetní evidence

1. Původní a nepůvodní zastupitelné materiály musí být během skladování fyzicky oddělené, aby byl zachován jejich status původu.
2. Pro účely tohoto článku se „zastupitelnými materiály“ rozumí materiály stejného druhu a obchodní kvality, se stejnými technickými a fyzickými vlastnostmi, které od sebe po zpracování do hotového produktu nelze rozeznat.
3. Bez ohledu na odstavec 1 lze použít původní a nepůvodní zastupitelné materiály při výrobě produktu bez toho, aby byly během skladování fyzicky odděleny, za předpokladu, že se použije metoda oddělené účetní evidence.
4. Metoda oddělené účetní evidence uvedená v odstavci 3 se použije v souladu s metodou řízení zásob podle účetních zásad, které jsou v dané straně obecně uznávány.

5. Strana může za podmínek stanovených ve svých právních předpisech požadovat, aby metoda oddělené účetní evidence podléhala předchozímu povolení od celního orgánu této strany. Celní orgán dotyčné strany sleduje, jak je povolení používáno, a může je odejmout v případě, že jeho držitel metodu oddělené účetní evidence zneužívá nebo nedodrжуje jakoukoli z podmínek stanovených v této kapitole.

6. Metoda oddělené účetní evidence je jakákoli metoda, která zajišťuje, aby status původu nebyl v žádném případě udělen více materiálům, než by tomu bylo v případě, pokud by tyto materiály byly fyzicky odděleny.

ČLÁNEK 3.9

Soupravy

Souprava zařazená podle pravidla 3 písmene b) a c) všeobecných pravidel pro výklad harmonizovaného systému se považuje za pocházející z některé strany, jestliže jsou všechny její součásti původní podle této kapitoly. Jestliže se souprava skládá z původních a nepůvodních součástí, měla by být považována za pocházející z některé strany jako celek za předpokladu, že hodnota nepůvodních součástí nepřekročí 15 % ceny soupravy ze závodu nebo její ceny FOB (free on board – vyplaceně na loď).

ČLÁNEK 3.10

Neměnnost

1. Původní produkt deklarovaný k domácímu použití v dovážející straně nesmí být po vývozu a před tím, než je deklarován k domácímu použití, pozměněn, jakýmkoli způsobem přetvořen nebo podroben žádným úkonům kromě těch, které jej mají uchovat v dobrém stavu, nebo jiných, než je přidání nebo připevnění značek, štítků, pečeti či jakékoli jiné dokumentace, aby byl zajištěn soulad se specifickými domácími požadavky dovážející strany.
2. Je možné produkt skladovat nebo vystavovat ve třetí zemi za předpokladu, že produkt zůstane v této třetí zemi pod celním dohledem.
3. Aniž je dotčen oddíl B, mohou být zásilky rozděleny ve třetí zemi, je-li rozdělení provedeno vývozcem nebo pod jeho odpovědností a pokud takto rozdělené zásilky zůstanou v uvedené třetí zemi pod celním dohledem.
4. V případě pochybností, pokud jde o dodržení souladu s požadavky uvedenými v odstavcích 1 až 3, může celní orgán dovážející strany požádat dovozce o důkaz souladu s požadavky, který se poskytne jakýmkoli způsobem, včetně smluvních přepravních dokumentů, jako jsou konosamenty, nebo faktických či konkrétních důkazů založených na značení nebo číslování balíků nebo jakýchkoli důkazů týkajících se vlastního produktu.

ČLÁNEK 3.11

Vrácení produktů

Jestliže je původní produkt strany, který byl z této strany vyvezen do třetí země, do této strany vrácen, považuje se za nepůvodní, nelze-li celnímu orgánu této strany věrohodně prokázat, že vrácený produkt:

- a) je tentýž jako produkt vyvezený a
- b) byl případně podroben pouze úkonům nezbytným pro jeho uchování v nezměněném stavu po dobu pobytu v této třetí zemi nebo při svém vývozu.

ČLÁNEK 3.12

Příslušenství, náhradní díly, nástroje a instrukční nebo jiné informační materiály

1. Pro účely tohoto článku jsou příslušenství, náhradní díly, nástroje a instrukční nebo jiné informační materiály zahrnuty v případě, že

- a) příslušenství, náhradní díly, nástroje a instrukční nebo jiné informační materiály jsou zařazeny a dodávány spolu s produktem, avšak nejsou fakturovány samostatně, a

b) druhy, množství a hodnota tohoto příslušenství, náhradních dílů, nástrojů a instrukčních nebo jiných informačních materiálů jsou pro daný produkt obvyklé.

2. Při určování, zda je produkt zcela získaný nebo splňuje požadavek na výrobní postup nebo změnu sazebního zařazení, jak je stanoveno v příloze 3-B, se příslušenství, náhradní díly, nástroje a instrukční nebo jiné informační materiály nezohlední.

3. Při určování, zda produkt splňuje požadavek na hodnotu stanovený v příloze 3-B, se při výpočtu pro účely uplatnění požadavku na hodnotu produktu zohlední hodnota příslušenství, náhradních dílů, nástrojů a instrukčních nebo jiných informačních materiálů jako původních nebo nepůvodních materiálů.

4. Příslušenství, náhradní díly, nástroje a instrukční nebo jiné informační materiály produktu mají status původu produktu, s nímž jsou dodávány.

ČLÁNEK 3.13

Neutrální prvky

Při určování, zda produkt pochází ze strany, není nutné zjišťovat status původu těchto prvků:

- a) paliva, energie, katalyzátorů a rozpouštědel;
- b) zařízení, přístrojů a materiálů pro zkoušení nebo kontrolu produktu;
- c) rukavic, brýlí, obuvi, oděvů, bezpečnostního vybavení a zásob;
- d) strojů, nástrojů, matric a forem;
- e) náhradních dílů a materiálů použitých při údržbě zařízení a budov;
- f) maziv, tuků, přísad a ostatních materiálů použitých při výrobě nebo použitých k provozu zařízení a budov a
- g) jakéhokoli jiného materiálu, který není začleněn do produktu, ale jehož použití při výrobě produktu lze rozumně prokázat jako součást této výroby.

ČLÁNEK 3.14

Obalové materiály a přepravní kontejnery

Obalové materiály a přepravní kontejnery, které se používají k ochraně produktu při přepravě, se při určování statusu původu produktu nezohlední.

ČLÁNEK 3.15

Obalové materiály a kontejnery pro maloobchodní prodej

1. Obalové materiály a kontejnery, v nichž je produkt balen pro maloobchodní prodej, jsou-li zařazeny spolu s produktem, se nezohlední při určování toho, zda u všech nepůvodních materiálů použitých při výrobě produktu došlo k příslušné změně sazebního zařazení nebo výrobního postupu, jak je stanoveno v příloze 3-B, nebo zda je produkt zcela získaný.
2. Jestliže se na produkt vztahuje požadavek na hodnotu stanovený v příloze 3-B, hodnota obalových materiálů a kontejnerů, v nichž je produkt balen pro maloobchodní prodej, jsou-li zařazeny spolu s produktem, se při výpočtu pro účely uplatnění požadavku na hodnotu produktu zohlední jako původní nebo nepůvodní.

ODDÍL B

Postupy stanovení původu

ČLÁNEK 3.16

Žádost o preferenční sazební zacházení

1. Dovážející strana poskytne při dovozu preferenční sazební zacházení pro produkt pocházející z druhé strany na základě žádosti o preferenční sazební zacházení předložené dovozce. Dovozece odpovídá za správnost žádosti o preferenční sazební zacházení a za soulad s požadavky stanovenými v této kapitole.
2. Žádost o preferenční sazební zacházení se zakládá na:
 - a) deklaraci o původu uvádějící, že produkt je původní, vyhotovené vývozcem nebo
 - b) informovanosti dovozce o tom, že produkt je původní.

3. Žádost o preferenční sazební zacházení a její základ uvedený v odst. 2 písm. a) nebo b) se uvede v celním dovozním prohlášení v souladu s právními předpisy dovážející strany. Celní orgán dovážející strany může požadovat, aby dovozce jako součást celního dovozního prohlášení nebo jako doprovodný dokument tohoto prohlášení poskytl vysvětlení toho, že produkt splňuje požadavky této kapitoly, pokud dovozce může takové vysvětlení poskytnout.

4. Dovoze, který žádá o preferenční sazební zacházení na základě deklarace o původu uvedené v odst. 2 písm. a), musí tuto deklaraci o původu uchovat a celnímu orgánu dovážející strany poskytnout na žádost její kopii.

5. Odstavce 2 až 4 se nepoužijí v případech uvedených v článku 3.20.

ČLÁNEK 3.17

Deklarace o původu

1. Deklaraci o původu může vyhotovit vývozce produktu na základě informací prokazujících, že produkt je původní, včetně informací o statusu původu materiálů použitých při jeho výrobě. Vývozce odpovídá za správnost deklarace o původu a uvedených informací.
2. Deklarace o původu se vyhotoví za použití jedné z jazykových verzí znění uvedeného v příloze 3-D na faktuře nebo jiném obchodním dokladu, který dostatečně podrobně popisuje původní produkt, aby byla možná jeho identifikace. Dovážející strana nesmí od dovozce požadovat, aby předložil překlad deklarace o původu.
3. Celní orgán dovážející strany nesmí zamítnout žádost o preferenční sazební zacházení kvůli drobným chybám nebo nesrovnalostem v deklaraci o původu ani pouze z toho důvodu, že deklarace byla vydána ve třetí zemi.
4. Deklarace o původu platí dvanáct měsíců ode dne jejího vyhotovení.

5. Deklarace o původu se může použít na:

- a) jednorázovou zásilku jednoho nebo více produktů dovážených do některé ze stran nebo
- b) více zásilek totožných produktů dovážených do některé ze stran v jakékoli lhůtě uvedené v deklaraci o původu, jež nepřesahuje dvanáct měsíců.

6. Pokud se na žádost dovozce dovážejí nesmontované nebo rozložené produkty po částech ve smyslu pravidla 2 písm. a) všeobecných pravidel pro výklad harmonizovaného systému, které spadají do tříd XV až XXI harmonizovaného systému, lze pro takové produkty použít jedinou deklaraci o původu v souladu s požadavky stanovenými celním orgánem dovážející strany.

ČLÁNEK 3.18

Informovanost dovozce

Informovanost dovozce o tom, že produkt pochází z vyvážející strany, se zakládá na informacích, které prokazují, že produkt je původní a splňuje požadavky stanovené v této kapitole.

ČLÁNEK 3.19

Požadavky na vedení záznamů

1. Dovozce, který žádá o preferenční sazební zacházení pro produkt dovážený do dovážející strany, uchovává po dobu minimálně tří let po datu dovozu tohoto produktu:
 - a) deklaraci o původu vyhotovenou vývozcem, pokud žádost byla založena na deklaraci o původu, nebo
 - b) všechny záznamy prokazující, že produkt splňuje požadavky na získání statusu původu, pokud žádost byla založena na informovanosti dovozce.
2. Vývozce, který vyhotovil deklaraci o původu, uchovává po dobu nejméně čtyř let od vyhotovení této deklarace o původu její kopii a všechny další záznamy prokazující, že produkt splňuje požadavky na získání statusu původu.
3. Záznamy, které se mají uchovávat v souladu s tímto článkem, mohou být vedeny v elektronické podobě.
4. Odstavce 1 až 3 se nepoužijí v případech uvedených v článku 3.20.

ČLÁNEK 3.20

Malé zásilky a výjimky

1. Produkty, které jsou zasílány v malých zásilkách soukromými osobami soukromým osobám nebo které se nacházejí v osobních zavazadlech cestujících, se považují za původní produkty, pokud nejsou dováženy obchodně¹, pokud jsou deklarované jako splňující podmínky této kapitoly a pokud o pravdivosti tohoto prohlášení neexistují žádné pochybnosti.
2. Jestliže dovoz není součástí dovozu, u něhož se lze důvodně domnívat, že byl uskutečněn odděleně s cílem obejít požadavky na deklaraci o původu, celková hodnota produktů uvedených v odstavci 1 nepřekročí:
 - a) v případě Evropské unie 500 EUR u malých balení nebo 1 200 EUR u produktů nacházejících se v osobních zavazadlech cestujících. Částky, které se mají použít v jakékoli jiné měně členského státu Evropské unie, jsou přepočtem částek vyjádřených v eurech na tuto měnu podle kursu platného k prvnímu pracovnímu dni měsíce října každého roku. Těmito částkami jsou částky zveřejněné pro uvedený den Evropskou centrální bankou, ledaže je Evropské komisi do 15. října každého roku sdělena jiná částka, a použijí se od 1. ledna následujícího roku. Evropská komise oznámí příslušné částky Japonsku;

¹ Za neobchodní dovoz se považuje příležitostný dovoz výlučně produktů pro osobní potřebu příjemců nebo cestujících nebo jejich rodin, je-li z povahy a množství těchto produktů zřejmé, že neslouží žádnému obchodnímu účelu.

b) v případě Japonska 100 000 JPY nebo takovou částku, kterou Japonsko stanoví.

3. Každá strana může stanovit u dovozu produktu, pro který dovážející strana zrušila požadavky, že nebude požadován základ pro žádost uvedený v čl. 3.16 odst. 2.

ČLÁNEK 3.21

Ověření

1. Pro účely ověření, zda produkt dovážený do některé ze stran pochází z druhé strany nebo zda jsou splněny ostatní požadavky této kapitoly, může celní orgán dovážející strany provést ověření na základě metod posuzování rizik, jež mohou zahrnovat náhodný výběr, a to vyžádáním informací od dovozce, který předložil žádost uvedenou v článku 3.16. Celní orgán dovážející strany může provést ověření buď při podávání celního dovozního prohlášení, před uvolněním produktů, nebo po jejich uvolnění.

2. Informace požadované podle odstavce 1 neobsahují žádné další prvky kromě těchto:
- a) jestliže základem pro žádost uvedou v čl. 3.16 odst. 2 písm. a) byla deklarace o původu, příslušná deklarace o původu;
 - b) kód sazebního zařazení produktu do harmonizovaného systému a použitá kritéria původu;
 - c) stručný popis výrobního postupu;
 - d) jestliže kritérium původu bylo založeno na zvláštním výrobním postupu, konkrétní popis tohoto postupu;
 - e) případně popis původních a nepůvodních materiálů použitých ve výrobním procesu;
 - f) jestliže kritériem původu bylo „zcela získaný“, příslušná kategorie (např. sklizeň, těžba, rybolov a místo produkce);
 - g) jestliže kritérium původu bylo založeno na metodě hodnoty, hodnota produktu a hodnota všech nepůvodních nebo, v případě potřeby pro prokázání souladu s požadavkem na hodnotu, původních materiálů použitých při výrobě;

- h) jestliže kritérium původu bylo založeno na hmotnosti, hmotnost produktu a hmotnost všech příslušných nepůvodních nebo, v případě potřeby pro prokázání souladu s požadavkem na hmotnost, původních materiálů použitých při výrobě;
- i) jestliže kritérium původu bylo založeno na změně sazebního zařazení, seznam všech nepůvodních materiálů, včetně jejich kódů sazebního zařazení do harmonizovaného systému (v dvoumístném, čtyřmístném nebo šestimístném formátu v závislosti na kritériích původu), nebo
- j) informace týkající se souladu s ustanovením o neměnnosti uvedeným v článku 3.10.

3. Při poskytování požadovaných informací může dovozce doplnit jakékoli další informace, které považuje pro účely ověření za relevantní.

4. Jestliže se žádost o preferenční sazební zacházení zakládala na deklaraci o původu uvedené v čl. 3.16 odst. 2 písm. a), dovozce informuje celní orgán dovážející strany, pokud požadované informace mohou být jako celek nebo ve vztahu k jednomu či více prvkům údajů poskytnuty přímo vývozcem.

5. Jestliže se žádost o preferenční sazební zacházení zakládala na informovanosti dovozce uvedeně v čl. 3.16 odst. 2 písm. b), může celní orgán dovážející strany, který provádí ověření, poté, co si nejprve vyžádal informace v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, požadovat od dovozce informace, pokud se tento celní orgán domnívá, že dodatečné informace jsou nutné k ověření statusu původu daného produktu. Celní orgán dovážející strany může v případě potřeby požádat dovozce o konkrétní dokumenty a informace.

6. Jestliže se celní orgán dovážející strany rozhodne pozastavit udělení preferenčního sazebního zacházení pro dotčený produkt až do výsledku ověření, nabídne dovozci propuštění produktu s výhradou vhodných zajišťovacích opatření, včetně záruk. Pozastavení preferenčního sazebního zacházení se ukončí co nejdříve poté, co celní orgán dovážející strany ověří status původu dotčeného produktu nebo splnění ostatních podmínek této kapitoly.

ČLÁNEK 3.22

Správní spolupráce

1. Strany v zájmu řádného používání této kapitoly při ověřování, zda je produkt původní a zda splňuje ostatní požadavky stanovené v této kapitole, spolupracují, a to prostřednictvím svých celních orgánů.

2. Jestliže se žádost o preferenční sazební zacházení zakládala na deklaraci o původu uvedené v čl. 3.16 odst. 2 písm. a), může celní orgán dovážející strany, který provádí ověření, poté, co si nejprve vyžádal informace v souladu s čl. 3.21 odst. 1, požádat během období dvou let po dovozu daných produktů o informace také celní orgán vyvážející strany, pokud se uvedený celní orgán dovážející strany, který provádí ověření, domnívá, že dodatečné informace jsou nutné k ověření statusu původu daných produktů. Žádost o informace by měla obsahovat tyto údaje:

- a) deklaraci o původu;
- b) totožnost celního orgánu, který žádost vystavuje;
- c) jméno vývozce;

- d) předmět a rozsah ověření a
- e) popřípadě jakékoli jiné relevantní dokumenty.

Kromě těchto informací může celní orgán dovážející strany v případě potřeby požádat celní orgán vyvážející strany o konkrétní dokumenty a informace.

3. Celní orgán vyvážejí strany si může v souladu se svými právními předpisy vyžádat dokumenty nebo posouzení tím, že požádá o jakékoli důkazy nebo navštíví prostory vývozce, aby přezkoumal záznamy a provedl prohlídku zařízení používaných při výrobě produktu.

4. Aniž je dotčen odstavec 5, celní orgán vyvážející strany, který obdrží žádost uvedenou v odstavci 2, poskytne celnímu orgánu dovážející strany tyto informace:

- a) požadované dokumenty, jsou-li k dispozici;
- b) stanovisko ohledně statusu původu produktu;
- c) popis produktu, který je předmětem posouzení, a jeho sazební zařazení relevantní pro použití této kapitoly;
- d) popis a vysvětlení výrobního postupu dostačující pro podporu statusu původu produktu;

e) informace o způsobu provedení posouzení a

f) případně podpůrné dokumenty.

5. Celní orgán vyvážející strany neposkytne celnímu orgánu dovážející strany informace uvedené v odstavci 4, jestliže vývozce považuje tyto informace za důvěrné.

6. Strany si vzájemně sdělí kontaktní údaje celních orgánů, včetně poštovní a e-mailové adresy a telefonních a faxových čísel, a dojde-li ke změně těchto informací, uvědomí o tom druhou stranu do 30 dnů po datu této změny.

ČLÁNEK 3.23

Vzájemná pomoc v boji proti podvodům

V případě podezření na porušení ustanovení této kapitoly si strany poskytnou vzájemnou pomoc v souladu s dohodou o spolupráci.

ČLÁNEK 3.24

Odepření preferenčního sazebního zacházení

1. Aniž je dotčen odstavec 3, může celní orgán dovážející strany odepřít preferenční sazební zacházení, pokud:

- a) během tří měsíců po datu žádosti o informace podle čl. 3.21 odst. 1:
 - i) není poskytnuta žádná odpověď, nebo
 - ii) v případě, že se žádost o preferenční sazební zacházení zakládala na informovanosti dovozce uvedené v čl. 3.16 odst. 2 písm. b), nejsou poskytnuté informace dostačující pro to, aby se potvrdilo, že produkt je původní;
- b) během tří měsíců po datu žádosti o informace podle čl. 3.21 odst. 5:
 - i) není poskytnuta žádná odpověď, nebo
 - ii) poskytnuté informace nejsou dostačující pro to, aby se potvrdilo, že produkt je původní;

- c) během deseti měsíců po datu žádosti o informace podle čl. 3.22 odst. 2:
 - i) není poskytnuta žádná odpověď, nebo
 - ii) poskytnuté informace nejsou dostačující pro to, aby se potvrdilo, že produkt je původní, nebo
 - d) následně po předchozí žádosti o pomoc podle článku 3.23 a ve vzájemně dohodnuté lhůtě, pokud jde o produkty, jež byly předmětem žádosti uvedené v čl. 3.16 odst. 1:
 - i) celní orgán vyvážející strany neposkytne pomoc nebo
 - ii) výsledek pomoci není dostačující pro to, aby se potvrdilo, že produkt je původní.
2. Celní orgán dovážející strany může odeprít preferenční sazební zacházení pro produkt, pro nějž žádá dovozce preferenční sazební zacházení, pokud dovozce nedodrží jiné požadavky této kapitoly, než které se týkají statusu původu produktů.

3. Pokud má celní orgán dovážející strany dostatečné odůvodnění pro odepření preferenčního sazebního zacházení podle odstavce 1 – v případech, kdy celní orgán vyvážející strany poskytl stanovisko podle čl. 3.22 odst. 4 písm. b) potvrzující status původu dotyčných produktů –, oznámí celní orgán dovážející strany do dvou měsíců po datu obdržení tohoto stanoviska celnímu orgánu vyvážející strany svůj záměr odepřít preferenční sazební zacházení. Je-li učiněno takové oznámení, konají se konzultace na žádost strany do tří měsíců po datu tohoto oznámení. Lhůtu pro konzultace lze prodloužit případ od případu na základě vzájemné dohody mezi stranami. Konzultace se mohou uskutečnit v souladu s postupem stanoveným ve Výboru pro pravidla původu a celní otázky zřízeném podle článku 22.3. Po uplynutí lhůty pro konzultaci může celní orgán dovážející strany odepřít preferenční sazební zacházení výhradně na základě dostatečného odůvodnění a poté, co umožnil dovozci, aby se vyjádřil.

ČLÁNEK 3.25

Důvěrnost

1. Každá strana zachová v souladu se svými právními předpisy důvěrnost informací, které jí druhá strana poskytla podle této kapitoly, a chrání tyto informace před odhalením.

2. Informace, které obdrží orgány dovážející strany podle této kapitoly, mohou využívat pouze tyto orgány pro účely této kapitoly.
3. Není-li v této kapitole stanoveno jinak, důvěrné obchodní informace, které celní orgán vyvážející nebo dovážející strany získá od vývozce použitím článků 3.21 a 3.22, se nezveřejní.
4. Informace, které celní orgán dovážející strany získá na základě této kapitoly, nepoužije dovážející strana v trestním řízení před soudem nebo před soudcem, ledaže vyvážející strana v souladu se svými právními předpisy použití těchto informací povolí.

ČLÁNEK 3.26

Správní opatření a sankce

Každá strana v souladu se svými právními předpisy uloží správní opatření a ve vhodných případech sankce vůči osobě, která vypracuje dokument nebo zapříčiní vypracování dokumentu, jenž obsahuje nesprávné informace poskytnuté pro účely získání preferenčního sazebního zacházení pro určitý produkt, která nedodržuje požadavky stanovené v článku 3.19 nebo která neposkytne důkazy nebo odmítne návštěvu podle čl. 3.22 odst. 3.

ODDÍL C

Různé

ČLÁNEK 3.27

Uplatňování této kapitoly na Ceutu a Melillu

1. Pro účely této kapitoly „strana“ v případě Evropské unie nezahrnuje Ceutu a Melillu.
2. Produkty pocházející z Japonska podléhají při dovozu do Ceuty nebo Melilly ve všech ohledech stejnému celnímu zacházení podle této dohody jako produkty pocházející z celního území Evropské unie podle protokolu 2 k Aktu o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky k Evropské unii. Japonsko poskytne při dovozu produktů, na něž se vztahuje tato dohoda a jež pocházejí z Ceuty a Melilly, stejné celní zacházení podle této dohody jako produktům dováženým a pocházejícím z Evropské unie.
3. Pravidla původu a postupy stanovení původu podle této kapitoly se obdobně použijí na produkty vyvážené z Japonska do Ceuty a Melilly a na produkty vyvážené z Ceuty a Melilly do Japonska.

4. Článek 3.5 se použije na dovoz a vývoz produktů mezi Evropskou unií, Japonskem a Ceutou a Melillou.
5. Ceuta a Melilla se považují za jediné území.
6. Za použití tohoto článku v Ceutě a Melille odpovídá celní orgán Španělského království.

ČLÁNEK 3.28

Výbor pro pravidla původu a celní otázky

1. Výbor pro pravidla původu a celní otázky zřízený podle článku 22.3 (v této kapitole dále jen „výbor“) odpovídá kromě povinností uvedených v čl. 4.14 odst. 1 rovněž za účinné provádění a fungování této kapitoly.

2. Pro účely této kapitoly plní výbor tyto úkoly:
- a) provádí přezkum, a pokud to je nutné, vydává vhodná doporučení pro Smíšený výbor zřízený podle článku 22.1 ohledně:
 - i) provádění a fungování této kapitoly a
 - ii) jakýchkoli změn ustanovení této kapitoly navržených některou stranou;
 - b) přijímá vysvětlivky s cílem usnadnit provádění ustanovení této kapitoly;
 - c) stanoví postup konzultace uvedený v čl. 3.24 odst. 3 a
 - d) zvažuje jakékoli jiné záležitosti související s touto kapitolou, na nichž se zástupci stran dohodnou.

ČLÁNEK 3.29

Přechodná ustanovení pro produkty v režimu tranzitu nebo uskladnění

Ustanovení této dohody se mohou použít na produkty, které splňují ustanovení této kapitoly a které v den vstupu této dohody v platnost jsou buď v režimu tranzitu z vyvážející strany do dovážející strany, nebo pod celním dohledem v dovážející straně bez platby dovozních cel a daní, s výhradou podání žádosti o preferenční sazební zacházení uvedené v článku 3.16 celnímu orgánu dovážející strany do dvanácti měsíců od uvedeného data.

KAPITOLA 4

CELNÍ ZÁLEŽITOSTI A USNADNĚNÍ OBCHODU

ČLÁNEK 4.1

Cíle

Cílem této kapitoly je:

- a) podporovat usnadnění obchodu se zbožím obchodovaným mezi stranami a zároveň zajistit účinné celní kontroly se zohledněním vývoje obchodních postupů;

- b) zajistit transparentnost celních předpisů každé strany a jiných právních předpisů souvisejících s obchodem a jejich konzistentnost s příslušnými mezinárodními normami;
- c) zajistit, aby každá strana uplatňovala své celní předpisy a jiné právní předpisy související s obchodem předvídatelným, konzistentním a nediskriminačním způsobem;
- d) podpořit zjednodušení a modernizaci celních režimů a praxe každé strany;
- e) dále rozvíjet metody řízení rizika za účelem usnadnění zákonného obchodu při současném zabezpečení dodavatelského řetězce v rámci mezinárodního obchodu a
- f) posílit spolupráci mezi stranami v oblasti celních záležitostí a usnadnění obchodu.

ČLÁNEK 4.2

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se vztahuje na záležitosti týkající se celních předpisů každé strany, dalších právních předpisů souvisejících s obchodem a obecných správních postupů týkajících se obchodu, včetně jejich použití na zboží obchodované mezi stranami, jakož i na spolupráci mezi stranami.

2. Žádným ustanovením této kapitoly nejsou dotčena práva a povinnosti strany podle kapitol 6 a 7.

3. V případě jakéhokoli rozporu mezi touto kapitolou a kapitolou 6 nebo 7 má v rozsahu předmětného rozporu přednost kapitola 6 nebo 7.

4. Tato kapitola se použije, aniž je dotčeno plnění legitimních politických cílů každé strany a jejích povinností v rámci mezinárodních dohod, jejichž je stranou, s ohledem na ochranu:

- a) veřejné mravnosti;
- b) života nebo zdraví lidí, zvířat či rostlin;
- c) národních památek umělecké, historické nebo archeologické hodnoty nebo
- d) životního prostředí.

5. Každá strana provádí tuto kapitolu v souladu se svými právními předpisy. K provedení této kapitoly využije každá strana vhodným způsobem své dostupné zdroje.

ČLÁNEK 4.3

Transparentnost

1. Každá strana zajistí, aby její celní předpisy a jiné právní předpisy související s obchodem, jakož i její obecné správní postupy a relevantní informace obecné platnosti týkající se obchodu byly zveřejněny a neprodleně snadno k dispozici všem zájemcům, a to případně i na internetu.
2. Každá strana zveřejní své celní předpisy, jiné právní předpisy související s obchodem a obecné správní postupy týkající se obchodu co nejdříve před jejich vstupem v platnost, a učiní je snadno dostupnými, aby se s nimi mohli seznámit všichni zájemci, s výjimkou:
 - a) naléhavých situací;
 - b) drobných změn těchto právních předpisů nebo obecných správních postupů;
 - c) případů, kdy je v důsledku předchozího zveřejnění těchto právních a správních předpisů narušena jejich účelnost nebo prosazování, nebo
 - d) opatření se zmírňujícími účinky.

3. Každá strana určí jedno nebo více kontaktních míst k zodpovídání přiměřených dotazů všech zájemců týkajících se záležitostí uvedených v odstavci 1. Tato kontaktní místa zodpoví uvedené dotazy a poskytnou jakékoli relevantní formuláře a dokumenty v přiměřené lhůtě stanovené každou stranou.

4. Každá strana v příslušných případech zajistí pravidelné konzultace mezi svým celním orgánem a dalšími agenturami zabývajícími se obchodem a obchodníky nebo jinými zúčastněnými stranami se sídlem na jejím území.

5. Informace o poplatcích a odvodech se zveřejní v souladu s odstavci 1 a 2. Uvedené informace zahrnují poplatky a odvody, které budou použity, důvod těchto poplatků a odvodů, odpovědný orgán a kdy a jak má být úhrada provedena. Tyto poplatky a odvody se nepoužijí, dokud nebudou informace o nich zveřejněny.

ČLÁNEK 4.4

Postupy při dovozu, vývozu a tranzitu

1. Každá strana uplatňuje své celní předpisy a jiné právní předpisy související s obchodem předvídatelným, konzistentním, transparentním a nediskriminačním způsobem.

2. Každá strana zajistí, aby její celní režimy:
- a) byly konzistentní s mezinárodními normami a doporučenými postupy platnými pro každou stranu v oblasti celních režimů, jako například normami a doporučenými postupy stanovenými pod záštitou Světové celní organizace¹ (dále jen „WCO“), včetně podstatných prvků Protokolu o změně Mezinárodní úmluvy o zjednodušení a sladění celních režimů podepsaného v Bruselu dne 26. června 1999, Mezinárodní úmluvy o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží podepsané v Bruselu dne 14. června 1983 a rámce norem pro zabezpečení a zjednodušení celosvětového obchodu WCO (dále jen „rámec SAFE“);
 - b) usilovaly o usnadnění zákonného obchodu při zohlednění vývoje obchodních postupů a současném zajištění souladu s jejími právními předpisy;
 - c) zajišťovaly účinné prosazování práva v případě porušení jejích právních předpisů týkajících se celních režimů, včetně celních úniků a pašování, a
 - d) neobsahovaly povinné využívání celních agentů nebo kontrol před odesláním.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že WCO byla zřízena v roce 1952 jako Rada pro celní spolupráci (CCC).

3. Každá strana přijme nebo ponechá v platnosti opatření udělující příznivé zacházení v souvislosti s celními kontrolami před propuštěním zboží obchodníkům nebo subjektům splňujícím kritéria stanovená v jejích právních předpisech.

4. Každá strana podpoří rozvoj a používání pokročilých systémů, včetně systémů založených na informačních a komunikačních technologiích, k usnadnění výměny elektronických dat mezi obchodníky nebo subjekty a jejím celním orgánem a dalšími agenturami zabývajícími se obchodem.

5. Každá strana usiluje o další zjednodušení a normalizaci dat a dokumentů požadovaných jejím celním orgánem a dalšími agenturami zabývajícími se obchodem.

ČLÁNEK 4.5

Propuštění zboží

Každá strana přijme nebo ponechá v platnosti celní režimy, které:

- a) zajišťují urychlené propuštění zboží v době, která není delší než doba nezbytně nutná pro zajištění souladu s jejími právními předpisy;

- b) umožňují předběžné elektronické podávání a zpracování dokumentace a veškerých dalších požadovaných informací před příchodem zboží a
- c) umožňují propuštění zboží před konečným vyměřením cel, daní, poplatků a odvodů s výhradou poskytnutí záruky, jestliže je požadována jejími právními předpisy, s cílem zajistit jejich konečné uhrazení.

ČLÁNEK 4.6

Zjednodušení celních režimů

1. Každá strana usiluje o zjednodušení svých požadavků a formalit pro celní režimy s cílem zkrátit jejich délku a snížit náklady na ně vzniklé obchodníkům nebo jiným subjektům, včetně malých a středních podniků.
2. Každá strana přijme nebo ponechá v platnosti opatření umožňující obchodníkům nebo subjektům splňujícím kritéria stanovená v jejích právních předpisech těžit z dalšího zjednodušení celních režimů. Toto zjednodušení může umožnit pravidelné prohlášení za účelem vyměření a úhrady cel a daní vztahujících na více dovozů v rámci určitého období po propuštění zboží.

3. Každá strana přijme nebo ponechá v platnosti programy, které umožňují subjektům splňujícím kritéria stanovená v jejích právních předpisech dále těžit ze zjednodušení uvedeného v odstavci 2 nebo k němu mít snazší přístup.

ČLÁNEK 4.7

Předběžná rozhodnutí

1. Každá strana vydá prostřednictvím svého celního orgánu předběžné rozhodnutí, které stanoví zacházení pro dotčené zboží. Toto rozhodnutí musí být vydáno v přiměřené a časově omezené lhůtě žadateli, který předložil písemnou žádost, a to i v elektronickém formátu, obsahující všechny nezbytné informace v souladu s právními předpisy vydávající strany.

2. Předběžné rozhodnutí se týká sazebního zařazení zboží, původu zboží, včetně jeho kvalifikace coby původního zboží podle kapitoly 3, nebo jakékoli jiné záležitosti, na níž se strany dohodnou, zejména pokud jde o vhodnou metodu nebo kritéria, které mají být použity pro určení celní hodnoty zboží.

3. S výhradou jakýchkoli požadavků na zachování důvěrnosti stanovených v právních předpisech dané strany může strana předběžná rozhodnutí zveřejnit, a to i na internetu.

ČLÁNEK 4.8

Odvolání a přezkum

1. Každá strana zaručí právo na odvolání nebo přezkum každé osobě, které je určeno správní rozhodnutí celního orgánu nebo jiné agentury uvedené strany zabývající se obchodem.
2. Odvolání nebo přezkum musí obsahovat:
 - a) správní odvolání ke správnímu orgánu nebo přezkum správním orgánem, který je vyšší než úředník nebo úřad, jenž rozhodnutí vydal, nebo je na nich nezávislý, nebo
 - b) soudní odvolání nebo přezkum rozhodnutí.
3. Pokud rozhodnutí o odvolání nebo přezkumu uvedeném v odst. 2 písm. a) nebylo vydáno ve lhůtě stanovené v právních předpisech dané strany nebo nebylo vydáno bez zbytečné prodlevy, zajistí každá strana, aby osoba uvedená v odstavci 1 měla právo na další správní nebo soudní odvolání nebo přezkum.
4. Každá strana zajistí, aby osobě uvedené v odstavci 1 bylo poskytnuto odůvodnění správního rozhodnutí tak, aby tato osoba měla v případě potřeby přístup k odvolacímu nebo přezkumnému řízení.

ČLÁNEK 4.9

Řízení rizika

1. Každá strana přijme nebo ponechá v platnosti systém řízení rizika, který umožňuje jejímu celnímu orgánu zaměřit se na kontrolu vysoce rizikových zásilek a který urychluje propuštění zásilek s nízkým rizikem.
2. Každá strana vychází při řízení rizika z posouzení rizika za pomoci vhodných kritérií výběru.
3. Strana může rovněž v rámci řízení rizika náhodně vybrat zásilky ke kontrole uvedené v odstavci 1.
4. Každá strana navrhne a uplatňuje řízení rizika způsobem, který zamezí svévolné nebo neoprávněné diskriminaci nebo zastřenému omezování mezinárodního obchodu.

ČLÁNEK 4.10

Audit po odbavení zboží

1. V zájmu rychlého propuštění zboží každá strana zavede nebo zachová audity po odbavení zboží, aby se zajistilo dodržování jejích celních předpisů a jiných právních předpisů souvisejících s obchodem. Celní orgán každé strany použije výsledky auditu po odbavení zboží, který provedl, při uplatňování řízení rizika uvedeného v článku 4.9. Strana může stanovit, že její celní orgán využije při uplatňování řízení rizika výsledky auditu po odbavení zboží provedeného jinými agenturami zabývajícími se obchodem, a naopak.

2. Každá strana si zvolí osobu nebo zásilku pro audit po odbavení zboží na základě rizik, což může zahrnovat vhodná kritéria výběru. Každá strana provádí audity po odbavení zboží transparentně. Pokud je osoba do procesu auditu zapojena a je dosaženo přesvědčivých výsledků, strana neprodleně informuje osobu, jejíž záznam je předmětem auditu, o výsledcích, jejích právech a povinnostech a o důvodech těchto výsledků.

ČLÁNEK 4.11

Tranzit a překládka

Každá strana přijme nebo ponechá v platnosti postupy pro usnadnění pohybu zboží, které je v tranzitu nebo překládce na jejím celním území, z druhé strany nebo na území druhé strany při zachování vhodné kontroly.

ČLÁNEK 4.12

Celní spolupráce

1. Aniž jsou dotčeny jiné formy spolupráce stanovené v této dohodě, spolupracují celní orgány stran, a to i pomocí výměny informací, a poskytují si vzájemnou správní pomoc v záležitostech uvedených v této kapitole v souladu s dohodou o spolupráci, a to bez ohledu na článek 1.6.

2. Celní orgány stran posílí spolupráci v záležitostech uvedených v této kapitole s cílem dále rozvíjet usnadnění obchodu a současně zajistit soulad se svými celními předpisy a zlepšovat bezpečnost dodavatelského řetězce v následujících oblastech:

- a) spolupráce při dalším zjednodušení celních režimů se zohledněním vývoje obchodních postupů;
- b) spolupráce na harmonizaci požadavků na údaje pro celní účely v souladu s platnými mezinárodními normami, jako například normami WCO;
- c) spolupráce na dalším rozvoji celních aspektů zabezpečení a usnadnění dodavatelských řetězců v mezinárodním obchodu v souladu s rámcem SAFE;
- d) spolupráce na zlepšování svých metod řízení rizika, včetně sdílení osvědčených postupů a případně informací o rizicích a výsledků kontrol;
- e) spolupráce s cílem dále rozvíjet opatření uvedená v čl. 4.4 odst. 3 a čl. 4.6 odst. 2 nebo programy uvedené v čl. 4.6 odst. 3, včetně možnosti spolupráce s cílem umožnit obchodníkům nebo subjektům jedné strany těžit z opatření nebo programů druhé strany;

- f) spolupráce a koordinace v rámci mezinárodních organizací, jako je WTO a WCO, v záležitostech společného zájmu, včetně sazebního zařazení, určení celní hodnoty a původu s cílem pokud možno nalézt společné postoje a
 - g) spolupráce na prosazování práva proti pašování zakázaného zboží.
3. Výměnu informací nezbytných pro účely odstavce 2 zajistí celní orgány stran.

ČLÁNEK 4.13

Dočasné použití

Pro dočasné použití zboží uvedeného v článku 2.10 a bez ohledu na jeho původ akceptuje každá strana v souladu s postupy stanovenými v mezinárodních dohodách týkajících se dočasného použití a uplatňovaných danou stranou karnety ATA¹ vydávané druhou stranou.

¹ „Karnet ATA“ má stejný význam jako v Celní úmluvě o karnetu ATA pro dočasné použití zboží, podepsané v Bruselu dne 6. prosince 1961, nebo úmluvě o dočasném použití, podepsané v Istanbulu dne 26. června 1990.

ČLÁNEK 4.14

Výbor pro pravidla původu a celní otázky

1. Výbor pro pravidla původu a celní otázky zřízený podle článku 22.3 (v této kapitole dále jen „výbor“) odpovídá ostatních kromě povinností uvedených v čl. 3.28 odst. 1 za účinné provádění a fungování této kapitoly a za celní otázky v kapitole 2 a v článku 14.51¹.
2. Výbor pořádá společná zasedání se Smíšeným výborem pro celní spolupráci (v této kapitole dále jen „výbor JCCC“) zřízeným na základě dohody o spolupráci, kromě případů, kdy nejsou tato společná zasedání nezbytná pro zajištění konzistentnosti při provádění a fungování ustanovení uvedených v odstavci 1 a v dohodě o spolupráci².
3. Strany zajistí, aby složení jejich delegací na zasedáních výboru odpovídalo záležitostem, jež jsou na pořadu jednání.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že žádným ustanovením tohoto článku nejsou dotčena práva a povinnosti stran, pokud jde o Výbor pro obchod se zbožím vztahující se ke kapitole 2, a ani Výbor pro duševní vlastnictví vztahující se ke kapitole 14.

² V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že žádné ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že výboru JCCC brání pořádat zasedání výlučně v rámci dohody o spolupráci.

4. Aniž jsou dotčeny funkce výboru JCCC, vykonává výbor tyto funkce:

- a) zabývá se veškerými otázkami, které vyvstanou při provádění a fungování ustanovení uvedených v odstavci 1;
- b) identifikuje oblasti, kde je třeba dosáhnout zlepšení při provádění a fungování ustanovení uvedených v odstavci 1;
- c) funguje jako mechanismus pro urychlené nalézání oboustranně přijatelných řešení, pokud jde o veškeré záležitosti, na které se vztahují ustanovení uvedená v odstavci 1;
- d) vydává usnesení, doporučení nebo stanoviska ohledně kroků či opatření, jež považuje za nezbytné pro dosažení cílů a účinného fungování této kapitoly;
- e) rozhoduje o krocích, které mají být podniknuty, nebo opatřeních, která mají být přijata stranou nebo stranami v oblastech uvedených v čl. 4.12 odst. 2, jež považuje za nezbytné pro dosažení cílů a účinného fungování této kapitoly, a
- f) vykonává další funkce, kterými jej pověří Smíšený výbor podle čl. 22.1 odst. 5 písm. b).

KAPITOLA 5

NÁPRAVNÁ OPATŘENÍ V OBLASTI OBCHODU

ODDÍL A

Obecná ustanovení

ČLÁNEK 5.1

Definice

Pro účely této kapitoly se:

- a) „domácím výrobním odvětvím“ rozumí výrobci obdobného nebo přímo konkurujícího zboží, kteří působí ve straně dohody jako celek, nebo výrobci, jejichž společná výroba obdobného nebo přímo konkurujícího zboží představuje podstatnou část celkové domácí výroby tohoto zboží;
- b) „vážnou újmu“ rozumí významné obecné poškození postavení domácího výrobního odvětví;

- c) „hrozbou vážné újmy“ rozumí vážná újma, která jednoznačně a bezprostředně hrozí, podle šetření uvedeného v čl. 5.4 odst. 3. Zjištění existence hrozby vážné újmy se zakládá na faktech, a ne na pouhých tvrzeních, dohaděch nebo málo pravděpodobných možnostech, a
- d) „přechodným obdobím“ rozumí ve vztahu ke konkrétnímu původnímu zboží období ode dne vstupu této dohody v platnost do deseti let ode dne, k němuž bylo dokončeno snižování nebo odstraňování cel na toto zboží v souladu s přílohou 2-A.

ODDÍL B

Dvoustranná ochranná opatření

ČLÁNEK 5.2

Uplatňování dvoustranných ochranných opatření

1. Pokud se v důsledku odstranění nebo snížení cel v souladu s článkem 2.8 zboží pocházející z území jedné strany dováží na území druhé strany v tak zvýšeném množství, v absolutních číslech nebo v poměru k domácí výrobě, a za takových podmínek, které způsobují nebo hrozí způsobit vážnou újmu domácímu výrobnímu odvětví, může druhá strana přijmout opatření stanovená v odstavci 2 v rozsahu nezbytném k zabránění nebo nápravě této vážné újmy pro domácí výrobní odvětví druhé strany a k usnadnění přizpůsobení domácího výrobního odvětví.

2. Dvoustranné ochranné opatření může sestávat z:

- a) pozastavení veškerého dalšího snižování celní sazby na původní zboží uvedené v kapitole 2, nebo
- b) zvýšení celní sazby na původní zboží na úroveň, která nepřekračuje nižší z těchto sazeb:
 - i) celní sazbu uplatňovanou podle doložky nejvyšších výhod a platnou v den, kdy je dvoustranné ochranné opatření uplatněno, a
 - ii) celní sazbu uplatňovanou podle doložky nejvyšších výhod platnou v den, který bezprostředně předchází datu vstupu této dohody v platnost.

ČLÁNEK 5.3

Podmínky a omezení

1. Žádné dvoustranné ochranné opatření nesmí být ponecháno v platnosti mimo rozsahu a doby nezbytné k zabránění nebo nápravě vážné újmy a k usnadnění přizpůsobení domácího výrobního odvětví za podmínky, že uvedená doba nepřesáhne dva roky. Dvoustranné ochranné opatření však může být prodlouženo, jestliže jeho celkové trvání, včetně těchto prodloužení, nepřesáhne čtyři roky.
2. Dvoustranná ochranná opatření smí být uplatňována pouze v průběhu přechodného období.
3. V zájmu usnadnění přizpůsobení se za situace, kdy očekávané trvání dvoustranného ochranného opatření přesáhne jeden rok, strana ponechávající dvoustranné ochranné opatření v platnosti uvedené opatření během jeho uplatňování v pravidelných intervalech postupně liberalizuje.
4. Žádné dvoustranné ochranné opatření se neuplatní na dovoz určitého původního zboží, které již bylo předmětem takového dvoustranného ochranného opatření, po dobu rovnocennou trvání předchozího dvoustranného ochranného opatření, nebo po dobu jednoho roku, podle toho, která doba je delší.

5. Při ukončení platnosti dvoustranného ochranného opatření se u původního zboží, které bylo předmětem opatření, použije celní sazba, která by byla v platnosti, kdyby nebylo uplatněno dvoustranné ochranné opatření.

ČLÁNEK 5.4

Šetření

1. Strana smí uplatnit dvoustranné ochranné opatření pouze v návaznosti na šetření provedené jejím příslušným orgánem¹ v souladu se stejnými postupy, jako jsou postupy stanovené v článku 3 a čl. 4 odst. 2 písm. c) Dohody o ochranných opatřeních.

2. Šetření musí být v každém případě dokončeno do jednoho roku od data jeho zahájení.

¹ Pro účely tohoto oddílu zahrnuje příslušný orgán v případě Japonska jeho relevantní orgány.

3. Při šetření, které má stanovit, zda zvýšený dovoz původního zboží způsobuje nebo hrozí způsobit domácímu výrobnímu odvětví vážnou újmu, zhodnotí příslušný orgán provádějící šetření všechny příslušné faktory objektivní a kvantifikovatelné povahy, které mají dopad na situaci domácího výrobního odvětví. Mezi tyto faktory patří zejména tempo a rozsah nárůstu dovozu původního zboží v absolutních a relativních číslech, podíl zvýšeného dovozu původního zboží na domácím trhu a změny v úrovni prodeje, výroby, produktivity, využití kapacity, zisků a ztrát a zaměstnanosti.

4. Stanovení, zda zvýšený dovoz původního zboží způsobuje nebo hrozí způsobit domácímu výrobnímu odvětví vážnou újmu, nesmí být provedeno, pokud šetření na základě objektivních důkazů neprokáže existenci příčinné souvislosti mezi zvýšeným dovozem původního zboží a vážnou újmou nebo hrozbou vážné újmy pro domácí výrobní odvětví. Při tomto stanovování musí být vzaty v úvahu i jiné faktory než zvýšený dovoz původního zboží, které domácímu výrobnímu odvětví rovněž působí v téže době újmu.

ČLÁNEK 5.5

Oznámení

1. Jedna strana zašle druhé straně neprodleně písemné oznámení, jestliže:
 - a) zahajuje šetření uvedené v čl. 5.4 odst. 1 v souvislosti s vážnou újmou nebo hrozbou vážné újmy a jejími důvody;
 - b) zjistí vážnou újmu nebo hrozbu vážné újmy způsobenou zvýšeným dovozem a
 - c) přijme rozhodnutí o uplatnění nebo prodloužení dvoustranného ochranného opatření.
2. Oznamující strana uvedená v odstavci 1 poskytne druhé straně všechny příslušné informace, které zahrnují:
 - a) v případě oznámení uvedeného v odst. 1 písm. a) důvod pro zahájení šetření, přesný popis původního zboží, které je předmětem šetření, a jeho podpoložku v harmonizovaném systému, očekávanou délku šetření a datum jeho zahájení a

- b) v případě oznámení uvedeného v odst. 1 písm. b) a c) důkaz o vážné újmě nebo o hrozbě vážné újmy způsobené zvýšeným dovozem původního zboží, přesný popis původního zboží, které je předmětem navrhovaného dvoustranného ochranného opatření, a jeho podpoložku v harmonizovaném systému, přesný popis navrhovaného dvoustranného ochranného opatření a navrhované datum zavedení a předpokládané trvání dvoustranného ochranného opatření.

ČLÁNEK 5.6

Konzultace a vyrovnání

1. Strana navrhuující uplatnit nebo prodloužit dvoustranné ochranné opatření zajistí vhodnou příležitost pro předchozí konzultace s druhou stranou za účelem přezkumu informací plynoucích z šetření uvedeného v čl. 5.4 odst. 1, výměny názorů na dvoustranné ochranné opatření a dosažení dohody o vyrovnání stanoveném v tomto článku.
2. Strana navrhuující uplatnit nebo prodloužit dvoustranné ochranné opatření zajistí druhé straně vzájemně dohodnuté přiměřené prostředky obchodního vyrovnání ve formě celních koncesí, jejichž hodnota je v zásadě rovnocenná hodnotě dodatečných cel, která mají být výsledkem dvoustranného ochranného opatření.

3. Jestliže se strany na vyrovnání nedohodnou do 30 dnů od zahájení konzultací, smí strana, na jejíž původní zboží je dvoustranné ochranné opatření uplatněno, pozastavit uplatňování celních koncesí podle této dohody, jejichž hodnota je v podstatě rovnocenná hodnotě dodatečných cel, která jsou výsledkem dvoustranného ochranného opatření. Strana uplatňující právo na pozastavení smí pozastavit uplatňování celních koncesí pouze na minimální dobu potřebnou k dosažení v podstatě rovnocenných účinků a pouze při zachování platnosti dvoustranného ochranného opatření.

4. Bez ohledu na odstavec 3 nesmí být právo na pozastavení zmíněné v uvedeném odstavci uplatněno během prvních 24 měsíců, během nichž je dvoustranné ochranné opatření v platnosti, jestliže uvedené dvoustranné ochranné opatření bylo přijato v důsledku absolutního nárůstu dovozu a jestliže je toto ochranné opatření v souladu s ustanoveními této dohody.

ČLÁNEK 5.7

Prozatímní dvoustranná ochranná opatření

1. Za závažných okolností, kdy by prodlení způsobilo obtížně napravitelnou škodu, smí strana uplatnit prozatímní dvoustranné ochranné opatření, které má podobu opatření stanoveného v čl. 5.2 odst. 2 písm. a) nebo b), na základě předběžného stanovení existence jasného důkazu, že zvýšený dovoz původního zboží způsobuje nebo hrozí způsobit vážnou újmu domácímu výrobnímu odvětví strany, která navrhuje prozatímní dvoustranné ochranné opatření uplatnit.

2. Strana, která navrhuje prozatímní dvoustranné ochranné opatření, tuto skutečnost písemně oznámí druhé straně nejpozději ke dni, kdy se uvedené opatření začne uplatňovat. Konzultace mezi stranami ohledně uplatňování prozatímního dvoustranného ochranného opatření se zahájí okamžitě po začátku uplatňování prozatímního dvoustranného ochranného opatření. Oznámení musí obsahovat důkazy o existenci závažných okolností, důkazy o vážné újmě nebo hrozbě vážné újmy způsobené zvýšeným dovozem původního zboží, přesný popis tohoto zboží, které je předmětem navrhovaného prozatímního dvoustranného ochranného opatření, a jeho podpoložku v harmonizovaném systému a přesný popis navrhovaného prozatímního dvoustranného ochranného opatření.

3. Trvání prozatímního dvoustranného ochranného opatření nepřesáhne 200 dní. Během této doby musí být splněny příslušné požadavky uvedené v článku 5.4. Trvání prozatímního dvoustranného ochranného opatření se započítává do doby uvedené v čl. 5.3 odst. 1.

4. Ustanovení čl. 5.3 odst. 5 se použije obdobně na prozatímní dvoustranné ochranné opatření. Clo uložené v důsledku prozatímního dvoustranného opatření se navrácí, jestliže následné šetření uvedené v čl. 5.4 odst. 1 nestanoví, že zvýšený dovoz původního zboží, které je předmětem prozatímního dvoustranného ochranného opatření, způsobuje nebo hrozí způsobit vážnou újmu domácímu výrobnímu odvětví.

ČLÁNEK 5.8

Různé

Oznámení uvedená v čl. 5.5 odst. 1 a v čl. 5.7 odst. 2 a veškerá další komunikace mezi stranami podle tohoto oddílu probíhá v angličtině.

ODDÍL C

Souhrnná ochranná opatření

ČLÁNEK 5.9

Obecná ustanovení

1. Žádné ustanovení této kapitoly nebrání kterékoli straně v uplatňování ochranných opatření na zboží pocházející z druhé strany dohody v souladu s článkem XIX GATT 1994 a Dohodou o ochranných opatřeních.
2. Ustanovení tohoto oddílu nejsou předmětem řešení sporů podle kapitoly 21.

ČLÁNEK 5.10

Uplatnění ochranných opatření

Žádná strana nesmí uplatňovat nebo ponechat v platnosti, pokud jde o stejné zboží, současně:

- a) dvoustranné ochranné opatření uvedené v oddíle B;
- b) opatření podle článku XIX GATT 1994 a Dohody o ochranných opatřeních nebo
- c) ochranné opatření uvedené v části 3 oddíle C přílohy 2-A.

ODDÍL D

Antidumpingová a vyrovnávací opatření

ČLÁNEK 5.11

Obecná ustanovení

1. Strany si zachovají svá práva a povinnosti podle Antidumpingové dohody a Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních.

2. Ustanovení tohoto oddílu nejsou předmětem řešení sporů podle kapitoly 21.
3. Kapitola 3 se nepoužije na antidumpingová a vyrovnávací opatření podle této dohody.

ČLÁNEK 5.12

Transparentnost a informování o základních skutečnostech

1. Každá strana provádí antidumpingová šetření a šetření o uložení vyrovnávacího cla spravedlivým a transparentním způsobem a na základě Antidumpingové dohody a Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních.
2. Před uložení jakýchkoli prozatímních opatření uvedených v článku 7 Antidumpingové dohody a v článku 17 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních nebo bezprostředně poté a v každém případě před přijetím konečného rozhodnutí každá strana plně zveřejní základní posuzované skutečnosti, na jejichž základě se má přijmout rozhodnutí, zda uplatnit prozatímní a konečná opatření. Úplné zveřejnění základních skutečností se nedotýká požadavků na ochranu důvěrných informací uvedených v článku 6.5 Antidumpingové dohody a v článku 12.4 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Toto zveřejnění je učiněno písemně a mělo by se uskutečnit v dostatečném předstihu, aby zúčastněné strany mohly hájit své zájmy.

3. Zveřejnění základních skutečností provedené v souladu s odstavcem 2 musí obsahovat zejména:

- a) v případě antidumpingového šetření stanovená dumpingová rozpětí, dostatečně podrobné vysvětlení základu a metodiky, s jejichž pomocí byly běžné hodnoty a vývozní ceny stanoveny, a metodiky použité při srovnání běžných hodnot a vývozních cen, včetně jakýchkoli úprav;
- b) v případě šetření o uložení vyrovnávacího cla stanovení napadnutelného subvencování, včetně dostatečných údajů o výpočtu výše a metodice použité ke stanovení existence subvencování, a
- c) informace významné pro určení újmy, včetně informací týkajících se objemu dumpingového dovozu a účinku dumpingového dovozu na ceny obdobného zboží na domácím trhu, podrobnou metodiku použitou při výpočtu cenového podbízení, následného dopadu dumpingového dovozu na domácí výrobní odvětví a prokázání příčinné souvislosti, včetně přezkoumání jiných faktorů než dumpingového dovozu, jak je uvedeno v článku 3.5 Antidumpingové dohody.

4. V případech, kdy má vyšetřující orgán¹ jedné strany v úmyslu využít dostupné skutečnosti podle článku 6.8 Antidumpingové dohody, oznámí vyšetřující orgán zúčastněné straně tento úmysl a jasně uvede důvody, které mohou vést k použití dostupných skutečností. Jestliže poté, co byla zúčastněné straně dána příležitost předložit další vysvětlení v přiměřené lhůtě, a vyšetřující orgán nepovažuje toto vysvětlení za uspokojivé, musí zveřejnění základních skutečností jasně uvádět dostupné skutečnosti, které vyšetřující orgán místo toho použil.

ČLÁNEK 5.13

Přihlédnutí k veřejnému zájmu

Při antidumpingových šetřeních a šetřeních o uložení vyrovnávacího cla na zboží poskytne vyšetřující orgán dovážející strany v souladu se svými právními předpisy příležitost výrobcům obdobného zboží dovážející strany, dovozcům daného zboží, průmyslovým uživatelům daného zboží a reprezentativním organizacím spotřebitelů v případech, kdy je uvedené zboží běžně prodáváno na maloobchodní úrovni, předložit písemně svá stanoviska s ohledem na antidumpingové šetření a šetření o uložení vyrovnávacího cla, včetně potenciálního dopadu cel na jejich situaci.

¹ Pro účely tohoto oddílu zahrnuje vyšetřující orgán v případě Japonska jeho relevantní vyšetřující orgány.

ČLÁNEK 5.14

Antidumpingové šetření

Jakmile vyšetřující orgán dovážející strany obdrží od domácího výrobního odvětví nebo jeho jménem písemnou žádost o zahájení antidumpingového šetření týkajícího se zboží z vyvážející strany, informuje dovážející strana vyvážející stranu o tomto šetření alespoň 10 dní před zahájením uvedeného šetření.

KAPITOLA 6

SANITÁRNÍ A FYTOSANITÁRNÍ OPATŘENÍ

ČLÁNEK 6.1

Cíle

Cílem této kapitoly je:

- a) ochrana života nebo zdraví lidí, zvířat či rostlin pomocí vypracování, přijetí a prosazování sanitárních a fytosanitárních opatření a zároveň minimalizace jejich negativních účinků na obchod mezi stranami;

- b) podpora spolupráce mezi stranami při provádění Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření a
- c) zajištění prostředků na zlepšení komunikace a spolupráce mezi stranami, rámce pro řešení otázek týkajících se provádění sanitárních a fytosanitárních opatření a prostředků pro dosažení vzájemně přijatelných řešení.

ČLÁNEK 6.2

Oblast působnosti

Tato kapitola se vztahuje na sanitární a fytosanitární opatření stran v rámci Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření, která mohou přímo nebo nepřímo ovlivňovat obchod mezi stranami.

ČLÁNEK 6.3

Definice

1. Pro účely této kapitoly se použijí definice uvedené v příloze A Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření.

2. Pro účely této kapitoly se:

- a) „dovozními podmínkami“ rozumí veškerá sanitární nebo fytosanitární opatření, která musí být splněna pro dovoz produktů, a
- b) „chráněnou zónou“ rozumí úředně vymezená zeměpisná část území každé strany, v níž se určitý regulovaný škodlivý organismus neusídlil i přes příznivé podmínky pro jeho usídlení v jiných částech území dotýčné strany.

3. Kromě toho se může Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření zřízený podle článku 22.3 dohodnout na dalších definicích pro uplatňování této kapitoly s přihlédnutím ke slovníčkům pojmů a definicím vypracovaným příslušnými mezinárodními organizacemi, jako jsou Komise pro Codex Alimentarius (dále jen „Codex Alimentarius“), Světová organizace pro zdraví zvířat (dále jen „OIE“) a příslušné mezinárodní organizace působící v rámci Mezinárodní úmluvy o ochraně rostlin (dále jen „IPPC“). V případě nesouladu mezi definicemi dohodnutými Výborem pro sanitární a fytosanitární opatření a definicemi stanovenými v Dohodě o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření mají přednost definice uvedené v Dohodě o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření.

ČLÁNEK 6.4

Vztah k Dohodě o WTO

Strany potvrzují svá práva a povinnosti týkající se sanitárních a fytosanitárních opatření podle Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření. Žádným ustanovením této kapitoly nejsou dotčena práva a povinnosti každé strany podle Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření.

ČLÁNEK 6.5

Příslušné orgány a kontaktní místa

1. Ke dni vstupu této dohody v platnost poskytne každá strana druhé straně popis orgánů příslušných pro provádění této kapitoly a sdělí jí kontaktní místo pro komunikaci ve všech otázkách, na něž se tato kapitola vztahuje.
2. Strany se navzájem informují o jakýchkoli významných změnách ve struktuře, organizaci a rozdělení pravomocí svých příslušných orgánů a zajistí, aby informace o kontaktních místech byly aktualizovány.

ČLÁNEK 6.6

Posouzení rizik

Strany zajistí, aby jejich sanitární a fytosanitární opatření byla založena na posouzení rizik v souladu s článkem 5 a dalšími příslušnými ustanoveními Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření.

ČLÁNEK 6.7

Dovozní podmínky, dovozní řízení a usnadnění obchodu

1. Dovozní podmínky stanoví dovážející strana s cílem zajistit vhodnou úroveň ochrany, s výhradou a se zohledněním konzultací mezi stranami vždy, když je to nutné.
2. Aniž jsou dotčena práva a povinnosti každé strany podle Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření, měla by dovážející strana, pokud ji o to požádá vyvážející strana, konzistentním způsobem uplatňovat dovozní podmínky pro produkty na celé území vyvážející strany.
3. Odstavce 1 a 2 nemají vliv na dovozní podmínky, které existují mezi stranami ke dni vstupu této dohody v platnost. Strany zváží všechny žádosti o přezkum těchto dovozních podmínek.

4. Každá strana s ohledem na jakékoli dovozní řízení zajistí kontrolu a dodržování sanitárních nebo fytosanitárních opatření, včetně postupů pro schválení a odbavení, tak aby:

- a) tyto postupy byly zjednodušené, urychlené a dokončené bez zbytečného prodlení v souladu s Dohodou o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření;
- b) tyto postupy nebyly uplatňovány způsobem, který by představoval svévolnou nebo neoprávněnou diskriminaci druhé strany;
- c) obvyklá délka každého postupu byla publikována nebo aby předpokládaná délka byla sdělena žadateli, jestliže o to požádá, a
- d) aby požadavky na informace byly omezeny na míru nezbytnou pro použitelné kontrolní, inspekční a homologační postupy, včetně schvalování použitých přísad nebo stanovení přípustných dávek kontaminujících látek v potravinách, nápojích nebo krmivech.

5. Vzhledem k platným standardům vypracovaným v rámci IPPC uchovávají strany přiměřené informace o svém statusu z hlediska škodlivých organismů, včetně programů dozoru, eradikace a izolace a jejich výsledků, s cílem podpořit kategorizaci škodlivých organismů a odůvodnit fytosanitární dovozní podmínky.

6. Každá strana vypracuje seznam regulovaných škodlivých organismů pro komodity¹, u nichž existují obavy v souvislosti se zdravím rostlin. Seznamy musí podle toho, co je vhodné, obsahovat:

- a) karanténní škodlivé organismy, o nichž není známo, že se vyskytují v některé části jejího území;
- b) karanténní škodlivé organismy, o nichž je známo, že se vyskytují v některé části jejího území, ale nejsou příliš rozšířeny, a jsou pod úřední kontrolou, a
- c) jakýkoli jiný regulovaný škodlivý organismus, u něhož mohou být přijata fytosanitární opatření.

U komodit, u kterých existují obavy v souvislosti se zdravím rostlin, musí být dovozní podmínky omezeny na opatření zajišťující absenci regulovaných škodlivých organismů dovážející strany. Dovážející strana zpřístupní své seznamy regulovaných komodit a fytosanitární dovozní požadavky pro všechny regulované komodity. Tyto informace musí případně uvádět specifické karanténní škodlivé organismy a dodatková prohlášení k rostlinolékařským osvědčením předepsaná dovážející stranou.

¹ Pro účely této kapitoly se „komodity“ vykládají v souladu se Slovníkem fytosanitární terminologie (mezinárodní standard pro fytosanitární opatření č. 5) vypracovaným sekretariátem IPPC.

7. Jestliže je nutné v reakci na žádost vyvážející strany stanovit dovozní podmínky:
- a) přijme dovážející strana všechna nezbytná opatření, aby umožnila dovoz dotčených produktů bez zbytečného prodlení;
 - b) vyvážející strana:
 - i) poskytne všechny příslušné informace požadované dovážející stranou a
 - ii) poskytne dovážející straně přiměřený přístup k auditu a dalším relevantním postupům.
8. Jestliže k dosažení vhodné úrovně ochrany dovážející strany existuje řada alternativních sanitárních nebo fytosanitárních opatření, zváží strany – na žádost vyvážející strany – možnost nalézt schůdnější řešení, které by bylo méně omezující pro obchod.
9. Jestliže je pro sanitární nebo fytosanitární cíle vyžadováno osvědčení vydané vyvážející stranou, musí být jeho formát a obsah předmětem dohody obou stran, s přihlédnutím k mezinárodním standardům, pokynům nebo doporučením Codexu Alimentarius, OIE nebo IPPC.

10. Každá strana podporuje používání elektronické certifikace a jiných technologií pro usnadnění obchodu.

11. Účelem ověřování prováděného úředníky dovážející strany na území vyvážející strany by mělo být usnadnění nového obchodu. Tato ověřování by se neměla stát trvalým opatřením. Dovážející strana nahradí stávající ověřovací opatření alternativním opatřením, které ověřuje soulad vyvážející strany s dohodnutými požadavky na fytosanitární opatření, pokud o to vyvážející strana požádá a dovážející strana to bez prodlení akceptuje.

12. Zásilky regulovaných komodit musí být přijaty na základě přiměřených záruk vyvážející strany, bez specifických dovozních povolení ve formě licence nebo schválení, kromě případů, kdy je k dovozu na základě příslušných standardů, pokynů a doporučení IPPC nezbytný úřední souhlas.

13. Analýza rizika škodlivého organismu začne co nejdříve a musí být dokončena bez zbytečného prodlení.

14. Jakékoliv poplatky ukládané za postupy u dovážených produktů od vyvážející strany musí být spravedlivé v porovnání s poplatky účtovanými na obdobné domácí produkty a neměly by být vyšší než skutečné náklady na službu v souladu s odst. 1 písm. f) přílohy C, Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření.

ČLÁNEK 6.8

Audit

1. V zájmu dosažení a zachování důvěry v účinné provádění této kapitoly si strany vzájemně pomáhají při provádění auditů:

- a) celého inspekčního a certifikačního systému nebo jeho částí vyvážející strany a
- b) výsledků kontrol prováděných v rámci inspekčního a certifikačního systému vyvážející strany.

Strany provádí uvedené audity v souladu s ustanoveními Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření, s přihlédnutím k příslušným mezinárodním standardům, pokynům a doporučením Codexu Alimentarius, OIE nebo IPPC.

2. Dovážející strana smí provádět audity prostřednictvím žádostí o informace od vyvážející strany nebo auditních návštěv u vyvážející strany.

3. Auditní návštěva se provádí za podmínek, na nichž se strany předem dohodnou.

4. Dovážející strana poskytne vyvážející straně příležitost se ke zjištění auditu písemně vyjádřit. Dovážející strana vezme před přijetím závěrů a z nich vyplývajících opatření veškeré uvedené připomínky v potaz. Dovážející strana poskytne vyvážející straně bez zbytečného prodlení písemnou zprávu uvádějící závěry, k nimž dospěla.

5. Náklady na auditní návštěvu nese dovážející strana, nedohodnou-li se strany jinak.

ČLÁNEK 6.9

Postup pro zařazení provozoven nebo zařízení na seznam

1. Jestliže o to dovážející strana požádá, zajistí příslušné orgány vyvážející strany, aby byly vypracovány a aktualizovány seznamy provozoven a zařízení, které splňují dovozní podmínky dovážející strany, a aby byly tyto seznamy dovážející straně předány.

2. Dovážející strana může vyvážející stranu požádat o informace, které jsou nezbytné k posouzení seznamů uvedených v odstavci 1. Jestliže k ověření položek na seznamu nejsou požadovány další informace, přijme dovážející strana potřebná opatření k umožnění dovozu z provozoven a zařízení zařazených na seznam bez zbytečné prodlevy. Aniž je dotčen článek 6.13, nesmí tato opatření zahrnovat předchozí kontrolu, pokud není tato kontrola vyžadována právními předpisy každé strany nebo pokud se strany nedohodnou jinak.

3. Dovážející strana může provádět audity v souladu s článkem 6.8.
4. Dovážející strana zpřístupní v příslušných případech seznamy uvedené v odstavci 1 veřejnosti.
5. Strana oznámí druhé straně svůj úmysl zavést nové právní předpisy v oblasti působnosti tohoto článku a dá druhé straně možnost se k nim vyjádřit.

ČLÁNEK 6.10

Přizpůsobení se regionálním podmínkám

1. Pokud jde o zvířata, živočišné produkty a vedlejší produkty živočišného původu, uznávají strany koncept pásem a úseků uvedených v Kodexu zdraví suchozemských živočichů OIE a Kodexu zdraví vodních živočichů.
2. Při určování nebo zachovávání sanitárních dovozních podmínek na žádost vyvážející strany uzná dovážející strana pásma nebo úseky zřízené vyvážející stranou jako základ pro posouzení při stanovování, zda dovoz povolí nebo zachová.

3. Vyvážející strana určí svá pásma nebo úseky uvedené v odstavci 2 a na žádost dovážející strany poskytne plné vysvětlení a podpůrné údaje založené na Kodexu zdraví suchozemských živočichů OIE nebo Kodexu zdraví vodních živočichů OIE nebo jinými způsoby, které strany považují za vhodné, na základě poznatků získaných prostřednictvím zkušeností příslušných orgánů vyvážející strany.
4. Každá strana zajistí, aby postupy a povinnosti stanovené v odstavcích 2 a 3 byly provedeny bez zbytečného prodlení.
5. Pokud se strany nedohodnou jinak, budou si prostřednictvím Výboru pro sanitární a fytosanitární opatření vyměňovat informace o způsobu stanovení a zachovávání vzájemného uznání nakažového statusu na základě Kodexu zdraví suchozemských živočichů OIE a doporučení přijatých OIE.
6. Každá strana smí vymezit pásma nebo úseky uvedené v odstavci 2 pro nákazy, které nejsou uvedeny v Kodexu zdraví suchozemských živočichů OIE nebo v Kodexu zdraví vodních živočichů OIE, a dohodnout se s druhou stranou na uplatňování těchto pásem nebo oblastí v obchodu mezi stranami.
7. Pokud jde o rostliny a rostlinné produkty, strany uznávají koncepce oblastí prostých určitého škodlivého organismu, míst produkce prostých určitého škodlivého organismu, stanovišť produkce prostých určitého škodlivého organismu a oblastí s nízkým výskytem určitého škodlivého organismu uvedené v mezinárodních standardech pro fytosanitární opatření vypracovaných v rámci IPPC, jakož i koncepce chráněných zón, u nichž se strany dohodly, že je budou ve vzájemném obchodu uplatňovat.

8. Při určování nebo zachovávání fytoosanitárních dovozních podmínek na žádost vyvážející strany uzná dovážející strana oblasti prosté určitého škodlivého organismu, místa produkce prostá určitého škodlivého organismu, stanoviště produkce prostá určitého škodlivého organismu, oblasti s nízkým výskytem určitého škodlivého organismu a chráněné zóny vymezené vyvážející stranou jako základ pro posouzení při stanovování, zda dovoz povolí nebo zachová.

9. Vyvážející strana určí své oblasti prosté určitého škodlivého organismu, místa produkce prostá určitého škodlivého organismu, stanoviště produkce prostá určitého škodlivého organismu a oblasti s nízkým výskytem určitého škodlivého organismu nebo chráněné zóny. Pokud o to dovážející strana požádá, poskytne vyvážející strana plné vysvětlení a podpůrné údaje založené na příslušných mezinárodních standardech pro fytoosanitární opatření vypracovaných v rámci IPPC, nebo jinými způsoby, které strany považují za vhodné, na základě poznatků získaných prostřednictvím zkušeností příslušných fytoosanitárních orgánů vyvážející strany.

10. Při provádění odstavců 7 až 9 smí být prováděny technické konzultace a audity. Technické konzultace probíhají v souladu s článkem 6.12. Audity se provádí v souladu s článkem 6.8 s přihlédnutím k biologii škodlivého organismu a dotčené komoditě.

11. Každá strana zajistí, aby postupy a povinnosti stanovené v odstavcích 8 až 10 byly provedeny bez zbytečného prodlení.

12. Jakmile je v chráněné zóně zjištěn výskyt karanténního škodlivého organismu, vyvážející strana tuto skutečnost neprodleně oznámí dovážející straně a – na žádost dovážející strany – okamžitě pozastaví příslušný vývoz. Vyvážející strana smí vývoz obnovit za předpokladu, že dovážející strana považuje záruky poskytnuté vyvážející stranou za uspokojivé.

ČLÁNEK 6.11

Transparentnost a výměna informací

1. Každá strana v souladu s článkem 7 Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření a přílohami B a C Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření:

a) zajistí transparentnost, pokud jde o:

- i) sanitární a fytosanitární opatření, včetně dovozních podmínek, a
- ii) kontrolní, inspekční a schvalovací postupy, včetně úplných podrobností o povinných administrativních krocích, očekávaných lhůtách a orgánech odpovědných za přijímání žádostí o dovoz a jejich zpracování;

- b) podporuje vzájemné pochopení sanitárních a fytosanitárních opatření obou stran a jejich uplatňování a
- c) na přiměřenou žádost druhé strany co nejdříve poskytne informace o svých sanitárních a fytosanitárních opatřeních a jejich uplatňování, včetně:
 - i) dovozních podmínek platných pro dovoz konkrétních produktů;
 - ii) pokroku při vyřizování žádostí o povolení pro konkrétní produkty;
 - iii) četnosti dovozních kontrol prováděných u produktů druhé strany a
 - iv) otázek souvisejících s rozvojem a uplatňováním sanitárních a fytosanitárních opatření, včetně pokroku v nově dostupných vědeckých důkazech, jež ovlivňují nebo mohou ovlivnit obchod mezi stranami, s cílem minimalizovat jejich negativní dopady.

2. Jakmile byly informace uvedené v odst. 1 písm. a) a c) sděleny prostřednictvím oznámení jedné strany v rámci Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření, nebo pokud byly tyto informace zdarma zpřístupněny veřejnosti na oficiální internetové stránce uvedené strany, považují se informace uvedené v odst. 1 písm. a) a c) za poskytnuté.

ČLÁNEK 6.12

Technické konzultace

1. Pokud má jedna strana značné obavy ohledně života nebo zdraví lidí, zvířat či rostlin nebo ohledně opatření navrhovaných nebo prováděných druhou stranou, smí uvedená strana požádat o technické konzultace.
2. Druhá strana odpoví na tuto žádost bez zbytečného prodlení, do technických konzultací se zapojí a uvedenými obavami se zabývá.
3. Každá strana se snaží poskytovat informace nezbytné k zamezení narušení obchodu nebo k dosažení oboustranně přijatelného řešení.
4. Jestliže strany v zájmu řešení obav již zavedly jiné mechanismy než mechanismy uvedené v tomto článku, využívají je v co nejvyšší možné míře tak, aby nedocházelo ke zbytečnému zdvojování činností.
5. Každá strana usiluje o vyřešení jakýchkoli obav, pokud jde o sanitární a fytosanitární opatření druhé strany uvedená v odstavci 1, prostřednictvím technických konzultací na základě tohoto článku před zahájením řízení o řešení sporů podle této dohody.

6. Každá strana může technické konzultace kdykoli ukončit prostřednictvím písemného oznámení druhé straně, nejméně 90 dní od data přijetí odpovědi druhé strany uvedené v odstavci 2, nebo v jakékoli jiné lhůtě dohodnuté stranami.

ČLÁNEK 6.13

Mimořádná opatření

1. Strana smí přijmout mimořádná opatření, která jsou nezbytná k ochraně života nebo zdraví lidí, zvířat či rostlin. Při přijímání těchto mimořádných opatření příslušný orgán uvedené strany:
 - a) o těchto mimořádných opatřeních neprodleně uvědomí příslušné orgány druhé strany;
 - b) umožní druhé straně předložit písemné připomínky;
 - c) zapojí se, je-li to třeba, do technických konzultací uvedených v článku 6.12 a
 - d) zohlední připomínky uvedené v písmenu b) a výsledky technických konzultací uvedených v písmenu c).

2. Aby se zabránilo zbytečnému narušení obchodu, zváží dovážející strana při rozhodování o zásilkách, které se v době přijetí mimořádných opatření přepravují mezi stranami, informace, které vyvážející strana včas poskytla.

3. Dovážející strana zajistí, aby veškerá mimořádná opatření podle odstavce 1 nebyla ponechána v platnosti bez vědeckých důkazů. V případech, kdy jsou vědecké důkazy nedostatečné, může dovážející strana přijmout dočasně mimořádná opatření na základě dostupných podstatných informací, včetně informací relevantních mezinárodních organizací. Dovážející strana přezkoumá mimořádné opatření s cílem minimalizovat jeho negativní účinky na obchod buď zrušením uvedeného opatření, nebo jeho nahrazením trvalým opatřením.

ČLÁNEK 6.14

Rovnocennost

1. Dovážející strana uzná sanitární a fytosanitární opatření vyvážející strany za rovnocenná, pokud vyvážející strana dovážející straně objektivně prokáže, že její opatření dosahují vhodné úrovně ochrany dovážející strany. Za tímto účelem bude dovážející straně na požádání umožněn přiměřený přístup pro inspekci a provedení zkoušek a jiných příslušných postupů.

2. Strany zahájí na žádost kterékoli strany konzultace s cílem dosáhnout ujednání stanovících rovnocennost určitých sanitárních a fytosanitárních opatření.

3. Při stanovování rovnocennosti sanitárních a fytosanitárních opatření strany vezmou v úvahu příslušné pokyny Výboru WTO pro sanitární a fytosanitární opatření, zejména jeho rozhodnutí o provádění článku 4 Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření¹ a mezinárodní standardy, pokyny a doporučení Codexu Alimentarius, OIE nebo IPPC.

4. Jestliže je rovnocennost stanovena, strany se mohou s přihlédnutím k mezinárodním standardům, pokynům nebo doporučením Codexu Alimentarius, OIE nebo IPPC dohodnout na alternativních podmínkách dovozu a zjednodušených osvědčeních.

ČLÁNEK 6.15

Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření

1. Za účinné provádění a fungování této kapitoly je odpovědný Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření zřízený podle článku 22.3.

¹ Dokument WTO G/SPS/19/Rev.2 ze dne 23. července 2004.

2. Cíle Výboru pro sanitární a fytosanitární opatření jsou:
 - a) podporovat provádění této kapitoly každou stranou;
 - b) zvažovat sanitární a fytosanitární otázky společného zájmu a
 - c) posilovat komunikaci a spolupráci v sanitárních a fytosanitárních otázkách společného zájmu.
3. Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření:
 - a) představuje fórum, jehož cílem je zlepšit porozumění stran sanitárním a fytosanitárním otázkám souvisejícím s prováděním Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření;
 - b) představuje fórum, jehož cílem je zlepšit vzájemné pochopení sanitárních a fytosanitárních opatření a souvisejících regulačních postupů každé strany;
 - c) monitoruje, přezkoumává a sděluje informace o provádění a fungování této kapitoly;

- d) slouží jako fórum pro řešení obav uvedených v čl. 6.12 odst. 1, jehož cílem je dosáhnout vzájemně přijatelných řešení za předpokladu, že se strany pokusily uvedené obavy vyřešit prostřednictvím technických konzultací podle článku 6.12, a pro diskusi o dalších tématech, na nichž se strany dohodly;
 - e) určí vhodné prostředky, které mohou zahrnovat pracovní skupiny *ad hoc*, s cílem zabývat se konkrétními úkoly spojenými s funkcemi Výboru pro sanitární a fytosanitární opatření;
 - f) může určit a posoudit projekty technické spolupráce mezi stranami v souvislosti s rozvojem, prováděním a uplatňováním sanitárních a fytosanitárních opatření a
 - g) může vést konzultace v otázkách a stanoviscích týkajících se zasedání Výboru WTO pro sanitární a fytosanitární opatření a zasedání konaných pod záštitou Codexu Alimentarius, OIE a IPPC.
4. Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření je složen ze zástupců stran, kteří jsou odpovědní za sanitární a fytosanitární opatření a disponují příslušnými odbornými znalostmi.
5. Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření stanoví svůj jednací řád a může jej podle potřeby revidovat.

6. Výbor pro sanitární a fyto-sanitární opatření uspořádá své první zasedání do jednoho roku ode dne vstupu této dohody v platnost.

ČLÁNEK 6.16

Řešení sporů

1. Na ustanovení článku 6.6, čl. 6.7 odst. 4 písm. b) až d) a čl. 6.14 odst. 1 a 2 se nevztahuje řešení sporů podle kapitoly 21.

2. V případě sporu o vědeckých nebo technických otázkách spadajícího do oblasti působnosti této kapitoly se rozhodčí tribunál obrátí na odborníky jím vybrané v konzultaci se stranami, nerozhodnou-li strany jinak. Za tímto účelem zřídí rozhodčí tribunál na žádost kterékoli strany poradní skupinu technických odborníků nebo konzultuje příslušné mezinárodní organizace.

KAPITOLA 7

TECHNICKÉ PŘEKÁŽKY OBCHODU

ČLÁNEK 7.1

Cíle

Cílem této kapitoly je usnadnit obchod se zbožím mezi stranami a zvýšit jeho objem:

- a) zajištěním toho, aby technické předpisy, normy a postupy pro posuzování shody nevytvářely zbytečné překážky obchodu;
- b) posílením spolupráce mezi stranami, a to i při provádění Dohody o technických překážkách obchodu, a
- c) nalézáním vhodných způsobů ke snížení zbytečných nepříznivých účinků na obchod prostřednictvím opatření v oblasti působnosti této kapitoly.

ČLÁNEK 7.2

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se použije na přípravu, přijímání a uplatňování technických předpisů, norem a postupů posuzování shody ústředních vládních institucí, jak jsou definovány v Dohodě o technických překážkách obchodu, jež mohou ovlivnit obchod se zbožím mezi stranami.
2. Každá strana přijme taková přiměřená opatření, která má k dispozici, na podporu dodržování ustanovení článků 7.5 až 7.11 místními orgány státní správy na svém území na úrovni, která je o jednu nižší než úroveň ústředních vládních institucí, odpovědnými za přípravu, přijímání a uplatňování technických předpisů, norem a postupů posuzování shody.
3. Tato kapitola se nepoužije na:
 - a) nákupní specifikace vypracované některým vládním orgánem pro účely požadavků daného orgánu na výrobu či spotřebu nebo
 - b) sanitární a fytosanitární opatření vymezená v příloze A Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření.

ČLÁNEK 7.3

Začlenění některých ustanovení Dohody o technických překážkách obchodu

1. Strany potvrzují svá práva a povinnosti, jež pro ně vyplývají z Dohody o technických překážkách obchodu.
2. Do této dohody jsou začleněny a tvoří její součást obdobně články 2 až 9 Dohody o technických překážkách obchodu a přílohy 1 a 3 Dohody o technických překážkách obchodu.
3. Vznikne-li spor ohledně konkrétního opatření jedné strany, o němž druhá strana tvrdí, že je v rozporu výhradně s ustanoveními Dohody o technických překážkách obchodu uvedenými v odstavci 2, tato druhá strana bez ohledu na čl. 21.27 odst. 1 použije mechanismus pro urovnávání sporů podle dohody o WTO.

ČLÁNEK 7.4

Definice

Pro účely této kapitoly se použijí pojmy a definice uvedené v příloze 1 Dohody o technických překážkách obchodu.

ČLÁNEK 7.5

Technické předpisy

1. Strany uznávají význam osvědčených regulačních postupů, pokud jde o přípravu, přijímání a uplatňování technických předpisů, zejména činnosti

Výboru WTO pro technické překážky obchodu v oblasti osvědčených regulačních postupů. V tomto ohledu se každá strana zavazuje:

a) při tvorbě technických předpisů:

- i) v souladu se svými právními předpisy nebo správními pokyny posoudit dostupné regulační nebo neregulační alternativy k navrhovaným technickým předpisům, které mohou plnit svůj oprávněný cíl, s cílem zajistit, aby navrhovaný technický předpis v zájmu plnění svého oprávněného cíle neomezoval obchod více, než je nezbytně nutné, v souladu s čl. 2 odst. 2 Dohody o technických překážkách obchodu; žádná část tohoto ustanovení se nedotýká práva každé strany neprodleně vypracovat, přijmout a uplatňovat opatření, jestliže nastanou nebo hrozí nastat naléhavé problémy spojené s bezpečností, zdravím, ochranou životního prostředí nebo národní bezpečností;
- ii) usilovat o systematické provádění posouzení dopadů technických předpisů s významným účinkem na obchod, včetně posouzení jejich dopadu na obchod, a

iii) v případě potřeby upřesnit technické předpisy na základě požadavků na funkční způsobilost výrobku, spíše než na základě vzhledových nebo popisných charakteristik, a

b) aniž je dotčen čl. 2 odst. 3 Dohody o technických překážkách obchodu, ve vhodných intervalech, pokud možno ne delších než pět let, přezkoumávat přijaté technické předpisy, zejména s cílem zvýšit jejich soulad s příslušnými mezinárodními normami. Při provádění tohoto přezkumu zohlední každá strana mimo jiné veškerý nový vývoj příslušných mezinárodních norem a uváže, zda okolnosti, kvůli nimž se její technické předpisy odchylují od jakýchkoli příslušných mezinárodních norem, stále existují. Jestliže o to druhá strana požádá, musí jí být výsledek tohoto přezkumu oznámen a vysvětlen.

2. Jestliže se strana domnívá, že některý její technický předpis a technický předpis druhé strany, které mají stejné cíle a rozsah výrobků, jsou rovnocenné, může tato strana písemně požádat – při poskytnutí podrobného odůvodnění –, aby druhá strana uvedené technické předpisy uznala za rovnocenné. I když se technické předpisy liší, dožádaná strana přijetí těchto technických předpisů jako rovnocenných vstřícně posoudí, pokud se ujistí o tom, že technický předpis žádající strany přiměřeně splňuje cíle jejího vlastního technického předpisu. Jestliže dožádaná strana technický předpis žádající strany nepřijme jako rovnocenný, vysvětlí dožádaná strana na žádost dožadující strany důvody svého rozhodnutí.

3. Na žádost strany, která má zájem na tvorbě technického předpisu, který je podobný technickému předpisu druhé strany, poskytne dožádaná strana v co největší proveditelné míře dožadující straně potřebné informace, včetně studií nebo dokumentů, s výjimkou důvěrných informací, o něž se opírala při tvorbě svého technického předpisu.

4. Každá strana jednotně a konzistentně uplatňuje požadavky týkající se uvádění výrobků na trh, které jsou stanoveny v technických předpisech použitelných na celém jejím území. Jestliže má některá strana oprávněné důvody se domnívat, že jakýkoli z těchto požadavků není na území druhé strany uplatňován jednotně a konzistentně a že tato situace má výrazný dopad na dvoustranný obchod, může druhé straně tyto oprávněné důvody oznámit za účelem objasnění této záležitosti a případně ji řešit včas prostřednictvím kontaktního místa uvedeného v článku 7.14 nebo jiných vhodných subjektů zřízených podle této dohody.

ČLÁNEK 7.6

Mezinárodní normy

1. Pro účely uplatňování této kapitoly a Dohody o technických překážkách obchodu se normy vydané mezinárodními organizacemi, jako je Mezinárodní organizace pro normalizaci (ISO), Mezinárodní elektrotechnická komise (IEC), Mezinárodní telekomunikační unie (ITU), Komise pro Codex Alimentarius, Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO), Světové fórum pro harmonizaci předpisů týkajících se vozidel (WP.29) v rámci Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN), podvýbor odborníků Organizace spojených národů pro Globálně harmonizovaný systém klasifikace a označování chemických látek (GHS OSN) a Mezinárodní rada pro harmonizaci technických požadavků týkajících se humánních léčivých přípravků (ICH), považují za příslušné mezinárodní normy uvedené v této kapitole a v člancích 2, 5 a příloze 3 Dohody o technických překážkách obchodu za předpokladu, že při jejich tvorbě byly dodrženy zásady a postupy stanovené v rozhodnutí Výboru WTO pro technické překážky obchodu o zásadách pro rozvoj mezinárodních norem, pokynů a doporučení ve vztahu k článkům 2, 5 a příloze 3 Dohody o technických překážkách obchodu¹, s výjimkou případů, kdy by tyto normy nebo jejich příslušné části byly neúčinné nebo nevhodné k dosažení oprávněných sledovaných cílů.

¹ Příloha 4 k dokumentu WTO G/TBT/9/ ze dne 13. listopadu 2000.

2. S cílem harmonizovat normy na co nejširším možném základě vyzývají strany své regionální nebo národní normalizační orgány na svém území, aby:

- a) se v mezích svých zdrojů plně zapojovaly do přípravy mezinárodních norem příslušnými mezinárodními normalizačními orgány;
- b) jako základ k normám, které tvoří, využívaly příslušné mezinárodní normy, s výjimkou případů, kdy by takové mezinárodní normy byly neúčinné nebo nevhodné, například z důvodu nedostatečné úrovně ochrany nebo podstatných klimatických nebo geografických faktorů nebo podstatných technologických problémů;
- c) předcházely zdvojování nebo překrývání s činností mezinárodních normalizačních orgánů a
- d) ve vhodných intervalech, pokud možno ne delších než pět let, přezkoumávaly své normy, které nejsou založeny na příslušných mezinárodních normách, s cílem zvýšit jejich soulad s příslušnými mezinárodními normami.

3. Při tvorbě technických předpisů nebo postupů posuzování shody:

- a) využívá každá strana příslušné mezinárodní normy, pokyny nebo doporučení nebo jejich příslušné části v míře stanovené v čl. 2 odst. 4 a čl. 5 odst. 4 Dohody o technických překážkách obchodu jako základ pro své technické předpisy a postupy posuzování shody a vyhýbá se odchylkám od příslušných mezinárodních norem nebo dalších požadavků ve srovnání s uvedenými normami, s výjimkou případů, kdy strana tvořící technický předpis nebo postup posuzování shody může na základě příslušných informací, včetně dostupných vědeckých nebo technických důkazů, prokázat, že uvedené mezinárodní normy by byly neúčinné nebo nevhodné k dosažení oprávněných sledovaných cílů, jak je uvedeno v čl. 2 odst. 2 a čl. 5 odst. 4 Dohody o technických překážkách obchodu, a
- b) jestliže strana nevyužívá příslušné mezinárodní normy, pokyny nebo doporučení nebo jejich příslušné části uvedené v odstavci 1 jako základ pro své technické předpisy a postupy posuzování shody, vysvětlí tato strana na žádost druhé strany důvody, proč se domnívá, že jsou tyto mezinárodní normy neúčinné nebo nevhodné k dosažení oprávněných sledovaných cílů, jak je uvedeno v čl. 2 odst. 2 a čl. 5 odst. 4 Dohody o technických překážkách obchodu, a poskytne příslušné informace, včetně dostupných vědeckých nebo technických důkazů, na nichž je toto posouzení založeno, a dále uvede části dotčeného technického předpisu nebo postupu posuzování shody, které se od příslušných mezinárodních norem, pokynů nebo doporučení podstatně liší.

4. Každá strana vyzve své regionální nebo národní normalizační orgány na svém území ke spolupráci s příslušnými normalizačními orgány druhé strany při mezinárodních činnostech v oblasti normalizace. Tato spolupráce může probíhat v rámci mezinárodních normalizačních orgánů, jejichž členem jsou obě strany nebo normalizační orgány obou stran. Cílem této dvoustranné spolupráce by mohla mimo jiné být podpora tvorby mezinárodních norem, usnadňování tvorby norem společných pro obě strany v oblastech společného zájmu, kde mezinárodní normy neexistují, zejména pokud jde o nové výrobky nebo technologie, či další posílení výměny informací mezi normalizačními orgány stran.

ČLÁNEK 7.7

Normy

1. Strany potvrzují své závazky podle čl. 4 odst. 1 Dohody o technických překážkách obchodu zajistit, aby regionální nebo národní normalizační orgány na jejich území přijaly Kodex správné praxe pro přípravu, přijímání a uplatňování norem uvedený v příloze 3 Dohody o technických překážkách obchodu a postupovaly v souladu s ním.

2. Strany připomínají, že podle definice normy uvedené v příloze 1 Dohody o technických překážkách obchodu není dodržování norem závazné. Jestliže je dodržování určité normy stranou vyžadováno prostřednictvím zapracování normy do technického předpisu nebo postupu posuzování shody či odkazu na ni v tomto předpise nebo postupu posuzování shody, musí tato strana při přípravě návrhu technického předpisu nebo postupu posuzování shody dodržet závazky transparentnosti uvedené v čl. 2 odst. 9 nebo čl. 5 odst. 6 Dohody o technických překážkách obchodu a v článku 7.9.

3. Každá strana, podle svých právních předpisů, vyzve své regionální nebo národní normalizační orgány, aby zajistily přiměřenou účast zúčastněných osob na území strany na procesu tvorby norem a aby umožnily osobám druhé strany účastnit se postupů konzultací, které jsou přístupné široké veřejnosti, za podmínek, které nejsou méně příznivé než podmínky stanovené pro její vlastní osoby.

4. Strany se zavázaly, že si budou vyměňovat informace o:

- a) využívání norem stranami na podporu prokazování nebo usnadňování shody s technickými předpisy;
- b) svých normotvorných procesech, zejména o způsobu a rozsahu, v jakém jsou mezinárodní nebo regionální normy používány jako základ pro jejich regionální nebo vnitrostátní normy, a

- c) dohodách o spolupráci v oblasti normalizace nebo ujednáních o normalizaci se třetími stranami nebo mezinárodními organizacemi.

ČLÁNEK 7.8

Postupy posuzování shody

1. Co se týče přípravy, přijímání a uplatňování technických předpisů, použijí se ustanovení čl. 7.5 odst. 1 písm. a) bodu i), odst. 1 písm. a) bodu ii) a odst. 1 písm. b) obdobně na postupy posuzování shody.
2. V souladu s čl. 5 odst. 1.2 Dohody o technických překážkách obchodu zajistí každá strana, aby postupy posuzování shody nebyly přísnější nebo nebyly uplatňovány přísněji, než je nezbytně nutné k tomu, aby dovážející strana měla přiměřenou jistotu, že výrobky odpovídají použitelným technickým předpisům nebo normám, se zohledněním rizik spojených s výrobky, včetně rizik, která by neshoda mohla způsobit.

3. Strany uznávají, že existuje široké spektrum mechanismů, které usnadní přijetí výsledků postupů posuzování shody. Tyto mechanismy mohou zahrnovat:

- a) dohody o vzájemném uznávání výsledků postupů posuzování shody, pokud jde o specifické technické předpisy, prováděných orgány se sídlem na území druhé strany;
- b) ujednání na základě spolupráce a dobrovolnosti mezi subjekty posuzování shody se sídlem na území stran;
- c) vícestranné a mnohostranné dohody a ujednání o uznávání, jichž se účastní obě strany;
- d) využití akreditace ke stanovení způsobilosti subjektů posuzování shody;
- e) určení subjektů posuzování shody vládou, včetně subjektů posuzování shody se sídlem na území druhé strany;
- f) uznání výsledků postupů posuzování shody provedených na území jedné strany druhou stranou a
- g) prohlášení o shodě od výrobce nebo dodavatele.

4. Strany si vyměňují informace ohledně mechanismů uvedených v odstavci 3.

Strana poskytne na žádost druhé strany informace o:

- a) mechanismech uvedených v odstavci 3 a podobných mechanismech s cílem usnadnit přijímání výsledků postupů posuzování shody;
- b) faktorech, včetně posuzování a řízení rizik, zvažovaných při výběru vhodných postupů posuzování shody pro konkrétní výrobky a
- c) akreditační politice, včetně informací o mezinárodních normách pro akreditaci a mezinárodních dohodách a ujednáních v oblasti akreditace, včetně dohod a ujednání Mezinárodní spolupráce při akreditaci laboratoří (ILAC) a Mezinárodního akreditačního fóra (IAF), v co největším možném rozsahu a používaných jednou stranou v určité oblasti.

5. Pokud jde o tyto mechanismy, každá strana:

- a) kdykoli je to možné a v souladu se svými právními předpisy používá prohlášení dodavatele o shodě jako záruku shody s platnými technickými předpisy;

- b) používá akreditaci na základě státem delegované pravomoci nebo případně prováděnou státem jako prostředek prokázání technické způsobilosti subjektů posuzování shody;
- c) jestliže zákon stanoví akreditaci jako samostatný nezbytný krok ke stanovení způsobilosti subjektů posuzování shody, zajistí, aby akreditační činnosti byly nezávislé na činnostech posuzování shody a aby nedocházelo ke střetu zájmů mezi akreditačními orgány a subjekty posuzování shody, které akreditují; strany mohou tuto povinnost splnit oddělením subjektů posuzování shody od akreditačních orgánů¹;
- d) zváží účast nebo případně nezakazuje orgánům vykonávajícím zkoušky, inspekce a certifikace účast na mezinárodních dohodách nebo ujednáních s cílem usnadnit přijímání výsledků posuzování shody a
- e) jestliže strana pověří prováděním postupů posuzování shody požadovaných pro uvedení výrobku na trh dva nebo více subjektů posuzování shody, nezakáže strana hospodářským subjektům, aby si vybíraly mezi subjekty posuzování shody.

¹ Písmeno c) se nevztahuje na činnosti posuzování shody, které strana provádí sama, jestliže si ponechá konečnou rozhodovací pravomoc týkající se shody výrobku.

6. Strany spolupracují v oblasti vzájemného uznávání v souladu s Dohodou o vzájemném uznávání mezi Evropským společenstvím a Japonskem, podepsanou dne 4. dubna 2001 v Bruselu. Strany se mohou rovněž rozhodnout, že v souladu s příslušnými ustanoveními uvedené dohody rozšíří její použití na výrobky, použitelné regulační požadavky a uznané subjekty posuzování shody.

ČLÁNEK 7.9

Transparentnost

1. Při tvorbě technického předpisu nebo postupu posuzování shody, které mohou mít významný vliv na obchod, každá strana:

- a) provede postupy konzultace, podle svých právních předpisů, které jsou přístupné široké veřejnosti, a výsledky těchto postupů konzultací a stávajících posouzení dopadů zveřejní;
- b) umožní osobám druhé strany účastnit se postupů konzultací, které jsou přístupné široké veřejnosti, za podmínek, které nejsou méně příznivé než podmínky stanovené pro její vlastní osoby;

- c) při provádění postupů konzultací, které jsou přístupné široké veřejnosti, zohlední názory druhé strany a na žádost druhé strany poskytne k připomínkám druhé strany včas písemné odpovědi;
- d) jako doplnění ustanovení čl. 7.5 odst. 1 písm. a) bodu ii) zveřejní výsledky posouzení dopadů, bylo-li provedeno, navrhovaného technického předpisu nebo postupu posuzování shody, včetně dopadu na obchod, a
- e) na žádost druhé strany se vynasnaží předložit shrnutí posouzení dopadů uvedeného v písmenu d) v anglickém jazyce.

2. Každá strana při oznamování v souladu s čl. 2 odst. 9.2 nebo čl. 5 odst. 6.2 Dohody o technických překážkách obchodu:

- a) ponechá druhé straně v zásadě alespoň 60 dní od data oznámení k předložení písemných připomínek k návrhu, s výjimkou případů, kdy nastanou či hrozí nastat naléhavé problémy spojené s bezpečností, zdravím, ochranou životního prostředí nebo národní bezpečností, a je-li to proveditelné, řádně zváží opodstatněné žádosti o prodloužení lhůty pro podání připomínek;

- b) spolu s oznámením poskytne elektronickou verzi úplného oznámeného textu;
- c) v případě, že oznámený text není v jednom z úředních jazyků WTO, poskytne podrobný a úplný popis obsahu opatření ve formátu oznámení spolu s překladem oznámeného textu, je-li již k dispozici, do jednoho z úředních jazyků WTO;
- d) nejpozději v den zveřejnění konečného technického předpisu nebo postupu posuzování shody písemně odpoví na písemné připomínky k návrhu obdržené od druhé strany;
- e) poskytne informace o konečném přijatém znění prostřednictvím dodatku k původnímu oznámení;
- f) mezi zveřejněním technických předpisů a jejich vstupem v platnost ponechá přiměřený interval¹ umožňující hospodářským subjektům druhé strany se přizpůsobit a

¹ Pro účely tohoto písmena se „přiměřeným intervalem“ rozumí obvykle doba v délce minimálně šesti měsíců, ledaže by tato délka byla neúčinná k dosažení oprávněných sledovaných cílů.

g) zajistí, aby informační střediska zřízená v souladu s článkem 10 Dohody o technických překážkách obchodu poskytovala informace a odpovědi v jednom z úředních jazyků WTO na opodstatněné dotazy druhé strany či zúčastněných osob druhé strany ohledně přijatých technických předpisů a postupů posuzování shody.

3. Strana na žádost druhé strany poskytne informace týkající se cílů a odůvodnění technického předpisu nebo postupu posuzování shody, který strana přijala nebo navrhuje přijmout.

4. Každá strana zajistí, aby všechny přijaté technické předpisy a postupy posuzování shody byly veřejně a zdarma dostupné na oficiálních internetových stránkách, a v případě, že jsou již k dispozici, byly v angličtině.

ČLÁNEK 7.10

Dozor nad trhem

1. Pro účely tohoto článku se „dozorem nad trhem“ rozumí funkce orgánu veřejné moci oddělená od postupů posuzování shody a vykonávaná po těchto postupech, která obnáší činnosti prováděné a opatření přijímaná orgány veřejné moci na základě postupů jedné strany s cílem umožnit této straně monitorovat nebo řešit soulad výrobků s požadavky stanovenými v jejích právních předpisech.

2. Každá strana mimo jiné:

- a) provádí výměnu informací s druhou stranou o dozoru nad trhem a činnostmi prosazování práva, například o orgánech odpovědných za dozor nad trhem a prosazování práva nebo o opatřeních přijatých proti nebezpečným výrobkům;
- b) zajistí nezávislost funkcí dozoru nad trhem na funkcích posuzování shody s cílem zabránit střetu zájmů¹ a
- c) zajistí, aby mezi orgány dozoru nad trhem a dotýčnými osobami, které jsou předmětem kontroly nebo dohledu, včetně výrobce, dovozce a distributora, neexistoval střet zájmů.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že toto písmeno se nevztahuje na schvalovací funkce, které strana provádí sama, jestliže si ponechá konečnou rozhodovací pravomoc týkající se shody výrobku. Strana může splnit tuto povinnost prostřednictvím oddělení orgánů dozoru nad trhem od subjektů posuzování shody.

ČLÁNEK 7.11

Značení a označování

1. Strany konstatují, že technický předpis může zahrnovat požadavky na značení a označování nebo se jich výhradně týkat. Pokud tedy strana vypracovává požadavky na značení a označování ve formě technického předpisu, musí zajistit, aby uvedené požadavky nebyly připravovány, přijímány nebo uplatňovány s cílem nebo důsledkem vytvářet zbytečné překážky mezinárodního obchodu a aby neomezovaly obchod více, než je nezbytné ke splnění oprávněných cílů, jak je uvedeno v čl. 2 odst. 2 Dohody o technických překážkách obchodu.
2. Strany se zejména dohodly, že pokud některá strana požaduje značení nebo označování výrobku ve formě technického předpisu:
 - a) musí být informace požadované pro takové značení nebo označování výrobků omezené na to, co je pro dotyčné osoby – včetně spotřebitelů, uživatelů výrobku nebo orgánů – relevantní, aby mohly uvádět, že výrobek je v souladu s regulačními požadavky;
 - b) nesmí vyžadovat předchozí schválení, registraci nebo certifikaci značení nebo označování výrobků coby podmínku pro uvedení výrobků, které jinak splňují její povinné technické požadavky, na svůj trh, není-li to nezbytné ke splnění jejího oprávněného cíle;

- c) jestliže tato strana požaduje použití jedinečného identifikačního čísla pro značení nebo označování výrobků, vydá takové číslo dotyčným osobám, včetně výrobce, dovozce a distributora, bez zbytečného prodlení a na nediskriminačním základě;
- d) strana smí povolit v souvislosti s informacemi požadovanými v zemi určení zboží následující prvky, za předpokladu, že nejsou zavádějící, protichůdné nebo matoucí nebo že neohrožují oprávněné cíle dané strany:
 - i) informace též v jiných jazycích kromě jazyka požadovaného v zemi určení zboží;
 - ii) mezinárodní nomenklatury, piktogramy, symboly nebo grafické prvky a
 - iii) další informace kromě informací požadovaných v zemi určení zboží;
- e) strana uznává, že označování a jeho opravy se provádějí v celních skladech v místě dovozu jako alternativa k označování na území vyvážející strany, pokud není z důvodů veřejného zdraví nebo bezpečnosti vyžadováno, aby toto označování prováděly pouze oprávněné osoby,
a

- f) tato strana, pokud podle ní nejsou ohroženy oprávněné cíle podle Dohody o technických překážkách obchodu, se vynasnaží akceptovat spíše než etikety nebo značení, které se připevňují přímo na výrobek, dočasné nebo snímatelné etikety nebo značení či označování v doprovodné dokumentaci.

ČLÁNEK 7.12

Spolupráce

1. Strany posílí spolupráci v oblasti technických předpisů, norem a postupů posuzování shody za účelem zvýšení vzájemného porozumění svým příslušným systémům a usnadnění vzájemného přístupu na své příslušné trhy. Strany uznávají, že stávající dialogy o spolupráci v oblasti regulace jsou významným prostředkem k posílení této spolupráce.
2. Strany usilují o určení, vypracování a podporu iniciativ společného zájmu na usnadnění obchodu.
3. Iniciativy uvedené v odstavci 2 mohou zahrnovat:
 - a) zlepšení kvality a účinnosti jejich příslušných technických předpisů, norem a postupů pro posuzování shody a prosazování osvědčených regulačních postupů prostřednictvím spolupráce v oblasti regulace mezi stranami, včetně výměny informací, zkušeností a údajů;

- b) případné zjednodušení jejich příslušných technických předpisů, norem a postupů posuzování shody;
- c) sbližování jejich příslušných technických předpisů, norem a postupů posuzování shody s příslušnými mezinárodními normami, pokyny nebo doporučeními;
- d) zajišťování účinné interakce a spolupráce jejich příslušných regulačních orgánů na mezinárodní, regionální nebo vnitrostátní úrovni;
- e) podporu nebo posilování spolupráce mezi organizacemi stran odpovědnými za normalizaci, akreditaci a postupy posuzování shody a
- f) co nejširší výměnu informací o mezinárodních dohodách a ujednáních týkajících se technických překážek obchodu, jichž se jedna nebo obě strany účastní.

ČLÁNEK 7.13

Výbor pro technické překážky obchodu

1. Za účinné provádění a fungování této kapitoly je odpovědný Výbor pro technické překážky obchodu zřízený podle článku 22.3.

2. Výbor pro technické překážky obchodu vykonává tyto funkce:

- a) přezkoumává provádění a fungování této dohody;
- b) přezkoumává spolupráci na tvorbě a zlepšování technických předpisů, norem a postupů posuzování shody stanovenou v článku 7.12;
- c) přezkoumává tuto kapitolu na základě vývoje ve Výboru WTO pro technické překážky obchodu zřízeného podle článku 13 Dohody o technických překážkách obchodu a v případě potřeby zpracovává doporučení na změny této kapitoly;
- d) činí jakékoli kroky, o kterých se strany domnívají, že jim pomohou při provádění této kapitoly a Dohody o technických překážkách obchodu a při usnadňování obchodu mezi stranami;
- e) na žádost kterékoli strany diskutuje o jakékoli záležitosti, na kterou se vztahuje tato kapitola;
- f) neprodleně se zabývá jakoukoli otázkou, kterou nadnese jedna ze stran a která se týká tvorby, přijímání nebo uplatňování technických předpisů, norem či postupů posuzování shody druhé strany podle této kapitoly a Dohody o technických překážkách obchodu;
- g) je-li to třeba k dosažení cílů této kapitoly, zřizuje odborné pracovní skupiny *ad hoc*, které se zabývají specifickými otázkami nebo odvětvími s cílem nalézt řešení;

- h) vyměňuje si informace o činnosti v rámci regionálních a vícestranných fór zapojených do činností souvisejících s technickými předpisy, normami a postupy posuzování shody a o provádění a fungování této kapitoly;
- i) vykonává další funkce, kterými jej pověří Smíšený výbor podle čl. 22.1 odst. 5 písm. b), a
- j) dle vlastního uvážení podává zprávy Smíšenému výboru o provádění a fungování této kapitoly.

3. Výbor pro technické překážky obchodu a všechny odborné pracovní skupiny *ad hoc* pod jeho záštitou koordinuje:

- a) za Evropskou unii Evropská komise a
- b) za Japonsko Ministerstvo zahraničních věcí.

4. Orgány uvedené v odstavci 3 jsou odpovědné za koordinaci s příslušnými institucemi a osobami na svém území a rovněž za zajištění toho, aby tyto instituce a osoby byly podle potřeby zvány na zasedání Výboru pro technické překážky obchodu.

5. Na žádost strany se Výbor pro technické překážky obchodu a jakákoli odborná pracovní skupina *ad hoc* pod jeho záštitou schází v termínech a na místech, na nichž se dohodnou zástupci stran. Zasedání se mohou uskutečnit prostřednictvím videokonference nebo jinými prostředky.

ČLÁNEK 7.14

Kontaktní místa

1. Každá strana ke dni vstupu této dohody v platnost určí kontaktní místo pro provádění této kapitoly a oznámí druhé straně jeho kontaktní údaje, včetně informací týkajících se příslušných úředníků. Strany se vzájemně neprodleně informují o jakékoli změně těchto kontaktních údajů.

2. Mezi funkce kontaktního místa patří:

- a) výměna informací v oblasti technických předpisů, norem a postupů posuzování shody každé strany nebo o jakýchkoli jiných otázkách, na něž se vztahuje tato kapitola;
- b) poskytování jakýchkoli informací nebo vysvětlení požadovaných jednou ze stran podle této kapitoly, v tištěné podobě nebo elektronicky a v přiměřené lhůtě dohodnuté mezi stranami, a je-li to možné, do 60 dnů od data přijetí žádosti a

- c) neprodlené objasnění a řešení, je-li to možné, jakékoli otázky, kterou nadnese jedna ze stran a která se týká tvorby, přijímání nebo uplatňování technických předpisů, norem a postupů posuzování shody podle této kapitoly a Dohody o technických překážkách obchodu.

KAPITOLA 8

OBCHOD SLUŽBAMI, LIBERALIZACE INVESTIC A ELEKTRONICKÝ OBCHOD

ODDÍL A

Obecná ustanovení

ČLÁNEK 8.1

Oblast působnosti

1. Strany potvrzují své závazky podle Dohody o WTO a svůj závazek vytvořit lepší prostor pro rozvoj obchodu a investic mezi oběma stranami a stanoví tímto nezbytná opatření pro postupnou vzájemnou liberalizaci obchodu službami a investic a pro spolupráci v oblasti elektronického obchodu.

2. Pro účely této kapitoly strany potvrzují své právo přijímat nezbytná regulační opatření na svých územích k dosažení legitimních cílů politiky, jako je například ochrana veřejného zdraví, bezpečnosti, životního prostředí nebo veřejné mravnosti, sociální ochrana a ochrana spotřebitele a podpora a ochrana kulturní rozmanitosti.

3. Tato kapitola se nevztahuje na opatření týkající se fyzických osob strany, jež usilují o přístup na trh práce druhé strany, ani na opatření týkající se státní příslušnosti nebo občanství, trvalého pobytu nebo zaměstnání na trvalý pracovní poměr.

4. Tato kapitola nebrání straně, aby uplatňovala opatření pro regulaci vstupu fyzických osob na území této strany nebo jejich dočasného pobytu na území této strany, včetně opatření potřebných pro ochranu integrity fyzických osob a zajištění jejich pořádaného pohybu přes její hranice, za předpokladu, že tato opatření nejsou uplatňována způsobem, který by rušil nebo omezoval výhody, jež druhá strana nabývá na základě podmínek této kapitoly. Pouhé požadování víz pro fyzické osoby z určité země a nikoli pro fyzické osoby z jiných zemí se nepovažuje za úkon, jenž ruší nebo omezuje výhody vyplývající z této kapitoly.

ČLÁNEK 8.2

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- a) „opravami a údržbou letadel, během nichž je letadlo staženo z provozu“ činnosti, které jsou prováděny na letadle nebo části letadla v době, kdy je staženo z provozu, a nezahrnují tzv. běžnou údržbu;
- b) „službami v oblasti počítačového rezervačního systému (CRS)“ služby poskytované prostřednictvím počítačových systémů, které obsahují informace o letových řádech leteckých dopravců, dostupnosti míst, tarifech a pravidlech tarifů, jejichž pomocí lze provést rezervaci nebo vystavit letenky;
- c) „zahrnutým podnikem“ podnik na území strany usazený v souladu s písmenem i), přímo či nepřímo, podnikatelem druhé strany, který existuje ke dni vstupu této dohody v platnost nebo byl založen následně v souladu s použitelným právem;

- d) „přeshraničním obchodem službami“ poskytování služby:
- i) z území jedné strany na území druhé strany, nebo
 - ii) na území jedné strany spotřebiteli služby z druhé strany;
- e) „přímými daněmi“ všechny daně z celkových příjmů, celkového majetku nebo z částí příjmů nebo majetku, včetně daní ze zisku z převodu majetku, daní z nemovitosti, dědické daně a darovací daně a daní z celkového objemu mezd a platů placených podniky a daní z přírůstku hodnoty majetku;
- f) „hospodářskou činností“ jakákoli služba nebo činnost průmyslové, obchodní nebo odborné povahy a řemesla s výjimkou služeb poskytovaných při výkonu veřejné moci nebo činností prováděných při výkonu veřejné moci;
- g) „podnikem“ právnická osoba nebo pobočka nebo zastoupení;
- h) „podnikatelem strany“ fyzická nebo právnická osoba strany, která usiluje o zřízení, zřizuje nebo zřídila podnik v souladu s písmenem i) na území druhé strany;

- i) „usazením“ zřízení nebo nabytí právnické osoby, včetně vložení kapitálové účasti, nebo vytvoření pobočky nebo zastoupení v Evropské unii nebo v Japonsku s cílem vytvořit nebo udržovat dlouhodobé hospodářské vztahy¹;
- j) výrazem „stávající“ účinný ke dni vstupu této dohody v platnost;
- k) „pozemním odbavováním“ poskytování – za poplatek nebo na smluvním základě – následujících služeb na letišti: zastoupení leteckého dopravce, správa a dozor; odbavování cestujících; odbavování zavazadel; služby na odbavovací ploše; catering, kromě přípravy potravin; odbavování leteckého nákladu a pošty; dodávka paliva do letadla; obsluha a úklid letadla; povrchová doprava a letový provoz, správa posádky a plánování letu. Pozemní odbavování nezahrnuje: odbavování vlastními silami; bezpečnost; traťovou údržbu; opravy a údržbu letadla nebo provoz či řízení základní centralizované letištní infrastruktury, jako jsou odmrazovací zařízení, systémy pro distribuci pohonných hmot, systémy odbavování zavazadel a pevné dopravní systémy uvnitř letiště;
- l) „právnickou osobou“ jakýkoli právní subjekt řádně založený nebo jinak organizovaný podle platného práva za účelem zisku nebo z jiného důvodu, v soukromém nebo státním vlastnictví, včetně jakékoli korporace, trustu, partnerství, společného podniku, podniku jednotlivce nebo sdružení;

¹ Strany berou na vědomí, že rozšíření je zahrnuto v rámci definice usazení v podobě usazení zahrnutého podniku.

m) právnická osoba je:

- i) „vlastněna“ fyzickými nebo právnickými osobami strany, pokud fyzické či právnické osoby této strany skutečně vlastní více než 50% podíl na vlastním kapitálu, a
- ii) „kontrolována“ fyzickými nebo právnickými osobami strany, jestliže tyto fyzické nebo právnické osoby mají právo jmenovat většinu jejích ředitelů nebo jinak ze zákona řídit její činnost;

n) „právnickou osobou strany“:

- i) v případě Evropské unie právnická osoba, která je založena nebo jiným způsobem organizována podle právních předpisů Evropské unie nebo jednoho z jejích členských států a která se na území Evropské unie účastní podstatných obchodních operací¹, a

¹ V souladu se svým oznámením Světové obchodní organizaci (dokument WT/REG39/1) o Smlouvě o založení Evropského společenství chápe Evropská unie pojem „skutečná a trvalá vazba“ s hospodářstvím členského státu Unie popsany v článku 54 Smlouvy o fungování Evropské unie jako rovnocenný pojmu „podstatné obchodní operace“.

- ii) v případě Japonska právnická osoba, která je založena nebo jiným způsobem organizována podle právních předpisů Japonska a která se na jeho území účastní podstatných obchodních operací;

bez ohledu na písmena i) a ii) se ustanovení této kapitoly rovněž vztahují na přepravní společnosti usazené mimo Evropskou unii nebo Japonsko a kontrolované státními příslušníky členského státu Evropské unie nebo Japonska, jsou-li jejich plavidla v souladu s příslušnými právními předpisy registrována v členském státě Evropské unie nebo v Japonsku a plují-li pod vlajkou členského státu Evropské unie nebo Japonska;

- o) „opatřeními strany“ opatření přijatá nebo zachovávaná:
 - i) ústředními, regionálními nebo místními orgány veřejné správy či samosprávy a
 - ii) nevládními subjekty při výkonu pravomocí přenesených na ně ústředními, regionálními nebo místními orgány veřejné správy či samosprávy;
- p) „provozováním“ vedení, řízení, udržování, užívání, požívání a prodej nebo jiná forma zcizení podniku;

- q) „prodejem a marketingem leteckých přepravních služeb“ možnost, aby dotčený letecký dopravce bez omezení prodával své letecké přepravní služby a obchodoval s nimi, včetně všech aspektů obchodování, jako je průzkum trhu, inzerce a distribuce; tyto činnosti nezahrnují tvorbu cen leteckých přepravních služeb ani příslušných podmínek;
- r) „službami“ jakékoli služby v jakémkoli odvětví kromě služeb poskytovaných při výkonu veřejné moci;
- s) „službami poskytovanými při výkonu veřejné moci nebo činnostmi prováděnými při výkonu veřejné moci“ služby neposkytované nebo činnosti neprováděné ani na obchodním základě, ani v soutěži s jedním či více hospodářskými subjekty;
- t) „poskytovatelem služby“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která usiluje o poskytování služby nebo službu poskytuje, a
- u) „poskytovatelem služby strany“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba strany, která usiluje o poskytování služby nebo službu poskytuje.

ČLÁNEK 8.3

Obsah výjimky

1. Pro účely oddílu B se článek XX GATT 1994 obdobně začleňuje do této dohody a stává se její součástí¹.
2. Za podmínky, že se taková opatření neuplatňují způsobem, který by představoval prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi zeměmi, kde převládají obdobné podmínky, nebo zastřené omezování usazování nebo obchodu službami, nelze žádné ustanovení oddílů B až F vykládat tak, že straně brání v přijetí nebo uplatňování opatření, která:
 - a) jsou nezbytná pro ochranu veřejné bezpečnosti nebo veřejné mravnosti nebo pro udržení veřejného pořádku²;

¹ Strany berou na vědomí, že opatření podle čl. XX písm. b) GATT 1994 zahrnují environmentální opatření nezbytná pro ochranu života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin. Strany berou na vědomí, že se čl. XX písm. g) GATT 1994 vztahuje na opatření na zachování živých i neživých vyčerpatelných přírodních zdrojů.

² Výjimky týkající se veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku lze uplatnit, pouze pokud je jeden z těchto základních zájmů společnosti skutečně a dostatečně závažně ohrožen.

- b) jsou nezbytná k ochraně života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin¹;
- c) jsou nezbytná k zajištění souladu s právními předpisy, které nejsou neslučitelné s ustanoveními této kapitoly, včetně ustanovení týkajících se:
 - i) předcházení klamavým a podvodným praktikám nebo řešení důsledků neplnění závazků ze smluv;
 - ii) ochrany soukromí jednotlivců, pokud jde o zpracovávání a šíření osobních údajů, a ochrany důvěrnosti záznamů a účtů jednotlivých osob nebo
 - iii) bezpečnosti nebo

¹ Strany berou na vědomí, že opatření uvedená v písmenu b) zahrnují environmentální opatření nutná pro ochranu života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin.

- d) nejsou v souladu s čl. 8.8 odst. 1 a čl. 8.16 odst. 1 za předpokladu, že cílem rozdílného zacházení je zajistit spravedlivé nebo účinné¹ ukládání nebo vybírání přímých daní s ohledem na hospodářské činnosti, podnikatele, služby nebo poskytovatele služeb druhé strany.

¹ Opatření, která jsou zaměřena na zajištění spravedlivého nebo účinného ukládání nebo vybírání přímých daní, zahrnují opatření, která přijala strana v rámci svého daňového systému a která:

- a) se vztahují na podnikatele a poskytovatele služeb, kteří nejsou rezidenty, jako uznání skutečnosti, že daňová povinnost nerezidentů je určena s ohledem na zdanitelné položky vznikající nebo nacházející se na území strany;
- b) se vztahují na nerezidenty v zájmu zajištění uložení nebo výběru daní na území strany;
- c) se vztahují na nerezidenty nebo rezidenty s cílem zamezit vyhýbání se daňové povinnosti nebo daňovým únikům, včetně opatření pro zajištění shody;
- d) se vztahují na spotřebitele služeb poskytnutých na území nebo z území druhé strany s cílem zajistit těmto spotřebitelům uložení nebo zajistit výběr od těchto spotřebitelů daní pocházejících ze zdrojů na území strany;
- e) rozlišují podnikatele a poskytovatele služeb podléhající zdanění u celosvětově zdanitelných položek od jiných podnikatelů a poskytovatelů služeb s ohledem na rozdílný charakter jejich daňového základu nebo stanoví, vyměřují nebo rozdělují příjem, zisk, výnos, ztrátu, srážky nebo pohledávku osob nebo poboček, které jsou rezidenty, nebo mezi osobami ve spojení nebo pobočkami stejné osoby s cílem zachovat základ daně strany.
- f)

Výrazy nebo pojmy z oblasti daní uvedené v odst. 2 písm. d) a v této poznámce pod čarou se stanoví podle definic nebo pojmů z oblasti daní podle domácího práva strany přijímající toto opatření nebo podle rovnocenných nebo podobných definic nebo pojmů.

ČLÁNEK 8.4

Výbor pro obchod službami, liberalizaci investic a elektronický obchod

1. Za účinné provádění a fungování této kapitoly je odpovědný Výbor pro obchod službami, liberalizaci investic a elektronický obchod zřízený podle článku 22.3 (dále v této kapitole jen „výbor“).
2. Výbor plní tyto úkoly:
 - a) provádí přezkum a sleduje provádění a fungování této kapitoly a nesouladných opatření stanovených v listinách závazků každé strany v přílohách I až IV přílohy 8-B;
 - b) zajišťuje výměnu informací ohledně záležitostí týkajících se této kapitoly;
 - c) zkoumá možná zlepšení s ohledem na tuto kapitolu;
 - d) projednává na základě dohody zástupců stran jakékoli otázky, jež se týkají této kapitoly, a
 - e) vykonává další úkoly, kterými jej pověří Smíšený výbor podle čl. 22.1 odst. 5 písm. b).

3. Výbor se skládá ze zástupců stran, včetně úředníků příslušných ministerstev nebo agentur, kteří odpovídají za otázky, o nichž se má jednat. Výbor může přizvat zástupce jiných příslušných subjektů, než jsou vlády stran, kteří mají nezbytné odborné znalosti týkající se otázek, o nichž se má jednat.

ČLÁNEK 8.5

Přezkum

1. Strany se ve vhodných případech vynasnaží omezit či odstranit nesouladná opatření uvedená v příslušných listinách závazků v přílohách I až IV přílohy 8-B.

2. V souladu se svými závazky podle mezinárodních dohod přezkoumají strany na základě článku 23.1 své právní rámce týkající se obchodu službami, liberalizace investic, elektronického obchodu a investičního prostředí, včetně této dohody, s cílem zavést možná zlepšení ustanovení této kapitoly.

ODDÍL B

Liberalizace investic

ČLÁNEK 8.6

Oblast působnosti

1. Tento oddíl se vztahuje na opatření strany, pokud jde o usazení nebo provozování hospodářských činností:

- a) podnikateli druhé strany;
- b) zahrnutými podniky a
- c) pro účely článku 8.11 jakýmkoli podnikem na území strany, která přijímá nebo zachovává dané opatření.

2. Tento oddíl se nevztahuje na:

- a) kabotáž ve službách námořní dopravy¹;
- b) letecké služby nebo související podpůrné služby² jiné než:
 - i) opravy a údržba letadel, během nichž je letadlo staženo z provozu;

¹ V případě Evropské unie, aniž je dotčen rozsah činností, které lze podle příslušných vnitrostátních právních předpisů považovat za kabotáž, zahrnuje vnitrostátní kabotáž ve službách námořní dopravy podle tohoto oddílu dopravu cestujících nebo zboží mezi přístavem nebo místem v členském státě Evropské unie a jiným přístavem nebo místem v témž členském státě Evropské unie, včetně jeho kontinentálního šelfu podle Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, a dopravu, která začíná i končí ve stejném přístavu nebo místě v členském státě Evropské unie.

² V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že tento oddíl se nevztahuje na službu spojenou s použitím letadla, jejímž hlavním účelem není přeprava zboží nebo cestujících, jako je hašení požárů ze vzduchu, letový výcvik, vyhlídkové lety, letecký postřik, letecký průzkum, letecké mapování, letecké fotografování, skoky padákem, vlek kluzáku, využití vrtulníků při těžbě dřeva a stavebních činnostech a jiné letecké služby v oblasti zemědělství, průmyslu a kontroly.

- ii) prodej a marketing leteckých přepravních služeb;
 - iii) služby v oblasti počítačového rezervačního systému (CRS) a
 - iv) pozemní odbavování a
- c) audiovizuální služby.

ČLÁNEK 8.7

Přístup na trh

Strana nezachová ani nepřijme opatření na základě svého územního členění ani pro celé své území, pokud jde o přístup podnikatele druhé strany nebo zahrnutého podniku na trh prostřednictvím usazení nebo provozování činnosti, která:

- a) ukládají omezení týkající se¹:
 - i) počtu podniků, ať už formou číselných kvót, monopolů, výhradních práv nebo požadavků na test ekonomické potřeby;

¹ Ustanovení písm. a) bodů i) až iii) se nevztahují na opatření přijatá za účelem omezení produkce zemědělského zboží.

- ii) celkové hodnoty transakcí nebo aktiv formou číselných kvót nebo požadavku na test ekonomické potřeby;
 - iii) celkového počtu operací nebo celkového množství produkce vyjádřeného určenými číselnými jednotkami formou kvót nebo požadavku na test ekonomické potřeby;
 - iv) účasti zahraničního kapitálu ve formě maximálního omezení držby akcií cizinci nebo celkové hodnoty výše jednotlivých nebo úhrnných zahraničních investic, které je vyjádřeno v procentech, nebo
 - v) celkového počtu fyzických osob, jež mohou být zaměstnány v určitém odvětví nebo jež může zaměstnat určitý podnik a které jsou nezbytné pro výkon hospodářské činnosti a jsou s ní přímo spojeny, formou číselných kvót nebo požadavku na test ekonomické potřeby, nebo
- b) omezují nebo vyžadují specifické typy právní subjektivity nebo společného podnikání, jejichž prostřednictvím může podnikatel druhé strany vykonávat hospodářskou činnost.

ČLÁNEK 8.8

Národní zacházení

1. Každá strana poskytne podnikatelům druhé strany a zahrnutým podnikům zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích svým vlastním podnikatelům a jejich podnikům v souvislosti s usazením na svém území.
2. Každá strana poskytne podnikatelům druhé strany a zahrnutým podnikům zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích svým vlastním podnikatelům a jejich podnikům v souvislosti s provozováním činnosti na svém území.
3. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že odstavce 1 a 2 nelze vykládat tak, že straně brání ve stanovení statistických formalit nebo požadavků na informace v souvislosti se zahrnutými podniky, ze předpokladu, že tyto formality nebo požadavky nepředstavují způsob obcházení povinností strany podle tohoto článku.

ČLÁNEK 8.9

Zacházení podle nejvyšších výhod

1. Každá strana poskytne podnikatelům druhé strany a zahrnutým podnikům zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích podnikatelům ze třetí země a jejich podnikům v souvislosti s usazením na svém území.
2. Každá strana poskytne podnikatelům druhé strany a zahrnutým podnikům zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích podnikatelům ze třetí země a jejich podnikům v souvislosti s provozováním činnosti na svém území.
3. Odstavce 1 a 2 nelze vykládat tak, že stranu zavazují k tomu, aby na podnikatele druhé strany a na zahrnuté podniky rozšířila výhodu jakéhokoli zacházení vyplývající z:
 - a) mezinárodní dohody o zamezení dvojího zdanění nebo jiné mezinárodní dohody nebo ujednání, které se týkají zcela nebo převážně zdanění, nebo
 - b) stávajících nebo budoucích opatření pro uznávání kvalifikací, licencí nebo obezřetnostních opatření uvedených v článku VII dohody GATS nebo v odstavci 3 její přílohy o finančních službách.

4. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že zacházení uvedené v odstavcích 1 a 2 nezahrnuje postupy pro řešení sporů mezi investorem a státem, které jsou upraveny jinými mezinárodními dohodami.

5. Hmotněprávní ustanovení v jiných mezinárodních dohodách, které strana uzavřela se třetí zemí¹, samy o sobě nepředstavují zacházení podle tohoto článku. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že činnost nebo nečinnost strany ve vztahu k těmto ustanovením může představovat zacházení², a může tedy vést k porušení tohoto článku do té míry, že porušení není stanoveno výhradně na uvedených ustanoveních.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že provedení těchto ustanovení do domácích právních předpisů nemění samo o sobě jejich povahu ustanovení mezinárodního práva, a tudíž ani jejich zahrnutí do tohoto odstavce.

² V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že podnikatelé druhé strany nebo jejich zahrnuté podniky by mohli využívat takového zacházení i v případě neexistence podniků zřízených podnikateli ze třetí země v okamžiku, kdy se srovnání provádí.

ČLÁNEK 8.10

Vrcholné vedení a správní rady

Strana nebude vyžadovat, aby zahrnutý podnik jmenoval jako výkonné ředitele, manažery či členy správní rady jednotlivce určité státní příslušnosti.

ČLÁNEK 8.11

Zákaz výkonostních požadavků

1. Strana nesmí v souvislosti s usazením nebo provozováním jakéhokoli podniku na svém území uložit či vymáhat požadavek či vymáhat závazek¹:

- a) vyvážet stanovenou míru nebo procentní podíl zboží či služeb;

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že podmínka poskytování výhody nebo pokračování v jejím poskytování uvedená v odstavci 2 nepředstavuje požadavek nebo závazek pro účely odstavce 1.

- b) dosáhnout stanovené míry nebo procentního podílu domácího obsahu;
- c) nakupovat, používat nebo upřednostňovat zboží vyrobené či služby poskytované na jejím území, nebo nakupovat zboží či služby od fyzických nebo právnických osob či jiných subjektů na jejím území;
- d) jakýmkoli způsobem vázat objem či hodnotu dovozu na objem či hodnotu vývozu nebo na výši přílivu deviz v souvislosti s takovým podnikem;
- e) omezit na jejím území prodej zboží vyrobeného či služeb poskytovaných takovým podnikem jakýmkoli navázáním takového prodeje na objem či hodnotu jejího vývozu nebo na příliv deviz;
- f) omezit vývoz nebo prodej na vývoz;
- g) převádět technologie, výrobní postupy nebo jiné duševní vlastnictví fyzické nebo právnické osobě nebo jinému subjektu na jejím území;
- h) umístit ústředí takového podniku pro určitou oblast nebo světový trh na její území;

- i) najmout stanovený počet nebo procentní podíl jejích státních příslušníků;
- j) dosáhnout stanovenou úroveň nebo hodnotu výzkumu a vývoje na jejím území;
- k) dodávat jeden nebo více druhů zboží vyrobeného nebo služeb poskytovaných podnikem do určité oblasti nebo na světový trh výhradně z jejího území nebo
- l) přijmout:
 - i) licenční poplatek pod určitou úroveň nebo
 - ii) stanovenou dobu trvání licenční smlouvy¹

s ohledem na licenční smlouvy, které existují v okamžik, kdy je daný požadavek uložen či vymáhán či daný závazek vymáhán, nebo s ohledem na budoucí licenční smlouvy, které na základě svobodné vůle uzavřely podnik a fyzická nebo právnická osoba nebo jiný subjekt na jejím území, je-li daný požadavek uložen či vymáhán či daný závazek vymáhán způsobem, který přímo zasahuje do licenční smlouvy aktem jiného než soudního orgánu veřejné moci strany².

¹ „Licenční smlouvou“ uvedenou v tomto bodě se rozumí smlouva týkající se udělování licencí na technologii, výrobní postup nebo na jiné duševní vlastnictví.

² V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že písm. l) se nevztahuje na případ, kdy se licenční smlouva uzavírá mezi podnikem a stranou.

2. Strana nepodmíní poskytování výhody nebo pokračování v jejím poskytování v souvislosti s usazením nebo provozováním podniku na svém území dodržováním jakéhokoli z následujících požadavků:

- a) dosáhnout stanovené míry nebo procentního podílu domácího obsahu;
- b) nakupovat, používat nebo upřednostňovat zboží vyrobené na jejím území, nebo nakupovat zboží od fyzických nebo právnických osob či jiných subjektů na jejím území;
- c) jakýmkoli způsobem vázat objem či hodnotu dovozu na objem či hodnotu vývozu nebo na výši přílivu deviz v souvislosti s takovým podnikem;
- d) omezit na jejím území prodej zboží vyrobeného či služeb poskytovaných takovým podnikem jakýmkoli navázáním takového prodeje na objem či hodnotu jejího vývozu nebo na příliv deviz nebo
- e) omezit vývoz nebo prodej na vývoz.

3. Žádné ustanovení odstavce 2 nelze vykládat tak, že straně brání, aby podmínila poskytování výhody nebo pokračování v jejím poskytování v souvislosti s usazením nebo provozováním podniku na svém území dodržováním požadavku umístit na její území výrobu nebo na jejím území poskytovat službu, vzdělávat nebo zaměstnávat pracovníky, postavit nebo rozšířit určité zařízení nebo provádět výzkum a vývoj.

4. Ustanovení odst. 1 písm. a) až c) a odst. 2 písm. a) a b) se nevztahují na kvalifikační požadavky pro zboží nebo služby, pokud jde o účast v programech na podporu vývozu a programech zahraniční pomoci.

5. Ustanovení odst. 1 písm. g) a l) se nepoužijí v případě, že:

- a) tento požadavek je uložen či vymáhán či tento závazek vymáhán soudem, správním soudem nebo orgánem pro hospodářskou soutěž s cílem napravit porušení pravidel hospodářské soutěže nebo
- b) strana povoluje užití práva duševního vlastnictví v souladu s články 31 nebo 31*bis* Dohody TRIPS nebo opatření vyžadujících zpřístupnění údajů nebo vyhrazených informací, jež spadají do oblasti působnosti čl. 39 odst. 3 Dohody TRIPS a jsou s ním v souladu.

6. Ustanovení odst. 1 písm. l) se nepoužije v případě, že požadavek uložil či vymáhá nebo závazek vymáhá soud jako spravedlivou odměnu podle právních předpisů strany v oblasti autorského práva.
7. Ustanovení odst. 2 písm. a) a b) se nepoužijí na požadavky uložené nebo vymáhané dovážející stranou na obsah zboží nutný k tomu, aby se na zboží mohlo vztahovat preferenční sazební zacházení nebo preferenční kvóty.
8. Tímto článkem nejsou dotčeny povinnosti strany podle Dohody o WTO.

ČLÁNEK 8.12

Nesouladná opatření a výjimky

1. Články 8.7 až 8.11 se nevztahují na:
 - a) stávající nesouladné opatření, které je zachováváno stranou na úrovni:
 - i) v případě Evropské unie:
 - A) Evropské unie, jak je stanoveno v její listině závazků v příloze I přílohy 8-B;

- B) ústředních orgánů státní správy členských států Evropské unie, jak je stanoveno v její listině závazků v příloze I přílohy 8-B;
- C) orgánů regionální správy členských států Evropské unie, jak je stanoveno v její listině závazků v příloze I přílohy 8-B, nebo
- D) orgánů místní správy, jiných než orgány uvedené v podbodě C), a

ii) v případě Japonska:

- A) ústředních orgánů státní správy, jak je stanoveno v jeho listině závazků v příloze I přílohy 8-B;
- B) prefektury, jak je stanoveno v jeho listině závazků v příloze I přílohy 8-B, nebo
- C) orgánů místní správy, jiných než prefektura;

- b) udržování v platnosti nebo rychlé obnovení jakéhokoli nesouladného opatření uvedeného v písmenu a) nebo

- c) změnu nebo úpravu nesouladného opatření uvedeného v písmenech a) a b), pokud tato změna nebo úprava nesnižuje soulad opatření, který existoval bezprostředně před touto změnou nebo úpravou, s články 8.7 až 8.11.
2. Články 8.7 až 8.11 se nevztahují na opatření strany ve vztahu k odvětvím, pododvětvím nebo činnostem uvedeným v její listině závazků v příloze II přílohy 8-B.
3. Strana nesmí na základě žádného opatření přijatého po dni vstupu této dohody v platnost a zahrnutého do její listiny závazků v příloze II přílohy 8-B vyžadovat od podnikatele druhé strany z důvodu jeho státní příslušnosti, aby prodal nebo jinak zcizil podnik existující v okamžiku, kdy opatření nabude účinku.
4. Články 8.8 a 8.9 se nevztahují na opatření, které představuje výjimku z nebo odchylku od článku 3 nebo 4 Dohody TRIPS, jak je konkrétně stanoveno v člancích 3 až 5 Dohody TRIPS.
5. Články 8.7 až 8.11 se nevztahují na opatření strany ve vztahu k veřejným zakázkám.
6. Články 8.7 až 8.10 se nevztahují na subvence, které strany poskytují.

ČLÁNEK 8.13

Odepření výhod

Strana může odepřít výhody tohoto oddílu podnikateli druhé strany, který je právnickou osobou druhé strany, a jeho zahrnutému podniku, pokud je tato právnická osoba vlastněna nebo kontrolována fyzickou nebo právnickou osobou ze třetí země a strana, jež odepřela výhody, přijme nebo zachová ve vztahu k této třetí zemi opatření, která:

- a) jsou v zájmu zachování mezinárodního míru a bezpečnosti, včetně ochrany lidských práv, a
- b) zakazují transakce s touto právnickou osobou nebo s jejím zahrnutým podnikem, nebo která by byla porušena nebo obcházena, pokud by jim byly poskytnuty výhody stanovené v tomto oddíle.

ODDÍL C

Přeshraniční obchod službami

ČLÁNEK 8.14

Oblast působnosti

1. Tento oddíl se vztahuje na opatření strany, která mají vliv na přeshraniční obchod službami uskutečňovaný poskytovateli služeb druhé strany. Tato opatření zahrnují mimo jiné opatření s vlivem na:

- a) výrobu, distribuci, uvedení na trh, prodej nebo poskytování služby;
- b) nákup nebo využívání nebo placení služby a
- c) přístup k službám a využívání služeb, které jsou všeobecně nabízeny veřejnosti v souvislosti s poskytováním určité služby.

2. Tento oddíl se nevztahuje na:

- a) kabotáž ve službách námořní dopravy¹;
- b) letecké služby nebo související podpůrné služby² jiné než:
 - i) opravy a údržba letadel, během nichž je letadlo staženo z provozu;

¹ V případě Evropské unie, aniž je dotčen rozsah činností, které lze podle příslušných vnitrostátních právních předpisů považovat za kabotáž, zahrnuje vnitrostátní kabotáž ve službách námořní dopravy podle tohoto oddílu dopravu cestujících nebo zboží mezi přístavem nebo místem v členském státě Evropské unie a jiným přístavem nebo místem v témž členském státě Evropské unie, včetně jeho kontinentálního šelfu podle Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, a dopravu, která začíná i končí ve stejném přístavu nebo místě v členském státě Evropské unie.

² V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že tento oddíl se nevztahuje na službu spojenou s použitím letadla, jejímž hlavním účelem není přeprava zboží nebo cestujících, jako je hašení požárů ze vzduchu, letový výcvik, vyhlídkové lety, letecký postřik, letecký průzkum, letecké mapování, letecké fotografování, skoky padákem, vlek kluzáku, využití vrtulníků při těžbě dřeva a na stavbách a jiné letecké služby v oblasti zemědělství, průmyslu a kontroly.

- ii) prodej a marketing leteckých přepravních služeb;
 - iii) služby v oblasti počítačového rezervačního systému (CRS) a
 - iv) pozemní odbavování;
- c) veřejné zakázky;
 - d) audiovizuální služby a
 - e) subvence, jak jsou definované a uvedené v kapitole 12.

ČLÁNEK 8.15

Přístup na trh

Strana nezachová ani nepřijme opatření na základě svého územního členění ani pro celé své území, která:

- a) ukládají omezení týkající se:
 - i) počtu poskytovatelů služeb, ať už formou číselných kvót, monopolů, výhradních poskytovatelů služeb, nebo požadavků na test ekonomické potřeby¹;
 - ii) celkové hodnoty transakcí služeb nebo aktiv formou číselných kvót nebo požadavku na test ekonomické potřeby nebo
 - iii) celkového počtu operací služeb nebo celkového množství produkce služeb vyjádřeného určenými číselnými jednotkami formou kvót nebo požadavku na test ekonomické potřeby² nebo

¹ V ustanovení písm. a) bodu i) jsou zahrnuta opatření strany, která jako podmínku přeshraničního poskytování služby požadují, aby poskytovatel služby druhé strany zřídil nebo zachoval jakoukoli formu podniku nebo měl bydliště na území této strany.

² Ustanovení písm. a) bodu iii) se netýká opatření strany, která omezují vstupy pro poskytování služeb.

- b) omezují či vyžadují specifický druh právní subjektivity nebo společného podniku, jehož prostřednictvím poskytovatel služby může poskytovat služby.

ČLÁNEK 8.16

Národní zacházení

1. Každá strana poskytne službám a poskytovatelům služeb druhé strany zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním obdobným službám a poskytovatelům služeb.
2. Strana může splnit požadavek odstavce 1 tím, že bude službám a poskytovatelům služeb druhé strany poskytovat buď formálně totožné zacházení, nebo formálně odlišné zacházení, než jaké poskytuje svým vlastním obdobným službám a poskytovatelům služeb.
3. Formálně stejné nebo formálně odlišné zacházení se považuje za méně příznivé, mění-li podmínky hospodářské soutěže ve prospěch služeb nebo poskytovatelů služeb strany v porovnání s obdobnými službami nebo poskytovateli služeb druhé strany.
4. Žádné ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že vyžaduje, aby strana poskytovala kompenzaci za přirozené konkurenční znevýhodnění způsobené zahraniční povahou příslušných služeb nebo poskytovatelů služeb.

ČLÁNEK 8.17

Zacházení podle nejvyšších výhod

1. Každá strana poskytne službám a poskytovatelům služeb druhé strany zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje obdobným službám a poskytovatelům služeb ze třetí země.
2. Odstavec 1 nelze vykládat tak, že stranu zavazuje k tomu, aby na služby a poskytovatele služeb druhé strany rozšířila výhodu jakéhokoli zacházení vyplývající z:
 - a) mezinárodní dohody o zamezení dvojího zdanění nebo jiné mezinárodní dohody nebo ujednání, které se týkají zcela nebo převážně zdanění, nebo
 - b) stávajících nebo budoucích opatření pro uznávání kvalifikací, licencí nebo obezřetnostních opatření uvedených v článku VII dohody GATS nebo v odstavci 3 její přílohy o finančních službách.

ČLÁNEK 8.18

Nesouladná opatření

1. Články 8.15 až 8.17 se nevztahují na:

a) žádné stávající nesouladné opatření, které je zachováváno stranou na úrovni:

i) v případě Evropské unie:

A) Evropské unie, jak je stanoveno v její listině závazků v příloze I přílohy 8-B;

B) ústředních orgánů státní správy členských států Evropské unie, jak je stanoveno v její listině závazků v příloze I přílohy 8-B;

C) orgánů regionální správy členských států Evropské unie, jak je stanoveno v její listině závazků v příloze I přílohy 8-B, nebo

D) orgánů místní správy, jiných než orgány uvedené v podbodě C), a

ii) v případě Japonska:

- A) ústředních orgánů státní správy, jak je stanoveno v jeho listině závazků v příloze I přílohy 8-B;
- B) prefektury, jak je stanoveno v jeho listině závazků v příloze I přílohy 8-B, nebo
- C) orgánů místní správy, jiných než prefektura;

- b) udržování v platnosti nebo rychlé obnovení jakéhokoli nesouladného opatření uvedeného v písmenu a) nebo
- c) změnu nebo úpravu nesouladného opatření uvedeného v písmenech a) a b), pokud tato změna nebo úprava nesnižuje soulad opatření, který existoval bezprostředně před touto změnou nebo úpravou, s články 8.15 až 8.17.

2. Články 8.15 až 8.17 se nevztahují na opatření strany ve vztahu k určitému odvětví, pododvětví nebo činnosti, jak je uvedeno v její listině závazků v příloze II přílohy 8-B.

ČLÁNEK 8.19

Odepření výhod

Strana může odepřít výhody tohoto oddílu poskytovateli služby druhé strany, který je právnickou osobou druhé strany, a službám tohoto poskytovatele služeb, pokud je tato právnická osoba vlastněna nebo kontrolována fyzickou nebo právnickou osobou ze třetí země a strana, která odepřela výhody, přijme nebo zachová ve vztahu k této třetí zemi opatření, která:

- a) jsou v zájmu zachování mezinárodního míru a bezpečnosti, včetně ochrany lidských práv, a
- b) zakazují transakce s tímto poskytovatelem služeb, nebo která by byla porušena nebo obcházena, pokud by tomuto poskytovateli služeb nebo jeho službám byly poskytnuty výhody stanovené v tomto oddíle.

ODDÍL D

Vstup fyzických osob a jejich dočasný pobyt

ČLÁNEK 8.20

Obecná ustanovení a oblast působnosti

1. Tento oddíl zohledňuje posílené obchodní vztahy mezi stranami, jakož i vůli stran usnadnit na základě vzájemnosti vstup a dočasný pobyt fyzických osob za účelem podnikání a zajistit transparentnost tohoto postupu.
2. Tento oddíl se vztahuje na opatření strany ovlivňující vstup fyzických osob druhé strany na její území, které jsou obchodními návštěvami pro účely usazení, osobami převedenými v rámci společnosti, investory, smluvními poskytovateli služeb, nezávislými odborníky a krátkodobými obchodními návštěvami, a na opatření dotýkající se podnikatelské činnosti těchto osob během jejich pobytu na území prvně uvedené strany.
3. Pokud v tomto oddíle nebyly přijaty závazky, všechny požadavky stanovené v právních předpisech strany upravující vstup a dočasný pobyt platí i nadále, včetně předpisů týkajících se délky pobytu.

4. Bez ohledu na ustanovení tohoto oddílu platí i nadále všechny požadavky stanovené v právních předpisech strany týkajících se opatření v oblasti práce a sociálního zabezpečení, včetně předpisů, které se týkají minimálních mezd a kolektivních smluv o mzdách.

5. Závazky týkající se vstupu a dočasného pobytu fyzických osob za účelem podnikání se nevztahují na případy, kdy zamýšlený účel nebo účinek vstupu a dočasného pobytu narušuje nebo jinak ovlivňuje výsledek pracovněprávního sporu nebo vyjednávání nebo zaměstnávání fyzických osob, které jsou účastníky takového sporu.

ČLÁNEK 8.21

Definice

Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

- a) „obchodními návštěvami pro účely usazení“ fyzické osoby strany, které pracují ve vedoucím postavení a odpovídají za zřízení podniku, nenabízejí a neposkytují služby ani nevyvíjejí žádnou jinou hospodářskou činnost kromě té, jež je nutná pro účely usazení, a které nedostávají odměnu v rámci druhé strany;

b) „smluvními poskytovateli služeb“:

- i) pokud jde o vstup do Evropské unie a dočasný pobyt na jejím území, fyzické osoby zaměstnáváné právnickou osobou Japonska, která není agenturou pro umísťování a zprostředkování zaměstnanců ani nepůsobí prostřednictvím takové agentury, není usazena na území Evropské unie a v dobré víře uzavřela smlouvu o poskytování služeb s koncovým spotřebitelem v Evropské unii, která vyžaduje dočasnou přítomnost jejích zaměstnanců v Evropské unii za účelem plnění smlouvy o poskytování služeb¹;
- ii) pokud jde o vstup do Japonska a dočasný pobyt na jeho území, fyzické osoby Evropské unie zaměstnáváné právnickou osobou Evropské unie, která není usazena v Japonsku, za předpokladu, že jsou splněny tyto požadavky:
 - A) byla uzavřena smlouva o službách mezi právnickou osobou Japonska a právnickou osobou Evropské unie, která není usazena v Japonsku;
 - B) příslušný imigrační orgán Japonska stanoví, že v kontextu smlouvy o službách uvedené v podbodě A) byla uzavřena pracovní smlouva mezi fyzickou osobou Evropské unie a právnickou osobou Japonska, a

¹ Smlouva o poskytování služeb uvedená v písm. b) bodě i) musí splňovat požadavky právních předpisů, které platí v místě provádění smlouvy.

C) smlouva o službách uvedená v podbodě A) nespadá do oblasti působnosti smlouvy o službách pro účely umístování a zprostředkování zaměstnanců (CPC872) a pracovní smlouva uvedená v podbodě B) je v souladu s příslušnými právními předpisy Japonska;

c) „nezávislémi odborníky“ se rozumí:

- i) pokud jde o vstup do Evropské unie a dočasný pobyt na jejím území, fyzické osoby zabývající se poskytováním služby a usazené na území Japonska jako osoby samostatně výdělečně činné, které nejsou usazeny na území Evropské unie a které uzavřely v dobré víře (nikoli prostřednictvím agentury pro umístování a zprostředkování zaměstnanců) s konečným spotřebitelem v Evropské unii smlouvu o poskytování služeb, která vyžaduje jejich dočasnou přítomnost v Evropské unii za účelem plnění smlouvy o poskytování služeb¹, a
- ii) pokud jde o vstup do Japonska a dočasný pobyt na jeho území, fyzické osoby Evropské unie, které se během svého dočasného pobytu v Japonsku zapojí do podnikatelské činnosti v oblasti poskytování služeb na základě osobní smlouvy uzavřené s japonskou právnickou osobou;

¹ Smlouva o poskytování služeb uvedená v písm. c) bodě i) musí splňovat požadavky právních předpisů, které platí v místě plnění smlouvy.

d) „osobami převedenými v rámci společnosti“ fyzické osoby zaměstnávané právnickou osobou strany nebo působící v ní jako partneři, a to nejméně po dobu jednoho roku bezprostředně předcházejícího datu podání jejich žádosti o vstup a dočasný pobyt na území druhé strany, a které jsou dočasně převedeny do podniku na území druhé strany, jenž je součástí téže skupiny uvedené právnické osoby, včetně jejího zastoupení, dceřiné společnosti, pobočky nebo hlavní společnosti, jsou-li splněny tyto podmínky:

i) dotčená fyzická osoba musí náležet k jedné z těchto kategorií:

A) vedoucí pracovníci: osoby, které zastávají vedoucí postavení a které zejména řídí podnik a podléhají obecnému dohledu nebo vedení zejména ze strany správní rady nebo akcionářů podniku nebo jim rovnocenných osob a které vykonávají mimo jiné alespoň:

- 1) řízení podniku nebo jeho části;
- 2) dohled nad prací a kontrolu práce ostatních dohlížejších, odborných nebo vedoucích zaměstnanců nebo
- 3) osobně pravomoc přijímat a propouštět zaměstnance nebo doporučovat přijetí, propuštění či jiná opatření ve vztahu k zaměstnancům, nebo

- B) odborníci: osoby, jejichž odborné znalosti mají zásadní význam pro výrobu, výzkumné vybavení, technologie, procesy, postupy nebo řízení podniku, a
- ii) v případě Evropské unie se při hodnocení znalostí uvedených v bodě i) podbodě B) přihlíží nejenom ke znalostem specifickým pro daný podnik, ale také k tomu, zda má daná fyzická osoba vysokou kvalifikaci pro práci nebo obchodní činnost, která vyžaduje specifické technické znalosti, včetně příslušnosti k akreditované profesi, a
- e) „investory“ fyzické osoby, které zřizují podnik a rozvíjejí nebo spravují provoz tohoto podniku v druhé ze stran v dozorčí nebo výkonné funkci a kterým tato osoba nebo právnická osoba zaměstnávající tuto osobu svěřila nebo hodlá svěřit značný kapitál.

ČLÁNEK 8.22

Obecné povinnosti

1. Strana povolí vstup a dočasný pobyt fyzickým osobám druhé strany za účelem podnikání v souladu s tímto oddílem a přílohami III a IV přílohy 8-B za předpokladu, že tyto osoby dodržují právní předpisy prvně uvedené strany v oblasti přistěhovalectví, jež se použijí pro vstup a dočasný pobyt.
2. Každá strana použije svá opatření týkající se ustanovení tohoto oddílu shodně s vůlí stran, jak je stanoveno v čl. 8.20 odst. 1, a zejména pak použije tato opatření tak, aby se zabránilo nepřiměřenému narušování či průtahům v souvislosti s obchodem se zbožím nebo službami nebo usazením či provozováním podle této dohody.
3. Opatření, která strany přijmou s cílem usnadnit a urychlit postupy týkající se vstupu a dočasného pobytu fyzických osob druhé strany za účelem podnikání, musí být v souladu s přílohou 8-C.

ČLÁNEK 8.23

Transparentnost

1. Strana zveřejní informace týkající se vstupu a dočasného pobytu fyzických osob druhé strany uvedených v čl. 8.20 odst. 2.
2. Informace uvedené v odstavci 1 zahrnují v příslušných případech následující informace:
 - a) kategorie víza, povolení nebo obdobný typ oprávnění v souvislosti se vstupem nebo dočasným pobytem;
 - b) požadované doklady a podmínky, které musí být splněny;
 - c) způsob podání žádosti a možnosti týkající se místa podání, např. konzulární úřad nebo online;
 - d) poplatky spojené s podáním žádosti a orientační časový rámec pro vyřízení žádosti;
 - e) maximální délku pobytu pro každý typ povolení uvedeného v písmenu a);

- f) podmínky pro možné prodloužení nebo obnovení platnosti;
- g) pravidla týkající se osob doprovázejících závislé osoby;
- h) dostupná řízení ve věci přezkumu nebo odvolání a
- i) příslušné právní předpisy s obecnou působností vztahující se na vstup a dočasný pobyt fyzických osob.

3. Co se týče informací uvedených v odstavcích 1 a 2, každá strana se snaží neprodleně informovat druhou stranu o zavedení jakýchkoli nových požadavků a postupů nebo o změnách týkajících se jakýchkoli požadavků a postupů ovlivňujících účinné podání žádosti o povolení vstupu na území prvně uvedené strany, dočasného pobytu a případně o pracovní povolení v této straně.

ČLÁNEK 8.24

Povinnosti v ostatních oddílech

1. Tato dohoda nezavazuje žádnou stranu, pokud jde o její opatření v oblasti přistěhovalectví, s výjimkou případů konkrétně stanovených v tomto oddíle.

2. Aniž je dotčeno jakékoli rozhodnutí o udělení vstupu fyzické osobě druhé strany v rámci ustanovení tohoto oddílu, včetně přípustné délky pobytu podle takového povolení:

a) povinnosti článků 8.7 až 8.11 s výhradou:

i) článku 8.6 a

ii) článku 8.12 do té míry, v jaké dané opatření ovlivňuje zacházení s fyzickými osobami přítomnými za účelem podnikání na území druhé strany,

se začleňují do tohoto oddílu a tvoří jeho součást a vztahují se na opatření ovlivňující zacházení s fyzickými osobami přítomnými za účelem podnikání na území druhé strany v rámci kategorií obchodní návštěvy pro účely usazení, osob převedených v rámci společnosti a investorů podle definice v článku 8.21;

b) povinnosti článků 8.15 a 8.16 s výhradou:

- i) článku 8.14 a
- ii) článku 8.18 do té míry, v jaké dané opatření ovlivňuje zacházení s fyzickými osobami přítomnými za účelem podnikání na území druhé strany,

se začleňují do tohoto oddílu a tvoří jeho součást a vztahují se na opatření ovlivňující zacházení s fyzickými osobami přítomnými za účelem podnikání na území druhé strany v rámci těchto kategorií:

- i) smluvní poskytovatelé služeb a nezávislí odborníci podle definice v článku 8.21 pro všechna odvětví uvedená v příloze IV přílohy 8-B a
- ii) krátkodobé obchodní návštěvy uvedené v článku 8.27 v souladu s přílohou III přílohy 8-B; a

c) závazek článku 8.17 s výhradou:

i) článku 8.14 a

ii) článku 8.18 do té míry, v jaké dané opatření ovlivňuje zacházení s fyzickými osobami přítomnými za účelem podnikání na území druhé strany,

se začleňuje do tohoto oddílu a tvoří jeho součást a vztahuje se na opatření ovlivňující zacházení s fyzickými osobami přítomnými za účelem podnikání na území druhé strany v rámci těchto kategorií:

i) smluvní poskytovatelé služeb a nezávislí odborníci podle definice v článku 8.21 a

ii) krátkodobé obchodní návštěvy uvedené v článku 8.27.

3. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že povinnosti uvedené v odstavci 2 se nevztahují na opatření týkající se povolení vstupu na území strany fyzickým osobám této strany nebo třetí země.

ČLÁNEK 8.25

Obchodní návštěvy pro účely usazení, osoby převedené v rámci společnosti a investoři

1. Každá strana povolí vstup a dočasný pobyt obchodním návštěvám pro účely usazení, osobám převedeným v rámci společnosti a investorům druhé strany v souladu s přílohou III přílohy 8-B.
2. Strana nepřijme ani nezachová na základě svého územního členění ani pro celé své území omezení celkového počtu fyzických osob, jimž povolí vstup v souladu s odstavcem 1, formou číselných kvót nebo požadavkem na provedení testu ekonomické potřeby.

ČLÁNEK 8.26

Smluvní poskytovatelé služeb a nezávislí odborníci

1. Každá strana povolí vstup a dočasný pobyt smluvním poskytovatelům služeb a nezávislým odborníkům druhé strany v souladu s přílohou IV přílohy 8-B.

2. Není-li v příloze IV přílohy 8-B stanoveno jinak, strana nepřijme ani nezachová omezení celkového počtu smluvních poskytovatelů služeb a nezávislých odborníků druhé strany, jimž povolí vstup, formou číselných kvót nebo požadavku na provedení testu ekonomické potřeby.

ČLÁNEK 8.27

Krátkodobé obchodní návštěvy

1. Každá strana povolí vstup a dočasný pobyt krátkodobým obchodním návštěvám z druhé strany v souladu s přílohou III přílohy 8-B, pokud jsou splněny následující podmínky:

- a) krátkodobé obchodní návštěvy se nezabývají prodejem svého zboží nebo poskytováním služeb široké veřejnosti;
- b) krátkodobé obchodní návštěvy nedostávají pod vlastním jménem odměnu od strany, kde dočasně pobývají, a
- c) krátkodobé obchodní návštěvy se nezabývají poskytováním služby v rámci smlouvy uzavřené mezi právnickou osobou, která není usazena na území strany, kde dočasně pobývají, a spotřebitelem na tomto území, s výjimkou ustanovení přílohy III přílohy 8-B.

2. Není-li v příloze III přílohy 8-B stanoveno jinak, každá strana povolí vstup krátkodobým obchodním návštěvám, aniž by vyžadovala pracovní povolení, test ekonomické potřeby nebo jiné předchozí schválení obdobného záměru.

ČLÁNEK 8.28

Kontaktní místa

Každá strana ode dne vstupu této dohody v platnost určí kontaktní místo pro účinné provádění a fungování tohoto oddílu a druhé straně oznámí jeho kontaktní údaje včetně informací týkajících se příslušných úředníků. Strany se neprodleně vzájemně uvědomí o jakékoli změně těchto kontaktních údajů.

ODDÍL E

Regulační rámec

PODODDÍL 1

Domácí regulace

ČLÁNEK 8.29

Oblast působnosti a definice

1. Tento pododdíl se vztahuje na opatření strany, která se týkají požadavků na udílení licencí, postupů udílení licencí, kvalifikačních požadavků a postupů a technických norem¹, jež mají vliv na:

- a) přeshraniční obchod službami definovaný v čl. 8.2 písm. d);
- b) usazení definované v čl. 8.2 písm. i) nebo provozování definované v čl. 8.2 písm. p) nebo

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že pokud jde o opatření týkající se technických norem, tento oddíl se vztahuje pouze na taková opatření, jež ovlivňují obchod službami.

- c) poskytování služby prostřednictvím přítomnosti fyzické osoby strany na území druhé strany, v souladu s článkem 8.24.

2. Tento pododdíl se nevztahuje na požadavky na udílení licencí, postupy udílení licencí, kvalifikační požadavky a postupy a technické normy:

- a) podle opatření, které není v souladu s článkem 8.7 nebo 8.8 a které je uvedeno v čl. 8.12 odst. 1 písm. a) až c) nebo které není v souladu s článkem 8.15 nebo 8.16 a které je uvedeno v čl. 8.18 odst. 1 písm. a) až c), nebo
- b) podle opatření uvedeného v čl. 8.12 odst. 2 nebo v čl. 8.18 odst. 2.

3. Pro účely tohoto pododdílu se „příslušným orgánem“ rozumí ústřední, regionální nebo místní orgán veřejné správy či samosprávy nebo nevládní subjekt vykonávající pravomoc svěřenou ústředním, regionálním nebo místním orgánem veřejné správy či samosprávy, který je oprávněn rozhodovat o povolení poskytovat službu, a to i prostřednictvím usazení, nebo o povolení založit podnik pro účely provozování hospodářské činnosti jiné než služby.

ČLÁNEK 8.30

Podmínky pro udělování licencí a kvalifikace

Opatření týkající se požadavků na udílení licencí, postupů udílení licencí a kvalifikačních požadavků a postupů každé strany jsou založena na těchto kritériích:

- a) jasnost;
- b) objektivita;
- c) transparentnost;
- d) předchozí zpřístupnění veřejnosti a
- e) přístupnost.

ČLÁNEK 8.31

Postupy udělování licencí a kvalifikační postupy

1. Postupy udělování licencí a kvalifikační postupy musí být jasné, musí být zveřejňovány v předstihu a musí zajišťovat, že žádosti jsou zpracovávány objektivně a nestranně.
2. Postupy udělování licencí a kvalifikační postupy musí být co nejjednodušší a nesmí samy o sobě omezovat poskytování služby nebo výkon jiné hospodářské činnosti. Poplatek za povolení¹, který může žadateli vzniknout v souvislosti s žádostí o povolení, by měl být přiměřený, transparentní a neměl by sám o sobě omezovat poskytování služby nebo výkon jiné hospodářské činnosti.
3. Postupy uplatňované příslušným orgánem a rozhodnutí příslušného orgánu při postupu povolování musí být s ohledem na všechny žadatele nestranné. Příslušný orgán by měl rozhodovat nezávisle a neměl by se zodpovídat žádné osobě poskytující službu nebo vykonávající hospodářské činnosti, pro něž je dané povolení požadováno.

¹ Poplatky za povolení nezahrnují platby za využívání přírodních zdrojů, aukce, výběrová řízení nebo jiné nediskriminační způsoby udělování koncesí nebo povinné příspěvky na poskytování univerzální služby.

4. Je-li pro žádosti o povolení stanovena konkrétní lhůta, poskytně se žadateli rozumná doba k podání žádosti. Příslušný orgán začne žádost vyřizovat bez zbytečného prodlení. Příslušný orgán by měl žádost pokud možno přijímat v elektronické podobě za stejných podmínek pravosti jako žádost v listinné podobě.
5. Příslušný orgán dokončí vyřizování žádosti, včetně konečného rozhodnutí, v přiměřené době po podání úplné žádosti. Každá strana usiluje o stanovení orientačního časového rámce pro vyřízení žádosti a tento časový rámec zveřejní.
6. Příslušný orgán v rozumné lhůtě od obdržení žádosti, již považuje za neúplnou, uvědomí žadatele a v maximální možné míře uvede, jaké další informace je třeba dodat k doplnění žádosti, a poskytne možnost opravit nedostatky.
7. Příslušný orgán by měl, je-li to možné, přijímat ověřené kopie místo originálních dokumentů.

8. Pokud příslušný orgán žádost žadatele zamítne, sdělí to žadateli v zásadě písemně a bez zbytečného prodlení. Na vyžádání příslušný orgán rovněž žadatele informuje o důvodech zamítnutí žádosti a o lhůtě pro podání odvolání proti rozhodnutí.
9. Příslušný orgán udělí povolení, jakmile se na základě vhodného posouzení zjistí, že žadatel splňuje podmínky pro jeho získání.
10. Příslušný orgán zajistí, aby udělené povolení nabylo účinnosti bez zbytečného odkladu v souladu s podmínkami v něm uvedenými.

ČLÁNEK 8.32

Technické normy

Každá strana vyzve své příslušné orgány, aby při přijímání technických norem přijímaly technické normy vypracované prostřednictvím otevřených a transparentních postupů, a vyzve všechny subjekty pověřené vypracováním technických norem, aby používaly otevřené a transparentní postupy.

PODODDÍL 2

Obecně použitelná ustanovení

ČLÁNEK 8.33

Správa obecně použitelných opatření

1. Každá strana zajistí, aby veškerá obecně použitelná opatření, jež ovlivňují obchod službami, byla uplatňována přiměřeně, objektivně a nestranně.
2. Odstavec 1 se nevztahuje na:
 - a) aspekty opatření, které nejsou v souladu s článkem 8.7 nebo 8.8 a které jsou uvedeny v čl. 8.12 odst. 1 písm. a) až c) nebo které nejsou v souladu s článkem 8.15 nebo 8.16 a které jsou uvedeny v čl. 8.18 odst. 1 písm. a) až c), nebo
 - b) opatření uvedené v čl. 8.12 odst. 2 nebo čl. 8.18 odst. 2.

ČLÁNEK 8.34

Přezkumná řízení týkající se správních rozhodnutí

1. Každá strana zachová soudní, rozhodčí nebo správní instance nebo řízení, které umožní na žádost dotčeného podnikatele nebo poskytovatele služby druhé strany provést bezodkladný přezkum a v odůvodněných případech přijmout přiměřená opatření k nápravě správních rozhodnutí, jež ovlivňují:

- a) přeshraniční obchod službami definovaný v čl. 8.2 písm. d);
- b) usazení definované v čl. 8.2 písm. i) nebo provozování definované v čl. 8.2 písm. p) nebo
- c) poskytování služby prostřednictvím přítomnosti fyzické osoby strany na území druhé strany, v souladu s článkem 8.24.

2. Pokud řízení uvedená v odstavci 1 nejsou nezávislá na orgánu, který je oprávněn přijmout příslušné správní rozhodnutí, každá strana zajistí, aby tato řízení skutečně skýtala možnost objektivního a nestranného přezkumu.

ČLÁNEK 8.35

Vzájemné uznávání

1. Žádné ustanovení tohoto oddílu nebrání straně požadovat, aby fyzické osoby byly povinny mít potřebnou kvalifikaci nebo odborné zkušenosti stanovené pro dotčenou oblast činnosti na území, kde je služba poskytována.
2. Každá strana vybídne příslušné profesní subjekty na svém území, aby předkládaly výboru společná doporučení týkající se vzájemného uznávání pro účely posuzování, zda podnikatelé a poskytovatelé služeb zcela nebo částečně splnili kritéria, která tato strana uplatňuje v oblasti udělování povolení, licencí, výkonu obchodní činnosti a osvědčování podnikatelů a poskytovatelů služeb, zejména u odborných služeb.
3. Po obdržení společného doporučení uvedeného v odstavci 2 výbor v přiměřené lhůtě doporučení přezkoumá, aby zajistil jeho soulad s touto dohodou, a na základě informací v něm obsažených zejména posoudí:
 - a) do jaké míry se sbližují normy a kritéria uplatňovaná každou stranou pro povolení, udělování licencí, provozování obchodní činnosti a certifikaci uvedené v odstavci 2, a

b) potenciální hospodářskou hodnotu dohody o vzájemném uznávání pro povolení, udělování licencí, provozování obchodní činnosti a certifikaci uvedené v odstavci 2.

4. Pokud jsou tyto požadavky splněny, výbor podnikne kroky nezbytné k jednání. Strany poté prostřednictvím svých příslušných orgánů zahájí jednání o dohodě o vzájemném uznávání pro povolení, udělování licencí, provozování obchodní činnosti a certifikaci uvedené v odstavci 2.

5. Jakákoli dohoda o vzájemném uznávání, kterou mohou strany uzavřít, musí být v souladu s příslušnými ustanoveními Dohody o WTO a zejména článkem VII GATS.

PODODDÍL 3

Poštovní a kurýrní služby

ČLÁNEK 8.36

Oblast působnosti a definice

1. Tento pododdíl stanoví zásady regulačního rámce pro poskytování poštovních a kurýrních služeb a vztahuje se na opatření strany, jež ovlivňují obchod poštovními a kurýrními službami.

2. Pro účely tohoto pododdílu se rozumí:

- a) „licencí“ oprávnění, které může nezávislý regulační orgán strany požadovat od individuálního poskytovatele v souladu s právními předpisy strany, aby mohl tento poskytovatel nabízet poštovní a kurýrní služby, a
- b) „univerzální službou“ trvalé poskytování poštovních služeb stanovené kvality na všech místech území strany za ceny dostupné pro všechny uživatele.

ČLÁNEK 8.37

Univerzální služba

1. Každá strana má právo vymezit, jaký druh povinnosti poskytovat univerzální službu si přeje zachovat. Tato povinnost se sama o sobě nebude nepovažovat za narušující hospodářskou soutěž za předpokladu, že je plněna transparentním, nediskriminačním a z hlediska hospodářské soutěže neutrálním způsobem a že nezatěžuje více, než je nezbytné pro druh univerzální služby, který strana vymezila, a to s ohledem na všechny poskytovatele, na něž se tato povinnost vztahuje.

2. Každá strana v rámci svých právních předpisů v oblasti poštovních služeb nebo jinými obvyklými způsoby stanoví oblast působnosti univerzální služby při plném zohlednění potřeb uživatelů a národních podmínek, včetně tržních sil, v dané straně.

3. Každá strana zajistí, aby se poskytovatel poštovních a kurýrních služeb na jejím území, na kterého se podle jejích právních předpisů vztahuje povinnost univerzální služby, nezapojoval do těchto praktik:

- a) vyloučení obchodních činností jiných podniků prostřednictvím křížového subvencování, použitím příjmů z poskytování univerzální služby, poskytování expresní poštovní služby (EMS)¹ nebo jakékoli neuniverzální dodací služby způsobem, který představuje soukromou monopolizaci v rozporu s článkem 3 japonského zákona o zákazu soukromých monopolů a o zachování poctivé hospodářské soutěže (zákon č. 54 z roku 1947) nebo zneužití dominantního postavení na trhu v rozporu s právními předpisy Evropské unie v oblasti hospodářské soutěže², nebo

¹ Pro účely tohoto odstavce se „expresní poštovní službou (EMS)“ rozumí služby uvedené v čl. 1 bodě 1.3 Světové poštovní úmluvy přijaté dne 6. října 2016 v Istanbulu.

² V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že prosazování právních předpisů každé strany v oblasti hospodářské soutěže a souvisejících rozhodnutí příslušného orgánu je zahrnuto v ustanoveních kapitoly 11.

- b) neodůvodněné rozlišování mezi zákazníky, jako jsou odesílatelé pošty velkého objemu nebo konsolidátoři, kde existují obdobné podmínky, pokud jde o sazby a ustanovení týkající se přijetí, dodání, přesměrování, vrácení a počtu dnů požadovaných pro poskytnutí služby, která je předmětem povinnosti poskytovat univerzální službu.

ČLÁNEK 8.38

Řízení na hranicích

1. Řízení na hranicích pro mezinárodní poštovní služby a mezinárodní kurýrní služby¹ jsou prosazována v souladu se souvisejícími mezinárodními dohodami a právními předpisy jednotlivých stran.

¹ Pro účely tohoto odstavce se „mezinárodními poštovními službami“ rozumí služby, které určení provozovatelé uvedení v čl. 1 bodě 1.12 Světové poštovní úmluvy poskytují v souladu s akty Světové poštovní unie. „Mezinárodními kurýrními službami“ se rozumí služby sestávající z vyzvednutí, třídění, přepravy a doručení dokumentů, tiskovin, balíků a zboží zasílaných do zahraničí, které nejsou upraveny akty Světové poštovní unie.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, žádná strana bezdůvodně neposkytne mezinárodním kurýrním službám, pokud jde o řízení na hranicích, méně příznivé zacházení než jaké poskytuje mezinárodním poštovním službám.

ČLÁNEK 8.39

Licence

1. Každá strana může požadovat licenci k poskytování služby, na kterou se vztahuje tento pododdíl.
2. Pokud strana požaduje licenci, zveřejní tyto informace:
 - a) veškerá licenční kritéria a lhůtu, jak je běžně požadováno za účelem vydání rozhodnutí o žádosti o licenci, a
 - b) podmínky jednotlivých licencí.

3. Jestliže příslušný orgán žádost o licenci zamítne, na vyžádání informuje žadatele o důvodech, na jejichž základě byla licence zamítnuta. Každá strana zavede odvolací řízení prostřednictvím nezávislého subjektu, které budou moci využít žadatelé, jejichž licence byla zamítnuta. Toto řízení musí být transparentní, nediskriminační a založené na objektivních kritériích.

ČLÁNEK 8.40

Nezávislost regulačního orgánu

Každá strana zajistí, aby:

- a) její regulační orgán¹ pro služby, na které se vztahuje tento pododdíl, byl právně oddělen od poskytovatelů těchto služeb a aby se jim nezodpovídal, a
- b) podle právních předpisů jednotlivých stran byly rozhodnutí regulačního orgánu a jím uplatňované postupy nestranné.

¹ Regulační orgán uvedený v tomto článku nezahrnuje celní orgány jednotlivých stran.

PODODDÍL 4

Telekomunikační služby

ČLÁNEK 8.41

Oblast působnosti

1. Tento pododdíl stanoví zásady regulačního rámce pro všechny telekomunikační služby a vztahuje se na opatření strany s vlivem na obchod telekomunikačními službami, které sestávají z přenosu signálů zahrnujícího mimo jiné přenos videosignálů a zvukových signálů (bez ohledu na používané typy protokolů a technologie) prostřednictvím veřejných telekomunikačních přenosových sítí.
2. Tento pododdíl se nevztahuje na opatření s vlivem na:
 - a) rozhlasové služby definované v právních předpisech jednotlivých stran a
 - b) poskytování služeb v souvislosti s obsahem nebo výkon redakční odpovědnosti nad obsahem přenášeným pomocí telekomunikačních přenosových sítí a služeb.

3. Bez ohledu na odst. 2 písm. a) se poskytovatel rozhlasových služeb považuje za poskytovatele veřejných telekomunikačních přenosových služeb a jeho síť za veřejné telekomunikační přenosové síť v případě, že jsou takové síť rovněž používány k poskytování veřejných telekomunikačních přenosových služeb, a v rozsahu, v němž jsou takto používány.

4. Žádné ustanovení v tomto pododdílu nelze vykládat tak, že vyžaduje, aby strana:

- a) povolila poskytovateli služeb druhé strany zřizování, výstavbu, nabývání, pronajímání, provoz či poskytování telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb, kromě těch, které jsou stanoveny v této dohodě, nebo
- b) zřizovala, budovala, nabývala, pronajímala, provozovala či poskytovala telekomunikační přenosové síť nebo služby, které nejsou nabízeny široké veřejnosti, nebo aby k tomu v rámci své jurisdikce nutila poskytovatele služeb.

ČLÁNEK 8.42

Definice

Pro účely tohoto pododdílu se rozumí:

- a) „přiřazenými zařízeními“ služby a infrastruktury související s veřejnými telekomunikačními přenosovými sítěmi nebo službami, které jsou nutné pro poskytování služeb prostřednictvím těchto sítí nebo služeb, jako například budovy (včetně vstupů a rozvodů), kabelovody a rozvodné skříně, jakož i stožáry a antény;
- b) „nákladově orientovaný“ založený na nákladech, což může zahrnovat přiměřený zisk a různé metody výpočtu nákladů pro různá zařízení či služby;
- c) „koncovým uživatelem“ konečný spotřebitel nebo předplatitel veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb, včetně jiného poskytovatele služeb, než je poskytovatel veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb;

- d) „hlavními zařízeními“ zařízení veřejné telekomunikační přenosové sítě nebo služby, která:
- i) jsou výhradně či převážně poskytována jediným poskytovatelem nebo omezeným počtem poskytovatelů a
 - ii) není možné za účelem poskytování služby ekonomicky nebo technicky nahradit;
- e) „propojením“ spojování¹ s poskytovateli veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb, která mají uživatelům jednoho poskytovatele umožnit komunikaci s uživateli jiného poskytovatele nebo přístup ke službám poskytovaným jakýmkoli poskytovatelem, který má přístup k síti;
- f) „mezinárodní mobilní roamingovou službou“ obchodní mobilní služba poskytovaná na základě obchodní dohody mezi poskytovateli veřejných telekomunikačních přenosových služeb, která umožňuje, aby koncový uživatel používal svůj domácí mobilní přístroj nebo jiný přístroj pro hlasové či datové služby nebo služby zasílání zpráv mimo území, na kterém se nachází domácí veřejná telekomunikační přenosová síť koncového uživatele;

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že spojování může podle potřeby zahrnovat fyzická nebo logická spojování.

- g) „pronajatými okruhy“ telekomunikační zařízení mezi dvěma nebo více určenými body, jejichž použití nebo dostupnost jsou vyhrazeny pro konkrétního uživatele, bez ohledu na použitou technologii;
- h) „hlavním poskytovatelem“ poskytovatel, který je schopen podstatně ovlivňovat podmínky účasti, pokud jde o cenu a nabídku, na příslušném trhu veřejných telekomunikačních přenosových služeb v důsledku:
 - i) kontroly nad hlavními zařízeními nebo
 - ii) využívání svého postavení na trhu;
- i) „nediskriminačním“ zacházení, které není méně příznivé než zacházení přiznané jiným poskytovatelům služeb a uživatelům obdobných veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb za obdobných okolností;
- j) „přenositelností čísel“ možnost, aby si koncový uživatel veřejných telekomunikačních přenosových služeb, který o to požádá, ponechal na tomtéž místě stejná telefonní čísla, pokud změni poskytovatele veřejných telekomunikačních přenosových služeb v rámci stejné kategorie, aniž by došlo ke snížení kvality nebo spolehlivosti;

- k) „veřejnou telekomunikační přenosovou síť“ veřejná telekomunikační infrastruktura, která dovoluje telekomunikaci mezi dvěma nebo více stanovenými koncovými body sítě;
- l) „veřejnou telekomunikační přenosovou službou“ telekomunikační přenosová služba nabízená široké veřejnosti, která mimo jiné může zahrnovat telegraf, telefon, dálňopis a přenos dat zahrnující obvykle přenos informací poskytnutých uživatelem mezi dvěma nebo více body bez jakékoli změny mezi konečnými místy ve formě nebo v obsahu těchto informací;
- m) „regulačním orgánem“ orgán nebo orgány strany odpovědné za regulaci telekomunikací;
- n) „telekomunikacemi“ přenos a příjem signálů po vedení, rádiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky a
- o) „uživatelé“ koncoví uživatelé nebo poskytovatelé veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb, kteří jsou spotřebiteli nebo předplatiteli veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb.

ČLÁNEK 8.43

Přístupy k regulaci

1. Strany uznávají hodnotu konkurenčních trhů pro zajištění široké nabídky poskytování telekomunikačních služeb a pro zvýšení prospěchu spotřebitelů, jakož i to, že ekonomická regulace není zapotřebí, existuje-li účinná hospodářská soutěž. Strany proto uznávají, že potřeby regulace a přístupy k ní se trh od trhu liší a že strana může určit, jak provádět své závazky podle tohoto pododdílu.
2. Strany v této souvislosti uznávají, že strana může:
 - a) provádět přímou regulaci, buď na základě předpokladu určitého problému, o němž strana očekává, že může nastat, nebo v zájmu vyřešení určitého problému, který již na trhu vyvstal, nebo
 - b) spoléhat na roli tržních sil, zejména s ohledem na segmenty trhu, které jsou konkurenceschopné nebo které mají nízké překážky vstupu, jako jsou služby poskytované poskytovateli telekomunikačních služeb, kteří nemají síťová zařízení.
3. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že strana, která se zdrží provádění regulace v souladu s odst. 2 písm. b), zůstává vázána povinnostmi podle tohoto pododdílu. Žádné ustanovení tohoto článku nebrání straně, aby uplatňovala regulaci na telekomunikační služby.

ČLÁNEK 8.44

Přístup a používání

1. Každá strana zajistí, aby poskytovatelé služeb druhé strany měli přístup k veřejným telekomunikačním přenosovým sítím a službám a mohli je využívat za přiměřených a nediskriminačních podmínek, které nejsou méně příznivé než podmínky stanovené poskytovatelem těchto veřejných telekomunikačních přenosových sítí a služeb pro jeho obdobné služby za obdobných okolností. Tento závazek se provádí mimo jiné prostřednictvím odstavců 2 až 6.
2. Každá strana zajistí, aby poskytovatelé služeb druhé strany měli přístup k veřejným telekomunikačním přenosovým sítím nebo službám nabízeným na území nebo přes hranice prvně uvedené strany a mohli je využívat, včetně soukromých pronajatých okruhů, a za tím účelem zajistí, s výhradou odstavců 5 a 6, aby těmto poskytovatelům služeb bylo povoleno:
 - a) zakoupit nebo pronajmout a připojit koncové nebo jiné zařízení, které je pomocí rozhraní spojeno se sítí a které je nezbytné pro poskytování jejich služeb;
 - b) propojit soukromé pronajaté nebo vlastněné okruhy s veřejnými telekomunikačními přenosovými sítěmi a službami nebo s okruhy pronajatými nebo vlastněnými jinými poskytovateli služeb a

- c) používat při poskytování služby jiné provozní protokoly podle své volby, než jaké jsou obecně nezbytné k zajištění dostupnosti telekomunikačních přenosových sítí a služeb veřejnosti.

3. Každá strana zajistí, aby poskytovatelé služeb druhé strany směli využívat veřejných telekomunikačních přenosových sítí a služeb pro přesun informací na území nebo přes hranice prvně uvedené strany, a to rovněž pro vnitropodnikové komunikace takových poskytovatelů služeb a pro přístup k informacím uloženým v databázích či jinak ve strojově čitelném formátu na území kterékoli ze stran nebo kteréhokoli jiného člena WTO.

4. Bez ohledu na odstavec 3 může strana přijmout nezbytná opatření k zajištění bezpečnosti a důvěrnosti zpráv s výhradou požadavku, aby taková opatření nesloužila jako prostředek svévolné nebo neodůvodněné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu službami.

5. Každá strana zajistí, aby ve vztahu k přístupu k veřejným telekomunikačním přenosovým sítím a službám a k jejich používání nebyla kladena žádná jiná podmínka, než je nutná k tomu, aby:

- a) zabezpečila povinnost veřejné služby poskytovatelů veřejných telekomunikačních přenosových sítí a služeb, zejména pak jejich schopnost obecně zpřístupnit své sítě nebo služby veřejnosti, nebo

b) chránila technickou integritu veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb.

6. Za předpokladu, že vyhoví kritériím stanoveným v odstavci 5, mohou podmínky pro přístup k veřejným telekomunikačním přenosovým sítím a službám a pro jejich užívání zahrnovat:

a) omezení dalšího prodeje nebo sdíleného používání těchto služeb;

b) požadavek používat přesně určená technická rozhraní pro propojení s telekomunikačními přenosovými sítěmi a službami, včetně protokolů rozhraní;

c) požadavky, je-li to nezbytné, na interoperabilitu veřejných telekomunikačních přenosových služeb a na podporu dosažení cílů stanovených v článku 8.55.

d) schvalování typu koncových a jiných zařízení připojovaných k veřejným telekomunikačním přenosovým sítím pomocí rozhraní a technické požadavky vztahující se k připojení takového zařízení k těmto sítím;

e) omezení týkající se propojení soukromých pronajatých nebo vlastněných okruhů s veřejnými telekomunikačními přenosovými sítěmi nebo službami nebo s okruhy pronajatými nebo vlastněnými jinými poskytovateli služeb nebo

f) oznámení, povolení, registraci a udělování licencí.

ČLÁNEK 8.45

Přenositelnost čísel

Každá strana zajistí, aby poskytovatelé veřejných telekomunikačních přenosových služeb na jejím území včas a za rozumných podmínek zajistili přenositelnost čísel pro mobilní služby a jakékoli jiné služby, které strana určí.

ČLÁNEK 8.46

Další prodej

Vyžaduje-li strana, aby poskytovatel veřejných telekomunikačních přenosových služeb nabízel své veřejné telekomunikační přenosové služby pro další prodej, zajistí tato strana, aby takový poskytovatel nestanovil pro další prodej svých veřejných telekomunikačních přenosových služeb nepřiměřené nebo diskriminující podmínky či omezení.

ČLÁNEK 8.47

Umožnění využití síťových zařízení a propojení

1. Strany uznávají, že umožnění využití síťových zařízení¹ a propojení by mělo být v zásadě dohodnuto v rámci obchodních jednání mezi dotčenými poskytovateli veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb.
2. Každá strana zajistí, aby měl každý poskytovatel veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb na jejím území právo a v případě, že o to poskytovatel veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb druhé strany požádá, povinnost vyjednat propojení za účelem poskytování veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb. Každá strana udělí svému regulačnímu orgánu pravomoc vyžadovat, je-li to nutné, aby poskytovatel veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb zajistil propojení s poskytovateli veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb druhé strany.

¹ Pro účely tohoto článku se „umožněním využití síťových zařízení“ rozumí zpřístupnění zařízení nebo služeb jinému poskytovateli veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb na základě definovaných podmínek za účelem poskytování veřejných telekomunikačních přenosových služeb. Může zahrnovat využití aktivních nebo pasivních prvků sítě, přiřazených zařízení, služeb virtuálních sítí, společného umístění nebo jiných forem sdílení přiřazených zařízení, využití pronajatých okruhů a využití určitých síťových zařízení nebo prvků sítě, včetně přístupu k účastnickému vedení.

3. Strana nepřijme ani nezachová žádné opatření, které poskytovateli veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb ukládá povinnost umožnit využití síťových zařízení nebo zajistit propojení s cílem nabídnout různé podmínky různým poskytovatelům obdobných služeb nebo které ukládá povinnosti, jež nesouvisejí s poskytovanými službami.

ČLÁNEK 8.48

Povinnosti týkající se hlavních poskytovatelů

1. Každá strana přijme nebo zachová vhodná opatření, aby zabránila poskytovatelům, kteří jednotlivě či ve spojení zaujímají postavení hlavního poskytovatele, v účasti na praktikách narušujících hospodářskou soutěž či v jejich zachovávání. Tato jednání narušující hospodářskou soutěž zahrnují zejména:

- a) křížové subvencování narušující hospodářskou soutěž;
- b) využívání informací získaných od konkurence s důsledkem narušení hospodářské soutěže a
- c) neposkytnutí technických informací o hlavních zařízeních a obchodně významných informací, které jsou pro poskytování služeb nezbytné, včas ostatním poskytovatelům.

2. Každá strana udělí svému regulačnímu orgánu pravomoc vyžadovat, je-li to nutné, aby hlavní poskytovatelé na jejím území zacházeli s poskytovateli veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb druhé strany neméně příznivě, než jak dotčení hlavní poskytovatelé zacházejí v obdobných situacích se svými dceřinými společnostmi nebo přidruženými podniky, pokud jde o:

- a) dostupnost, poskytování, sazby nebo kvalitu obdobných telekomunikačních služeb a
- b) dostupnost technických rozhraní nezbytných pro propojení.

3. Každá strana zabezpečí, aby hlavní poskytovatelé na jejím území zajistili propojení s poskytovateli veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb druhé strany v jakémkoli bodu sítě dotčeného hlavního poskytovatele, kde je to technicky proveditelné, a aby dotčený hlavní poskytovatel zajistil takové propojení:

- a) za podmínek (mimo jiné pokud jde o technické normy, specifikace, kvalitu a údržbu) a za sazby, které jsou nediskriminační a neméně příznivé, než jaké stanoví pro vlastní obdobné služby za obdobných okolností, a v kvalitě, jež není nižší, než jakou zajišťuje pro vlastní obdobné služby nebo pro obdobné služby nepřidružených poskytovatelů služeb nebo svých dceřiných společností či jiných přidružených organizací;

- b) včas, za podmínek (mimo jiné pokud jde o technické normy, specifikace, kvalitu a údržbu) a za nákladově orientované sazby, jež jsou transparentní, přiměřené a zohledňují kritérium ekonomické proveditelnosti a jež jsou dostatečně samostatné, aby poskytovatelé nemuseli platit za síťové prvky nebo zařízení, které pro účely poskytování dané služby nepotřebují, a
- c) na žádost i v jiných bodech sítě než v koncových, jež jsou přístupné většině uživatelů, za poplatky odrážející náklady na vybudování dalších nezbytných zařízení.

4. Každá strana zabezpečí, aby hlavní poskytovatelé na jejím území umožnili poskytovatelům veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb druhé strany propojit svá zařízení a vybavení se zařízením a vybavením hlavních poskytovatelů prostřednictvím:

- a) referenční nabídky na propojení nebo jiné standardní nabídky na propojení zahrnující sazby a podmínky, které hlavní poskytovatel obecně nabízí poskytovatelům veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb, nebo
- b) podmínek platné dohody o propojení.

5. Každá strana zajistí, aby postupy týkající se propojení s hlavními poskytovateli na jejím území byly veřejně přístupné.

6. Každá strana zajistí, aby hlavní poskytovatelé na jejím území veřejně zpřístupnili buď své dohody o propojení, nebo své referenční nabídky na propojení.

7. Každá strana zajistí, aby hlavní poskytovatelé na jejím území, kteří získají informace od jiného poskytovatele veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb během postupu jednání o dohodách o síťových zařízeních nebo propojování, nebo v důsledku využívání síťových zařízení nebo propojování, využívali tyto informace výhradně k tomu účelu, pro který byly poskytnuty, a aby vždy respektovali důvěrnost sdělovaných nebo uchovávaných informací.

8. Každá strana zajistí, aby hlavní poskytovatelé na jejím území umožnili používání síťových zařízení, jež mohou mimo jiné zahrnovat prvky sítě a přiřazená zařízení, poskytovatelům veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb druhé strany za podmínek (mimo jiné pokud jde o sazby, technické normy, specifikace, kvalitu a údržbu), které jsou transparentní, přiměřené, nediskriminační (mimo jiné pokud jde o včasnost) a které nejsou méně příznivé než podmínky stanovené pro její vlastní obdobné služby za obdobných okolností¹.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že žádné ustanovení tohoto odstavce nelze vykládat tak, že straně brání, aby hlavnímu poskytovateli služeb na jejím území umožnila odmítnout společné umístění, existuje-li pro takové odmítnutí dostatečný důvod, zejména s ohledem na technickou proveditelnost.

ČLÁNEK 8.49

Regulační orgán

1. Každá strana zajistí, aby její regulační orgán byl právně odlišný od jakéhokoli poskytovatele telekomunikačních služeb, telekomunikačních sítí nebo zařízení telekomunikačních sítí a byl na něm funkčně nezávislý¹.
2. Strana, která si ponechá poskytovatele veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb ve svém vlastnictví nebo pod svou kontrolou, zajistí účinné strukturální oddělení regulační funkce telekomunikací od činností spojených s tímto vlastnictvím nebo kontrolou.
3. Každá strana udělí svému regulačnímu orgánu pravomoc regulovat odvětví telekomunikací a provádět úkoly, kterými byl pověřen, včetně prosazování opatření týkajících se povinností podle tohoto pododdílu. Úkoly, které má regulační orgán plnit, se zveřejní ve snadno přístupné a jasné formě.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že regulační orgán strany se nepovažuje za funkčně nezávislý pouze na základě skutečnosti, že orgán této strany (jiný než regulační orgán) vlastní akcie nebo jiný majetkový podíl poskytovatele telekomunikačních služeb, telekomunikačních sítí nebo zařízení telekomunikačních sítí.

4. Každá strana zajistí, aby rozhodnutí jejího regulačního orgánu a postupy, jež používá, byly nestranné vůči všem účastníkům na trhu.

5. Každá strana zajistí, aby její regulační orgán plnil své úkoly transparentně a v rámci možností bez zbytečného odkladu.

6. Každá strana udělí svému regulačnímu orgánu pravomoc vyžadovat od poskytovatelů telekomunikačních sítí a služeb veškeré informace, včetně finančních informací, které jsou nezbytné pro plnění jeho úkolů v souladu s tímto pododdílem. Regulační orgán nesmí požadovat více informací, než jaké jsou nezbytné pro plnění jeho úkolů, a s informacemi získanými od těchto poskytovatelů musí zacházet podle právních předpisů dané strany, které se vztahují na obchodní tajemství.

ČLÁNEK 8.50

Univerzální služba

1. Každá strana má právo vymežit, jaký druh povinností poskytovat univerzální službu si přeje zachovat. Tyto povinnosti nejsou samy o sobě považovány za protisoutěžní za předpokladu, že jsou prováděny transparentním, objektivním, nediskriminačním a z hlediska hospodářské soutěže neutrálním způsobem a nezatěžují více, než je nezbytné pro druh univerzální služby, který strana vymezila.

2. Všichni poskytovatelé telekomunikačních služeb by měli být způsobilí poskytovat univerzální službu. Poskytovatelé univerzální služby jsou určováni prostřednictvím transparentního a nediskriminačního mechanismu, jenž nepředstavuje nadměrnou zátěž.

3. Regulační orgán strany může stanovit, zda je nutný mechanismus k náhradě čistých nákladů poskytovatelů určených k poskytování univerzální služby, s přihlédnutím k případné tržní výhodě, která těmto poskytovatelům plyne, nebo k rozdělení čistých nákladů plynoucích z povinnosti poskytovat univerzální službu.

ČLÁNEK 8.51

Oprávnění k poskytování telekomunikačních sítí a služeb

1. Každá strana v rozsahu, v němž je to možné, povolí poskytování telekomunikačních sítí nebo služeb na základě pouhého oznámení nebo registrace, aniž by vyžadovala předchozí výslovné rozhodnutí svého regulačního orgánu. Práva a povinnosti vyplývající z tohoto oprávnění se zveřejní ve snadno přístupné formě.

2. V případě potřeby může strana vyžadovat licenci pro právo na užívání rádiových kmitočtů a čísel s cílem:

a) zabránit škodlivému rušení;

b) zajistit technickou kvalitu služby a

c) zabezpečit účinné užívání spektra.

3. Pokud strana požaduje licenci, zveřejní tato strana následující informace:

a) veškerá licenční kritéria a přiměřenou dobu, jež je běžně třeba k vydání rozhodnutí o licenci, a

b) podmínky jednotlivých licencí.

4. Jakmile je přijato rozhodnutí o licenci, každá strana bez zbytečného odkladu oznámí žadateli výsledek jeho žádosti. Je-li přijato rozhodnutí o zamítnutí žádosti nebo odnětí licence, každá strana by měla žadatele na jeho požádání vyrozumět o důvodech tohoto zamítnutí či odnětí, a to v zásadě písemně. V takovém případě musí mít žadatel možnost podat opravný prostředek k odvolacímu orgánu, jak je uvedeno v článku 8.54.

5. Každá strana zajistí, aby jakékoli správní poplatky uložené poskytovatelům telekomunikačních sítí nebo služeb byly objektivní, transparentní a úměrné správním nákladům jejího regulačního orgánu. Tyto správní poplatky nezahrnují platby za práva využívat omezené zdroje a povinné příspěvky na poskytování univerzální služby.

ČLÁNEK 8.52

Přidělování a využívání omezených zdrojů

1. Každá strana postupuje v řízeních za účelem přidělování a využívání omezených zdrojů týkajících se telekomunikací, včetně kmitočtů, čísel a práv přístupu, otevřeným, objektivním, včasným, transparentním a nediskriminačním způsobem, jenž nepředstavuje nadměrnou zátěž.
2. Každá strana veřejně zpřístupní aktuální stav přidělených kmitočtových pásem, ale není povinna poskytnout podrobnou identifikaci kmitočtů přidělených pro zvláštní státní účely.
3. Opatření strany, kterými přiděluje a poskytuje spektrum a spravuje kmitočty, nejsou sama o sobě v rozporu s články 8.7 a 8.15. Každá strana si proto vyhrazuje právo zavést a uplatňovat při správě spektra a kmitočtů politiku, která vede k omezení počtu poskytovatelů veřejných telekomunikačních přenosových služeb, za předpokladu, že strana tak činí způsobem, který je v souladu s ostatními ustanoveními této dohody. Uvedené právo zahrnuje možnost přidělovat kmitočtová pásma s ohledem na současné a budoucí potřeby a dostupnost spektra.

ČLÁNEK 8.53

Transparentnost

Každá strana zajistí, aby její opatření týkající se přístupu k veřejným telekomunikačním přenosovým sítím a službám a jejich používání byla zveřejněna, včetně opatření týkajících se:

- a) tarifů a dalších podmínek poskytování služby;
- b) specifikací technických rozhraní;
- c) subjektů odpovědných za vypracovávání, změny a přijímání norem ovlivňujících přístup a používání;
- d) podmínek vztahujících se na připojování koncových nebo jiných zařízení k veřejným telekomunikačním přenosovým sítím a
- e) případných oznamovacích, povolovacích, registračních nebo licenčních požadavků.

ČLÁNEK 8.54

Řešení sporů v oblasti telekomunikací

1. Každá strana v souladu se svými právními předpisy zajistí, aby se poskytovatelé veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb druhé strany mohli za účelem řešení sporů, které se týkají práv a povinností těchto poskytovatelů vyplývajících z tohoto pododdílu, v přiměřené lhůtě obrátit na regulační orgán prvně uvedené strany. V takových případech regulační orgán usiluje o to, aby případně vydal závazné rozhodnutí k vyřešení sporu bez zbytečného prodlení.
2. Jestliže v návaznosti na žádost o řešení sporu regulační orgán odmítne jednat, poskytne na žádost a v přiměřené lhůtě písemné vysvětlení svého rozhodnutí.
3. Regulační orgán své rozhodnutí k vyřešení sporu zpřístupní veřejnosti v souladu s právními předpisy dané strany, s přihlédnutím k požadavkům zachování obchodního tajemství.
4. Každá strana zajistí, aby poskytovatel veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb, který je poškozen nálezem nebo rozhodnutím jejího regulačního orgánu, mohl dosáhnout přezkumu tohoto nálezu nebo rozhodnutí buď jejím regulačním orgánem, nebo nezávislým odvolacím orgánem, který může nebo nemusí být soudním orgánem.

5. Každá strana zajistí, aby poskytovatel veřejných telekomunikačních přenosových sítí nebo služeb, který je dotčen rozhodnutím jejího regulačního orgánu nebo nezávislého odvolacího orgánu, pokud není tento orgán soudním orgánem, mohl dosáhnout dalšího přezkumu tohoto rozhodnutí nezávislým soudním orgánem, vyjma případu, kdy poskytovatel souhlasil s řízením, v němž regulační orgán nebo nezávislý odvolací orgán vydává konečné rozhodnutí v souladu s právními předpisy dané strany.

6. Strana nepovolí, aby návrh na přezkum odvolacím orgánem nebo soudním orgánem zakládal důvod k nedodržení nálezů nebo rozhodnutí regulačního orgánu, ledaže příslušný odvolací orgán nebo soudní orgán takový nálezev nebo rozhodnutí vezme zpět, pozastaví nebo zruší.

7. Postup uvedený v odstavcích 1 až 3 žádné z dotčených stran nebrání, aby podala žalobu soudnímu orgánu.

ČLÁNEK 8.55

Vztahy s mezinárodními organizacemi

Strany uznávají význam mezinárodních norem pro celosvětovou kompatibilitu a interoperabilitu telekomunikačních přenosových sítí a služeb a zavazují se prosazovat tyto normy prostřednictvím činnosti příslušných mezinárodních subjektů, včetně Mezinárodní telekomunikační unie a Mezinárodní organizace pro normalizaci.

ČLÁNEK 8.56

Důvěrnost informací

Každá strana zajistí důvěrný charakter sdělení přenášených pomocí veřejných telekomunikačních přenosových sítí a služeb a s nimi souvisejících provozních údajů uživatelů, aniž by tím byl nepřiměřeně omezen obchod službami.

ČLÁNEK 8.57

Mezinárodní mobilní roaming¹

1. Každá strana usiluje o spolupráci při prosazování transparentních a přiměřených sazeb za mezinárodní mobilní roamingové služby s cílem podpořit růst obchodu mezi stranami a zvýšit blahobyt spotřebitelů.
2. Každá strana se může rozhodnout, že přijme opatření ke zvýšení transparentnosti a posílení hospodářské soutěže, pokud jde o mezinárodní mobilní roamingové sazby a technologické alternativy, jako je:
 - a) zajištění snadné dostupnosti informací o maloobchodních cenách pro spotřebitele a
 - b) minimalizace překážek používání technologických alternativ roamingu, kdy spotřebitelé při návštěvě území strany z území druhé strany mají přístup k telekomunikačním službám za použití jimi zvoleného zařízení.

¹ Tento článek se nevztahuje na roamingové služby uvnitř Evropské unie, které představují komerční mobilní služby poskytované podle obchodní dohody mezi poskytovateli veřejných telekomunikačních přenosových služeb, jež koncovému uživateli umožňují používat jeho domácí mobilní telefon nebo jiné zařízení pro hlasové nebo datové služby nebo služby zasílání zpráv v jiném členském státě Evropské unie, než ve kterém se nachází domácí veřejná telekomunikační přenosová síť tohoto koncového uživatele.

3. Každá strana vybízí poskytovatele veřejných telekomunikačních přenosových služeb na svém území, aby veřejnosti zpřístupnili informace o maloobchodních cenách za mezinárodní mobilní roamingové služby za hlasové, datové a textové zprávy, které svým koncovým uživatelům nabízí při návštěvě území druhé strany.

4. Žádné ustanovení tohoto článku nezavazuje žádnou stranu, aby regulovala sazby nebo podmínky týkající se mezinárodních mobilních roamingových služeb.

PODODDÍL 5

Finanční služby

ČLÁNEK 8.58

Oblast působnosti

1. Tento pododdíl se vztahuje na opatření strany ovlivňující obchod finančními službami.

2. Pro účely použití čl. 8.2 písm. r) na tento pododdíl se „službami poskytovanými při výkonu veřejné moci“ rozumí následující:

- a) činnosti vykonávané centrální bankou nebo měnovým orgánem nebo jakýmkoli jiným veřejným subjektem při provádění měnové nebo kurzové politiky;
- b) činnosti, které jsou součástí zákonného systému sociálního zabezpečení nebo veřejných plánů důchodového zabezpečení, a
- c) jiné činnosti prováděné veřejnoprávním subjektem na účet strany nebo se zárukou strany nebo za použití finančních zdrojů strany nebo jejích veřejnoprávních subjektů.

3. Pro účely použití čl. 8.2 písm. r) na tento pododdíl, pokud strana umožní svým poskytovatelům finančních služeb, aby poskytovali některou z činností uvedených v odst. 2 písm. b) nebo c) v soutěži s veřejným subjektem nebo poskytovatelem finančních služeb, zahrnují „služby“ tyto činnosti.

4. Ustanovení čl. 8.2 písm. s) se nevztahuje na služby zahrnuté v tomto pododdílu.

ČLÁNEK 8.59

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- a) „finanční službou“ služba finanční povahy nabízená poskytovatelem finančních služeb některé strany; finanční služby zahrnují všechny pojišťovací služby a služby související s pojištěním a všechny bankovní a jiné finanční služby (kromě pojištění); finanční služby zahrnují tyto činnosti:
 - i) pojišťovací služby a služby související s pojištěním:
 - A) přímé pojištění (včetně spolupojištění):
 - 1) životní pojištění a
 - 2) neživotní pojištění;
 - B) zajištění a retrocese;
 - C) zprostředkování pojištění, například makléřství a agentury a

D) doplňkové služby k pojištění, například v oborech poradenství, pojistná matematika, posouzení rizika a pojistná plnění, a

ii) bankovní a jiné finanční služby (kromě pojištění):

A) příjem vkladů a jiných splatných finančních prostředků od veřejnosti;

B) půjčky všech typů, včetně spotřebitelského úvěru, hypotečního úvěru, faktoringu a financování obchodních transakcí;

C) finanční leasing;

D) veškeré služby týkající se plateb a převodů peněz, včetně úvěrových, platebních a debetních karet, cestovních šeků a bankovních směnek;

E) záruky a závazky;

F) obchodování na vlastní účet nebo na účet zákazníků, ať už na burze, na mimoburzovním trhu nebo jinak, s těmito prostředky:

1) nástroje peněžního trhu (včetně šeků, směnek a vkladových certifikátů);

- 2) cizí měny;
 - 3) deriváty, mimo jiné včetně termínovaných obchodů (futures) a opcí;
 - 4) nástroje využívajících směnných kurzů a úrokových sazeb, včetně takových produktů jako swapy, a dohody o budoucí úrokové sazbě;
 - 5) převoditelné cenné papíry a
 - 6) jiné obchodovatelné nástroje a finanční aktiva včetně drahých kovů;
- G) účast při vydávání všech druhů cenných papírů, včetně upisování a investování jako prostředník (veřejně i soukromě), a poskytování služeb souvisejících s takovým vydáváním;
- H) peněžní makléřství;
- I) správa aktiv, například správa hotovosti nebo portfolia, všechny formy správy kolektivního investování, správa penzijního fondu, správcovské, depozitní a svěřenské služby;

- J) služby při vyrovnání a zúčtování finančního majetku, včetně cenných papírů, derivátů a jiných obchodovatelných nástrojů;
 - K) poskytování a převod finančních údajů a zpracování finančních údajů a související software poskytovaný poskytovateli jiných finančních služeb a
 - L) poradenské, zprostředkovatelské a jiné pomocné finanční služby ve vztahu ke všem činnostem uvedeným v podbodech A) až K), včetně úvěrových referencí a rozborů, výzkumu a poradenství v oblasti investic a portfolia, poradenství v oblasti akvizic a podnikové restrukturalizace a strategie;
- b) „poskytovatelem finančních služeb“ fyzická nebo právnická osoba strany, která si přeje poskytovat nebo poskytuje finanční služby, avšak jiná než veřejný subjekt;
 - c) „novou finanční službou“ služba finanční povahy, včetně služeb vztahujících se ke stávajícím nebo novým produktům nebo způsobu, jakým se daný produkt dodává, která není poskytována žádným poskytovatelem finančních služeb na území strany, nýbrž je poskytována na území druhé strany;
 - d) „poštovní pojišťovací skupinou“ subjekt uzavírající a prodávající pojištění široké veřejnosti a vlastněný nebo kontrolovaný, přímo či nepřímo, poštovním subjektem strany;

e) „veřejným subjektem“:

- i) vláda, centrální banka nebo měnový orgán strany nebo subjekt vlastněný nebo kontrolovaný stranou, který se především zabývá výkonem veřejných funkcí nebo činností pro veřejné účely; tento pojem nezahrnuje subjekt, který se především zabývá dodáváním finančních služeb na obchodním základě, nebo
- ii) soukromý subjekt vykonávající funkce, které obvykle vykonává centrální banka nebo měnová instituce při výkonu těchto funkcí, a

f) „samosprávnou organizací“ nevládní subjekt, včetně burzy nebo trhu cenných papírů nebo termínových obchodů (futures), zúčtovací agentury nebo jakékoli jiné organizace či sdružení vykonávajících regulaci či dohled nad poskytovateli finančních služeb na základě pověření stranou.

ČLÁNEK 8.60

Finanční služby nově poskytované na území jedné strany

1. Strana povolí dodavatelům finančních služeb druhé strany usazeným na jejím území nabízet na jejím území jakékoliv nové finanční služby.

2. Bez ohledu na čl. 8.7 písm. b) může strana stanovit právní formu, jejímž prostřednictvím lze nové finanční služby poskytovat, a k jejich poskytování může vyžadovat povolení. Pokud strana vyžaduje povolení, může jeho vydání zamítnout z důvodů obezřetnosti, avšak nikoli pouze z toho důvodu, že službu na jejím území žádný poskytovatel finančních služeb neposkytuje.

ČLÁNEK 8.61

Platební a zúčtovací systémy

Za podmínek, které odpovídají národnímu zacházení, uděluje každá strana poskytovatelům finančních služeb druhé strany, kteří jsou usazeni na jejím území, přístup k platebním a zúčtovacím systémům, které provozují veřejnoprávní subjekty, a k oficiálním možnostem financování a refinancování, které jsou dostupné v normálním průběhu běžného podnikání. Tento článek není zamýšlen tak, aby poskytl přístup k půjčovateli poslední instance strany.

ČLÁNEK 8.62

Samosprávné organizace

Pokud strana vyžaduje k tomu, aby poskytovatelé finančních služeb druhé strany mohli poskytovat finanční služby na rovnocenném základě s poskytovateli finančních služeb prvně uvedené strany, členství či účast v samosprávné organizaci nebo přístup k ní, nebo jestliže tato strana poskytuje přímo nebo nepřímo samosprávné organizaci výsady nebo výhody při poskytování finančních služeb, zabezpečí tato strana, aby tato samosprávná organizace dodržovala povinnosti stanovené v článku 8.8.

ČLÁNEK 8.63

Převod informací a zpracování informací

1. Strana nepřijme opatření, která brání převodu informací nebo zpracování finančních informací, včetně přenosu dat elektronickými prostředky, ani opatření, která za podmínky, že pravidla dovozu jsou slučitelná s mezinárodními dohodami, brání převodu zařízení, v případech, kdy takový převod informací, zpracování finančních informací nebo převod zařízení jsou potřebné pro provádění běžného obchodu poskytovatele finanční služby.

2. Žádné ustanovení odstavce 1 neomezuje právo strany chránit osobní údaje, soukromí a důvěrnou povahu jednotlivých záznamů a účtů, pokud se takové právo nevyužívá k obcházení oddílů B až D a tohoto pododdílu.

ČLÁNEK 8.64

Účinná a transparentní regulace

1. Pokud strana vyžaduje pro poskytování finanční služby licenci, zpřístupní podmínky a postupy pro udělení takové licence veřejnosti.
2. Pokud strana od žadatele vyžaduje doplňující informace za účelem zpracování žádosti, oznámí to žadateli písemně a bez zbytečného prodlení.
3. Strana se vynasnaží zajistit, aby obecně platná pravidla přijatá nebo zachovávaná samosprávnými organizacemi na jejím území byla neprodleně zveřejněna nebo jinak zpřístupněna takovým způsobem, aby se s nimi mohly zúčastněné osoby seznámit.

ČLÁNEK 8.65

Výjimka pro obezřetnostní opatření

1. Žádné ustanovení této dohody nebrání stranám, aby přijaly nebo zachovaly opatření z obezřetnostních důvodů, mimo jiné prostřednictvím:
 - a) ochrany investorů, vkladatelů, pojistníků nebo osob, vůči nimž má poskytovatel finančních služeb fiduciární povinnost, nebo
 - b) zajištění integrity a stability finančního systému strany.
2. Pokud tato opatření nejsou v souladu s touto dohodou, nesmějí být použita jako prostředek k nedodržení závazků strany podle této dohody.
3. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že vyžaduje, aby strana zveřejnila informace o obchodech a účetnictví jednotlivých zákazníků nebo jakékoli důvěrné nebo chráněné informace ve vlastnictví veřejných subjektů.

ČLÁNEK 8.66

Poskytování pojišťovacích služeb poštovními pojišťovacími skupinami

1. Tento článek stanoví pravidla, která se uplatní v případě, že strana umožní své poštovní pojišťovací skupině, aby uzavírala a poskytovala přímé pojišťovací služby veřejnosti. Služby, na které se vztahuje tento článek, nezahrnují poskytování pojišťovacích služeb týkajících se vyzvednutí, přepravy a doručení dopisů nebo balíků poštovní pojišťovací skupinou strany.
2. Strana nepřijme ani nezachová opatření, které vytváří podmínky hospodářské soutěže, jež jsou příznivější pro poštovní pojišťovací skupinu, pokud jde o pojišťovací služby uvedené v odstavci 1, v porovnání se soukromým poskytovatelem obdobných pojišťovacích služeb na jejím trhu, včetně:
 - a) ukládání podmínek pro licence na poskytování pojišťovacích služeb vůči soukromému poskytovateli, které jsou přísnější než podmínky, které strana ukládá na poskytování obdobných služeb vůči poštovní pojišťovací skupině, nebo
 - b) zpřístupnění distribučního kanálu pro prodej pojišťovacích služeb poštovní pojišťovací skupině za příznivějších podmínek, než jsou podmínky, které se vztahují na soukromé poskytovatele obdobných služeb.

3. Pokud jde o poskytování pojišťovacích služeb uvedených v odstavci 1 poštovní pojišťovací skupinou, strana uplatní stejné předpisy a činnosti v oblasti prosazování jako ty, které uplatňuje na poskytování obdobných pojišťovacích služeb soukromými poskytovateli.

4. Při plnění svých povinností podle odstavce 3 strana vyžaduje, aby poštovní pojišťovací skupina, která poskytuje pojišťovací služby uvedené v odstavci 1, zveřejnila roční účetní závěrku týkající se poskytování těchto služeb. Tato závěrka poskytuje úroveň podrobnosti a odpovídá auditorským standardům, jak je vyžadováno podle obecně uznávaných účetních a auditorských zásad, mezinárodně uznávaných účetních a auditorských standardů nebo rovnocenných pravidel, uplatňovaných na území strany ve vztahu k veřejně obchodovatelným soukromým podnikům, jež poskytují obdobné služby.

5. Odstavce 1 až 4 se nevztahují na poštovní pojišťovací skupinu na území strany:

- a) kterou strana ani nevlastní ani nekontroluje, přímo či nepřímo, pokud strana nezachová žádnou výhodu, jíž se mění podmínky hospodářské soutěže ve prospěch poštovní pojišťovací skupiny při poskytování pojišťovacích služeb v porovnání se soukromým poskytovatelem obdobných pojišťovacích služeb na jejím trhu, nebo
- b) pokud prodej přímého životního a neživotního pojištění uzavřeného poštovní pojišťovací skupinou nepředstavuje pro každý uvedený druh pojištění více než 10 % celkového ročního příjmu z pojistného z příslušného druhu pojištění na trhu strany.

ČLÁNEK 8.67

Spolupráce v oblasti finanční regulace

Strany podporují spolupráci v oblasti finanční regulace v souladu s přílohou 8-A.

PODODDÍL 6

Služby v mezinárodní námořní dopravě

ČLÁNEK 8.68

Oblast působnosti a definice

1. Tento pododdíl stanoví zásady regulačního rámce pro poskytování služeb v mezinárodní námořní dopravě podle oddílů B až D této kapitoly a vztahuje se na opatření strany ovlivňující obchod službami v mezinárodní námořní dopravě.

2. Pro účely této kapitoly se rozumí:

- a) „službami skladování a úschovy kontejnerů“ činnosti spočívající ve skladování kontejnerů, ať již v přístavních oblastech nebo ve vnitrozemí, s cílem jejich nakládání nebo vykládání, opravy a přípravy pro nalodění;
- b) „službami celního odbavení“ činnosti, které spočívají v provádění celních formalit týkajících se dovozu, vývozu nebo tranzitu nákladů na účet jiné osoby bez ohledu na to, zda je tato činnost hlavní činností poskytovatele služeb nebo je běžným doplňkem jeho hlavní činnosti;
- c) „dopravní operací typu z domu do domu nebo multimodální dopravní operací“ přeprava nákladu pod jedním přepravním dokladem, při níž je použito více než jednoho druhu dopravy a která zčásti probíhá v mezinárodních mořských vodách;
- d) „zasílatelskými nákladními službami“ činnosti, které spočívají v organizaci a sledování odesílání zásilek jménem lodních zasílatelů opatřováním dopravních a souvisejících služeb, přípravou dokumentace a poskytováním obchodních informací;

- e) „službami mezinárodní námořní dopravy“ doprava cestujících nebo nákladu námořními plavidly mezi přístavem jedné strany a přístavem druhé strany nebo třetí země, která zahrnuje přímé uzavírání smluv s poskytovateli jiných dopravních služeb, za účelem zajištění dopravních operací typu z domu do domu nebo multimodálních dopravních operací pod jedním přepravním dokladem, nikoli však právo poskytovat tyto jiné dopravní služby;
- f) „službami námořních agentur“ činnosti spočívající v agenturním zastupování obchodních zájmů jedné nebo více lodních linek nebo rejdařství v určité zeměpisné oblasti za tímto účelem:
 - i) marketing a prodej služeb v námořní dopravě a souvisejících služeb od cenových nabídek po fakturaci a vystavování konosamentů jménem společností, opatrování a opětovný prodej nezbytných souvisejících služeb, příprava dokumentace a poskytování obchodních informací a
 - ii) jednání jménem společností organizující zastávku lodě nebo převzetí nákladu, je-li to třeba;
- g) „pomocnými námořními službami“ námořní služby při manipulaci s nákladem, skladovací a skladové služby, služby celního odbavení, služby skladování a úschovy kontejnerů, služby námořních agentur a námořní zasilatelské nákladní služby;

- h) „námořními službami při manipulaci s nákladem“ činnosti vykonávané dokařskými společnostmi, včetně provozovatelů terminálů, s výjimkou přímých činností dokařů, pokud je tato pracovní síla organizována nezávisle na dokařských nebo terminálových společnostech. K zahrnutým činnostem patří organizace těchto činností a dohled nad těmito činnostmi:
- i) nakládka nebo vykládka nákladu z lodi a na loď;
 - ii) uvazování nebo odvazování nákladu a
 - iii) přijetí či dodání a úschova nákladů před odesláním nebo po vyložení a
- i) „skladovacími a skladovými službami“ se rozumí služby skladování zmrazeného nebo chlazeného zboží, služby skladování volně ložených kapalin nebo plynů a skladovací a skladové služby jiného zboží včetně bavlny, obilí, vlny, tabáku, dalších zemědělských produktů a ostatních výrobků pro domácnost.

ČLÁNEK 8.69

Povinnosti

Aniž jsou dotčena nesouladná opatření a další opatření uvedená v člancích 8.12 a 8.18, každá strana:

- a) dodržuje zásadu neomezeného přístupu na mezinárodní námořní trhy a obchodní trasy na komerčním a nediskriminačním základě;
- b) poskytne plavidlům, která plují pod vlajkou druhé strany nebo která provozují poskytovatelé služeb druhé strany, zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje vlastním plavidlům, mimo jiné pokud jde o přístup do přístavů, využití infrastruktury a služeb v přístavech a pomocných námořních služeb a rovněž o související platby a poplatky, celní služby a přidělení prostoru pro kotvení a vybavení pro nakládku a vykládku¹;

¹ Při uplatňování zásad stanovených v písmenech a) a b) žádná ze stran nepřijme ani nezachová ujednání o sdílení nákladu v jakékoli dohodě týkající se služeb mezinárodní námořní dopravy. Každá strana ukončí ke dni vstupu této dohody v platnost všechna taková ujednání v jakékoli dohodě, která je platná nebo byla podepsána přede dnem vstupu této dohody v platnost.

- c) povolí poskytovatelům služeb mezinárodní námořní dopravy druhé strany, aby na jejím území zřídili a provozovali podnik za podmínek usazování a provozování neméně příznivých, než jaké poskytuje svým poskytovatelům služeb, a
- d) zpřístupní poskytovatelům služeb v mezinárodní námořní dopravě druhé strany za přiměřených a nediskriminačních podmínek tyto služby v přístavu: lodivodské služby, pomoc při vlečení a tažení lodí, dodávky zásob, paliva a vody, likvidaci odpadů a balastní vody z vypouštění nádrží, služby kapitána přístavu, navigační služby, zařízení pro nouzové opravy, kotvení a přistání, provozní služby na pobřeží nezbytné pro provoz plavidla, včetně komunikace, dodávek vody a elektrické energie.

ODDÍL F

Elektronický obchod

ČLÁNEK 8.70

Cíl a obecná ustanovení

1. Strany uznávají, že elektronický obchod přispívá k hospodářskému růstu a zvyšuje obchodní příležitosti v mnoha odvětvích. Strany rovněž uznávají, že je důležité usnadnit používání a rozvoj elektronického obchodu.

2. Cílem tohoto oddílu je přispět k vytvoření prostředí důvěry v používání elektronického obchodu a podporovat elektronický obchod mezi stranami.
3. Strany uznávají význam zásady technologické neutrality v elektronickém obchodu.
4. Tento oddíl se vztahuje na opatření strany, jež mají vliv na obchod elektronickými prostředky.
5. Tento oddíl se nevztahuje na služby související s hazardními hrami a sázením, rozhlasové služby, audiovizuální služby, služby notářů nebo obdobných povolání a služby právního zastupování.
6. V případě jakéhokoli rozporu mezi ustanoveními tohoto oddílu a jinými ustanoveními této dohody mají v rozsahu, kterého se rozpor týká, přednost tato jiná ustanovení.

ČLÁNEK 8.71

Definice

Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

- a) „elektronickou autentizací“ proces nebo úkon ověření totožnosti strany elektronické komunikace či transakce nebo zajištění integrity elektronické komunikace a
- b) „elektronickým podpisem“ data v elektronické podobě, která jsou připojena k jiným datům v elektronické podobě nebo jsou s nimi logicky spojena a která splňují následující požadavky:
 - i) jsou používána osobou k potvrzení, že elektronická data, ke kterým se vztahují, byla vytvořena nebo podepsána touto osobou v souladu s právními předpisy strany, a
 - ii) potvrzují, že informace v elektronických datech nebyly změněny.

ČLÁNEK 8.72

Cla

Strany nebudou ukládat clo z elektronického přenosu.

ČLÁNEK 8.73

Zdrojový kód

1. Strany nesmí požadovat předání či zpřístupnění zdrojového kódu softwaru, který vlastní osoba druhé strany¹. Žádné ustanovení tohoto odstavce nebrání zahrnutí nebo provádění podmínek týkajících se předání či zpřístupnění zdrojového kódu v komerčně sjednaných smlouvách nebo dobrovolného předání či zpřístupnění zdrojového kódu například v kontextu veřejných zakázek.
2. Žádné ustanovení tohoto článku nemá vliv na:
 - a) požadavky soudu, správního soudu nebo orgánu pro hospodářskou soutěž s cílem napravit porušení pravidel hospodářské soutěže;

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že „zdrojový kód softwaru, který vlastní osoba druhé strany“ zahrnuje zdrojový kód softwaru obsažený v produktu.

- b) požadavky soudu, správního soudu nebo orgánu pro hospodářskou soutěž s ohledem na ochranu a prosazování práv duševního vlastnictví v rozsahu, v jakém jsou těmito právy chráněny zdrojové kódy, a
- c) právo strany přijímat opatření v souladu s článkem III Dohody o vládních zakázkách.

3. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že žádné ustanovení tohoto článku nebrání straně, aby v souladu s články 1.5, 8.3 a 8.65 přijala nebo zachovala opatření¹, která nejsou v souladu s odstavcem 1.

ČLÁNEK 8.74

Domácí regulace

Každá strana zajistí, aby veškerá její obecně použitelná opatření, jež ovlivňují elektronický obchod, byla spravována přiměřeně, objektivně a nestranně.

¹ Tato opatření zahrnují opatření k zajištění bezpečnosti a ochrany, například v kontextu postupu certifikace.

ČLÁNEK 8.75

Zásada nevyžadovat předchozí povolení

1. Strany se vynasnaží nevyžadovat předchozí povolení nebo neuplatňovat jakýkoli jiný požadavek s rovnocenným účinkem na poskytování služeb elektronickou cestou.
2. Odstavcem 1 nejsou dotčeny povolovací režimy, které se netýkají zvláště a výhradně služeb poskytovaných elektronickou cestou, ani pravidla v oblasti telekomunikací.

ČLÁNEK 8.76

Uzavírání smluv elektronickou cestou

Není-li stanoveno jinak v jejích právních předpisech, strana nepřijme ani nezachová opatření upravující elektronické transakce, která:

- a) odmítají právní účinek, platnost nebo vymahatelnost smlouvy pouze z toho důvodu, že byla uzavřena elektronickou cestou, nebo

- b) jiným způsobem vytvářejí překážky použití smluv uzavřených elektronickou cestou.

ČLÁNEK 8.77

Elektronická autentizace a elektronický podpis

1. Není-li stanoveno jinak v jejích právních předpisech, strana neodmítne uznat právní účinek podpisu pouze z toho důvodu, že se jedná o podpis v elektronické podobě.
2. Strana nepřijme ani nezachová opatření upravující elektronickou autentizaci a elektronický podpis, která by:
 - a) zakazovala stranám elektronické transakce, aby pro svoji transakci společně stanovily vhodné metody elektronické autentizace, nebo
 - b) bránila stranám elektronické transakce, aby mohly prokázat před soudním či správním orgánem, že jejich elektronická transakce je v souladu se všemi právními požadavky, pokud jde o elektronickou autentizaci a elektronický podpis.

3. Bez ohledu na odstavec 2 může každá strana požadovat, aby metoda ověřování splňovala pro určitou kategorii transakcí určité standardy výkonnosti nebo byla schválena orgánem akreditovaným v souladu s jejími právními předpisy.

ČLÁNEK 8.78

Ochrana spotřebitele

1. Strany uznávají důležitost přijímání a zachovávání transparentních a účinných opatření na ochranu spotřebitele, která se týkají elektronického obchodu, jakož i opatření napomáhajících rozvoji důvěry spotřebitelů v elektronický obchod.

2. Strany uznávají důležitost spolupráce mezi svými příslušnými orgány odpovědnými za ochranu spotřebitele, pokud jde o činnosti týkající se elektronického obchodu, s cílem posílit ochranu spotřebitele.

3. Strany uznávají důležitost přijímání a zachovávání opatření v souladu se svými příslušnými právními předpisy, jejichž cílem je ochrana osobních údajů uživatelů elektronického obchodu.

ČLÁNEK 8.79

Nevyžádané elektronické zprávy komerční povahy

1. Každá strana přijme nebo zachová opatření týkající se nevyžádaných elektronických zpráv komerční povahy, která:
 - a) vyžadují, aby poskytovatelé nevyžádaných elektronických zpráv komerční povahy usnadnili příjemcům možnost zamezit pokračujícímu zasílání takových zpráv, a
 - b) vyžadují, aby příjemci se zasíláním komerčních elektronických zpráv vyjádřili předchozí souhlas v souladu s jejími právními předpisy.
2. Každá strana zajistí, aby elektronické zprávy komerční povahy byly jako takové jasně identifikovatelné, jasně uváděly, čím jménem jsou činěny, a aby obsahovaly nezbytné informace, které příjemcům umožní kdykoli požádat o bezplatné ukončení jejich zasílání.
3. Každá strana zajistí prostředek právní nápravy vůči poskytovatelům nevyžádaných obchodních elektronických zpráv, kteří nedodrží opatření přijatá nebo zachovaná podle odstavců 1 a 2.

ČLÁNEK 8.80

Spolupráce v oblasti elektronického obchodování

1. Strany ve vhodných případech spolupracují a aktivně se zapojují do mnohostranných fór s cílem podpořit rozvoj elektronického obchodu.
2. Strany se dohodly na tom, že budou vést dialog o regulačních záležitostech týkajících se elektronického obchodu s cílem sdílet podle potřeby informace a zkušenosti, rovněž ve vztahu k příslušným právním předpisům a jejich provádění, a osvědčené postupy týkající se elektronického obchodu, mimo jiné pokud jde o:
 - a) ochranu spotřebitele;
 - b) kybernetickou bezpečnost;
 - c) potírání nevyžádaných elektronických zpráv komerční povahy;
 - d) uznávání certifikátů elektronických podpisů vydaných veřejnosti;

- e) problémy malých a středních podniků při používání elektronického obchodu;
- f) usnadnění přeshraničních certifikačních služeb;
- g) duševní vlastnictví a
- h) elektronickou veřejnou správu.

ČLÁNEK 8.81

Volný tok dat

Do tří let od vstupu této dohody v platnost strany znovu posoudí, zda je nutné, aby se do této dohody začlenila ustanovení o volném toku dat.

KAPITOLA 9

POHYB KAPITÁLU, PLATBY A PŘEVODY A DOČASNÁ OCHRANNÁ OPATŘENÍ

ČLÁNEK 9.1

Běžný účet

Aniž jsou dotčena jiná ustanovení této dohody, každá strana povoluje veškeré platby a převody týkající se transakcí na běžném účtu platební bilance ve volně směnitelné měně¹, které spadají do oblasti působnosti této dohody, v souladu s použitelnými články Dohody o Mezinárodním měnovém fondu.

¹ Pro účely této kapitoly se „volně směnitelnou měnou“ rozumí měna, kterou lze volně směňovat za měny, s nimiž se v široké míře obchoduje na mezinárodních devizových trzích a jež se široce používají v mezinárodních transakcích. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že měny, s nimiž se v široké míře obchoduje na mezinárodních devizových trzích a jež se široce používají v mezinárodních transakcích, zahrnují volně použitelné měny určené Mezinárodním měnovým fondem v souladu s použitelnými články Dohody o Mezinárodním měnovém fondu.

ČLÁNEK 9.2

Pohyb kapitálu

1. Aniž jsou dotčena jiná ustanovení této dohody, každá strana v souvislosti s transakcemi na kapitálovém a finančním účtu platební bilance povoluje volný pohyb kapitálu za účelem liberalizace investic a jiných transakcí, jak je stanoveno v kapitole 8.
2. Strany vedou vzájemné konzultace s cílem usnadnit pohyb kapitálu mezi nimi, a podpořit tak obchod a investice.

ČLÁNEK 9.3

Uplatňování právních předpisů týkajících se pohybu kapitálu, plateb či převodů

1. Články 9.1 a 9.2 nelze vykládat tak, že některé straně brání v uplatňování jejích právních předpisů týkajících se:
 - a) úpadku, platební neschopnosti nebo ochrany práv věřitelů;

- b) vydávání cenných papírů, termínovaných obchodů (futures), opcí nebo jiných derivátů a obchodování nebo podnikání s nimi;
- c) účetního výkaznictví nebo vedení záznamů o pohybu kapitálu, platbách nebo převodech, je-li to nezbytné pro pomoc donucovacím orgánům nebo finančním regulačním orgánům;
- d) trestných činů nebo klamavých či podvodných praktik;
- e) zajištění souladu s příkazy nebo rozsudky ve správním soudním řízení nebo
- f) systému sociálního zabezpečení, veřejného důchodového systému nebo systému povinného spoření.

2. Právní předpisy, na něž se odkazuje v odstavci 1, se nesmějí uplatňovat nerovným, svévolným či diskriminujícím způsobem, ani jinak představovat zastřené omezování pohybu kapitálu, plateb nebo převodů.

ČLÁNEK 9.4

Dočasná ochranná opatření

1. Za výjimečných okolností, kdy vzniknou vážné obtíže v chodu hospodářské a měnové unie Evropské unie, nebo hrozí-li tyto potíže, může Evropská unie na dobu nepřesahující šest měsíců přijmout nebo zachovat ochranná opatření týkající se pohybu kapitálu, plateb nebo převodů. Tato opatření se musí omezovat na nezbytně nutný rozsah a nesmí být prostředkem svévolné nebo neodůvodněné diskriminace mezi Japonskem a třetí zemí v obdobných situacích.
2. Strana může přijmout nebo zachovat omezující opatření týkající se pohybu kapitálu, plateb nebo převodů¹:
 - a) v případě vážných potíží s platební bilancí nebo vnějších finančních potíží, nebo hrozí-li tyto potíže², nebo

¹ V případě Evropské unie může členský stát Evropské unie přijmout tato opatření i v jiných situacích s dopadem na jeho hospodářství, než jsou uvedeny v odstavci 1.

² Strany uznávají, že vážné potíže s platební bilancí nebo vnější finanční potíže nebo hrozba takových potíží, jak je uvedeno v odst. 2 písm. a), mohou být mimo jiných faktorů způsobeny vážnými makroekonomickými potížemi souvisejícími s měnovou a kurzovou politikou nebo hrozbou takových potíží, jak je uvedeno v odst. 2 písm. b).

- b) pokud za mimořádných okolností pohyb kapitálu, platby nebo převody způsobují nebo hrozí způsobit vážné makroekonomické potíže související s měnovou a kurzovou politikou.

3. Opatření uvedená v odstavci 2:

- a) musí být v souladu s použitelnými články Dohody o Mezinárodním měnovém fondu;
- b) nesmějí přesahovat to, co je nezbytné k řešení situací popsaných v odstavci 2;
- c) musí být dočasná a postupně rušena spolu se zlepšováním situace popsané v odstavci 2;
- d) nesmějí působit zbytečnou újmu obchodním, hospodářským a finančním zájmům druhé strany
a
- e) nesmějí být diskriminační ve srovnání s třetími zeměmi v obdobných situacích.

4. V případě obchodu se zbožím může každá strana přijmout omezující opatření podle článku 2.20 pro účely platební bilance.

5. V případě obchodu se službami může každá strana přijmout omezující opatření v zájmu udržení vnější finanční pozice nebo platební bilance. Tato opatření musí být v souladu s podmínkami stanovenými v článku XII GATS.

6. Strana, která zachová nebo přijme opatření uvedená v odstavcích 1 až 3, o nich neprodleně uvědomí druhou stranu.

7. Jsou-li přijata nebo zachována omezení podle tohoto článku, strany vedou neprodleně konzultace ve Výboru pro obchod službami, liberalizaci investic a elektronický obchod zřízeném podle článku 22.3, pokud se již nekonají na jiných fórech. V rámci konzultací jsou posouzeny potíže s platební bilancí, vnější finanční potíže nebo jiné makroekonomické potíže, které vedly k přijetí příslušných opatření, přičemž se mimo jiné přihlíží k těmto faktorům:

- a) povaha a rozsah potíží;
- b) vnější hospodářské a obchodní prostředí a
- c) alternativní nápravná opatření, která by bylo možné využít.

8. V rámci konzultací podle odstavce 7 se posuzuje soulad omezujících opatření s odstavci 1 až 3. Tyto konzultace vycházejí ze všech dostupných relevantních zjištění statistické či faktické povahy předložených Mezinárodním měnovým fondem a jejich závěry zohlední hodnocení platební bilance a vnější finanční situace nebo jiných makroekonomických potíží dotčené strany provedeného Mezinárodním měnovým fondem.

KAPITOLA 10

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

ČLÁNEK 10.1

Začlenění Dohody o vládních zakázkách

Dohoda o vládních zakázkách se začleňuje obdobně do této kapitoly a stává se její součástí.

ČLÁNEK 10.2

Další oblast působnosti

Pravidla a postupy obsažené v ustanoveních Dohody o vládních zakázkách uvedených v části 1 přílohy 10 se použijí obdobně na zadávání zakázek, na něž se vztahuje část 2 přílohy 10.

ČLÁNEK 10.3

Dodatečná pravidla

Každá strana uplatňuje články 10.4 až 10.12 jednak na zadávání zakázek, na které se vztahují její přílohy k dodatku I k Dohodě o vládních zakázkách, a jednak na zadávání zakázek, na něž se vztahuje část 2 přílohy 10.

ČLÁNEK 10.4

Uveřejňování oznámení

Oznámení o zamýšleném nebo plánovaném nabídkovém řízení podle článku VII Dohody o vládních zakázkách musí být přímo přístupná bezplatně v elektronické podobě na jednotném přístupovém místě na internetu.

ČLÁNEK 10.5

Podmínky účasti

1. V souvislosti s článkem VIII Dohody o vládních zakázkách nesmí zadavatel z některé strany vyloučit z účasti na zadávacím řízení dodavatele usazeného v druhé straně na základě právního požadavku, aby byl dodavatel:

a) fyzická osoba nebo

b) právnická osoba.

Toto ustanovení se nepoužije na zadávání zakázek, které je v působnosti japonského zákona o podpoře soukromé finanční iniciativy (zákon č. 117 z roku 1999).

2. Při stanovování podmínek účasti může zadavatel strany vyžadovat odpovídající předchozí zkušenosti, pokud jsou zásadní pro splnění podmínek nabídkového řízení podle čl. VIII druhého pododstavce písm. b) Dohody o vládních zakázkách, avšak tento zadavatel nesmí požadovat, aby byly tyto předchozí zkušenosti nabyty na území této strany.

ČLÁNEK 10.6

Způsobilost dodavatelů

1. Pokud strana vede systém registrace dodavatelů, do něhož se dodavatelé, kteří mají o zakázku zájem, musí zaregistrovat a poskytnout určité informace, tito dodavatelé mohou o registraci požádat kdykoli. Zadavatel by měl tyto dodavatele v přiměřeně krátké lhůtě informovat, zda jim byla registrace udělena.

2. V případě, že dodavatel usazený v Evropské unii musí kvůli podání nabídky v rámci zadávání zakázek na stavební práce v Japonsku absolvovat hodnocení podniku (Keieijikoshinsa) (známé také jako Keishin) podle japonského zákona o stavebnictví (zákon č. 100 z roku 1949), Japonsko zajistí, aby jeho orgány provádějící toto hodnocení:

a) postupovaly při posouzení nediskriminačním způsobem a v případě potřeby uznaly za rovnocenné ukazatelům v Japonsku ukazatele týkající se tohoto dodavatele realizované mimo území Japonska, které mohou zahrnovat:

i) počet odborných pracovníků;

ii) dobré pracovní podmínky;

- iii) počet let působení ve stavebnictví;
 - iv) podmínky účetnictví ve stavebnictví;
 - v) výši výdajů na výzkum a vývoj;
 - vi) získání certifikátu ISO-9001 nebo ISO-14001;
 - vii) zaměstnávání a rozvoj mladých inženýrů a kvalifikovaných pracovníků;
 - viii) objem prodeje dokončených stavebních prací a
 - ix) objem prodeje dokončených stavebních prací jako hlavní dodavatel a
- b) řádně zohledňovaly ukazatele týkající se tohoto dodavatele realizované mimo území Japonska, které mohou zahrnovat:
- i) výši vlastního kapitálu;
 - ii) výši zisku před úroky, zdaněním, odpisy a amortizací (EBITDA);

- iii) poměr čistých úrokových nákladů vůči objemu prodeje;
- iv) dobu obratu závazků;
- v) poměr hrubého zisku z prodeje vůči hrubému kapitálu;
- vi) poměr opakovaných zisků vůči objemu prodeje;
- vii) poměr vlastního kapitálu vůči fixnímu kapitálu;
- viii) podíl vlastního kapitálu;
- ix) objem peněžních toků z provozní činnosti a
- x) výši kumulovaných zisků.

ČLÁNEK 10.7

Výběrové zadávací řízení

1. Pokud v souladu s čl. IX odst. 4 a 5 Dohody o vládních zakázkách zadavatel omezí počet dodavatelů pro určitou zakázku, počet dodavatelů, kteří budou moci podat nabídku, musí být dostatečný pro zajištění hospodářské soutěže, aniž by byla dotčena provozní účinnost systému zadávání zakázek.
2. V případě Japonska se tento článek vztahuje pouze na ústřední orgány státní správy.

ČLÁNEK 10.8

Technické specifikace

Pokud zadavatel použije technické specifikace šetrné k životnímu prostředí stanovené pro značky environmentální kvality nebo definované v příslušných právních předpisech platných v Evropské unii nebo Japonsku, každá strana zajistí, aby tyto specifikace byly:

- a) vhodné pro stanovení vlastností zboží nebo služeb, které jsou předmětem zakázky;

- b) založeny na objektivně ověřitelných a nediskriminačních kritériích a
- c) dostupné všem dodavatelům, kteří mají o zakázku zájem.

ČLÁNEK 10.9

Zkušební protokoly

1. Každá strana včetně svých zadavatelů může požadovat, aby dodavatelé, kteří mají o zakázku zájem, předložili zkušební protokol vydaný subjektem posuzování shody nebo osvědčení vydané takovým subjektem jako doklad o shodě s požadavky či kritérii uvedenými v technických specifikacích, hodnotícími kritérii nebo jakýmikoli jinými podmínkami.
2. Každá strana včetně svých zadavatelů v případě, že požaduje předložení zkušebního protokolu nebo osvědčení vydaného subjektem posuzování shody:
 - a) přijme výsledky postupů posuzování shody prováděných registrovanými subjekty posuzování shody druhé strany v souladu s čl. 2 odst. 1 Dohody o vzájemném uznávání mezi Evropským společenstvím a Japonskem uzavřené v Bruselu dne 4. dubna 2001 a

- b) řádně zváží jakékoli budoucí rozšiřování oblasti působnosti dohody uvedené v písmenu a) nebo každé další dohody, kterou spolu strany uzavřou za účelem vzájemného uznávání postupů posuzování shody, jakmile vstoupí v platnost.

ČLÁNEK 10.10

Environmentální podmínky

Zadavatelé mohou stanovit environmentální podmínky týkající se výkonnosti zadávání zakázek, jsou-li tyto podmínky v souladu s pravidly, jež stanoví tato kapitola, a jsou-li uvedeny v oznámení o zamýšleném zadávání zakázek nebo v jiném oznámení použitém jako oznámení o zamýšleném zadávání zakázek nebo v zadávací dokumentaci.

ČLÁNEK 10.11

Nakládání s nabídkami a zadávání zakázek

1. V souvislosti s čl. XV odst. 5 Dohody o vládních zakázkách a v souladu s podmínkami stanovenými v právních předpisech každé strany zajistí každá strana, aby si její zadavatelé mohli zvolit jedno ze dvou kritérií uvedených v čl. XV odst. 5 písm. a) a b) Dohody o vládních zakázkách a aby si byli vědomi podstaty obou těchto kritérií.
2. V souvislosti s čl. XV odst. 6 Dohody o vládních zakázkách v případě, že zadavatel obdrží nabídku s cenou, která je ve srovnání s cenami ostatních podaných nabídek mimořádně nízká, může u dodavatele také ověřit, zda cena zohledňuje poskytnutí subvencí.

ČLÁNEK 10.12

Vnitřní přezkumná řízení

1. Pokud strana určí v souladu s čl. XVIII odst. 4 Dohody o vládních zakázkách nestranný správní orgán, tato strana zajistí:
 - a) aby členové určeného orgánu byli během svého funkčního období nezávislí, nestranní a nezávislí na vnějším vlivu;
 - b) aby členům určeného orgánu nebyl proti jejich vůli ukončen výkon funkce během jejich funkčního období, ledaže by jejich odvolání vyžadovala ustanovení, jimiž se určený orgán řídí, a
 - c) v případě zadavatelů zahrnutých podle příloh 1 a 3 jednotlivých stran k dodatku I k Dohodě o vládních zakázkách, jakož i ústředních orgánů státní správy a všech ostatních orgánů s výjimkou orgánů na nižší než ústřední úrovni zahrnutých podle části 2 přílohy 10, musí mít předseda nebo nejméně jeden jiný člen určeného orgánu právní a odbornou kvalifikaci rovnocennou kvalifikaci požadované pro soudce, právní zástupce či jiné právní odborníky kvalifikované podle právních předpisů dané strany.

2. Každá strana přijme či zachová postupy pro rychlá dočasná opatření, která zajistí, aby dodavatel nepřišel o možnost účastnit se zadávání zakázek. Tato dočasná opatření, stanovená v čl. XVIII odst. 7 písm. a) Dohody o vládních zakázkách, mohou vést k pozastavení zadávacího řízení, nebo pokud zadavatel uzavřel smlouvu a strana to takto stanovila, k pozastavení plnění smlouvy. Tyto postupy mohou zajistit, že při rozhodování, zda by se taková opatření měla uplatnit, mohou být zohledněny hlavní nepříznivé důsledky pro dotčené zájmy, včetně veřejného zájmu. Neuplatnění opatření musí být řádně písemně zdůvodněno.

3. Pokud dodavatel, který má o zadání zakázky zájem nebo se jej účastní, podal námitku určenému orgánu uvedenému v odstavci 1, každá strana v zásadě zajistí, aby zadavatel v souladu s jejími právními předpisy a postupy neuzavřel smlouvu dříve, než tento orgán vydá rozhodnutí nebo doporučení ve věci této námitky týkající se dočasných opatření, nápravného opatření nebo vyrovnání utrpěné ztráty nebo škody, jak je uvedeno v odstavcích 2, 5 a 6. Každá strana však může stanovit, že za nevyhnutelných a řádně odůvodněných okolností může být smlouva přesto uzavřena.

4. Každá strana může stanovit:

- a) odkladnou lhůtu mezi rozhodnutím o zadání zakázky a uzavřením smlouvy, aby měli neúspěšní dodavatelé dostatek času zvážit, zda je vhodné zahájit přezkumné řízení, nebo

- b) dostatečnou lhůtu na to, aby dodavatel, který má zájem o zakázku, mohl podat námitku, která může zakládat důvod k pozastavení plnění smlouvy.

5. Nápravná opatření podle čl. XVIII odst. 7 písm. b) Dohody o vládních zakázkách mohou zahrnovat:

- a) odstranění diskriminačních technických, hospodářských nebo finančních specifikací ve výzvě k podávání nabídek, zadávací dokumentaci nebo jakýchkoliv dalších dokumentech souvisejících se zadávacím řízením a prováděním nových zadávacích řízení;
- b) opakování zadávacího řízení beze změny podmínek;
- c) zrušení rozhodnutí o zadání zakázky a přijetí rozhodnutí o novém zadání zakázky;
- d) ukončení smlouvy nebo její prohlášení za neúčinnou nebo
- e) přijetí jiných opatření za účelem nápravy porušení této kapitoly, například uložení povinnosti zaplatit určitou částku do doby, než bude porušení účinně odstraněno.

6. V souladu s čl. XVIII odst. 7 písm. b) Dohody o vládních zakázkách může každá strana stanovit vyrovnání utrpěné ztráty nebo škody. V tomto ohledu, pokud přezkumný orgán dané strany není soudem a dodavatel se domnívá, že došlo k porušení vnitrostátních právních předpisů, jimiž se provádí povinnosti podle této kapitoly, může dodavatel předložit věc soudu, a to i za účelem uplatnění nároku na vyrovnání, v souladu se soudním řízením dané strany.

7. Každá strana přijme nebo zachová nutné postupy, jimiž se účinně provádějí rozhodnutí či doporučení přezkumných orgánů nebo účinně vymáhají rozhodnutí soudních orgánů, které provádějí přezkum.

ČLÁNEK 10.13

Sběr a oznamování statistických údajů

Strany si vzájemně poskytují dostupné a srovnatelné statistické údaje ohledně zadávání zakázek, jichž se týká část 2 přílohy 10.

ČLÁNEK 10.14

Změny a opravy oblasti působnosti

1. Strany mohou změnit nebo opravit své závazky podle části 2 přílohy 10.
2. Pokud v souladu s článkem XIX Dohody o vládních zakázkách nabude účinku změna nebo oprava příloh strany k dodatku I k Dohodě o vládních zakázkách, nabude automaticky účinku i pro účely této dohody.
3. Má-li strana v úmyslu změnit své závazky podle části 2 přílohy 10, je povinna:
 - a) písemně vyrozumět druhou stranu a
 - b) v oznámení uvést návrh přiměřené vyrovnávací úpravy ve vztahu ke druhé straně, aby byl rozsah působnosti zachován na srovnatelné úrovni jako před změnou.
4. Bez ohledu na odst. 3 písm. b) platí, že žádná strana nemusí poskytovat vyrovnávací úpravy, pokud se změna týká zadavatele, nad jehož zadáváním zakázek daná strana fakticky ztratila kontrolu nebo vliv.

5. V případě, že Výbor pro vládní zakázky zřízený článkem XXI Dohody o vládních zakázkách přijme kritéria podle odst. 8 písm. b) a c) článku XIX Dohody o vládních zakázkách, platí tato kritéria rovněž v souvislosti s tímto článkem.

6. Pokud druhá strana namítne, že:

- a) úprava navržená v souladu s odst. 3 písm. b) je nepřiměřená, aby byl rozsah vzájemně dohodnuté působnosti zachován na srovnatelné úrovni nebo
- b) se zamýšlená změna podle odstavce 4 týká zadavatele, nad jehož zadáváním zakázek daná strana fakticky neztratila kontrolu nebo vliv,

podá do 45 dnů ode dne obdržení oznámení podle odst. 3 písm. a) písemnou námitku straně, která zamýšlí svůj závazek upravit, jinak se bude mít za to, že úpravu nebo změnu přijala.

7. Za opravu se považují následující změny závazků strany podle části 2 přílohy 10:

- a) změna názvu zadavatele;
- b) spojení dvou či více zadavatelů uvedených v tomtéž odstavci části 2 přílohy 10;

- c) rozdělení zadavatele uvedeného v části 2 přílohy 10 na dva či více zadavatelů, kteří jsou připojeni na seznam zadavatelů uvedený v tomtéž odstavci uvedené části, a
- d) aktualizace orientačních seznamů, jako jsou seznamy uvedené v části 2 oddíle A odstavci 3 přílohy 10, části 2 oddíle B odst. 1 písm. b) přílohy 10 nebo přílohách 2 a 3 Evropské unie k dodatku I k Dohodě o vládních zakázkách.

8. V případě zamýšlených oprav vyrozumí strana písemně druhou stranu každé dva roky po vstupu této dohody v platnost v souladu s cyklem oznámení stanoveným v rozhodnutí Výboru pro vládní zakázky o požadavcích na oznamování podle článků XIX a XXII dohody přijatých dne 30. března 2012 (GPA/113).

9. Druhá strana může do 45 dnů ode dne obdržení oznámení podle odstavce 8 podat písemnou námitku straně, která zamýšlí své závazky opravit. Strana, která podá námitku, musí uvést důvody, proč se domnívá, že zamýšlená oprava není změnou ve smyslu odstavce 7, a musí popsat účinek zamýšlené opravy na vzájemně dohodnutou působnost stanovenou v této dohodě. Pokud do 45 dnů ode dne obdržení oznámení není podána písemná námitka, má se za to, že zamýšlená oprava je přijata.

10. Má-li strana vůči zamýšlené změně nebo opravě či navržené vyrovnávací úpravě námitky, strany se vynasnaží vyřešit záležitost pomocí konzultací. Nedosáhnou-li strany do 150 dnů ode dne obdržení oznámení o námitce dohody, strana, která zamýšlí své závazky upravit nebo opravit, může k rozhodnutí o tom, zda je námitka odůvodněná, využít řešení sporů podle kapitoly 21. Zamýšlená změna nebo oprava, vůči níž byla podána námitka, se považuje za přijatou až poté, co bylo o tomto přijetí dosaženo dohody pomocí konzultací nebo o něm rozhodl rozhodčí tribunál ustavený podle článku 21.7.

ČLÁNEK 10.15

Spolupráce

Strany usilují o spolupráci za účelem zvýšení vzájemného porozumění svým trhům s veřejnými zakázkami. Strany rovněž uznávají, že pro tento účel je důležité zapojení souvisejících odvětví stran pomocí takových prostředků, jako je dialog.

ČLÁNEK 10.16

Výbor pro vládní zakázky

1. Za účinné provádění a fungování této kapitoly je odpovědný Výbor pro vládní zakázky zřízený podle článku 22.3 (dále v tomto článku jen „výbor“).
2. Výbor plní tyto úkoly:
 - a) předkládá Smíšenému výboru doporučení ve věci přijetí rozhodnutí, kterými se v souvislosti se změnami nebo opravami přijatými podle článku 10.14 nebo s dohodnutými vyrovnávacími úpravami mění část 2 přílohy 10;
 - b) považuje-li se to za nezbytné, přijímá postupy pro sdělování statistických údajů podle článku 10.13;
 - c) posuzuje záležitosti týkající se veřejných zakázek, jež mu některá strana předloží, a
 - d) účastní se výměny informací o konaných veřejných zakázkách v každé straně, včetně zakázek na nižší než ústřední úrovni.

ČLÁNEK 10.17

Kontaktní místa

Každá strana po vstupu této dohody v platnost určí kontaktní místo pro provádění této kapitoly a druhé straně oznámí jeho kontaktní údaje včetně informací týkajících se příslušných úředníků. Strany se neprodleně vzájemně uvědomí o jakékoli změně těchto kontaktních údajů.

KAPITOLA 11

POLITIKA HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ČLÁNEK 11.1

Zásady

Strany uznávají význam spravedlivé a volné hospodářské soutěže ve svých obchodních a investičních vztazích. Uznávají, že praktiky narušující hospodářskou soutěž mohou narušit řádné fungování trhů a oslabit přínosy liberalizace obchodu a investic.

ČLÁNEK 11.2

Praktiky narušující hospodářskou soutěž

Za účelem dosažení cílů této dohody přijme každá strana v souladu se svými právními předpisy opatření, která pokládá za nezbytná, proti praktikám narušujícím hospodářskou soutěž.

ČLÁNEK 11.3

Legislativní a regulační rámec

1. Každá strana zachová své právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže, které se vztahují na všechny podniky ve všech hospodářských odvětvích a které se účinným způsobem zabývají těmito praktikami narušujícími hospodářskou soutěž:

a) v případě Evropské unie:

- i) dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání podniků ve vzájemné shodě, jejichž účelem nebo důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže;
- ii) zneužívání dominantního postavení jedním nebo více podniky a

iii) fúze nebo spojení podniků, jež by významně bránily účinné hospodářské soutěži, a

b) v případě Japonska:

i) soukromá monopolizace;

ii) nepřiměřené omezování obchodu;

iii) nekalé obchodní praktiky a

iv) fúze či akvizice, jež by podstatným způsobem bránily hospodářské soutěži v určité oblasti obchodu.

2. Každá strana uplatňuje své právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže na všechny soukromé i státní podniky, které se zabývají hospodářskými činnostmi. To stranám nebrání v tom, aby stanovily výjimky ze svých právních předpisů v oblasti hospodářské soutěže, jsou-li tyto výjimky transparentní a omezené na to, co je nezbytné pro zajištění veřejného zájmu. Tyto výjimky nesmí překračovat to, co je nezbytně nutné pro dosažení cílů veřejného zájmu, které daná strana vymezila.

3. Pro účely této kapitoly se „hospodářskými činnostmi“ rozumí činnosti týkající se nabízení zboží a služeb na trhu.

ČLÁNEK 11.4

Funkční nezávislost

Každá strana udržuje v chodu funkčně nezávislý orgán, který odpovídá za účinné prosazování jejích právních předpisů v oblasti hospodářské soutěže a který má příslušné pravomoci.

ČLÁNEK 11.5

Nediskriminace

Každá strana dodržuje při uplatňování svých právních předpisů v oblasti hospodářské soutěže na všechny podniky zásadu nediskriminace bez ohledu na státní příslušnost a vlastnickou strukturu podniku.

ČLÁNEK 11.6

Nestranné řízení

Každá strana dodržuje při uplatňování svých právních předpisů v oblasti hospodářské soutěže na všechny podniky zásadu nestranného řízení bez ohledu na státní příslušnost a vlastnickou strukturu podniku.

ČLÁNEK 11.7

Transparentnost

Každá strana uplatňuje své právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže transparentním způsobem. Každá strana podporuje transparentnost své politiky hospodářské soutěže.

ČLÁNEK 11.8

Spolupráce v oblasti prosazování právních předpisů

1. S cílem splnit cíle této dohody a přispět k účinnému prosazování právních předpisů jednotlivých stran v oblasti hospodářské soutěže strany uznávají, že je v jejich společném zájmu podporovat spolupráci a koordinaci mezi orgány na ochranu hospodářské soutěže, pokud jde o rozvoj politiky hospodářské soutěže a činnosti v oblasti prosazování právních předpisů, v rámci Dohody mezi Evropským společenstvím a vládou Japonska o spolupráci ve věci protisoutěžních jednání uzavřené v Bruselu dne 10. července 2003 (dále v této kapitole jen „dohoda o spolupráci ve věci protisoutěžních jednání“).

2. V zájmu usnadnění spolupráce a koordinace uvedené v odstavci 1 si orgány na ochranu hospodářské soutěže jednotlivých stran mohou vyměňovat nebo jiným způsobem sdělovat informace v rámci dohody o spolupráci ve věci protisoutěžních jednání.

ČLÁNEK 11.9

Řešení sporů

Ustanovení této kapitoly nejsou předmětem řešení sporů podle kapitoly 21.

KAPITOLA 12

SUBVENCE

ČLÁNEK 12.1

Zásady

Strany uznávají, že strana smí udělit subvence, jsou-li nezbytné k dosažení cílů veřejné politiky. Určité subvence však mohou narušit řádné fungování trhů a oslabit přínosy liberalizace obchodu a investic. Strana by v zásadě neměla subvence udělit, zjistí-li, že mají nebo mohou mít významný negativní dopad na obchod nebo investice mezi stranami.

ČLÁNEK 12.2

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- a) „hospodářskými činnostmi“ činnosti týkající se nabízení zboží a služeb na trhu;
- b) „subvencí“ opatření, které splňuje obdobně podmínky stanovené v článku 1.1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, bez ohledu na to, zda se příjemci subvence zabývají zbožím, nebo službami, a
- c) „specifickou subvencí“ subvence, která je označena obdobně za specifickou podle článku 2 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních.

ČLÁNEK 12.3

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se použije na specifické subvence, pokud souvisejí s hospodářskými činnostmi¹.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že vzdělávání poskytované v rámci domácího vzdělávacího systému každé strany se považuje za nehospodářskou činnost.

2. Tato kapitola se nepoužije na subvence udělené podnikům, které vláda pověřila poskytováním služeb široké veřejnosti v zájmu plnění cílů veřejné politiky. Tyto výjimky z pravidel pro subvence musí být transparentní a nesmí přesahovat cíle veřejné politiky, na něž jsou zaměřeny.
3. Tato kapitola se nepoužije na subvence udělené na vyrovnání za škody způsobené přírodními pohromami nebo jinými výjimečnými událostmi.
4. Články 12.5 a 12.6 se nepoužijí na subvence, souhrnné částky nebo rozpočty, které představují méně než 450 000 zvláštních práv čerpání (dále jen „ZPČ“) na příjemce po tři po sobě následující roky.
5. Články 12.6 a 12.7 se nepoužijí na subvence týkající se obchodu se zbožím, na které se vztahuje příloha 1 Dohody o zemědělství, a na subvence týkající se obchodu s rybami a rybími produkty.
6. Článek 12.7 se nepoužije na subvence udělené dočasně v reakci na mimořádnou vnitrostátní nebo celosvětovou hospodářskou situaci¹. Tyto subvence musí být zacílené, hospodárné, účinné a účelné, aby mohly zjištěnou mimořádnou vnitrostátní nebo celosvětovou hospodářskou situaci napravit.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že mimořádnou situací se rozumí situace, která ovlivňuje celé hospodářství strany. V případě Evropské unie se celým hospodářstvím strany rozumí celé hospodářství Evropské unie nebo nejméně jednoho členského státu Evropské unie.

7. Tato kapitola se nepoužije na audiovizuální služby.

8. Článek 12.7 se nepoužije na subvence udělené orgány stran na nižší než ústřední úrovni. Při plnění svých povinností podle této kapitoly přijme každá strana přiměřená opatření, která má k dispozici, aby zajistila dodržování ustanovení této kapitoly orgány dané strany na nižší než ústřední úrovni.

ČLÁNEK 12.4

Vztah k Dohodě o WTO

Žádným ustanovením této kapitoly nejsou dotčena práva a povinnosti kterékoli strany podle Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, článku XVI GATT 1994 a článku XV GATS.

ČLÁNEK 12.5

Oznámení

1. Každá strana oznámí druhé straně v anglickém jazyce každé dva roky ode dne vstupu této dohody v platnost právní základ, formu, částku nebo rozpočet, a pokud je to možné, jméno příjemce jakékoli specifické subvence udělené nebo zachované¹ oznamující stranou. První oznámení se však učiní nejpozději tři roky ode dne vstupu této dohody v platnost.

2. Pokud strana zpřístupní informace uvedené v odstavci 1 veřejnosti na oficiálních internetových stránkách, má se za to, že bylo učiněno oznámení ve smyslu odstavce 1. Pokud strana oznámí subvence podle článku 25.2 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, má se za to, že tato strana splnila požadavek odstavce 1 týkající se těchto subvencí.

¹ Pro účely tohoto odstavce se v případě dříve oznámených subvencí informace uvedené v aktualizovaných oznámeních mohou omezit na uvedení změn oproti předchozímu oznámení nebo konstatování absence těchto změn.

3. Pokud jde o subvence související se službami, tento článek se použije pouze na tato odvětví: architektonické a inženýrské služby, bankovní služby, počítačové služby, služby v oblasti stavebnictví, energetické služby, služby v oblasti životního prostředí, expresní doručovací služby, pojišťovací služby, telekomunikační služby a dopravní služby.

ČLÁNEK 12.6

Konzultace

1. V případě, že se jedna strana domnívá, že subvence druhé strany má nebo by mohla mít významný negativní dopad na její obchodní nebo investiční zájmy podle této kapitoly, může první strana písemně požádat o konzultace. Strany zahájí konzultace s cílem vyřešit danou záležitost za předpokladu, že je v žádosti uvedeno vysvětlení, jakým způsobem subvence významně negativně ovlivňuje nebo by mohla ovlivňovat obchod nebo investice mezi stranami.

2. Během konzultací strana, která žádost o konzultace obdržela, zváží, zda v případě, že o to druhá strana požádá, poskytne o subvenci informace jako:

a) právní základ a politický cíl nebo účel subvence;

- b) forma subvence, např. podpora, půjčka, záruka, vratná záloha, kapitálová injekce nebo daňová úleva;
 - c) data a doba trvání subvence a jakákoli jiná lhůta, která se k ní vztahuje;
 - d) požadavky na způsobilost pro subvenci;
 - e) celková výše subvence nebo roční částka určená pro subvenci v rozpočtu a možnost výši subvence omezit;
 - f) pokud je to možné, jméno příjemce subvence a
 - g) všechny další informace včetně statistických údajů, jež umožňují posoudit účinky subvence na obchod nebo investice.
3. Za účelem usnadnění konzultací poskytne dožádaná strana nejpozději do 90 dnů ode dne přijetí žádosti uvedené v odstavci 1 písemně relevantní informace o dané subvenci.
4. V případě, že dožádaná strana některé informace uvedené v odstavci 2 neposkytne, vysvětlí tato strana neposkytnutí těchto informací ve své písemné odpovědi.

5. Pokud se dožadující strana po konzultacích stále domnívá, že subvence má nebo by mohla mít významný negativní dopad na její obchodní nebo investiční zájmy podle této kapitoly, dožádaná strana zájmy žádající strany s porozuměním posoudí. Dožádaná strana musí považovat jakékoli řešení za možné a přijatelné.

ČLÁNEK 12.7

Zakázané subvence

Zakazují se následující subvence stran, které mají nebo by mohly mít významný negativní dopad na obchod nebo investice mezi stranami:

- a) právní nebo jiná ujednání, jež zavazují vládu nebo veřejný subjekt k odpovědnosti za záruky za dluhy nebo závazky podniku a neomezují výši a trvání těchto záruk a

- b) subvence na restrukturalizaci nezdravého podniku nebo podniku v platební neschopnosti, který nemá vypracován důvěryhodný restrukturalizační plán. Tento restrukturalizační plán se vypracuje v přiměřené lhůtě po obdržení dočasné podpory likvidity tímto podnikem¹. Restrukturalizační plán je založen na realistických předpokladech s cílem zajistit v přiměřené lhůtě návrat nezdravého podniku nebo podniku v platební neschopnosti k dlouhodobé životaschopnosti. Podnik sám nebo jeho vlastníci přispějí k nákladům na restrukturalizaci významnými finančními prostředky nebo aktivy.

ČLÁNEK 12.8

Využití subvencí

Každá strana zajistí, aby podniky využívaly subvence pouze pro plnění specifického cíle, pro který byly subvence poskytnuty.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že žádné ustanovení tohoto článku nebrání žádné straně v poskytování subvencí prostřednictvím dočasné podpory likvidity ve formě úvěrových záruk nebo půjček omezených na částku potřebnou k udržení podniku v chodu po dobu nezbytnou k vypracování plánu restrukturalizace nebo likvidace.

ČLÁNEK 12.9

Obsahové výjimky

Pro účely této kapitoly se článek XX GATT 1994 a článek XIV GATS začleňují obdobně do této dohody a stávají se její nedílnou součástí.

ČLÁNEK 12.10

Řešení sporů

Ustanovení čl. 12.6 odst. 5 není předmětem řešení sporů podle kapitoly 21.

KAPITOLA 13

STÁTNÍ PODNIKY, PODNIKY, KTERÝM BYLA PŘIZNÁNA ZVLÁŠTNÍ PRÁVA ČI VÝSADY, A URČENÉ MONOPOLY

ČLÁNEK 13.1

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- a) „ujednáním“ ujednání o státem podporovaných vývozních úvěrech vypracované v rámci Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (dále jen „OECD“) nebo nástupnický závazek, ať vypracovaný v rámci OECD nebo mimo něj, přijatý nejméně dvanácti zakládajícími členy WTO, kteří byli účastníky ujednání k 1. lednu 1979;

- b) „obchodními činnostmi“ činnosti, které podnik vykonává za účelem vytváření zisku¹ a jejichž výsledkem je výroba zboží nebo poskytování služeb, které budou prodávány odběrateli na relevantním trhu v množství a za ceny stanovené podnikem;
- c) „obchodními úvahami“ úvahy týkající se ceny, kvality, dostupnosti, prodejnosti, dopravy a jiných podmínek nákupu či prodeje nebo jiné faktory, které by se obvykle braly v úvahu při obchodních rozhodnutích soukromého podniku fungujícího podle zásad tržního hospodářství v příslušném obchodním nebo průmyslovém odvětví;
- d) „určením monopolu“ zřízení nebo povolení monopolu nebo rozšíření oblasti působnosti monopolu na další zboží či službu;
- e) „určeným monopoem“ subjekt, včetně sdružení nebo vládní agentury, který je na relevantním trhu na území strany určen za jediného dodavatele nebo pořizovatele zboží nebo služby; není jím subjekt, jemuž bylo uděleno výlučné právo duševního vlastnictví, pouze v důsledku tohoto udělení;

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že činnosti prováděné podnikem, který působí na neziskovém základě nebo na základě úhrady nákladů, nejsou činnostmi vykonávanými za účelem vytváření zisku.

- f) „podnikem, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady“ veřejný nebo soukromý podnik, včetně dceřiných společností, jemuž strana přiznala zvláštní práva či výsady; strana přiznává zvláštní práva či výsady, pokud stanoví omezený počet podniků oprávněných dodávat zboží nebo poskytovat službu jinak než na základě objektivních, přiměřených a nediskriminačních kritérií, čímž podstatným způsobem ovlivní schopnost jiného podniku dodávat totéž zboží nebo poskytovat tutéž službu ve stejné zeměpisné oblasti za v zásadě stejných podmínek;
- g) „službou poskytovanou při výkonu veřejné moci“ služba poskytovaná při výkonu veřejné moci podle definice uvedené v GATS, a je-li použitelná, v příloze GATS o finančních službách a
- h) „státním podnikem“ podnik, který se zabývá obchodními činnostmi a v němž strana:
 - i) přímo vlastní více než 50 % základního kapitálu;
 - ii) prostřednictvím vlastnických podílů přímo či nepřímo ovládá výkon více než 50 % hlasovacích práv;

- iii) má pravomoc jmenovat většinu členů správní rady nebo jakéhokoliv rovnocenného řídicího orgánu nebo
- iv) má právo ze zákona řídit činnosti podniku nebo jiným způsobem uplatňuje v souladu se svými právními předpisy rovnocennou míru kontroly.

ČLÁNEK 13.2

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se vztahuje na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly, které se zabývají obchodními činnostmi. Pokud se zabývají obchodními i neobchodními činnostmi, tato kapitola se vztahuje pouze na jejich obchodní činnosti.
2. Tato kapitola se vztahuje na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly na všech úrovních státní správy.

3. Tato kapitola se nepoužije na situace, kdy státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určené monopoly jednají jako zadavatelé zahrnutí buď podle příloh jednotlivých stran k dodatku I k Dohodě o vládních zakázkách, nebo podle části 2 přílohy 10, kteří udílejí zakázky pro vládní účely, a nikoli s cílem dalšího komerčního prodeje či použití při výrobě zboží nebo poskytnutí služby pro komerční prodej.

4. Tato kapitola se nepoužije na služby poskytované při výkonu veřejné moci.

5. Tato kapitola se nepoužije na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určené monopoly, pokud roční příjmy z obchodních činností dotčeného podniku či monopolu byly v některém z předchozích tří po sobě následujících fiskálních let nižší než 200 milionů ZPC.

6. Článek 13.5 se nepoužije na poskytování finančních služeb státním podnikem na základě vládního mandátu, pokud toto poskytování finančních služeb:

a) podporuje vývoz nebo dovoz, jsou-li tyto služby:

i) zamýšleny jinak než jako náhrada komerčního financování nebo

ii) nabízeny za podmínek, které nejsou příznivější než ty, které lze získat pro srovnatelné finanční služby na obchodním trhu;

- b) podporuje soukromé investice mimo území strany, jsou-li tyto služby:
 - i) zamýšleny jinak než jako náhrada komerčního financování nebo
 - ii) nabízeny za podmínek, které nejsou příznivější než ty, které lze získat pro srovnatelné finanční služby na obchodním trhu, nebo
 - c) je nabízeno za podmínek, které jsou v souladu s ujednáním, spadá-li do oblasti působnosti ujednání.
7. Článek 13.5 se nepoužije na odvětví uvedená v čl. 8.6 odst. 2.
8. Článek 13.5 se nepoužije, pokud státní podnik, podnik, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určený monopol některé strany nakupuje a prodává zboží nebo službu na základě:
- a) stávajícího nesouladného opatření podle čl. 8.12 odst. 1 a čl. 8.18 odst. 1, které strana zachovává, prodlužuje, obnovuje, upravuje nebo mění, jak je stanoveno v její listině závazků v příloze I přílohy 8-B, nebo
 - b) nesouladného opatření některé strany podle čl. 8.12 odst. 2 a čl. 8.18 odst. 2 týkajícího se odvětví, pododvětví nebo činností uvedených v její listině závazků v příloze II přílohy 8-B.

ČLÁNEK 13.3

Vztah k Dohodě o WTO

Strany potvrzují svá práva a povinnosti podle čl. XVII odst. 1 až 3 GATT 1994, Ujednání o výkladu článku XVII Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994, jakož i podle čl. VIII odst. 1, 2 a 5 GATS.

ČLÁNEK 13.4

Obecná ustanovení

1. Aniž jsou dotčena práva a povinnosti každé strany podle této kapitoly, žádné ustanovení této kapitoly stranám nebrání ve zřízení nebo zachování státního podniku, přiznání zvláštních práv či výsad podniku nebo určení monopolu.
2. Žádná strana nesmí od státního podniku, podniku, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určeného monopolu vyžadovat, aby jednaly způsobem, který by byl v rozporu s touto kapitolou, ani je k takovému jednání vybízet.

ČLÁNEK 13.5

Nediskriminační zacházení a obchodní úvahy

1. Každá strana zajistí, aby všechny její státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly při provozování obchodních činností:

- a) jednaly při nákupu nebo prodeji zboží nebo služby podle obchodních úvah kromě případů, kdy sledují účel plnění podmínek jejich poslání veřejné služby, které nejsou v rozporu s písmenem b) nebo c);
- b) při nákupu zboží nebo služeb:
 - i) zboží dodávanému nebo službě poskytované podnikem druhé strany poskytovaly zacházení neméně příznivé než zacházení, jaké poskytují obdobnému zboží dodávanému nebo obdobné službě poskytované vlastními podniky, a
 - ii) zboží dodávanému nebo službě poskytované zahrnutým podnikem, jak je definován v čl. 8.2 písm. c), poskytovaly zacházení neméně příznivé než zacházení, jaké poskytují na příslušném trhu na vlastním území obdobnému zboží dodávanému nebo obdobné službě poskytované podniky podnikatelů této strany, a

c) při nákupu zboží nebo služeb:

- i) poskytovaly podniku druhé strany zacházení neméně příznivé než zacházení, jaké poskytují vlastním podnikům, a
- ii) poskytovaly zahrnutým podnikům, jak jsou definovány v odst. 8.2 písm. c), zacházení neméně příznivé než zacházení, jaké poskytují na příslušném trhu na jejím území podnikům vlastních podnikatelů¹.

2. Ustanovení odst. 1 písm. b) a c) nebrání státnímu podniku, podniku, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určenému monopolu v tom, aby:

- a) nakupovaly nebo prodávaly zboží nebo služby za odlišných podmínek, včetně podmínek týkajících se ceny, jsou-li tyto odlišné podmínky stanoveny v souladu s obchodními úvahami, nebo
- b) odmítly nákup nebo prodej zboží nebo služeb, je-li toto odmítnutí učiněno v souladu s obchodními úvahami.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že tento odstavec se nepoužije na nákup nebo prodej akcií, kapitálových podílů nebo jiných forem kapitálové účasti státním podnikem, podnikem, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určeným monopoem jakožto způsobu jeho kapitálové účasti v jiném podniku.

ČLÁNEK 13.6

Regulační rámec

1. Strany dodržují a co nejlépe využívají příslušné mezinárodní normy, mimo jiné Pokyny OECD pro řízení a správu státních podniků.
2. Každá strana zajistí, aby jakýkoli regulační orgán nebo jiný orgán, který vykonává regulační funkci, jež strana zřídí nebo zachová, nebyl závislý na žádném podniku regulovaném tímto orgánem, nebyl mu odpovědný a jednal nestranně¹ vůči všem podnikům regulovaným tímto orgánem za obdobných okolností, včetně státních podniků, podniků, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určených monopolů².
3. Každá strana uplatňuje své právní předpisy na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly konzistentním a nediskriminačním způsobem.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že nestrannost, se kterou orgán vykonává své regulační funkce, se posuzuje na základě obecného vzorce nebo praxe tohoto orgánu.

² V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že v případě odvětví, u nichž se strany v kapitole 8 dohodly na zvláštních povinnostech týkajících se tohoto orgánu, mají přednost příslušná ustanovení kapitoly 8.

ČLÁNEK 13.7

Výměna informací

1. Strana, která má důvod se domnívat, že obchodní činnosti státního podniku, podniku, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určeného monopolu (v tomto článku dále jen „subjekt“) druhé strany mají negativní dopad na její zájmy podle této kapitoly, může druhou stranu písemně požádat o informace týkající se obchodních činností subjektu, které souvisejí s prováděním ustanovení této kapitoly v souladu s odstavcem 2.

2. Obsahuje-li žádost vysvětlení, jakým způsobem mohou činnosti subjektu ovlivňovat zájmy dožadující strany podle této kapitoly, a specifikuje-li, které z těchto informací mají být uvedeny, poskytne dožádaná strana:

- a) informace o organizační struktuře subjektu a složení jeho správní rady nebo jiného rovnocenného řídicího orgánu;

- b) informace o procentu akcií, které dožádaná strana, její státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určené monopoly souhrnně vlastní, a procentní podíl hlasovacích práv v subjektu, které společně drží;
- c) popis jakýchkoli zvláštních akcií nebo zvláštních hlasovacích či jiných práv, které dožádaná strana, její státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určené monopoly drží, pokud se tato práva liší od práv spojených s kmenovými akciemi subjektu;
- d) popis vládních úřadů nebo veřejných orgánů, které subjekt regulují, popis požadavků na podávání zpráv, které mu tyto vládní úřady nebo veřejné orgány uložily, a pokud je to možné, práv a postupů těchto vládních úřadů nebo veřejných orgánů při jmenování, odvolávání nebo odměňování vedoucích pracovníků a členů jeho správní rady nebo jiného rovnocenného řídicího orgánu;
- e) roční příjem a celková aktiva subjektu za poslední tři roky, pro které jsou tyto informace k dispozici;

- f) jakékoli výjimky, imunity a související opatření, jichž subjekt podle právních předpisů dožádané strany využívá, a
- g) všechny další veřejně přístupné informace týkající se subjektu, včetně výročních finančních zpráv a auditů prováděných třetí stranou.

ČLÁNEK 13.8

Obecné výjimky

Pro účely této kapitoly se článek XX GATT 1994 a článek XIV GATS začleňují obdobně do této dohody a stávají se její nedílnou součástí.

KAPITOLA 14

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

ODDÍL A

Obecná ustanovení

ČLÁNEK 14.1

Úvodní ustanovení

1. Aby usnadnily výrobu a uvádění na trh inovativních a kreativních výrobků a poskytování služeb mezi stranami a zvýšily zisky z obchodu a investic mezi stranami, poskytnou a zajistí strany odpovídající, účinnou a nediskriminační ochranu duševního vlastnictví a stanoví opatření pro prosazování práv duševního vlastnictví při jejich porušování, včetně boje proti padělání a pirátství, v souladu s ustanoveními této kapitoly a s mezinárodními dohodami, jejichž stranami jsou obě strany této dohody.

2. Strana může, ale nemusí poskytovat rozsáhlejší ochranu nebo prosazování práv duševního vlastnictví podle svého práva, než vyžaduje tato kapitola, není-li tato ochrana nebo prosazování v rozporu s ustanoveními této kapitoly.

3. Pro účely této kapitoly se „duševním vlastnictvím“ rozumí všechny kategorie duševního vlastnictví, na které se vztahují články 14.8 až 14.39 této kapitoly nebo část II oddíly 1 až 7 Dohody TRIPS. Ochrana duševního vlastnictví zahrnuje ochranu proti nekalé soutěži, jak je uvedena v článku 10*bis* Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví uzavřené v Paříži dne 20. března 1883 (dále jen „Pařížská úmluva“)¹.

4. Cíle a zásady stanovené v části I Dohody TRIPS, zejména člancích 7 a 8, se použijí obdobně na tuto kapitolu.

ČLÁNEK 14.2

Schválené zásady

Strany s ohledem na základní cíle veřejné politiky domácích systémů uznávají nutnost:

- a) podporovat inovace a kreativitu;

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že Pařížskou úmluvou se rozumí Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967 a pozměněná dne 28. září 1979.

- b) usnadňovat šíření informací, znalostí, technologií, kultury a umění a
- c) posílit hospodářskou soutěž a otevřené a účinné trhy

prostřednictvím svých systémů v oblasti duševního vlastnictví při dodržování zásad, jako je transparentnost a nediskriminace, a se zohledněním zájmů relevantních zúčastněných stran včetně držitelů a uživatelů práv.

ČLÁNEK 14.3

Mezinárodní dohody

1. Ustanovení této kapitoly doplňují práva a povinnosti stran podle dalších mezinárodních dohod v oblasti duševního vlastnictví, jejichž stranami jsou obě strany této dohody.

2. Strany uznávají svůj závazek dodržovat své závazky stanovené v mezinárodních dohodách týkajících se práv duševního vlastnictví, jejichž stranami jsou obě strany ke dni vstupu této dohody v platnost¹, jako je:

- a) Dohoda TRIPS;

¹ Mezinárodní dohody týkající se duševního vlastnictví uvedené v tomto odstavci zahrnují dohody, jejichž stranami jsou členské státy Evropské unie.

- b) Pařížská úmluva;
- c) Mezinárodní úmluva o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových organizací uzavřená v Římě dne 26. října 1961 (dále jen „Římská úmluva“);
- d) Bernská úmluva o ochraně literárních a uměleckých děl ze dne 9. září 1886 uzavřená v Bernu 9. září 1886 (dále jen „Bernská úmluva“)¹;
- e) Smlouva Světové organizace duševního vlastnictví o právu autorském přijatá v Ženevě dne 20. prosince 1996;
- f) Smlouva Světové organizace duševního vlastnictví o výkonech výkonných umělců a o zvukových záznamech přijatá v Ženevě dne 20. prosince 1996;
- g) Budapešťská smlouva o mezinárodním uznávání uložení mikroorganismů k účelům patentového řízení uzavřená v Budapešti dne 28. dubna 1977;
- h) Mezinárodní úmluva na ochranu nových odrůd rostlin uzavřená v Paříži dne 2. prosince 1961 (dále jen „úmluva UPOV z roku 1991“)²;

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že Bernskou úmluvou se rozumí Bernská úmluva o ochraně literárních a uměleckých děl ze dne 9. září 1886, doplněná v Paříži dne 4. května 1896, revidovaná v Berlíně dne 13. listopadu 1908, doplněná v Bernu dne 20. března 1914, revidovaná v Římě dne 2. června 1928, v Bruselu dne 26. června 1948, ve Stockholmu dne 14. července 1967 a v Paříži dne 24. července 1971 a pozměněná dne 28. září 1979.

² V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že úmluvou UPOV z roku 1991 se rozumí Mezinárodní úmluva na ochranu nových odrůd rostlin ze dne 2. prosince 1961 ve znění revidovaném v Ženevě dne 19. března 1991.

- i) Protokol k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu ochranných známek přijatý v Madridu dne 27. června 1989 a
 - j) Smlouva o patentové spolupráci přijatá ve Washingtonu dne 19. června 1970.
3. Každá strana vyvine co největší úsilí za účelem ratifikace těchto mnohostranných ujednání nebo přistoupení k nim, není-li do dne vstupu této dohody v platnost jejich stranou¹:
- a) Smlouva o patentovém právu přijatá v Ženevě dne 1. června 2000;
 - b) Smlouva o známkovém právu přijatá v Ženevě dne 27. října 1994;
 - c) Singapurská smlouva o známkovém právu přijatá v Singapuru dne 27. března 2006;
 - d) Ženevský akt Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů přijatý v Ženevě dne 2. července 1999;

¹ To v případě Evropské unie zahrnuje ratifikaci mnohostranných dohod uvedených v tomto odstavci členskými státy nebo jejich přistoupení k těmto dohodám.

- e) Pekingská smlouva o ochraně uměleckých výkonů v audiovizí přijatá v Pekingu dne 24. června 2012 a
- f) Marrákešská smlouva o usnadnění přístupu k publikovaným dílům nevidomým a zrakově postiženým osobám či osobám s jinými poruchami čtení přijatá v Marrákeši dne 27. června 2013.

ČLÁNEK 14.4

Národní zacházení

1. Pokud jde o všechny kategorie duševního vlastnictví zahrnuté v této kapitole, každá strana poskytne státním příslušníkům¹ druhé strany při ochraně² duševního vlastnictví zacházení, které není méně příznivé než zacházení s jejími vlastními státními příslušníky, s výhradou výjimek stanovených v Pařížské úmluvě, Bernské úmluvě, Římské úmluvě a Smlouvě o duševním vlastnictví v oboru integrovaných obvodů přijaté ve Washingtonu dne 26. května 1989. Pokud jde o výkonné umělce, výrobce zvukových záznamů a vysílací organizace, tato povinnost se vztahuje pouze na práva poskytnutá podle této dohody.

¹ Pro účely tohoto článku a článku 14.5 je má výraz „státní příslušníci“ stejný význam jako výraz „občané“ v Dohodě TRIPS.

² Pro účely tohoto článku a článku 14.5 zahrnuje „ochrana“ záležitosti, které mají vliv na dostupnost, nabývání, oblast působnosti, dodržování a prosazování práv duševního vlastnictví, jakož i záležitosti, které mají vliv na využívání práv duševního vlastnictví konkrétně upravených v této kapitole.

2. Na povinnosti podle odstavce 1 se rovněž vztahují výjimky stanovené v článku 5 Dohody TRIPS.

ČLÁNEK 14.5

Zacházení podle nejvyšších výhod

Pokud jde o ochranu duševního vlastnictví, každá strana neprodleně a bezpodmínečně poskytne státním příslušníkům druhé strany zacházení, které není méně příznivé než zacházení se státními příslušníky třetí země, s výhradou výjimek stanovených v článcích 4 a 5 Dohody TRIPS.

ČLÁNEK 14.6

Procesní záležitosti a transparentnost

1. Každá strana vyvine co největší úsilí za účelem podpory účinnosti a transparentnosti při správě svého systému duševního vlastnictví.

2. Za účelem zajištění účinné správy svého systému duševního vlastnictví přijme každá strana v souladu s mezinárodními normami vhodná opatření ke zlepšení účinnosti svých správních postupů týkajících se práv duševního vlastnictví.

3. Za účelem další podpory transparentnosti při správě svého systému duševního vlastnictví vyvine každá strana co největší úsilí za účelem přijetí vhodných opatření s cílem:

- a) zveřejnit a zpřístupnit veřejnosti informace obsažené ve spisech, které se týkají:
 - i) žádostí o patenty a udělování patentů;
 - ii) zápisů průmyslových vzorů;
 - iii) zápisů a přihlášek ochranných známek;
 - iv) zápisů nových odrůd rostlin a
 - v) zápisů zeměpisných označení;
- b) zpřístupnit veřejnosti informace o opatřeních přijatých příslušnými orgány pro účely pozastavení propuštění zboží porušujícího práva duševního vlastnictví jako opatření na hranicích podle článku 14.51;

- c) zpřístupnit veřejnosti informace o svém úsilí o zajištění účinného prosazování práv duševního vlastnictví a další informace související s jejím systémem duševního vlastnictví a
- d) zpřístupnit veřejnosti informace o příslušných právních předpisech, konečných soudních rozhodnutích a obecně použitelných správních rozhodnutích vztahujících se na prosazování práv duševního vlastnictví.

ČLÁNEK 14.7

Podpora informovanosti veřejnosti v oblasti ochrany duševního vlastnictví

Každá strana přijme nezbytná opatření k tomu, aby i nadále podporovala informovanost veřejnosti o ochraně duševního vlastnictví, včetně vzdělávacích projektů a projektů šířících informace o využívání duševního vlastnictví, jakož i prosazování práv duševního vlastnictví.

ODDÍL B

Normy týkající se duševního vlastnictví

PODODDÍL 1

Autorské právo a práva s ním související

ČLÁNEK 14.8

Autoři

Každá strana poskytne autorům výlučné právo povolit nebo zakázat:

- a) přímé nebo nepřímé rozmnožování jejich děl v celku nebo zčásti jakýmkoli prostředky a v jakékoli podobě;

- b) jakoukoliv formu veřejného šíření originálu jejich děl nebo jejich rozmnoženin prodejem či jinak; každá strana může stanovit podmínky, za nichž se po prvním prodeji nebo jiném převodu vlastnictví originálu nebo rozmnoženiny díla, uskutečněného se svolením autora, uplatní vyčerpání práva uvedeného v tomto ustanovení, a
- c) jakékoliv sdělování jejich děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátově, včetně zpřístupnění jejich děl veřejnosti tak, aby k nim osoby z řad veřejnosti měly přístup z místa a v čase, které si zvolí.

ČLÁNEK 14.9

Výkonní umělci

Každá strana poskytne výkonným umělcům výlučné právo povolit nebo zakázat:

- a) záznam jejich výkonů;
- b) přímé nebo nepřímé rozmnožování záznamů jejich výkonů v celku nebo zčásti jakýmkoli prostředky a v jakékoli podobě;

- c) veřejné šíření záznamů jejich výkonů na zvukových záznamech prodejem nebo jinak; každá strana může stanovit podmínky, za nichž se po prvním prodeji nebo jiném převodu vlastnictví originálu nebo rozmnoženiny zaznamenaného výkonu, uskutečněného se svolením výkonného umělce, uplatní vyčerpání práva uvedeného v tomto ustanovení;
- d) zpřístupnění záznamů jejich výkonů veřejnosti po drátě nebo bezdrátově tak, aby k nim osoby z řad veřejnosti měly přístup z místa a v čase, které si zvolí, a
- e) bezdrátové vysílání a sdělování jejich výkonů veřejnosti, s výjimkou případů, kdy výkon sám je již výkonem vysílaným nebo kdy se tak děje ze záznamu.

ČLÁNEK 14.10

Výrobci zvukových záznamů

Každá strana poskytne výrobcům zvukových záznamů výlučné právo povolit nebo zakázat:

- a) přímé nebo nepřímé rozmnožování jejich zvukových záznamů v celku nebo zčásti jakýmkoli prostředky a v jakékoli podobě;

- b) veřejné šíření jejich zvukových záznamů včetně jejich rozmnoženin prodejem nebo jinak; každá strana může stanovit podmínky, za nichž se po prvním prodeji nebo jiném převodu vlastnictví originálu nebo rozmnoženiny zvukového záznamu, uskutečněného se svolením výrobce zvukového záznamu, uplatní vyčerpání práva uvedeného v tomto ustanovení, a
- c) zpřístupnění jejich zvukových záznamů veřejnosti po drátě nebo bezdrátově tak, aby k nim osoby z řad veřejnosti měly přístup z místa a v čase, které si zvolí.

ČLÁNEK 14.11

Vysílací organizace

Každá strana poskytne vysílacím organizacím výlučné právo povolit nebo zakázat:

- a) záznam jejich vysílání;
- b) reprodukci záznamů jejich vysílání;

- c) zpřístupnění záznamů jejich vysílání veřejnosti¹ po drátě nebo bezdrátově na základě žádosti veřejnosti²;
- d) opakované vysílání jejich vysílání bezdrátově a
- e) sdělování jejich vysílání veřejnosti, pokud je takové sdělování prováděno na místech přístupných veřejnosti po zaplacení vstupného; každá strana může stanovit podmínky pro výkon tohoto výlučného práva.

ČLÁNEK 14.12

Užití zvukových záznamů

Strany se dohodly, že budou pokračovat v diskusi o odpovídající ochraně užití zvukových záznamů pro veškeré sdělování veřejnosti s patřičným ohledem na význam mezinárodních norem týkajících se ochrany užití zvukových záznamů.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že v případě Evropské unie je toto právo omezeno na situace, kdy tuto žádost podá osoba z řad veřejnosti z místa a v čase, které si zvolí.

² V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že v případě Japonska se toto písmeno použije na způsob veřejného přenosu, který je generován na žádost veřejnosti automaticky, s výjimkou způsobů přenosu, které se uskutečňují manuálně.

ČLÁNEK 14.13

Doba ochrany

1. Doba ochrany práv autora literárního nebo uměleckého díla ve smyslu článku 2 Bernské úmluvy trvá po dobu autorova života a 70 let po smrti autora bez ohledu na den, kdy bylo dílo oprávněně zpřístupněno veřejnosti. Pokud se doba ochrany těchto práv počítá na jiném základě než na základě života fyzické osoby, toto období nesmí být kratší než 70 let od doby, kdy bylo dílo oprávněně zpřístupněno veřejnosti. Pokud v průběhu 70 let od vytvoření díla nedojde k takovému zpřístupnění, doba ochrany nesmí být kratší než 70 let od vytvoření díla.
2. Doba ochrany práv výkonných umělců nesmí být kratší než 50 let od výkonu.
3. Doba ochrany práv výrobců zvukových záznamů nesmí být kratší než 70 let od zveřejnění zvukového záznamu. Pokud v průběhu nejméně 50 let od pořízení zvukového záznamu nedojde k takovému zveřejnění, doba ochrany nesmí být kratší než 50 let od pořízení záznamu¹.

¹ Každá strana může přijmout účinná opatření k zajištění toho, aby zisk vytvořený v průběhu 20 let ochrany po uplynutí 50 let byl spravedlivě rozdělen mezi výkonné umělce a výrobce zvukových záznamů.

4. Doba ochrany práv ve vysílání nesmí být kratší než 50 let ode dne prvního vysílání.
5. Doby stanovené v tomto článku se počítají od 1. ledna roku následujícího po roce, v němž došlo k události, od které běží.

ČLÁNEK 14.14

Omezení a výjimky

Každá strana může stanovit omezení nebo výjimky týkající se práv uvedených v člancích 14.8 až 14.12 pouze v určitých zvláštních případech, které ani nejsou v rozporu s obvyklým použitím předmětu ochrany, ani nepoškozují nepřiměřeně oprávněné zájmy držitelů práv, a to v souladu s úmluvami a mezinárodními dohodami, jichž je stranou.

ČLÁNEK 14.15

Právo umělce na opětný prodej uměleckého díla

Strany se dohodly na výměně názorů a informací o otázkách souvisejících s právem na podíl na opětném prodeji originálu uměleckého díla a se situací v této oblasti v Evropské unii a v Japonsku.

ČLÁNEK 14.16

Kolektivní správa

Strany:

- a) uznávají význam podpory spolupráce mezi svými příslušnými organizacemi kolektivní správy;
- b) se dohodly na prosazování transparentnosti v organizacích kolektivní správy a
- c) se snaží organizacím kolektivní správy usnadňovat nediskriminující zacházení s držiteli práv, které zastupují, ať přímo či prostřednictvím jiné organizace kolektivní správy.

ČLÁNEK 14.17

Ochrana existujících předmětů

1. Každá strana použije obdobně článek 18 Bernské úmluvy a čl. 14 odst. 6 Dohody TRIPS na díla, výkony a zvukové záznamy, jakož i související práva a ochranu těchto předmětů, jak je požadováno podle tohoto pododdílu.

2. Strana nemusí obnovit ochranu předmětu, který ode dne vstupu této dohody v platnost spadá na jejím území do veřejného vlastnictví.

PODODDÍL 2

Ochranné známky

ČLÁNEK 14.18

Práva vyplývající z ochranné známky

Každá strana zajistí, aby majitel zapsané ochranné známky měl výlučné právo zabránit všem třetím stranám v tom, aby při obchodní činnosti používaly¹ bez souhlasu majitele shodná nebo podobná označení jako označení pro zboží nebo služby, které jsou shodné nebo podobné jako ty, pro které byla ochranná známka zapsána, jestliže by takové užívání mělo za následek pravděpodobnost záměny. V případě používání shodného označení pro shodné zboží nebo služby se předpokládá, že existuje pravděpodobnost záměny. Výše uvedenými právy nejsou dotčena existující dřívější práva, ani nemají dopad na možnost stran poskytovat práva na základě užívání.

¹ Pro účely tohoto článku zahrnuje „používání“ takového označení alespoň dovoz a vývoz zboží nebo balíků zboží, k nimž je označení připevněno.

ČLÁNEK 14.19

Výjimky

Každá strana stanoví omezené výjimky z práv vyplývajících z ochranné známky, jako je správné užití popisných výrazů¹, a může stanovit další omezené výjimky za předpokladu, že takové výjimky budou brát zřetel na oprávněné zájmy majitelů ochranných známek a třetích stran.

ČLÁNEK 14.20

Přípravné úkony považované za porušení práv

V případě štítků a obalů každá strana zajistí, aby byl za porušení zapsané ochranné známky považován alespoň každý z těchto přípravných aktů, byl-li proveden bez souhlasu majitele zapsané ochranné známky:

- a) výroba;
- b) dovoz a

¹ Správné užití popisných výrazů zahrnuje použití označení k určení zeměpisného původu zboží nebo služeb v souladu s poctivými zvyklostmi v průmyslu nebo v obchodě.

c) obchodní úprava¹

štítků nebo obalů nesoucích² označení, které je shodné nebo podobné jako zapsaná ochranná známka, pro účely použití tohoto označení nebo způsobení jeho použití v obchodním styku se zbožím nebo službami, které jsou shodné nebo podobné jako ty, pro něž je ochranná známka zapsána.

ČLÁNEK 14.21

Všeobecně známé ochranné známky

Za účelem uplatnění ochrany všeobecně známých ochranných známek, jak je uvedeno v článku 6*bis* Pařížské úmluvy a v čl. 16 odst. 2 a 3 Dohody TRIPS, strany potvrzují význam společného doporučení týkajícího se ustanovení o ochraně všeobecně známých ochranných známek přijatých shromážděním Pařížské unie na ochranu průmyslového vlastnictví a valným shromážděním Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) v rámci třicáté čtvrté série zasedání shromáždění členských států WIPO v roce 1999.

¹ Pro účely tohoto článku považuje Evropská unie „obchodní úpravu“ za nabízení nebo uvádění na trh a Japonsko považuje „obchodní úpravu“ za převod práv.

² Pro účely tohoto článku se v případě Japonska výrazem „nesoucí“ rozumí „na nichž je uvedeno“.

PODODDÍL 3

Zeměpisná označení

ČLÁNEK 14.22

Oblast působnosti

1. Tento pododdíl se použije na uznávání a ochranu zeměpisných označení pro vína, lihoviny a jiné alkoholické nápoje¹, jakož i pro zemědělské produkty² pocházející ze stran dohody.
2. Pro účely této kapitoly se „zeměpisnými označeními“ rozumí označení, která identifikují zboží jakožto pocházející z území strany nebo z regionu či lokality na území strany, jestliže lze danou jakost, pověst nebo jiné charakteristické znaky zboží připsat především jeho zeměpisnému původu.

¹ Pro účely tohoto pododdílu se v souvislosti s ochranou zeměpisných označení v Japonsku rozumí „alkoholickými nápoji“ nápoje obsahující nejméně jedno procento alkoholu.

² Pro účely tohoto pododdílu se v souvislosti s ochranou zeměpisných označení v Japonsku rozumí „zemědělskými produkty“ zemědělské, lesnické a rybářské produkty i potraviny s výjimkou alkoholických nápojů.

3. Zeměpisná označení jedné strany uvedená v příloze 14-B jsou chráněna druhou stranou podle této dohody, jestliže se vztahují na druhy zboží, které druhá strana chrání v souladu se svými právními předpisy uvedenými v příloze 14-A.

ČLÁNEK 14.23

Systém ochrany zeměpisných označení

1. Každá strana zavede nebo zachová systém zápisu¹ a ochrany zeměpisných označení na svém území.
2. Systém uvedený v odstavci 1 obsahuje nejméně tyto prvky:
 - a) úřední prostředky pro zpřístupnění seznamu zapsaných zeměpisných označení veřejnosti;

¹ Pro účely tohoto pododdílu lze v souvislosti s ochranou zeměpisných označení v Japonsku považovat výrazy „zápis“ a „zapsat“ za synonymní s výrazy „označení“ nebo „potvrzení o ochraně“ a „označit“ nebo „potvrdit ochranu“ podle jeho příslušných právních předpisů.

- b) správní postup pro ověření, zda zeměpisné označení, jež má být zapsáno podle písmene a), identifikuje zboží jakožto pocházející z území jedné strany nebo regionu či lokality na území strany, jestliže lze danou jakost, pověst nebo jiné charakteristické znaky zboží připsat především jeho zeměpisnému původu;
- c) námitkové řízení, jež umožňuje vzít v úvahu oprávněné zájmy třetích stran, a
- d) postup pro zrušení¹ ochrany zeměpisného označení s přihlédnutím k oprávněným zájmům třetích stran a uživatelů daných zapsaných zeměpisných označení².

¹ Pro účely tohoto pododdílu lze v souvislosti s ochranou zeměpisných označení v Japonsku považovat výraz „zrušení“ za synonymní s výrazem „vyjmutí z ochrany“ podle jeho příslušných právních předpisů.

² Aniž jsou dotčeny její právní předpisy týkající se systému uvedeného v odstavci 1, každá strana stanoví právní prostředky pro prohlášení zápisu zeměpisných označení za neplatný.

ČLÁNEK 14.24

Seznamy zeměpisných označení

1. V návaznosti na dokončení námitkového řízení a přezkoumání zeměpisných označení Evropské unie uvedených v části 1 oddíle A a části 2 oddíle A přílohy 14-B Japonsko uzná, že tato označení jsou zeměpisnými označeními ve smyslu čl. 22 odst. 1 Dohody TRIPS a že byla zapsána Evropskou unií v rámci systému uvedeného v článku 14.23. Japonsko chrání tato zeměpisná označení v souladu s tímto pododdílem.

2. V návaznosti na dokončení námitkového řízení a přezkoumání zeměpisných označení Japonska uvedených v části 1 oddíle B a části 2 oddíle B přílohy 14-B Evropská unie uzná, že tato označení jsou zeměpisnými označeními ve smyslu čl. 22 odst. 1 Dohody TRIPS a že byla zapsána Japonskem v rámci systému uvedeného v článku 14.23. Evropská unie chrání tato zeměpisná označení v souladu s tímto pododdílem.

ČLÁNEK 14.25

Rozsah ochrany zeměpisných označení

1. S výhradou článku 14.29 poskytne každá strana v souvislosti se zeměpisnými označeními druhé strany uvedenými v příloze 14-B zúčastněným stranám právní prostředky, aby na jejím území zabránily¹:

- a) užívání zeměpisného označení, které zboží identifikuje jako obdobné zboží² nesplňující použitelné požadavky specifikace zeměpisného označení, a to i když:
 - i) je uveden skutečný původ zboží;

¹ Pro účely odstavce 1 a bez ohledu na oddíl C pododdíl 2 může každá strana stanovit prosazování prostřednictvím správních úkonů.

² Pro účely tohoto odstavce, čl. 14.27 odst. 4 a čl. 14.29 odst. 1 a 2 se „obdobným zbožím“ v souvislosti se zbožím, pro které je v systému některé strany uvedeném v čl. 14.23 odst. 2 chráněno zeměpisné označení, rozumí zboží, které by spadalo do stejné kategorie zboží jako zboží, pro něž bylo v této straně zeměpisné označení zapsáno.

- ii) je zeměpisné označení použito¹ v překladu nebo přepisu² nebo
 - iii) je zeměpisné označení uvedeno společně s výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „imitace“ nebo podobnými výrazy;
- b) užívání jakýchkoli způsobů označení nebo obchodní úpravy zboží, které uvádějí nebo naznačují, že dotyčné zboží pochází z jiné zeměpisné oblasti, než je skutečné místo původu, způsobem, který uvádí veřejnost v omyl, pokud jde o zeměpisný původ nebo povahu zboží, a
 - c) jakémukoli jinému užívání, které představuje nekalosoutěžní jednání ve smyslu článku 10*bis* Pařížské úmluvy.

2. Každá strana může stanovit praktické podmínky, za nichž od sebe budou homonymní zeměpisná označení na jejím území rozlišována, přičemž vezme v úvahu, že je třeba zajistit spravedlivé zacházení s dotčenými výrobci a zabránit uvádění spotřebitelů v omyl.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že se má za to, že se posouzení provádí případ od případu. Toto ustanovení se nepoužije, jsou-li předloženy důkazy, že mezi chráněným názvem a překladem nebo přepisem neexistuje žádná spojitost.

² Pro účely tohoto pododdílu zahrnuje „přepis“ převod znaků podle fonetické stránky původního jazyka nebo jazyků dotčeného zeměpisného označení.

3. Pokud strana zamýšlí zavést podle mezinárodní dohody ochranu zeměpisného označení třetí země, které je homonymní se zeměpisným označením druhé strany chráněným podle této dohody, informuje prvně uvedená strana nejpozději v den zveřejnění pro účely námitkového řízení druhou stranu, že může podat připomínky, pokud je námitkové řízení týkající se příslušného zeměpisného označení třetí země, které má být chráněno, zahájeno po dni vstupu této dohody v platnost.

4. V rámci námitkového řízení a přezkoumání uvedeného v článku 14.24 může každá strana zvážit následující důvody, na jejichž základě nesmí být strana povinna chránit určitý název jako zeměpisné označení v příloze 14-B:

- a) název by byl v rozporu s názvem odrůdy rostlin nebo plemene zvířat, a v důsledku toho by spotřebitel byl pravděpodobně uváděn v omyl ohledně skutečného původu zboží, a
- b) název je výrazem používaným v obecném jazyce jako běžný název takového zboží.

5. Bez ohledu na specifikaci zeměpisného označení uvedenou v odst. 1 písm. a) nebrání ochrana podle tohoto pododdílu vztahující se na konkrétní zeměpisné označení Evropské unie uvedené v seznamu v příloze 14-B tomu, aby po dobu sedmi let ode dne vstupu této dohody v platnost byly u zboží identifikovaného tímto zeměpisným označením prováděny na území Japonska úkony spočívající ve strouhání, krájení a balení, včetně krájení na porce a balení do vnitřního obalu, pokud je toto zboží určeno pro japonský trh, a nikoli pro účely zpětného vývozu.

6. Strany nejpozději do tří let ode dne vstupu této dohody v platnost přezkoumají provádění ustanovení odstavce 5 s cílem dosáhnout vzájemně přijatelného řešení před koncem sedmiletého období v něm uvedeného.

ČLÁNEK 14.26

Rozsah využití zeměpisných označení

1. Jakákoli osoba může používat jakékoli zeměpisné označení chráněné podle tohoto pododdílu, pokud takové použití souvisí se zbožím identifikovaným tímto zeměpisným označením a je v souladu s rozsahem ochrany podle této dohody.

2. Je-li zeměpisné označení jedné strany podle této dohody chráněno v druhé straně, oprávněné použití takového chráněného názvu nesmí být na území druhé strany podmíněno registrací uživatelů ani dalšími poplatky.

ČLÁNEK 14.27

Vztah k ochranným známkám

1. Je-li zeměpisné označení chráněno podle tohoto pododdílu, každá strana odmítne zapsat ochrannou známku, jejíž použití by pravděpodobně uvádělo v omyl ohledně jakosti zboží, pokud je žádost o zápis této ochranné známky podána po použitelném datu ochrany daného zeměpisného označení na dotčeném území¹, jak je uvedeno v odstavcích 2 a 3. Ochranné známky zapsané v rozporu s tímto odstavcem se prohlásí za neplatné.

2. V případě zeměpisných označení uvedených v článku 14.24 a v příloze 14-B ke dni vstupu této dohody v platnost je datem rozhodným pro ochranu datum vstupu této dohody v platnost.

¹ Pro účely odstavce 1 se při přezkoumání žádosti o zápis ochranné známky podané stranou po dni vstupu této dohody v platnost nebo po dni zveřejnění pro účely námitkového řízení k zeměpisnému označení podle článku 14.24, podle toho, co nastane později, musí vzít toto zveřejnění pro účely námitkového řízení k zeměpisnému označení v úvahu.

3. V případě zeměpisných označení uvedených v článku 14.30 ke dni vstupu této dohody v platnost a neuvedených v příloze 14-B je datem rozhodným pro ochranu datum vstupu změny přílohy 14-B v platnost.

4. Strany uznávají, že existence dřívější konfliktní ochranné známky v jedné straně by zcela nebránila ochraně následného zeměpisného označení obdobného zboží v této straně¹ podle této dohody.

5. Pokud byla v jedné straně před dnem, od něhož je podle této dohody v dané straně chráněno zeměpisné označení, přihlášena nebo zapsána v dobré víře ochranná známka nebo bylo nabyto práva k užívání ochranné známky používáním v dobré víře, není opatřeními přijatými k provedení tohoto pododdílu dotčena způsobilost k zápisu ochranné známky nebo platnost takového zápisu ani právo ochrannou známkou používat na základě toho, že je takováto ochranná známka shodná nebo podobná jako dané zeměpisné označení.

¹ Příslušné orgány mohou pro ochranu zeměpisného označení, jež je v rozporu s dříve existující ochrannou známkou, požadovat splnění určitých podmínek.

ČLÁNEK 14.28

Prosazování ochrany

Každá strana povolí svým příslušným orgánům, aby z moci úřední nebo na žádost zúčastněné strany přijaly vhodná opatření v souladu s jejími právními předpisy na ochranu zeměpisných označení uvedenými v příloze 14-B.

ČLÁNEK 14.29

Výjimky

1. Bez ohledu na čl. 14.25 odst. 1 zabrání strana tomu, aby bylo zachováno předchozí používání určitého zeměpisného označení druhé strany uvedeného v příloze 14-B, které identifikuje zemědělský produkt jako obdobné zboží, na jejím území v souvislosti se zbožím či službami po uplynutí přechodného období nejvýše sedmi let ode dne, kdy prvně uvedená strana ochranu daného zeměpisného označení zavedla. Na zboží vyrobeném v prvně uvedené straně, jehož se toto použití týká, musí být uvedeno jasné a viditelné označení skutečného zeměpisného původu.

2. Bez ohledu na čl. 14.25 odst. 1 s výjimkou případů, kdy se použije čl. 24 odst. 4 Dohody TRIPS, zabráni strana tomu, aby bylo zachováno předchozí používání určitého zeměpisného označení druhé strany uvedeného v příloze 14-B, které identifikuje víno, lihovinu nebo jiný alkoholický nápoj jako obdobné zboží, na jejím území v souvislosti se zbožím či službami po uplynutí přechodného období nejvýše pěti let ode dne, kdy prvně uvedená strana ochranu daného zeměpisného označení zavedla. Na zboží vyrobeném v prvně uvedené straně, jehož se toto použití týká, musí být uvedeno jasné a viditelné označení skutečného zeměpisného původu.
3. Každá strana může stanovit praktické podmínky, za nichž bude takové použití uvedené v odstavcích 1 a 2 odlišeno od zeměpisného označení na jejím území, přičemž zohlední potřebu zajistit, aby spotřebitelé nebyli uváděni v omyl.
4. Přechodné období uvedené v odstavci 1 se nepoužije v případě, že použití zeměpisného označení na dotčené zboží vyrobené na území druhé strany podle odstavce 1 není v souladu s příslušnými právními předpisy použitelnými na území této strany uvedenými v příloze 14-A.
5. Žádným ustanovením tohoto pododdílu není dotčeno právo jakékoli osoby na obchodní použití vlastního jména nebo jména jejího předchůdce v obchodu, není-li toto jméno použito způsobem, který by mohl spotřebitele uvést v omyl.

ČLÁNEK 14.30

Změny seznamů zeměpisných označení

1. Strany souhlasí s tím, že po dokončení námitkového řízení a po přezkoumání zeměpisných označení podle článku 14.24 je možné ke spokojenosti obou stran změnit seznamy zeměpisných označení v příloze 14-B v souladu s čl. 14.53 odst. 3 a 4.
2. Pokud jde o doplnění názvu, který má být chráněn jako zeměpisné označení v příloze 14-B, použije se stanovení čl. 14.25 odst. 4.
3. Žádné ustanovení tohoto pododdílu nezavazuje žádnou stranu chránit zeměpisné označení druhé strany, které není nebo přestane být chráněno v souladu s právními předpisy druhé strany. Pokud některé zeměpisné označení přestane být na území strany původu chráněno, strany se o tom vzájemně informují.
4. Na žádost některé strany vedou strany konzultace o změnách přílohy 14-B, jež se týkají jakékoli záležitosti ovlivňující pokračování ochrany zeměpisných označení uvedených v této příloze, s cílem dosáhnout vzájemně přijatelného řešení.

PODODDÍL 4

Průmyslové vzory¹

ČLÁNEK 14.31

Průmyslové vzory

1. Každá strana zajistí ochranu nezávisle vytvořených průmyslových vzorů, které jsou nové a původní, včetně vzorů části výrobku², bez ohledu na to, zda je možné tuto část od výrobku oddělit, či nikoli. Tato ochrana je zajišťována zápisem a uděluje výlučné právo jejich držitelům v souladu s tímto článkem.

¹ Pro účely tohoto pododdílu odkazují v případě Evropské unie „průmyslové vzory“ na zapsané (průmyslové) vzory.

² Pro účely tohoto odstavce a odstavce 2 se v případě Japonska výraz „výrobek“ vykládá jako „předmět“.

2. (Průmyslový) vzor použitý u některého výrobku nebo ztělesněný ve výrobku, který je součástí složeného výrobku, je uznán za nový a původní za těchto okolností¹:

- a) pokud součást začleněná do složeného výrobku zůstává při obvyklém použití² složeného výrobku viditelná a
- b) pokud tyto viditelné znaky součásti samy splňují předpoklady novosti a původnosti.

3. Každá strana může stanovit omezené výjimky z ochrany (průmyslových) vzorů způsobem, který je v souladu s čl. 26 odst. 2 Dohody TRIPS.

4. Ustanoveními tohoto článku nejsou dotčena žádná ustanovení této kapitoly ani právní předpisy jednotlivých stran související s jiným duševním vlastnictvím, jako jsou nezapsaný vzhled výrobků, ochranné známky nebo další rozlišovací znaky a patenty.

¹ Jako alternativu k okolnostem uvedeným v písmenech a) a b) může strana považovat (průmyslový) vzor použitý u některého výrobku nebo ztělesněný ve výrobku, který je součástí složeného výrobku, za nový a původní za okolností stanovených v jejích právních předpisech.

² Pro účely tohoto odstavce se „obvyklým použitím“ rozumí použití konečným uživatelem s výjimkou údržby, servisu nebo opravy.

5. Každá strana zajistí, aby majitel chráněného průmyslového vzoru měl alespoň právo zabránit třetím osobám, aby bez souhlasu majitele vyráběly, prodávaly, dovážely nebo vyvážely výrobky, které nesou nebo ztělesňují (průmyslový) vzor, který je shodný nebo podobný jako chráněný (průmyslový) vzor, pokud se takové jednání uskutečňuje pro komerční účely.
6. Každá strana zajistí, aby žadatel o zápis průmyslového vzoru mohl požádat příslušný orgán o nezveřejnění vzoru po žadatelem určenou dobu, která nepřesahuje dobu stanovenou v příslušných právních předpisech.
7. Každá strana zajistí, aby celková možná doba ochrany průmyslových vzorů byla nejméně 20 let.

PODODDÍL 5

Nezapsaný vzhled výrobků

ČLÁNEK 14.32

Nezapsaný vzhled výrobků

1. Strany uznávají, že vzhled výrobků lze chránit právními předpisy v oblasti průmyslových vzorů, autorského právo nebo předcházení nekalé soutěži.
2. Každá strana v rozsahu stanoveném v jejích právních předpisech zajistí právní prostředky, jimiž zabrání užití nezapsaného vzhledu výrobku, pokud toto užití vyplývá z kopírování nezapsaného vzhledu takového výrobku. Takové užití zahrnuje přinejmenším nabízení k prodeji, uvádění na trh, dovoz nebo vývoz výrobku¹.
3. Možná doba ochrany nezapsaného vzhledu výrobku činí podle právních předpisů stran nejméně tři roky.

¹ Pro účely tohoto článku mohou strany považovat „kopírování“, „vzhled“, „nabízení“ a „uvádění na trh“ za synonymní s výrazy „napodobování“, „konfigurace“, „vystavování“ a „prodej“.

PODODDÍL 6

Patenty

ČLÁNEK 14.33

Patenty

1. Každá strana zajistí, aby z patentu vyplývala jeho majiteli výlučná práva:
 - a) pokud je předmětem patentu výrobek, zabránit třetím stranám v tom, aby bez souhlasu majitele vyráběly, používaly, nabízely k prodeji¹, prodávaly nebo dovážely tento výrobek pro tyto účely, a
 - b) pokud je předmětem patentu postup, zabránit třetím stranám v tom, aby bez souhlasu majitele používaly tento postup a používaly, nabízely k prodeji, prodávaly nebo dovážely pro tyto účely alespoň výrobek získaný přímo tímto postupem.

¹ Pro účely tohoto odstavce může „nabízení k prodeji“ zahrnovat vývoz.

2. Každá strana může stanovit omezené výjimky z výlučných práv vyplývajících z patentu za předpokladu, že takové výjimky nejsou nepřiměřeně v rozporu s obvyklým využíváním patentu a že s přihlédnutím k oprávněným zájmům třetích stran nepřiměřeně nepoškozují oprávněné zájmy majitele patentu.
3. Strany uznávají význam zřízení systému jednotné patentové ochrany včetně jednotného soudního systému na jejich území.
4. Strany budou nadále spolupracovat s cílem zvýšit mezinárodní harmonizaci hmotného patentového práva, mimo jiné pokud jde o dobu odkladu, práva předchozího uživatele a zveřejňování dosud nevyřízených patentových přihlášek.
5. Strany náležitě zváží spolupráci v zájmu podpory vzájemného využívání výsledků rešerše a posuzování patentů, např. na základě Smlouvy o patentové spolupráci a jakéhokoli jiného využívání¹, aby mohli žadatelé získat patenty účinně a rychle, aniž je dotčeno věcné posuzování jejich patentu.

¹ Toto užití může zahrnovat užití založená na dohodě Patent Prosecution Highway.

ČLÁNEK 14.34

Patenty a veřejné zdraví

1. Strany uznávají význam prohlášení z Dohá o Dohodě TRIPS a veřejném zdraví přijatého dne 14. listopadu 2001 na ministerské konferenci WTO. Při výkladu a provádění práv a povinností podle této kapitoly zajistí strany soulad s uvedeným prohlášením.
2. Strany dodržují rozhodnutí Generální rady WTO ze dne 30. srpna 2003 o provádění odstavce 6 prohlášení z Dohá o Dohodě TRIPS a veřejném zdraví a podílejí se na jeho provádění.

ČLÁNEK 14.35

Prodloužení doby ochrany vyplývající z patentu na farmaceutické výrobky¹ a zemědělské chemické výrobky²

V případě patentů udělených vynálezům souvisejícím s farmaceutickými výrobky nebo zemědělskými chemickými výrobky stanoví každá strana za podmínek uvedených v jejích platných právních předpisech vyrovnávací dobu ochrany na období, během něhož z důvodu postupu schvalování k uvedení na trh nelze patentovaný vynález využívat. Ode dne podpisu této dohody se v příslušných právních předpisech každé strany stanoví, že maximální vyrovnávací lhůta bude činit pět let³.

¹ V tomto článku se v případě Evropské unie „farmaceutickými výrobky“ rozumí léčivé přípravky, jak jsou definovány v nařízení (ES) č. 469/2009 Evropského parlamentu a Rady ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky.

² V tomto článku se v případě Evropské unie „zemědělskými chemickými výrobky“ rozumí přípravky na ochranu rostlin, jak jsou definovány v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1610/96 ze dne 23. července 1996 o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin.

³ V případě Evropské unie je možné další prodloužení o šest měsíců v případě léčivých přípravků, u nichž proběhly pediatrické studie, jejichž výsledky se odrazily v informacích o přípravku.

PODODDÍL 7

Obchodní tajemství a nezveřejněné výsledky zkoušek nebo jiné údaje

ČLÁNEK 14.36

Rozsah ochrany obchodních tajemství

1. Každá strana zajistí ve svých právních předpisech přiměřenou a účinnou ochranu obchodního tajemství v souladu s čl. 39 odst. 2 Dohody TRIPS.
2. Pro účely tohoto článku a oddílu C pododdílu 3 se rozumí:
 - a) „obchodním tajemstvím“ informace, které:
 - i) jsou tajné v tom smyslu, že nejsou jako celek nebo jako přesná sestava a souhrn jejich částí obecně známy nebo běžně přístupné osobám v kruzích, které se běžně dotyčným druhem informací zabývají;
 - ii) mají komerční hodnotu proto, že jsou tajné, a

iii) osoba, která je má právoplatně ve své moci, podnikla za daných okolností, aby je udržela v tajnosti, a

b) „vlastníkem obchodního tajemství“ jakákoli osoba, která má obchodní tajemství právoplatně ve své moci.

3. Pro účely tohoto článku a oddílu C pododdílu 3 stanoví každá strana v souladu se svými právními předpisy, že se přinejmenším tyto formy jednání považují za jednání v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku:

a) získání obchodního tajemství bez souhlasu jeho vlastníka, pokud k němu dojde neoprávněným způsobem nebo případně neoprávněným přístupem k dokumentům, předmětům, materiálům, látkám nebo elektronickým souborům, které jsou oprávněně v držení vlastníka obchodního tajemství a které obsahují obchodní tajemství nebo z nichž lze obchodní tajemství odvodit, či jejich prisvojením nebo zkopírováním;

b) využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, pokud se ho dopustí bez souhlasu jeho vlastníka osoba, u níž bylo shledáno, že splňuje jednu z následujících podmínek:

i) získala obchodní tajemství způsobem uvedeným v písmenu a);

- ii) s cílem získat neoprávněný zisk nebo způsobit škodu vlastníku obchodního tajemství porušila dohodu o zachování důvěrnosti či jinou povinnost nezpřístupnit obchodní tajemství nebo
- iii) s cílem získat neoprávněný zisk nebo způsobit škodu vlastníku obchodního tajemství porušila smluvní nebo jinou povinnost týkající se omezení využití obchodního tajemství a
- c) získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, pokud osoba v době jeho získání, využití nebo zpřístupnění věděla nebo měla za daných okolností vědět¹, že obchodní tajemství bylo přímo či nepřímo získáno od jiné osoby, která obchodní tajemství zpřístupnila způsobem uvedeným v písmenu b), a to i tehdy, když bylo jednání osoby uvedené v písmenu b) vyvoláno jinou osobou.

4. Žádné ustanovení tohoto pododdílu nezavazuje žádnou stranu, aby považovala za odporující zásadám poctivého obchodního styku nebo podrobovala opatřením, postupům a prostředkům nápravy uvedeným v oddíle C pododdíle 3 kterékoli z těchto jednání:

- a) nezávislé nalezení nebo vytvoření příslušné informace určitou osobou;

¹ Pro účely tohoto článku mohou strany výraz „měla vědět“ vykládat jako „dopustila se hrubé nedbalosti tím, že nevěděla“.

- b) reverzní inženýrství produktu osobou, která je jeho oprávněným držitelem a která není vázána žádnou závaznou právní povinností ve smyslu omezení získávání relevantních informací;
- c) získání, využití nebo zpřístupnění informací, pokud to vyžadují nebo povolují její příslušné právní předpisy;
- d) využívání zkušeností a dovedností, které zaměstnanci poctivě získali v rámci své obvyklé pracovní činnosti, těmito zaměstnanci nebo
- e) zpřístupňování informací při výkonu práva na svobodu projevu a informací.

ČLÁNEK 14.37

Zacházení s údaji ze zkoušek v rámci postupu schvalování k uvedení výrobku na trh

1. Každá strana zamezí tomu, aby žadatelé o schválení uvedení na trh farmaceutických výrobků¹, které využívají nové účinné složky léčivých přípravků, spoléhali nebo odkazovali na nezveřejněné údaje ze zkoušek nebo jiné údaje, které jejím příslušnému orgánu předložil první žadatel, po určitou dobu ode dne schválení takové žádosti. Ode dne vstupu této dohody v platnost stanoví příslušné právní předpisy každé strany, že tato lhůta bude činit minimálně šest let.

¹ V tomto článku se v případě Evropské unie „farmaceutickými výrobky“ rozumí léčivé přípravky, jak jsou definovány v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky.

2. Pokud strana požaduje jako podmínku ke schválení uvedení na trh zemědělských chemických výrobků¹, které využívají nové chemické látky, předložení nezprístupněných údajů ze zkoušek nebo jiných údajů, jejichž získání vyžaduje značné úsilí, tato strana zajistí, aby v souladu s jejími příslušnými právními předpisy žadatelé o takové schválení buď:

- a) nemohli spoléhat nebo odkazovat na tyto údaje předložené jejímu příslušnému orgánu prvním žadatelem po dobu minimálně 10 let ode dne schválení jeho žádosti, nebo
- b) obecně museli předložit úplný soubor údajů ze zkoušek, a to i v případech, kdy pro tentýž výrobek byla již dříve podána žádost; tento požadavek se použije po dobu nejméně 10 let ode dne schválení této předchozí žádosti.

¹ V tomto článku se v případě Evropské unie „zemědělskými chemickými výrobky“ rozumí přípravky na ochranu rostlin, jak jsou definovány v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1610/96 ze dne 23. července 1996 o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin.

PODODDÍL 8

Nové odrůdy rostlin

ČLÁNEK 14.38

Nové odrůdy rostlin

Každá strana stanoví ochranu nových odrůd všech rodů a druhů rostlin v souladu se svými právy a povinnostmi podle úmluvy UPOV z roku 1991.

PODODDÍL 9

Nekalá soutěž

ČLÁNEK 14.39

Nekalá soutěž

1. Každá strana zajistí v souladu s Pařížskou úmluvou účinnou ochranu proti nekalé soutěži¹.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že strany mají za to, že článek 10*bis* Pařížské úmluvy zahrnuje nekalosoutěžní jednání při poskytování služeb v souladu s jejich právními předpisy.

2. V souvislosti se systémy Evropské unie a Japonska pro správu doménových jmen, pokud jde o národní domény nejvyšší úrovně (ccTLD)¹, musí být k dispozici přiměřené prostředky nápravy² v souladu s jejich příslušnými právními předpisy alespoň v případech, kdy si někdo se zlým úmyslem obohatit se zaregistruje nebo drží doménové jméno, které je shodné jako ochranná známka nebo je s ní zaměnitelné.

3. Každá strana zajistí účinnou ochranu proti neoprávněnému užívání ochranných známek prostřednictvím provádění čl. 6*septies* odst. 2 Pařížské úmluvy.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že v případě Evropské unie se tento odstavec použije pouze na doménová jména s příponou „eu“.

² Strany berou na vědomí, že tyto prostředky nápravy mohou mimo jiné zahrnovat odebrání, zrušení a převod registrovaného doménového jména, žalobu zdržovací proti osobě, která si doménové jméno zaregistrovala nebo je drží, a proti registru doménových jmen, případně žalobu o náhradu škody vůči osobě, která si doménové jméno zaregistrovala nebo je drží.

ODDÍL C

Prosazování práva

PODODDÍL 1

Obecná ustanovení

ČLÁNEK 14.40

Prosazování práva – obecně

1. Strany potvrzují své závazky vyplývající z Dohody TRIPS, a zejména z části III uvedené dohody. Každá strana stanoví následující doplňková opatření, řízení a prostředky nápravy¹ potřebné k zajištění prosazování práv duševního vlastnictví. Tato opatření, řízení a prostředky nápravy musí být spravedlivé a nestranné a nesmí být nadměrně složité nebo nákladné, nesmí obsahovat nepřiměřené lhůty ani nesmí mít za následek bezdůvodná zdržení.

¹ Aniž jsou dotčena občanskoprávní a správní opatření, řízení a prostředky nápravy stanovené touto kapitolou, může strana stanovit i jiné vhodné sankce v případech, kdy došlo k porušení práv duševního vlastnictví.

2. Tato opatření, řízení a prostředky nápravy uvedené v odstavci 1 musí být účinné, přiměřené a odrazující¹ a uplatňovat se způsobem, který vyloučí vytváření překážek zákonnému obchodu a poskytne ochranu proti jejich zneužití.

3. Každá strana vyvine co největší úsilí za účelem:

- a) podpory vytváření veřejných nebo soukromých poradních skupin, které budou řešit alespoň záležitosti související s paděláním a pirátstvím, a
- b) zajištění vnitřní koordinace svých příslušných orgánů zabývajících se prosazováním práv duševního vlastnictví a usnadnění jejich společných postupů v rámci jejich dostupných zdrojů.

ČLÁNEK 14.41

Způsobilí žadatelé

Každá strana uznává jako osoby oprávněné žádat o použití opatření, řízení a prostředků nápravy uvedených v tomto oddíle:

- a) držitele práv duševního vlastnictví v souladu s jejími právními předpisy;

¹ Pro účely tohoto článku mohou strany považovat výraz „odrazující“ za synonymní s tímž výrazem použitým v článku 41 Dohody TRIPS.

- b) vlastníka obchodního tajemství podle článku 14.36 a
- c) všechny ostatní osoby a subjekty v rozsahu, v němž jí to umožňují její právní předpisy, a v souladu s těmito předpisy.

PODODDÍL 2

Prosazování práva – občanskoprávní prostředky nápravy^{1 2}

ČLÁNEK 14.42

Opatření k zajištění důkazů

1. Soudní orgány každé strany mají pravomoc nařídit okamžitá a účinná předběžná opatření k zajištění relevantních důkazů údajného porušování, a to v příslušných případech v souladu s postupy pro zajištění ochrany důvěrných informací.

¹ Tento pododdíl se použije na práva duševního vlastnictví popsaná v oddíle B pododdílech 1 až 9 s výjimkou pododdílu 7.

² V případě Japonska bude prosazování práv v občanskoprávním řízení u zeměpisných označení stanoveno v rámci působnosti článku 10*bis* Pařížské úmluvy a článku 22 Dohody TRIPS.

2. Soudní orgány každé strany mají pravomoc v případě potřeby přijmout předběžná opatření bez slyšení protistrany, zvláště když by jakýkoli odklad pravděpodobně způsobil nenapravitelnou újmu držiteli práv nebo když hrozí prokazatelné nebezpečí, že důkaz bude zničen.

3. V případech porušení práv duševního vlastnictví každá strana zajistí, aby její soudní orgány v občanskoprávním soudním řízení měly pravomoc nařídit zabavení nebo jiné zajištění zboží, materiálů a nástrojů, které se vztahují k porušení práv, jakož i listinných důkazů, ať originálů nebo jejich rozmnoženin, které se vztahují k porušení práv.

ČLÁNEK 14.43

Právo na informace

Aniž jsou dotčeny právní předpisy stran upravující výsady, ochranu důvěrnosti zdrojů informací nebo zpracovávání osobních údajů, každá strana zajistí, aby v občanskoprávním soudním řízení týkajícím se prosazování práv duševního vlastnictví měly její soudní orgány pravomoc na odůvodněnou žádost držitele práv nařídít porušiteli nebo údajnému porušiteli, aby poskytl držiteli práv nebo soudním orgánům, alespoň pro účely shromažďování důkazů, relevantní informace podle platných právních předpisů, které má porušitel nebo údajný porušitel k dispozici nebo pod svou kontrolou. K těmto informacím mohou patřit informace týkající se jakékoli osoby zúčastněné na jakémkoli prvku protiprávního jednání nebo údajného protiprávního jednání a týkající se výrobních prostředků nebo distribučních sítí zboží nebo služeb porušujících nebo údajně porušujících právo, včetně identifikace třetích osob údajně spojených s výrobou a distribucí tohoto zboží nebo těchto služeb a jejich distribučních sítí.

ČLÁNEK 14.44

Předběžná a zajišťovací opatření

1. Každá strana zajistí, aby její soudní orgány mohly na návrh navrhovatele vydat proti údajnému porušiteli prozatímní soudní zákaz s cílem zamezit hrozícímu porušení práva duševního vlastnictví nebo prozatímně zakázat, případně pod pokutou, pokud to její právní předpisy umožňují, pokračování v údajném porušování tohoto práva nebo podmínit toto pokračování složením záruky k zajištění vyrovnání držitele práv. Prozatímní soudní zákaz lze v případě potřeby vydat za stejných podmínek i vůči třetí osobě¹, nad níž příslušný soudní orgán vykonává soudní pravomoc a jejíchž služeb je využito k porušování práva duševního vlastnictví.
2. Prozatímní soudní zákaz lze rovněž vydat za účelem nařízení zabavení nebo vydání zboží, u kterého je podezření, že je jím porušováno právo duševního vlastnictví, aby se zabránilo jeho vstupu do obchodních kanálů nebo oběhu v nich.

¹ Pro účely tohoto článku může strana stanovit, že „třetí osoba“ zahrnuje i zprostředkovatele.

3. V případě údajného porušení spáchaného v obchodním měřítku, a prokáže-li navrhovatel okolnosti, které by mohly ohrozit získání náhrady škody, každá strana zajistí, aby její soudní orgány mohly nařídit předběžné zabavení movitého a nemovitého majetku údajného porušitele, včetně zmrazení bankovních účtů nebo jiného majetku údajného porušitele.

ČLÁNEK 14.45

Nápravná opatření

1. Každá strana zajistí, aby její soudní orgány mohly na návrh navrhovatele, a aniž je dotčeno vyrovnání za škody, které držiteli práv vznikly z důvodu porušení, s výjimkou mimořádných okolností nařídit alespoň konečné odstranění z obchodních kanálů nebo zničení zboží, u něhož zjistily, že porušuje právo duševního vlastnictví, a to bez jakéhokoli vyrovnání. Soudní orgány mohou rovněž, je-li to vhodné, nařídit zničení hlavních materiálů a nástrojů použitých při vytváření nebo výrobě tohoto zboží.

2. Soudní orgány každé strany mají pravomoc nařídit, aby tato opatření byla provedena na náklady porušitele, ledaže tomu odporují zvláštní důvody.

ČLÁNEK 14.46

Soudní zákazy

Každá strana zajistí, aby v případě vydání soudního rozhodnutí, jímž bylo shledáno porušení práva duševního vlastnictví, mohly její soudní orgány vydat proti porušiteli a případně i proti třetí straně¹, nad níž příslušný soudní orgán vykonává soudní pravomoc a jejichž služeb tato třetí strana využívá k porušování práva duševního vlastnictví, soudní zákaz dalšího porušování.

ČLÁNEK 14.47

Náhrada škody

1. Každá strana zajistí, aby její soudní orgány v občanskoprávním soudním řízení měly pravomoc nařídit porušiteli, jenž věděl nebo měl dostatečné důvody vědět, že se dopustil činností porušujících práva duševního vlastnictví, aby odpovídajícím způsobem nahradil držiteli práv škodu, kterou držitel práv utrpěl v důsledku tohoto porušení.

¹ Pro účely tohoto článku může strana stanovit, že „třetí strana“ zahrnuje i zprostředkovatele.

2. Při stanovování výše náhrady škody za porušení práv duševního vlastnictví mohou soudní orgány každé strany uvážit mimo jiné legitimní míru hodnoty, kterou uvádí držitel práv, jež může zahrnovat ušlý zisk.

3. Strana může ve svých právních předpisech stanovit domněnky¹ pro stanovení výše náhrady škody uvedené v odstavci 1.

¹ To může zahrnovat domněnku, že výše náhrady škody je:

- a) alespoň částka, kterou by byl držitel práv oprávněn obdržet za výkon svých práv duševního vlastnictví, jež může zahrnovat přiměřený licenční poplatek, tak aby bylo držiteli práv poskytnuto vyrovnání za neoprávněné použití jeho práv duševního vlastnictví;
- b) zisk dosažený porušitelem při porušení nebo
- c) množství zboží porušujícího právo duševního vlastnictví držitele tohoto práva a skutečně převedeného na třetí osoby, vynásobené výší zisku na jednotku zboží, které by bylo držitelem práv prodáno, pokud by k porušení nedošlo.

ČLÁNEK 14.48

Náklady

Každá strana zajistí, aby její soudní orgány měly v případě potřeby pravomoc nařídít na konci občanskoprávního soudního řízení týkajícího se porušení práv duševního vlastnictví, aby neúspěšná strana uhradila straně, která ve věci uspěla, náklady soudních výloh nebo poplatků a příslušné náklady právního zastoupení či jiné výdaje na základě jejích právních předpisů.

ČLÁNEK 14.49

Domněnka autorství nebo vlastnictví

1. Každá strana zajistí, aby stačilo, aby bylo jméno autora literárního nebo uměleckého díla uvedeno na díle obvyklým způsobem k tomu, aby byl někdo za autora považován, neexistuje-li důkaz o opaku, a v důsledku toho byl oprávněn zahájit řízení o porušení práv.

2. Strana může použít odstavec 1 obdobně i na držitele práv souvisejících s autorským právem, pokud jde o jejich předmět ochrany.

PODODDÍL 3

Prosazování ochrany před zneužíváním obchodních tajemství

ČLÁNEK 14.50

Občanskoprávní řízení a prostředky nápravy

1. Každá strana zajistí odpovídající občanskoprávní soudní řízení a prostředky nápravy, které vlastníku obchodního tajemství umožní zabránit získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku, a dosáhnout náhrady škody vzniklé takovýmto jednáním.

2. Každá strana v souladu se svými právními předpisy zajistí, aby její soudní orgány měly po obdržení řádně odůvodněného návrhu některého z účastníků soudního řízení pravomoc nařídit, aby účastníkům řízení, jejich právním zástupcům a dalším dotčeným osobám v občanskoprávním soudním řízení nebylo povoleno využít nebo zpřístupnit obchodní tajemství či údajné obchodní tajemství, které soudní orgány označily za důvěrné¹ a o němž se tyto účastníci, právní zástupci a další osoby dozvěděli v důsledku své účasti v občanskoprávním soudním řízení.

3. Každá strana zajistí, aby její soudní orgány měly v příslušném občanskoprávním soudním řízení alespoň pravomoc:

- a) nařídit zdržovací opatření, aby se zabránilo získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku;
- b) nařídit osobě, která věděla nebo měla vědět², že získala, využila nebo zpřístupnila obchodní tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku, aby vlastníku obchodního tajemství zaplatila náhradu škody přiměřenou skutečné újmě způsobené v důsledku tohoto získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství;

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že strana může stanovit, že její soudní orgány mohou ochranným příkazem označit obchodní tajemství za důvěrné.

² Pro účely tohoto článku může strana výraz „měla vědět“ vykládat jako „dopustila se hrubé nedbalosti tím, že nevěděla“.

- c) přijmout zvláštní opatření k zachování důvěrnosti jakéhokoli obchodního tajemství nebo údajného obchodního tajemství předloženého v občanskoprávním soudním řízení týkajícím se údajného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku. Tato zvláštní opatření mohou v souladu s právními předpisy dané strany zahrnovat možnost zcela nebo z části omezit přístup k určitým dokumentům, omezit přístup na slyšení a k souvisejícím záznamům nebo přepisům a zpřístupnit znění soudního rozhodnutí bez důvěrných údajů, v níž jsou vynechány nebo jinak upraveny části obsahující obchodní tajemství, a
- d) uložit účastníkům řízení, jejich právním zástupcům a dalším dotčeným osobám v občanskoprávním soudním řízení sankce za porušení soudních příkazů uvedených v odstavci 2 týkajících se ochrany obchodního tajemství nebo údajného obchodního tajemství předloženého v těchto řízeních.

4. Strana nemá povinnost stanovit občanskoprávní soudní řízení a prostředky nápravy podle odstavce 1, pokud jednání, které je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, má v souladu s jejími relevantními právními předpisy za cíl odhalení pochybení, protiprávního jednání nebo nelegální činnosti nebo ochranu právem uznaného oprávněného zájmu.

PODODDÍL 4

Prosazování práva – opatření na hranicích

ČLÁNEK 14.51

Prosazování práva – opatření na hranicích

1. Pokud jde o dovážené nebo vyvážené zboží¹, každá strana přijme či zachová postupy, které umožní držiteli práv předložit jejímu celnímu orgánu žádost o dočasné pozastavení propuštění nebo o zadržení zboží, u něhož je podezření z porušování ochranných známek, autorských práv a práv s nimi souvisejících, zeměpisných označení, patentů², užitných vzorů, průmyslových vzorů a odrůdových práv (v tomto článku dále jen „podezřelé zboží“) na jejím celním území.

¹ Pro účely tohoto článku se „dováženým nebo vyváženým zbožím“ rozumí v případě Evropské unie zboží pod celním dohledem, které je přivezeno na její celní území, je z něj odvezeno nebo je na něm dočasně uskladněno, propuštěno do celního režimu nebo z něj opětovně vyvezeno.

² Pokud jde o zeměpisná označení, Japonsko může splnit povinnosti stanovené v tomto článku tím, že v souladu se svými právními předpisy stanoví správná opatření, jež mají dotčené příslušné orgány přijmout, aby zabránily propuštění podezřelého zboží na jeho domácí trh.

2. Každá strana musí mít zavedeny elektronické systémy pro správu žádostí uvedených v odstavci 1 celními orgány poté, co byly vydány nebo zaznamenány.
3. Celní orgán každé strany rozhodne o vyhovění nebo zaznamenání žádostí podle odstavce 1 v přiměřené lhůtě od podání žádostí.
4. Každá strana zajistí, aby se žádosti podle odstavce 1 mohly vztahovat na více zásilek.
5. Pokud jde o dovážené nebo vyvážené zboží, celní orgány každé strany mají pravomoc jednat z vlastní iniciativy a pozastavit propuštění podezřelého zboží nebo je zadržet na celním území dané strany¹.

¹ Pro účely tohoto odstavce může Japonsko stanovit sankce, které se použijí v případě režimu celního tranzitu nebo překládky zboží porušujícího právo. Za tímto účelem se rozumí:

- a) „režimem celního tranzitu“ celní režim, při němž se zboží dopravuje pod celním dohledem z jednoho celního úřadu do jiného, a
- b) „překládkou“ celní režim, při němž se zboží, které se přemísťuje pod celním dohledem z dopravního prostředku použitého k dovozu k dopravnímu prostředku sloužícímu k vývozu v prostorech jednoho celního úřadu, který je úřadem dovozu i vývozu.

6. Článek 4.9 zahrnuje i odhalování podezřelého zboží uvedeného v tomto článku.
7. Aniž jsou dotčeny její právní předpisy týkající se soukromí nebo důvěrnosti informací, může strana svému celnímu orgánu povolit, aby držitelé práv poskytl informace o zboží včetně jeho popisu a množství, a pokud jsou známy, jména a adresy odesílatele, dovozce, vývozce nebo příjemce a země původu zboží, jehož propuštění bylo pozastaveno nebo které bylo zadrženo.
8. Strana může přijmout či zachovat postupy, kterými mohou její příslušné orgány v přiměřené lhůtě po zahájení postupů popsaných v odstavcích 1 a 5 rozhodnout, zda podezřelé zboží porušuje právo. V takovém případě mají příslušné orgány na základě rozhodnutí, že se jedná o zboží porušující právo, pravomoc nařídit zničení tohoto zboží. Strana může mít zavedeny postupy umožňující zničení podezřelého zboží, aniž by bylo třeba oficiálně stanovit, že došlo k porušení práva, pokud dotčené osoby se zničením souhlasí nebo proti němu nemají námitky.
9. Pokud strana žádá po držiteli práv náhradu skutečně vynaložených nákladů na skladování nebo zničení zboží, jehož propuštění bylo pozastaveno nebo které bylo zadrženo podle odstavců 1 a 5, musí tyto náklady odpovídat službám poskytnutým při skladování nebo zničení zboží.

10. Není stanovena povinnost, podle níž by se tento článek musel uplatňovat na dovoz zboží uváděného na trh v jiné zemi držitelem práv nebo s jeho souhlasem. Strana může z uplatňování tohoto článku vyjmout malé množství zboží nekomerční povahy, které se nachází v osobních zavazadlech cestujících.

11. Konzultace uvedené v čl. 4.3 odst. 4 se týkají rovněž opatření na hranicích prováděných celními orgány každé strany podle tohoto článku.

12. Celní orgány stran mohou spolupracovat při opatřeních na hranicích proti porušování práv duševního vlastnictví, na něž se vztahuje tento pododíl.

13. Aniž je dotčena odpovědnost Výboru pro práva duševního vlastnictví uvedeného v článku 14.53, Výbor pro pravidla původu a celní otázky uvedený v článku 4.14 může zvážit možnost spolupráce v těchto otázkách:

- a) výměna obecných informací týkajících se zabavení zboží porušujícího právo nebo podezřelého zboží a
- b) vedení dialogu o konkrétních tématech společného zájmu, pokud jde o:
 - i) obecné informace ohledně použití systémů řízení rizik při odhalování podezřelého zboží a

- ii) obecné informace týkající se analýzy rizik v oblasti boje proti zboží porušujícím právo.

ODDÍL D

Spolupráce a institucionální ujednání

ČLÁNEK 14.52

Spolupráce

1. Strany, uznávající rostoucí význam ochrany duševního vlastnictví v další podpoře obchodu a investic mezi stranami, spolupracují v souladu s jejich příslušnými právními předpisy a v rámci dostupných zdrojů v oblasti duševního vlastnictví, včetně výměny informací o vztazích stran s třetími zeměmi v záležitostech týkajících se duševního vlastnictví.
2. Pro účely odstavce 1 může tato spolupráce zahrnovat výměnu informací, sdílení zkušeností a dovedností a další formy spolupráce nebo činnosti, na nichž se strany dohodnou. Tato spolupráce může zahrnovat oblasti, jako je:
 - a) vývoj domácí a mezinárodní politiky v oblasti duševního vlastnictví;

- b) systémy správy a registrace v oblasti duševního vlastnictví,
- c) vzdělávání a povědomí o duševním vlastnictví;
- d) záležitosti duševního vlastnictví významné pro:
 - i) malé a střední podniky;
 - ii) činnosti v oblasti vědy, technologií a inovací a
 - iii) vývoj, přenos a šíření technologií;
- e) politiky zahrnující využívání duševního vlastnictví pro výzkum, inovace a hospodářský růst;
- f) provádění mnohostranných dohod v oblasti duševního vlastnictví, jako jsou dohody uzavřené nebo spravované pod záštitou WIPO;
- g) technická pomoc rozvojovým zemím;
- h) osvědčené postupy, projekty a programy související s bojem proti porušování práv duševního vlastnictví a

- i) zkoumání možností dalšího společného úsilí v boji proti porušování práv duševního vlastnictví na celém světě.

3. Strany se snaží spolupracovat při činnostech zlepšujících mezinárodní regulační rámec v oblasti duševního vlastnictví, mimo jiné podporou další ratifikace stávajících mezinárodních dohod a podporou mezinárodní harmonizace, správy a prosazování práv duševního vlastnictví a činností v mezinárodních organizacích včetně WTO a WIPO.

ČLÁNEK 14.53

Výbor pro duševní vlastnictví

1. Za účinné provádění a fungování této kapitoly je odpovědný Výbor pro duševní vlastnictví zřízený podle článku 22.3 (dále v tomto článku jen „výbor“).
2. Výbor plní tyto úkoly:
 - a) provádí přezkum a sleduje provádění a fungování této kapitoly;

- b) uskutečňuje výměnu informací o vývoji právních předpisů a politik týkajících se zeměpisných označení a dalších záležitostí společného zájmu v oblasti zeměpisných označení, včetně všech záležitostí vyplývajících z platných požadavků na specifikace zeměpisných označení uvedených v příloze 14-B, pokud jde o jejich ochranu v rámci této dohody;
 - c) projednává veškeré otázky týkající se duševního vlastnictví s cílem posílit ochranu duševního vlastnictví a prosazování práv duševního vlastnictví a podpořit účinnou a transparentní správu systémů v oblasti duševního vlastnictví;
 - d) předkládá svá zjištění a výsledky svých diskusí Smíšenému výboru a
 - e) vykonává další úkoly, kterými jej pověří Smíšený výbor podle čl. 22.1 odst. 5 písm. b).
3. Výbor předkládá Smíšenému výboru na žádost některé strany doporučení ohledně změn příloh 14-A a 14-B.
4. Každá strana přezkoumá případnou žádost druhé strany o změnu přílohy 14-B v souladu s článkem 14.30.
5. Výbor může přizvat zástupce jiných příslušných subjektů, než jsou strany, a to i ze soukromého sektoru, kteří mají nezbytné odborné znalosti týkající se záležitostí, jež mají být předmětem diskuse.

ČLÁNEK 14.54

Bezpečnostní výjimky

Pro účely této kapitoly se článek 73 Dohody TRIPS začleňuje do této dohody a stává se obdobně její součástí.

ČLÁNEK 14.55

Řešení sporů

Ustanovení článku 14.52 nejsou předmětem řešení sporů podle kapitoly 21.

KAPITOLA 15

SPRÁVA A ŘÍZENÍ SPOLEČNOSTI

ČLÁNEK 15.1

Cíle

1. Strany uznávají význam účinného rámce správy a řízení společnosti pro dosažení hospodářského růstu prostřednictvím dobře fungujících trhů a zdravých finančních systémů založených na transparentnosti, účinnosti, důvěře a integritě.

2. Každá strana přijme vhodná opatření s cílem vytvořit účinný rámec správy a řízení společnosti na svém území, přičemž uznává, že tato opatření přilákají a podpoří investice díky zvýšení důvěry investorů a zlepšení konkurenceschopnosti, což umožní co nejlépe využít příležitostí, jež poskytují jejich závazky týkající se přístupu na trh.

3. Aniž je omezena schopnost stran rozvíjet vlastní právní, institucionální a regulační rámec týkající se správy a řízení veřejně obchodovaných společností, strany se zavazují respektovat zásady a dodržovat ustanovení této kapitoly, jež stranám usnadňují vzájemný přístup na své trhy podle této dohody.

4. Strany spolupracují v záležitostech týkajících se rozvoje účinného rámce správy a řízení společnosti, které spadají do oblasti působnosti této kapitoly.

ČLÁNEK 15.2

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- a) „správní radou“ řídicí orgán veřejně obchodované společnosti, který má pravomoc rozhodovat o dohledu nad jejími činnostmi a jehož členové jsou obvykle voleni akcionáři dané společnosti, aby řídili její chod;

- b) „správou a řízením společnosti“ soubor vztahů mezi vedením společnosti, její správní radou, akcionáři a dalšími zúčastněnými stranami; rovněž stanoví strukturu, jejímž prostřednictvím je společnost řízena a kontrolována, zejména určuje, jakým způsobem se stanoví cíle společnosti a jaké prostředky se k dosažení těchto cílů použijí, a sleduje výsledky;
- c) „rámcem správy a řízení společnosti“ některé strany závazné i nezávazné zásady a pravidla týkající se správy a řízení veřejně obchodovaných společností, použitelné v souladu s pravomocemi a právními předpisy této strany, a
- d) „veřejně obchodovanou společností“ právnická osoba, jejíž akcie jsou veřejně obchodované nebo kótované k veřejnému obchodování na akciovém trhu nebo regulovaném trhu některé strany, jak je definováno v právních předpisech této strany.

ČLÁNEK 15.3

Obecné zásady

1. Strany uznávají významnou úlohu, kterou má v jejich jurisdikci rámec správy a řízení společnosti při poskytování včasných a přesných informací o všech podstatných záležitostech týkajících se veřejně obchodovaných společností, včetně jejich finanční situace, výsledků, vlastníků a správy a řízení.

2. Strany rovněž uznávají význam, který má rámec správy a řízení společnosti při zajišťování řádné odpovědnosti vedení a správní rady vůči akcionářům, odpovědné rozhodování správní rady na základě nezávislých a objektivních hledisek a rovné zacházení s akcionáři stejné třídy.

3. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že ustanovení článků 15.4 a 15.5 týkající se rámce správy a řízení společnosti stran se mohou provádět buď prostřednictvím právně závazných mechanismů, nebo prostřednictvím nezávazných nástrojů, například podle pravidla „dodržuj, nebo vysvětli“.

4. Strana může stanovit, že v případech odůvodněných na základě objektivních a nediskriminačních kritérií, jako je raná fáze vývoje nebo velikost společnosti, se některé zásady nebo pravidla správy a řízení společnosti nepoužijí na některé společnosti¹.

¹ K příkladům společností, které může Evropská unie vyloučit z uplatňování některých zásad a pravidel správy a řízení společnosti, patří společnosti veřejně obchodované mimo regulovaný trh.

ČLÁNEK 15.4

Práva akcionářů a vlastnické funkce

1. Rámec správy a řízení společnosti každé strany musí zahrnovat ustanovení zaměřená na ochranu a usnadnění účinného výkonu práv akcionářů ve veřejně obchodovaných společnostech. Tato práva případně zahrnují účast a hlasování na valné hromadě, jakož i volbu a odvolávání členů správní rady podle struktury správy a řízení dané společností s cílem umožnit akcionářům dohlížet na činnost správní rady¹ a účastnit se přijímání důležitých rozhodnutí společnosti.

2. Rámec správy a řízení společnosti každé strany zahrnuje ustanovení zaměřená na podporu zveřejňování informací o kontrole společnosti, které mohou být cenné a užitečné pro investory. Tyto informace zahrnují například kapitálovou strukturu, případně s uvedením různých druhů akcií, přímé a nepřímé podíly, které jsou považovány za významné, a zvláštní kontrolní práva.

¹ V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že „dohled nad činností správní rady“ nevyžaduje každodenní dohled akcionářů nad fungováním správní rady.

ČLÁNEK 15.5

Úloha správní rady

Rámec správy a řízení společnosti každé strany zahrnuje ustanovení, jejichž účelem v zájmu podpory odpovědného rozhodování správní rady je:

- a) účinné sledování správní rady při řízení na základě nezávislých a objektivních hledisek, čehož lze dosáhnout například prostřednictvím účinného využívání dostatečného počtu nezávislých členů správní rady¹;
- b) zajištění odpovědnosti správní rady vůči akcionářům a
- c) zajištění zveřejňování dostatečných informací relevantních pro investory, například o složení správní rady, jejích výborech a nezávislosti členů správní rady.

¹ Každá strana může ve své jurisdikci stanovit, co z kvalitativního nebo kvantitativního hlediska představuje „dostatečný počet nezávislých členů správní rady“.

ČLÁNEK 15.6

Převzetí

Každá strana stanoví pravidla a postupy, kterými se řídí převzetí ve veřejně obchodovaných společnostech. Tato pravidla a postupy se zaměří na umožnění provádění těchto transakcí za transparentní ceny a za spravedlivých podmínek.

ČLÁNEK 15.7

Řešení sporů

Ustanovení této kapitoly nejsou předmětem řešení sporů podle kapitoly 21.

KAPITOLA 16

OBCHOD A UDRŽITELNÝ ROZVOJ

ČLÁNEK 16.1

Souvislosti a cíle

1. Strany uznávají význam podpory rozvoje mezinárodního obchodu způsobem, který přispívá k udržitelnému rozvoji pro blaho současných a budoucích generací, s ohledem na Agendu 21 přijatou na Konferenci OSN o životním prostředí a rozvoji dne 14. června 1992, Deklaraci Mezinárodní organizace práce o základních principech a právech v práci a následné dokumenty přijaté Mezinárodní konferencí práce dne 18. června 1998, prováděcí plán přijatý na světovém summitu o udržitelném rozvoji dne 4. září 2002, ministerské prohlášení nazvané „Vytvoření prostředí příznivého pro dosažení plné a produktivní zaměstnanosti a důstojné práce pro všechny na vnitrostátní a mezinárodní úrovni a jeho vliv na udržitelný rozvoj“ přijaté Hospodářskou a sociální radou OSN dne 5. července 2006 a Deklaraci Mezinárodní organizace práce OP o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci přijatou na Mezinárodní konferenci práce dne 10. června 2008, výsledný dokument konference OSN o udržitelném rozvoji nazvaný „Budoucnost, jakou chceme“, který přijalo Valné shromáždění OSN dne 27. července 2012, a výsledný dokument summitu OSN pro přijetí programu rozvoje po roce 2015 s názvem „Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030“ přijatý Valným shromážděním OSN dne 25. září 2015.

2. Strany uznávají přínos této dohody k podpoře udržitelného rozvoje, jehož jsou hospodářský rozvoj, sociální rozvoj a ochrana životního prostředí vzájemně se posilujícími součástmi. Strany dále uznávají, že účelem této kapitoly je posílit vzájemné obchodní vztahy a spolupráci způsoby, které podporují udržitelný rozvoj, a nikoli harmonizovat normy v oblasti životního prostředí nebo pracovní normy stran.

ČLÁNEK 16.2

Právo regulovat a úroveň ochrany

1. Každá strana uznává právo druhé strany určovat své politiky a priority pro udržitelný rozvoj, stanovit vlastní úroveň ochrany v oblasti životního prostředí a práce na svém území a přijímat či náležitě měnit příslušné právní předpisy a v souladu se svými závazky k plnění mezinárodně uznávaných norem a mezinárodních dohod, jichž je stranou, a snaží se zajistit, aby její právní předpisy a související politiky poskytovaly vysokou úroveň ochrany v oblasti životního prostředí a práce, a usilují o průběžné zdokonalování těchto právních předpisů a s tím souvisejících úrovní ochrany.

2. Strany nebudou podporovat obchod nebo investice prostřednictvím zmírnění nebo snížení úrovně ochrany poskytované jejich předpisy v oblasti životního prostředí nebo pracovněprávními předpisy. Za tímto účelem strany neupustí ani se jinak neodchýlí od těchto právních předpisů a nepřestanou účinně prosazovat jejich dodržování setrvalou nebo opakující se činností či nečinností způsobem, jenž by měl dopad na obchod nebo investice mezi stranami.

3. Strany nepoužijí své předpisy v oblasti životního prostředí ani pracovněprávní předpisy způsobem, který by představoval prostředek svévolné či neoprávněné diskriminace druhé strany nebo zastřené omezování mezinárodního obchodu.

ČLÁNEK 16.3

Mezinárodní pracovní normy a úmluvy

1. Strany uznávají plnou a produktivní zaměstnanost a důstojnou práci pro všechny jako klíčové prvky reakce na hospodářské, pracovní a sociální výzvy. Strany dále uznávají význam podpory rozvoje mezinárodního obchodu způsobem, který vede k plné a produktivní zaměstnanosti a důstojné práci pro všechny. V této souvislosti si strany na zasedáních Výboru pro obchod a udržitelný rozvoj zřízeného podle článku 22.3 a v příslušných případech i na jiných fórech vyměňují názory a informace ohledně pracovních otázek společného zájmu souvisejících s obchodem.

2. Strany znovu potvrzují své závazky plynoucí z členství v Mezinárodní organizaci práce (dále jen „MOP“)¹. Strany dále znovu potvrzují své příslušné závazky plynoucí z Deklarace MOP o základních principech a právech v práci a z navazujících opatření. V souladu s tím strany ve svých právních předpisech a postupech dodržují, prosazují a uplatňují mezinárodně uznávané zásady týkající se základních práv v práci, tedy zásady:

- a) svobody sdružování a účinného uznání práva na kolektivní vyjednávání;
- b) odstranění všech forem nucené práce;
- c) skutečného zrušení dětské práce a
- d) odstranění diskriminace, pokud jde o zaměstnání a povolání.

3. Každá strana z vlastního podnětu vynaloží neutuchající a soustavné úsilí o pokračování v ratifikaci základních úmluv MOP a dalších úmluv MOP, jejichž ratifikaci považuje za vhodnou.

¹ V případě Evropské unie se „členstvím v MOP“ rozumí členství členských států Evropské unie v MOP.

4. Strany si vyměňují informace o tom, v jakém stavu je jejich ratifikace úmluv a protokolů MOP, včetně základních úmluv MOP.
5. Každá strana znovu potvrzuje svůj závazek účinně provádět ve svých právních předpisech a postupech úmluvy MOP, které Japonsko a členské státy Evropské unie ratifikovaly.
6. Strany uznávají, že na porušování mezinárodně uznávaných zásad týkajících se základních práv v práci uvedených v odstavci 2 se nelze odvolávat či jinak je využívat coby legitimní komparativní výhodu a že pracovní normy by se neměly využívat k protekcionistickým účelům v oblasti obchodu.

ČLÁNEK 16.4

Mnohostranné dohody o životním prostředí

1. Strany zdůrazňují význam mnohostranných dohod o životním prostředí, zejména těch, jejichž stranami jsou obě strany, jako nástroje mnohostranné správy záležitostí týkajících se životního prostředí,

aby mohlo mezinárodní společenství řešit celosvětové i regionální environmentální problémy. Strany dále zdůrazňují význam, který má dosažení vzájemné podpory mezi obchodem a životním prostředím. V této souvislosti si strany v rámci zasedání Výboru pro obchod a udržitelný rozvoj a v příslušných případech i na jiných fórech vyměňují názory a informace ohledně environmentálních otázek společného zájmu souvisejících s obchodem.

2. Každá strana znovu potvrzuje svůj závazek účinně provádět ve svých právních předpisech a postupech mnohostranné dohody o životním prostředí, jichž je stranou.

3. Strany si vzájemně vyměňují informace o své situaci a dosaženém pokroku, pokud jde o ratifikaci, přijetí nebo schválení mnohostranných dohod o životním prostředí nebo přistoupení k nim, včetně jejich změn, kterými každá strana považuje za vhodné být vázána, jakož i o provádění těchto dohod.

4. Strany uznávají důležitost dosažení konečného cíle Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu uzavřené dne 9. května 1992 v New Yorku (dále jen „UNFCCC“) pro řešení naléhavé výzvy, kterou představuje změna klimatu, a úlohy obchodu v tomto úsilí. Strany znovu potvrzují své závazky účinně provádět UNFCCC a Pařížskou dohodu uzavřenou na 21. zasedání konference smluvních stran UNFCCC v Paříži dne 12. prosince 2015. Strany spolupracují s cílem podpořit pozitivní příspěvek obchodu k přechodu k rozvoji s nízkými emisemi skleníkových plynů, odolnému vůči změně klimatu. Strany se zavazují spolupracovat s cílem přijmout opatření k řešení změny klimatu na cestě k dosažení konečného cíle UNFCCC a cíle Pařížské dohody.

5. Žádné ustanovení této dohody nebrání straně v přijímání nebo zachování opatření, jimiž se provádějí mnohostranné dohody o životním prostředí, jichž je stranou, za předpokladu, že tato opatření nejsou uplatňována způsobem, který by představoval prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace druhé strany nebo zastřené omezování obchodu.

ČLÁNEK 16.5

Obchod a investice podporující udržitelný rozvoj

Strany uznávají význam zvyšování příspěvku obchodu a investic k plnění cíle udržitelného rozvoje v jeho hospodářském, sociálním a environmentálním rozměru. V souladu s tím strany:

- a) uznávají význam zásad týkajících se základních práv v práci, důstojné práce pro všechny a základních hodnot jako svoboda, lidská důstojnost, sociální spravedlnost, bezpečnost a nediskriminace pro udržitelný hospodářský a sociální rozvoj a účinnost, stejně jako význam úsilí o lepší začlenění těchto zásad do obchodní a investiční politiky;
- b) usilují způsobem, který je v souladu s touto dohodou, o usnadnění a podporu obchodu s ekologickým zbožím a službami a investic do nich;
- c) usilují způsobem, který je v souladu s touto dohodou, o usnadnění obchodu se zbožím a službami, jež mají zvláštní význam pro zmírňování změny klimatu, například souvisejícími s udržitelnou energií z obnovitelných zdrojů a energeticky účinným zbožím a službami, a investic do tohoto zboží a služeb;

- d) usilují o podporu obchodu se zbožím, které přispívá ke zlepšování sociálních podmínek a používání postupů šetrných k životnímu prostředí, a investic do něj, včetně zboží, na něž se vztahují systémy označování, a uznávají přínos dalších dobrovolných iniciativ, a to i soukromých, k udržitelnosti a
- e) podporují sociální odpovědnost podniků a vyměňují si názory a informace o této tematice v rámci Výboru pro obchod a udržitelný rozvoj a v příslušných případech prostřednictvím jiných fór. Strany v tomto ohledu uznávají význam relevantních mezinárodně uznávaných zásad a pokynů, včetně pokynů OECD pro nadnárodní společnosti, které jsou součástí prohlášení OECD o mezinárodních investicích a nadnárodních podnicích přijatých OECD dne 21. června 1976 a tripartitní deklarace týkající se nadnárodních společností a sociální politiky přijaté řídicím orgánem Mezinárodního úřadu práce v listopadu 1977.

ČLÁNEK 16.6

Biologická rozmanitost

1. Každá strana uznává význam a úlohu obchodu a investic při zajišťování zachování a udržitelného využívání biologické rozmanitosti v souladu s příslušnými mezinárodními dohodami, jichž je smluvní stranou, zejména Úmluvou o biologické rozmanitosti podepsanou v Rio de Janeiru dne 5. června 1992 a jejími protokoly a Úmluvou o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin podepsanou ve Washingtonu dne 3. března 1973 (dále jen „CITES“).

2. V této souvislosti každá strana:

- a) podporuje používání produktů, které byly získány prostřednictvím udržitelného využívání přírodních zdrojů a které přispívají k zachování a udržitelnému využívání biologické rozmanitosti, např. prostřednictvím systémů označování, s přihlédnutím k významu obchodu s těmito produkty;
- b) provádí účinná opatření, jako jsou opatření v oblasti sledování a prosazování, a činnosti ke zvyšování povědomí s cílem potírat nezákonný obchod s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin uvedenými v úmluvě CITES a v příslušných případech s dalšími ohroženými druhy;

- c) v příslušných případech provádí rozhodnutí přijatá podle mezinárodních dohod uvedených v odstavci 1, a to i prostřednictvím právních předpisů, strategií, plánů a programů, a
- d) na dvoustranné a mnohostranné úrovni uskutečňuje výměnu informací a konzultace s druhou stranou o záležitostech významných pro tento článek včetně obchodu s volně žijícími a planě rostoucími druhy a s produkty vyrobenými z přírodních zdrojů, oceňování, mapování a posuzování ekosystémů a souvisejících služeb a přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivého a rovného rozdělení přínosů plynoucích z jejich využívání.

ČLÁNEK 16.7

Udržitelné obhospodařování lesů a obchod se dřevem a dřevařskými výrobky

1. Strany uznávají význam a úlohu obchodu a investic při zajišťování zachování a udržitelného obhospodařování lesů.
2. V této souvislosti strany:
 - a) podporují zachování a udržitelné obhospodařování lesů a obchod se dřevem a výrobky ze dřeva vytěženého v souladu s právními předpisy země, kde probíhá těžba;

- b) přispívají k boji proti nezákonné těžbě dřeva a souvisejícímu obchodu, v příslušných případech včetně obchodu se třetími zeměmi, a
- c) na dvoustranné a mnohostranné úrovni si vyměňují informace a sdílejí zkušenosti s cílem podpořit zachování a udržitelné obhospodařování lesů a obchod s legálně vytěženým dřevem a dřevařskými výrobky, jakož i potírat nezákonnou těžbu dřeva.

ČLÁNEK 16.8

Obchod, udržitelné využívání rybolovných zdrojů a udržitelná akvakultura

1. Strany uznávají význam a úlohu obchodu a investic při zajišťování zachování a udržitelného využívání a řízení rybolovných zdrojů, zachování mořských ekosystémů a podpoře odpovědné a udržitelné akvakultury.

2. V této souvislosti strany:

- a) dodržují Úmluvu Organizace spojených národů o mořském právu, Dohodu k podpoře dodržování mezinárodních opatření na zachování a řízení rybářskými plavidly na volném moři podepsanou v Římě dne 24. listopadu 1993 a Dohodu o provedení ustanovení Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu ze dne 10. prosince 1982 o zachování a řízení tažných populací ryb a vysoce stěhovavých rybích populací podepsanou v New Yorku dne 4. srpna 1995, přijímají opatření v zájmu plnění cílů a dodržování zásad kodexu chování pro odpovědný rybolov přijatého na konferenci Organizace pro výživu a zemědělství dne 31. října 1995, podporují provádění opatření přístavních států na celosvětové i regionální úrovni a v příslušných případech podporují třetí země v ratifikaci, přijímání a schvalování příslušných mezinárodních nástrojů, jichž jsou obě strany stranami, nebo v přistoupení k nim;
- b) podporují zachování a udržitelné využívání rybolovných zdrojů prostřednictvím příslušných mezinárodních organizací nebo subjektů, jichž se obě strany účastní, včetně regionálních organizací pro řízení rybolovu, případně prostřednictvím účinného sledování, kontroly nebo prosazování usnesení, doporučení nebo opatření regionálních organizací pro řízení rybolovu a zavedení jejich systému dokumentace úlovků nebo certifikačního systému;

- c) přijmou a provádějí příslušné účinné nástroje pro potírání nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, a to i prostřednictvím právních nástrojů a případně kontroly, sledování a prosazování předpisů, jakož i opatření pro řízení kapacity, přičemž uznávají, že dobrovolné sdílení informací o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu zlepší účinnost těchto nástrojů v potírání nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, a podtrhují zásadní úlohu členů regionálních organizací pro řízení rybolovu, kteří mají významné trhy v oblasti rybolovu, ke stimulaci udržitelného využívání rybolovných zdrojů a
- d) podporují rozvoj udržitelné a odpovědné akvakultury s přihlédnutím k jejím hospodářským, sociálním a environmentálním aspektům.

ČLÁNEK 16.9

Vědecké informace

Při přípravě a provádění opatření zaměřených na ochranu životního prostředí nebo pracovních podmínek, které mohou mít vliv na obchod nebo investice, strany zohlední dostupné vědecké a technické informace, a v případě potřeby příslušné mezinárodní normy, pokyny či doporučení, jakož i přístup předběžné opatrnosti.

ČLÁNEK 16.10

Transparentnost

Každá strana zajistí, aby jakékoli obecně použitelné opatření, jež sleduje cíle této kapitoly, bylo v souladu s jejími vnitrostátními právními předpisy a kapitolou 17 spravována transparentním způsobem, jenž zahrnuje poskytnutí přiměřených možností a dostatečné lhůty k připomínkám veřejnosti a zveřejnění těchto opatření.

ČLÁNEK 16.11

Přezkum dopadů na udržitelnost

Strany uznávají důležitost společně nebo individuálně prováděného přezkumu, sledování a posuzování dopadu provádění této dohody na udržitelný rozvoj prostřednictvím svých příslušných procesů a orgánů, jakož i těch, které byly zřízeny touto dohodou.

ČLÁNEK 16.12

Spolupráce

Strany uznávají význam spolupráce v obchodních a investičních aspektech politik v oblasti životního prostředí a práce za účelem dosažení cílů této dohody a v tomto ohledu mohou mimo jiné:

- a) spolupracovat na dvoustranné nebo mnohostranné úrovni v oblasti ochrany životního prostředí a práce, a to i prostřednictvím příslušných mezinárodních organizací nebo subjektů, jichž se obě strany účastní;
- b) spolupracovat na posuzování vzájemného dopadu mezi obchodem a životním prostředím a obchodem a oblastí práce, jakož i na zjišťování způsobů, jak tento dopad zlepšovat, zmírňovat nebo mu předcházet s přihlédnutím k výsledkům sledování a hodnocení provedeného stranami, například posuzování dopadů na udržitelnost, pokud jde o Evropskou unii;
- c) způsobem, který je v souladu s touto dohodou, spolupracovat s cílem usnadnit a podporovat obchod s ekologickým zbožím a službami a investice do nich, a to i prostřednictvím výměny informací;
- d) spolupracovat na systémech označování, mimo jiné prostřednictvím výměny informací týkajících se ekoznaček, jakož i dalších opatření a iniciativ, které přispívají k udržitelnosti, jako jsou případně i systémy spravedlivého a etického obchodu;

- e) spolupracovat s cílem podporovat sociální odpovědnost podniků, zejména pomocí výměny informací a osvědčených postupů, a to i pokud jde o dodržování, provádění a šíření mezinárodně uznávaných pokynů a zásad a navazující opatření;
- f) spolupracovat na obchodních aspektech agendy důstojné práce MOP;
- g) spolupracovat na obchodních aspektech mnohostranných dohod o životním prostředí, mimo jiné prostřednictvím výměny názorů a informací o provádění úmluvy CITES a pomocí technické a celní spolupráce;
- h) spolupracovat na obchodních aspektech mezinárodního režimu v oblasti změny klimatu, včetně prostředků podpory nízkouhlíkových technologií, dalších technologií šetrných ke klimatu a energetické účinnosti;
- i) spolupracovat s cílem podpořit zachování a udržitelné využívání biologické rozmanitosti, včetně boje proti nezákonnému obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin;
- j) spolupracovat s cílem podpořit zachování a udržitelné obhospodařování lesů a obchod s legálně vytěženým dřevem a dřevařskými výrobky a potírat nezákonnou těžbu dřeva a

- k) spolupracovat na dvoustranném základě nebo prostřednictvím příslušných mezinárodních organizací nebo subjektů, jichž se obě strany účastní, s cílem podporovat udržitelné postupy rybolovu a akvakultury a obchod s legálně získanými rybolovnými zdroji, jakož i potírat nezákonný, nehlášený a neregulovaný rybolov.

ČLÁNEK 16.13

Výbor pro obchod a udržitelný rozvoj

1. Za účinné provádění a fungování této kapitoly je odpovědný Výbor pro obchod a udržitelný rozvoj zřízený podle článku 22.3 (dále v této kapitole jen „výbor“).
2. Výbor plní tyto úkoly:
 - a) provádí přezkum a sleduje provádění a fungování této kapitoly, a pokud to je nutné, předkládá Smíšenému výboru ke zvážení vhodná doporučení týkající se čl. 22.1 odst. 5 písm. d);
 - b) zvažuje jakékoli jiné záležitosti související s touto kapitolou, na nichž se strany dohodnou;

- c) je v kontaktu s občanskou společností¹ ohledně provádění této kapitoly;
 - d) vykonává další úkoly, kterými jej pověří Smíšený výbor podle čl. 22.1 odst. 5 písm. b) a
 - e) hledá způsoby řešení neshod mezi stranami ohledně výkladu nebo provádění této kapitoly, mimo jiné prostřednictvím postupů podle čl. 16.17 odst. 5².
3. Výbor se sejde do jednoho roku ode dne vstupu této dohody v platnost. Následně se výbor schází v souladu s čl. 22.3 odst. 3 písm. a), aniž jsou dotčeny postupy podle čl. 16.17 odst. 5.
4. Výbor bude usilovat o soudržnost a spolupráci mezi jeho prací a činnostmi MOP a příslušných mnohostranných environmentálních organizací nebo subjektů.

¹ Pro účely této kapitoly se „občanskou společností“ rozumí nezávislé hospodářské, sociální a environmentální zúčastněné strany, včetně organizací zaměstnavatelů a zaměstnanců a environmentálních skupin.

² V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že výbor při činnosti prováděné podle tohoto odstavce zohlední rady poskytnuté podle čl. 16.17 odst. 4.

ČLÁNEK 16.14

Kontaktní místa

Každá strana po vstupu této dohody v platnost určí kontaktní místo pro snazší komunikaci mezi stranami o jakékoli otázce týkající se této kapitoly a druhé straně oznámí jeho kontaktní údaje včetně informací týkajících se příslušných úředníků. Strany se neprodleně vzájemně uvědomí o jakékoli změně těchto kontaktních údajů.

ČLÁNEK 16.15

Domácí poradní skupina

1. Každá strana svolá zasedání své nové nebo stávající domácí poradní skupiny nebo skupin ohledně hospodářských, sociálních a environmentálních otázek týkajících se této kapitoly a konzultuje s touto skupinou nebo skupinami v souladu se svými právními předpisy a postupy.

2. Každá strana odpovídá za to, aby bylo v poradní skupině nebo skupinách zajištěno vyvážené zastoupení nezávislých hospodářských, sociálních a environmentálních zúčastněných stran, včetně organizací zaměstnavatelů a zaměstnanců a environmentálních skupin.

3. Poradní skupina nebo skupiny každé strany se mohou scházet z vlastní iniciativy a vyjadřovat stanoviska k provádění této kapitoly nezávisle na dané straně a předkládat jí tato stanoviska.

ČLÁNEK 16.16

Společný dialog s občanskou společností

1. Strany iniciují společný dialog s organizacemi občanské společnosti nacházejícími se na jejich území včetně členů jejich domácích poradních skupin uvedených v článku 16.15 (dále v této kapitole jen „společný dialog“) s cílem společně diskutovat o této kapitole.

2. V rámci společného dialogu strany podle potřeby podporují vyvážené zastoupení relevantních zúčastněných stran, včetně nezávislých organizací, které zastupují hospodářské, environmentální a sociální zájmy, a případně i dalších relevantních organizací.

3. Společný dialog proběhne nejpozději rok ode dne vstupu této dohody v platnost. Poté se bude společný dialog konat pravidelně, pokud se strany nedohodnou jinak. Před první schůzkou společného dialogu se strany dohodnou na jeho fungování. Účastnit se společného dialogu je možné za pomoci jakýchkoli vhodných komunikačních prostředků, na nichž se strany dohodnou.

4. Strany poskytnou společnému dialogu informace o provádění této kapitoly. Názory a stanoviska společného dialogu mohou být předloženy výboru a mohou být zpřístupněny veřejnosti.

ČLÁNEK 16.17

Vládní konzultace

1. V případě neshody mezi stranami ohledně jakékoli záležitosti týkající se výkladu nebo provádění této kapitoly mohou strany využít pouze postupy stanovené v tomto článku a v článku 16.18. Ustanovení této kapitoly nejsou předmětem řešení sporů podle kapitoly 21.

2. Strana může písemně požádat druhou stranu o konzultace ohledně jakékoli záležitosti týkající se výkladu a provádění této kapitoly. Strana požadující konzultace svou žádost odůvodní, včetně identifikace dané záležitosti a uvedení jejího skutkového a právního základu, jakož i příslušných ustanovení této kapitoly.
3. Pokud strana požádá o konzultace podle odstavce 2, druhá strana neprodleně odpoví a zahájí konzultace s cílem vyřešit danou záležitost k vzájemné spokojenosti.
4. Během konzultací poskytne každá strana informace dostačující k tomu, aby bylo možné danou záležitost zcela přezkoumat. Strany vezmou v úvahu činnosti MOP a dalších relevantních mezinárodních organizací nebo subjektů, jichž se obě strany účastní, a podle potřeby mohou strany požádat na *ad hoc* základě tyto mezinárodní organizace nebo subjekty či další odborníky o radu. Strany projednají vhodná opatření, jež by se měla provést, a vezmou při tom v úvahu tyto rady.
5. Pokud se během konzultací vedených v souladu s odstavci 2 až 4 nedosáhne řešení, na žádost jedné strany se neprodleně svolá výbor, aby danou záležitost zvážil.
6. Strany zajistí, aby řešení dosažená prostřednictvím konzultací podle tohoto článku byla společně zpřístupněna veřejnosti, pokud se strany nedohodnou jinak.

ČLÁNEK 16.18

Panel odborníků

1. Nevyřeší-li strany záležitost týkající se výkladu nebo provádění relevantních článků této kapitoly k vzájemné spokojenosti nejpozději do 75 dnů od data podání žádosti jedné strany o svolání výboru podle čl. 16.17 odst. 5, může strana požádat, aby byl svolán panel odborníků a danou záležitost přezkoumal v souladu s mandátem uvedeným v odstavci 2. Tato žádost se podává písemně prostřednictvím kontaktního místa druhé strany uvedeného v článku 16.14 a musí obsahovat odůvodnění žádosti včetně identifikace sporné záležitosti a uvedení jejího skutkového a právního základu.

2. Výbor schválí do jednoho roku ode dne vstupu této dohody v platnost svůj jednací řád a mandát panelu odborníků. Jednací řád stanoví postupy pro zjišťování relevantních informací. Panel vykládá příslušné články této kapitoly v souladu se zvykovými pravidly výkladu mezinárodního práva veřejného, včetně pravidel kodifikovaných Vídeňskou úmluvou o smluvním právu uzavřenou ve Vídni dne 23. května 1969. Do vypracování tohoto jednacího řádu a mandátu se použije obdobně jednací řád uvedený v článku 21.30, a pokud se strany nejpozději do pěti dnů ode dne ustavení panelu nedohodnou jinak, bude jeho mandátem:

„s ohledem na příslušné články kapitoly 16 přezkoumat záležitost, která mu byla předložena v žádosti o ustavení panelu odborníků, a vydat zprávu v souladu s čl. 16.18 odst. 5, v níž vysloví doporučení k vyřešení dané záležitosti“.

3. Panel odborníků může získávat informace z jakéhokoli zdroje, jež považuje za vhodný. V záležitostech týkajících se nástrojů MOP nebo mnohostranných dohod o životním prostředí by si měl vyžádat informace a rady od příslušných mezinárodních organizací nebo subjektů. Veškeré informace získané podle tohoto odstavce budou předloženy stranám k připomínkování.

4. Panel se skládá ze tří odborníků. Tito odborníci jsou vybíráni v souladu s písmeny a) až e).
- a) Odborníci musí mít relevantní odborné nebo právní znalosti v otázkách, o nichž se pojednává v této kapitole. Musí být nezávislí, nesmí být spojeni s žádnou ze stran a nesmí jednat podle jejích pokynů. Musí svou funkci zastávat jako soukromé osoby a nesmí jednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády ani být žádným způsobem zapojeni do dané záležitosti.
 - b) Každá strana nejpozději do 45 dnů ode dne obdržení žádosti o svolání panelu jmenuje jednoho odborníka, který může být státním příslušníkem této strany, a navrhne nejvýše tři kandidáty na funkci předsedy panelu. Předseda není státním příslušníkem žádné ze stran. Strany se dohodnou na osobě předsedy a jmenují jej z navržených kandidátů nejpozději do 15 dnů po uplynutí lhůty 45 dnů.
 - c) Pokud některá strana nejmenovala odborníka nebo pokud se strany nedohodly na osobě předsedy nebo jej nejmenovaly v souladu s písmenem b), odborníci nebo dosud nejmenovaný předseda musí být vybráni nejpozději do 15 dnů po uplynutí 15denní lhůty stanovené v písmenu b) losem z kandidátů navržených podle písmene d).

- d) Výbor do jednoho roku ode dne vstupu této dohody v platnost sestaví seznam nejméně 10 osob, které jsou ochotny a schopny působit jako odborníci podle tohoto článku a které splňují kvalifikační požadavky stanovené v písmenu a). Tento seznam sestává ze tří dílčích seznamů: jednoho za každou stranu a jednoho seznamu osob, které nejsou státními příslušníky žádné strany a které budou vykonávat funkci předsedy panelu. Každá strana vybere na svůj dílčí seznam nejméně tři osoby pro výkon funkce odborníků. Pokud se strany nedohodnou jinak, společně vyberou na dílčí seznam kandidátů na předsedu čtyři osoby. Výbor zajistí, aby byl počet osob na seznamu vždy udržován na úrovni požadované podle tohoto písmene.
- e) Za datum ustavení panelu se považuje den, kdy byl jmenován předseda.

5. Panel odborníků předloží stranám průběžnou a závěrečnou zprávu obsahující zjištěné skutečnosti, výklad či použitelnost příslušných článků a základní odůvodnění svých zjištění a doporučení. Nejpozději do 45 dnů ode dne přijetí průběžné zprávy, která musí být vydána nejpozději do 90 dnů ode dne ustavení panelu, mohou strany předložit písemné připomínky k této zprávě. Po zvážení těchto případných písemných připomínek může panel odborníků zprávu upravit a provést jakákoli další zjišťování, jež považuje za vhodná. Závěrečná zpráva musí být vydána nejpozději do 180 dnů ode dne ustavení panelu, pokud předseda panelu nevyrozumí písemně strany, že tuto lhůtu není možno dodržet. V tom případě musí být závěrečná zpráva vydána nejpozději do 200 dnů ode dne ustavení panelu, pokud se strany nedohodnou jinak. Závěrečná zpráva musí být zpřístupněna veřejnosti. Strany zajistí ochranu důvěrných informací.

6. Strany projednají kroky či opatření k vyřešení dané záležitosti a vezmou při tom v úvahu závěrečnou zprávu panelu a jeho návrhy. Nejpozději do tří měsíců ode dne vydání závěrečné zprávy informuje každá strana druhou stranu a svou domácí poradní skupinu nebo skupiny o všech návazných krocích nebo opatřeních. Výbor návazné kroky nebo opatření sleduje. Domácí poradní skupina nebo skupiny a společný dialog mohou výboru předložit své připomínky v tomto ohledu.

ČLÁNEK 16.19

Přezkum

1. Výbor podle potřeby projednává provádění a fungování institucionálních ustanovení a ustanovení o konzultacích obsažených v člancích 16.13, 16.17 a 16.18, mimo jiné s ohledem na zkušenosti získané při provádění a fungování této kapitoly a při vývoji příslušných politik každé strany. Tyto diskuse se mohou týkat případných změn těchto článků.
2. S přihlédnutím k výsledku diskusí uvedených v odstavci 1 může výbor doporučit Smíšenému výboru provést v souladu s č. 16.13 odst. 2 písm. a) změny článků uvedených v odstavci 1.

KAPITOLA 17

TRANSPARENTNOST

ČLÁNEK 17.1

Definice

Pro účely této kapitoly se „obecně platným opatřením“ rozumí jakýkoli obecně platný právní předpis, pravidlo, správní či soudní rozhodnutí nebo správní či soudní postup týkající se jakékoli záležitosti, na které se vztahuje tato dohoda.

ČLÁNEK 17.2

Transparentní regulační prostředí

Strany uznávají dopad, který může mít jejich regulační prostředí na vzájemný obchod a investice, a každá strana tudíž zajistí transparentní regulační prostředí, které je účinné a předvídatelné pro všechny osoby včetně hospodářských subjektů, zejména malých a středních podniků.

ČLÁNEK 17.3

Zveřejňování

Při zavádění nebo změnách obecně použitelných opatření každá strana:

- a) tato obecně použitelná opatření neprodleně zveřejní nebo jinak zpřístupní veřejnosti spolu s vysvětlením jejich cíle a důvodů, a je-li to možné, učiní tak v elektronické formě, například na internetových stránkách v anglickém jazyce, a
- b) vynasnaží se s výjimkou řádně odůvodněných případů ponechat přiměřený časový odstup mezi zveřejněním nebo zpřístupněním těchto obecně použitelných opatření veřejnosti a jejich vstupem v platnost.

ČLÁNEK 17.4

Dotazy

1. Každá strana na žádost druhé strany v přiměřené lhůtě odpoví na konkrétní otázky druhé strany ohledně obecně použitelných opatření a poskytne jí k nim informace.

2. Každá strana zpřístupní veřejnosti názvy a adresy příslušných orgánů odpovědných za její obecně použitelná opatření.
3. Každá strana zavede nebo zachová vhodné mechanismy pro odpovědi na dotazy osob týkající se obecně použitelných opatření.
4. Strany uznávají, že odpovědi na dotazy uvedené v odstavci 3 nemusí být definitivní ani právně závazné, nýbrž pouze informativní, nestanoví-li právní předpisy každé strany jinak.

ČLÁNEK 17.5

Správa obecně použitelných opatření

1. Každá strana spravuje veškerá obecně použitelná opatření konzistentním, objektivním, nestranným a přiměřeným způsobem.

2. Při uplatňování obecně použitelných opatření během správních řízení týkajících se konkrétních osob, zboží nebo služeb druhé strany v jednotlivých případech poskytne každá strana v souladu se svými právními předpisy osobám, které jsou přímo dotčeny tímto správním řízením:

- a) přiměřené oznámení o zahájení řízení obsahující právní základ a popis povahy řízení, skutečností a otázek, jichž se týká, a
- b) přiměřenou příležitost k předložení skutečností a argumentů na podporu jejich stanoviska dříve, než se přistoupí ke konečnému správnímu rozhodnutí, s výjimkou naléhavých důvodů.

ČLÁNEK 17.6

Přezkum a odvolání

1. Každá strana zřídí nebo zachová soudní, rozhodčí nebo správní instance nebo řízení pro účely rychlého přezkumu nebo odvolání a v odůvodněných případech nápravy správních úkonů nebo podle svých platných právních předpisů nečinnosti v jakýchkoli záležitostech, na které se vztahuje tato dohoda. Tyto instance nebo řízení musí být nestranné a nezávislé na úřadu nebo orgánu pověřeném správním prosazováním těchto úkonů a nesmějí mít žádný podstatný zájem na výsledku řízení.

2. Každá strana zajistí, aby strany před instancemi nebo v řízeních podle odstavce 1 měly právo:

a) na přiměřenou příležitost k podpoře nebo obhajobě svých stanovisek a

b) na rozhodnutí založené na důkazech a předložených záznamech.

3. Každá strana zajistí, aby s výhradou dalšího přezkumu nebo odvolání, jak stanoví její právní předpisy, rozhodnutí uvedené v odst. 2 písm. b) vykonaly úřady nebo orgány příslušné pro daný správní úkon.

ČLÁNEK 17.7

Spolupráce při podpoře větší transparentnosti

Strany budou v případě potřeby v rámci dvoustranných, regionálních a mnohostranných fór spolupracovat na způsobech zvyšování transparentnosti, pokud jde o mezinárodní obchod a investice.

ČLÁNEK 17.8

Vztah k jiným kapitolám

Tato kapitola se použije, aniž jsou dotčena specifická ustanovení jiných kapitol této dohody.

KAPITOLA 18

OSVĚDČENÉ REGULAČNÍ POSTUPY A SPOLUPRÁCE V OBLASTI REGULACE

ODDÍL A

Osvědčené regulační postupy a spolupráce v oblasti regulace

PODODDÍL 1

Obecná ustanovení

ČLÁNEK 18.1

Cíle a obecné zásady

1. Cílem tohoto oddílu je prosazovat osvědčené regulační postupy a spolupráci stran v oblasti regulace za účelem posílení dvoustranného obchodu a investic:
 - a) podporou účinného, transparentního a předvídatelného regulačního prostředí;
 - b) podporou kompatibilních regulačních přístupů a omezením zbytečně zatěžujících, duplicitních nebo rozdílných regulačních požadavků;

c) diskusí o regulačních opatřeních, postupech nebo přístupech strany včetně toho, jak zlepšit jejich účinné uplatňování, a

d) posílením dvoustranné spolupráce stran na mezinárodních fórech.

2. Žádným ustanovením tohoto oddílu není dotčeno právo strany definovat nebo regulovat svou úroveň ochrany, pokud jde o sledování nebo uskutečňování cílů její veřejné politiky v oblastech, jako jsou:

a) veřejné zdraví;

b) život a zdraví lidí, zvířat a rostlin,

c) ochrana zdraví a bezpečnost na pracovišti;

d) pracovní podmínky;

e) životní prostředí včetně změny klimatu;

f) spotřebitelé;

g) sociální ochrana a sociální zabezpečení;

h) osobní údaje a kybernetická bezpečnost;

i) kulturní rozmanitost;

- j) finanční stabilita a
 - k) energetická bezpečnost.
3. Žádné ustanovení tohoto oddílu nelze vykládat tak, že některé straně brání:
- a) v přijímání, zachovávání a uplatňování regulačních opatření v souladu s jejím právním rámcem, zásadami¹ a lhůtami v zájmu dosažení cílů její veřejné politiky na úrovni ochrany, kterou považuje za přiměřenou, a
 - b) v zajišťování a podpoře služeb obecného zájmu včetně těch, které se týkají vodohospodářských, zdravotních, vzdělávacích či sociálních služeb.
4. Regulační opatření nesmí představovat zastřenou překážku obchodu.
5. Žádné ustanovení tohoto oddílu nelze vykládat tak, že strany zavazuje dosáhnout nějakého konkrétního regulačního výsledku.

¹ V případě Evropské unie mezi tyto zásady patří ty, jež jsou stanoveny ve Smlouvě o fungování EU, jakož i v nařízeních a směrnících přijatých v souladu s článkem 289 Smlouvy o fungování EU.

ČLÁNEK 18.2

Definice

Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

- a) „regulačním orgánem“:
 - i) v případě Evropské unie Evropská komise a
 - ii) v případě Japonska vláda Japonska a
- b) „regulačními opatřeními“ obecně platná opatření, jimiž jsou:
 - i) v případě Evropské unie:
 - A) nařízení a směrnice, jak je stanoveno v článku 288 Smlouvy o fungování EU, a
 - B) prováděcí akty a akty v přenesené pravomoci, jak je stanoveno v člancích 290 a 291 Smlouvy o fungování EU, a

ii) v případě Japonska:

A) zákony;

B) nařízení vlády a

C) ministerské vyhlášky.

ČLÁNEK 18.3

Oblast působnosti

1. Tento oddíl se použije na regulační opatření vydaná regulačním orgánem některé strany týkající se jakékoli záležitosti, na kterou se vztahuje tato dohoda.
2. Pododdíly 3 a 4 se vedle regulačních opatření uvedených v odstavci 1 použijí i na jiná obecně použitelná opatření vydaná regulačním orgánem strany, která jsou relevantní pro činnosti týkající se spolupráce v oblasti regulace, jako jsou pokyny, politické dokumenty nebo doporučení.

PODODDÍL 2

Osvědčené regulační postupy

ČLÁNEK 18.4

Vnitřní koordinace

Každá strana zachová vnitřní koordinační procesy nebo mechanismy na podporu osvědčených regulačních postupů, včetně těch, které jsou stanoveny v tomto oddíle.

ČLÁNEK 18.5

Regulační procesy a mechanismy

Každá strana zpřístupní veřejnosti popis procesů a mechanismů, jež její regulační orgán používá při přípravě, hodnocení a přezkumu svých regulačních opatření. Tento popis musí odkazovat na příslušné pokyny, pravidla nebo postupy včetně těch, které se týkají možností veřejnosti předkládat připomínky.

ČLÁNEK 18.6

Včasné informování o plánovaných regulačních opatřeních

Regulační orgán každé strany nejméně jednou ročně zpřístupní veřejnosti seznam plánovaných významných¹ regulačních opatření spolu se stručným popisem jejich oblasti působnosti a cílů, případně včetně odhadovaného harmonogramu jejich přijetí. Případně pokud regulační orgán strany tento seznam veřejnosti nezpřístupní, poskytne tato strana seznam spolu se stručným popisem každoročně a co možná nejdříve Výboru pro spolupráci v oblasti regulace zřízenému podle článku 22.3. Tento seznam spolu se stručným popisem, s výjimkou informací označených jako důvěrné, může regulační orgán každé strany zpřístupnit veřejnosti.

¹ Regulační orgán každé strany může určit, co jsou pro účely jeho povinností podle tohoto oddílu „významná“ regulační opatření.

ČLÁNEK 18.7

Veřejné konzultace

1. Při přípravě významných regulačních opatření regulační orgán každé strany v případě potřeby a v souladu s příslušnými pravidly a postupy:
 - a) zveřejní návrh regulačních opatření nebo konzultační dokumenty s dostatečnými podrobnostmi ohledně regulačních opatření, která se připravují, aby měl kdokoli možnost posoudit, zda a jakým způsobem by mohla významně ovlivnit jeho zájmy;
 - b) nediskriminačním způsobem poskytne všem osobám přiměřené příležitosti k připomínkování a
 - c) zohlední obdržené připomínky.
2. Regulační orgán každé strany by měl používat elektronické prostředky komunikace a usilovat o udržování specializovaného internetového portálu s jednotným přístupem pro účely poskytování informací a přijímání připomínek týkajících se veřejných konzultací.

3. Regulační orgán každé strany zpřístupní veřejnosti veškeré obdržené připomínky nebo shrnutí výsledků konzultací. Tato povinnost se nepoužije v míře nezbytné pro ochranu důvěrných informací, odmítnutí zpřístupnění osobních údajů či nevhodného obsahu nebo z jiných závažných důvodů, jako je riziko poškození zájmů třetí strany.

ČLÁNEK 18.8

Posouzení dopadů

1. Regulační orgán každé strany se vynasnaží v souladu s příslušnými pravidly a postupy systematicky provádět posouzení dopadů významných regulačních opatření, která se připravují.

2. Při přípravě posouzení dopadů regulační orgán každé strany zřídí a udržuje procesy a mechanismy, jež umožní zohlednit tyto faktory:

- a) potřebnost daného regulačního opatření, včetně povahy a významu otázky, kterou se má regulační opatření zabývat;
- b) všechny proveditelné a vhodné regulační nebo neregulační alternativy, jak by mohlo být dosaženo cílů veřejné politiky dané strany, včetně možnosti nulové regulace, je-li dostupná;

- c) v možné a vhodné míře možný sociální a hospodářský dopad těchto alternativ a jejich dopad na životní prostředí, a to i na obchod a na malé a střední podniky, a
 - d) v případě potřeby, jak se zvažované možnosti vztahují na relevantní mezinárodní normy, včetně důvodů pro odchýlení se.
3. Regulační orgán každé strany zveřejní zjištění svého posouzení dopadů nejpozději v den, kdy je zveřejněno související navrhované nebo konečné regulační opatření.

ČLÁNEK 18.9

Zpětné hodnocení

1. Regulační orgán každé strany udržuje procesy nebo mechanismy, jež podporují pravidelné zpětné hodnocení platných regulačních opatření.
2. Regulační orgán každé strany zpřístupní své plány zpětných hodnocení a jejich výsledky veřejnosti v rozsahu, který je v souladu s příslušnými pravidly a postupy.

ČLÁNEK 18.10

Příležitost k předložení připomínek

Aniž je dotčeno provádění cílů veřejné politiky stran, poskytne regulační orgán každé strany všem osobám příležitost k připomínkování s cílem zlepšit platná regulační opatření, včetně návrhů na zjednodušení nebo na snížení zbytečné zátěže.

ČLÁNEK 18.11

Výměna informací o osvědčených regulačních postupech

Regulační orgány usilují mimo jiné v rámci Výboru pro spolupráci v oblasti regulace o výměnu informací o svých osvědčených regulačních postupech, jak je uvedeno v tomto pododdíle, například postupů při posuzování dopadů včetně posouzení účinků na obchod a investice nebo při zpětných hodnoceních.

PODODDÍL 3

Spolupráce v oblasti regulace

ČLÁNEK 18.12

Činnosti týkající se spolupráce v oblasti regulace

1. Každá strana může druhé straně navrhnout činnosti týkající se spolupráce v oblasti regulace. Tento návrh předloží prostřednictvím kontaktního místa určeného v souladu s článkem 18.15.
2. Druhá strana návrh v příslušné lhůtě přezkoumá a uvědomí navrhující stranu, zda se domnívá, že je navrhovaná činnost vhodná pro spolupráci v oblasti regulace.
3. Návrh činností týkajících se spolupráce v oblasti regulace uvedený v odstavci 1 projedná na žádost některé strany Výbor pro spolupráci v oblasti regulace.
4. Za účelem určení vhodných činností pro spolupráci v oblasti regulace každá strana zváží:
 - a) seznam uvedený v článku 18.6 a

- b) návrhy činností týkajících se spolupráce v oblasti regulace předložené osobami stran, které jsou opodstatněné a jsou k nim přiloženy příslušné informace.

5. Pokud se strany rozhodnou zapojit do určité činnosti týkající se spolupráce v oblasti regulace, regulační orgán každé strany:

- a) uvědomí regulační orgán druhé strany o vytváření nových nebo revizi stávajících opatření, která jsou pro tuto činnost týkající se spolupráce v oblasti regulace relevantní;
- b) na požádání poskytne informace a zapojí se do diskuse o opatřeních, která jsou pro tuto činnost týkající se spolupráce v oblasti regulace relevantní, a
- c) při vytváření nových nebo revizi stávajících regulačních nebo jiných opatření v maximální možné míře zváží všechny regulační přístupy druhé strany v týchž nebo souvisejících záležitostech.

6. Strany se mohou do činností týkajících se spolupráce v oblasti regulace zapojit na dobrovolném základě. Strana může účast na činnostech týkajících se spolupráce v oblasti regulace odmítnout nebo od nich odstoupit. Strana, která odmítne účast na činnostech týkajících se spolupráce v oblasti regulace nebo od nich odstoupí, by měla druhé straně vysvětlit důvody svého rozhodnutí.

7. Regulační orgány mohou v případě potřeby po vzájemné dohodě pověřit prováděním činností týkajících se spolupráce v oblasti regulace příslušné orgány stran.

ČLÁNEK 18.13

Osvědčené postupy na podporu slučitelnosti předpisů

Regulační orgán každé strany s cílem prosazovat slučitelnost předpisů zváží mimo jiné:

- a) podporu společných zásad, pokynů, kodexů chování, vzájemného uznávání rovnocennosti a prováděcích nástrojů, aby se předešlo zbytečnému zdvojování regulačních požadavků, jako jsou zkoušení, kvalifikace, audity nebo inspekce, a
- b) dvoustrannou spolupráci a spolupráci se třetími zeměmi na příslušných mezinárodních fórech, pokud je to možné, a to i prostřednictvím společných iniciativ a návrhů, s cílem rozvíjet a podporovat přijetí a uplatňování mezinárodních regulačních norem, pokynů či jiných přístupů.

PODODDÍL 4

Institucionální ustanovení

ČLÁNEK 18.14

Výbor pro spolupráci v oblasti regulace

1. Výbor pro spolupráci v oblasti regulace zřízený podle článku 22.3 posiluje a prosazuje osvědčené regulační postupy a spolupráci stran v oblasti regulace v souladu s ustanoveními tohoto oddílu.
2. Výbor pro spolupráci v oblasti regulace může vyzvat zúčastněné osoby k účasti na svých zasedáních.
3. Výbor pro spolupráci v oblasti regulace může zejména:
 - a) projednávat návrhy činností týkajících se spolupráce v oblasti regulace;
 - b) provádět výměnu informací týkajících se osvědčených regulačních postupů a podporovat je;

- c) doporučovat činnosti týkající se spolupráce v oblasti regulace v záležitostech společného zájmu stran, včetně předregulačního zjišťování údajů;
- d) podporovat dvoustranné činnosti týkající se spolupráce v oblasti regulace s cílem usnadnit dosažení kompatibilních výsledků obou stran v oblasti regulace, zejména tam, kde regulační opatření neexistují nebo kde je jejich vytváření v počáteční fázi;
- e) podporovat vytváření praktických mechanismů, prováděcích nástrojů a osvědčených postupů na podporu osvědčených regulačních postupů a spolupráce v oblasti regulace;
- f) podporovat spolupráci a koordinaci v oblasti regulace na mezinárodních fórech, včetně pravidelné dvoustranné výměny informací o relevantních probíhajících nebo plánovaných činnostech;
- g) pravidelně určovat a podporovat prioritní oblasti spolupráce v oblasti regulace;
- h) v případě nutnosti poskytovat pokyny v zájmu zjednodušení spolupráce dalších specializovaných výborů uvedených v článku 22.3 v oblasti regulace a dalších dvoustranných fór spolupráce v oblasti regulace;
- i) zvážit zprávu o výsledcích konzultací uvedenou v čl. 18.16 odst. 8 a popřípadě přezkoumat pokrok při provádění uspokojivého řešení uvedeného v čl. 18.16 odst. 6 a

- j) v případě potřeby zřídit pracovní skupiny *ad hoc*, aby prováděly konkrétní činnosti týkající se spolupráce v oblasti regulace a podávaly zprávy Výboru pro spolupráci v oblasti regulace.

4. Výbor pro spolupráci v oblasti regulace:

- a) se sejde do jednoho roku ode dne vstupu této dohody v platnost a poté nejméně jednou ročně, pokud zástupci stran nerozhodnou jinak, a
- b) na svém prvním zasedání po vstupu této dohody v platnost schválí svůj jednací řád.

ČLÁNEK 18.15

Kontaktní místa

Každá strana po vstupu této dohody v platnost určí kontaktní místo pro provádění tohoto oddílu a výměnu informací podle článku 18.16 a druhé straně oznámí jeho kontaktní údaje včetně informací týkajících se příslušných úředníků. Strany se neprodleně vzájemně uvědomí o jakékoli změně těchto kontaktních údajů.

ČLÁNEK 18.16

Výměna informací o plánovaných nebo stávajících regulačních opatřeních

1. Strana může druhé straně předložit žádost o informace a vysvětlení, pokud jde o plánovaná nebo stávající regulační opatření druhé strany. Strana, již je žádost adresována, se vynasnaží pohotově odpovědět.
2. Strana může druhé straně předložit žádost o zvážení svých obav, pokud jde o plánovaná nebo stávající regulační opatření druhé strany. Ve své žádosti uvede dožadující strana sporné regulační opatření, popíše své obavy a případně vznese otázky.
3. Odpovídající strana poskytne co nejdříve, avšak s výjimkou případů, kdy je to odůvodněno, nejpozději do 60 dnů od obdržení žádosti písemné připomínky k obavám, které uvedla dožadující strana podle odstavce 2. Tyto připomínky v možné míře zahrnují mimo jiné politické cíle a odůvodnění regulačního opatření, a je-li to relevantní, vysvětlení absence opatření méně omezujícího obchod nebo investice, které by mohlo stejně účinně dosáhnout téhož cíle politiky. Odpovídající strana zodpoví jakékoli otázky k vyjasnění podané dožadující stranou.

4. Dožadující strana může požádat o konzultace s odpovídající stranou:
- a) po obdržení písemných připomínek uvedených v odstavci 3 nebo
 - b) po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 3, pokud odpovídající strana v této lhůtě nepředloží písemné připomínky.
5. Konzultace se mohou konat prostřednictvím osobního setkání nebo elektronických prostředků. Každá strana jmenuje úředníka odpovědného za konání těchto setkání.
6. V průběhu konzultací strany v dobré víře prozkoumají možné uspokojivé řešení, které by rozptýlilo obavy dožadující strany, včetně návrhů na úpravu sporného regulačního opatření nebo přijetí regulačního opatření méně omezujícího obchod nebo investice, je-li to relevantní.
7. Po stranách se nesmí požadovat, aby zveřejnily důvěrné nebo citlivé informace či údaje.
8. Dožadující strana vypracuje na základě konzultace s odpovídající stranou zprávu o výsledcích těchto konzultací. Kontaktní místo dožadující strany zašle zprávu Výboru pro spolupráci v oblasti regulace ke zvážení.

9. Žádost podle odstavce 2 může být rovněž předložena v případech, kdy v příslušném specializovaném výboru není dosaženo uspokojivého řešení, přičemž jí nejsou dotčena práva a povinnosti stran podle kapitoly 21 ani podle postupu pro řešení sporů stanoveného v jakékoli jiné použitelné dohodě.

10. Žádost uvedená v odstavci 2 nesmí požadovat, aby odpovídající strana dosáhla určitého regulačního výsledku, a nesmí zdržovat přijetí žádného regulačního opatření.

ODDÍL B

Dobré životní podmínky zvířat

ČLÁNEK 18.17

Dobré životní podmínky zvířat

1. Strany budou ke vzájemnému prospěchu spolupracovat v otázkách dobrých životních podmínek zvířat s důrazem na hospodářská zvířata za účelem zlepšení vzájemného porozumění svým právním předpisům.

2. Za tímto účelem mohou po vzájemné dohodě přijmout pracovní plán, který stanoví priority a kategorie zvířat, jichž se má týkat tento článek, a na zřízení odborné pracovní skupiny pro dobré životní podmínky zvířat, která bude provádět výměnu informací, odborných znalostí a zkušeností v oblasti dobrých životních podmínek zvířat a zkoumat možnosti podpory další spolupráce.

ODDÍL C

Závěrečná ustanovení

ČLÁNEK 18.18

Uplatňování oddílu A

1. Ustanovení oddílu A se nepoužijí na oddíl B a na spolupráci v oblasti finanční regulace stanovené v kapitole 8 oddíle E pododdíle 5.

2. Bez ohledu na článek 18.3 mají jakákoli zvláštní ustanovení jiných kapitol této dohody přednost před ustanoveními oddílu A v rozsahu nezbytném pro uplatňování těchto zvláštních ustanovení.

ČLÁNEK 18.19

Řešení sporů

Ustanovení této kapitoly nejsou předmětem řešení sporů podle kapitoly 21.

KAPITOLA 19

SPOLUPRÁCE V OBLASTI ZEMĚDĚLSTVÍ

ČLÁNEK 19.1

Cíle

Strany uznávají, že podpora vzájemného obchodu se zemědělskými produkty¹ a potravinami je v jejich společném zájmu, a usilují o podporu spolupráce v oblasti udržitelného zemědělství, včetně rozvoje venkova a výměny odborných informací a osvědčených postupů pro zajištění bezpečných a vysoce kvalitních potravin pro spotřebitele v Evropské unii a v Japonsku.

¹ Pro účely této kapitoly nezahrnují „zemědělské produkty“ lesnické produkty a produkty rybolovu.

ČLÁNEK 19.2

Oblast působnosti

1. Strany v souladu se svými příslušnými právními předpisy spolupracují v oblastech uvedených v článku 19.1. Strany podporují a usnadňují spolupráci mezi příslušnými skupinami, subjekty, příslušnými orgány a dalšími organizacemi stran.
2. Oblast působnosti uvedená v odstavci 1 zahrnuje:
 - a) podporu obchodu se zemědělskými produkty a potravinami, včetně dialogu o příslušných právních předpisech;
 - b) spolupráci s cílem zlepšit řízení, produktivitu a konkurenceschopnost zemědělských podniků, včetně výměny osvědčených postupů týkajících se udržitelného zemědělství, jakož i využívání technologií a inovací;
 - c) spolupráci v oblasti výroby a technologií v zemědělství a potravinářství;
 - d) spolupráci v oblasti politiky jakosti zemědělských produktů, včetně zeměpisných označení¹, pokud se tato spolupráce nepřekrývá s úkoly Výboru pro duševní vlastnictví zřízeného podle článku 22.3, které souvisejí se zeměpisnými označeními;

¹ Pro účely této kapitoly se „politikou jakosti zemědělských produktů“ u zeměpisných označení rozumí politika jakosti zemědělských produktů u zeměpisných označení výrobků, na něž se vztahuje článek 14.22.

- e) spolupráci a výměnu osvědčených postupů na podporu rozvoje venkova, jako jsou politiky zaměřené na udržení producentů a mladých zemědělců ve venkovských oblastech, a
- f) konzultace dalších záležitostí, na něž se vztahuje článek 19.1, na nichž se strany dohodnou.

ČLÁNEK 19.3

Spolupráce v zájmu zlepšování podnikatelského prostředí

1. Každá strana přijme v souladu se svými právními předpisy vhodná opatření k dalšímu zlepšování podnikatelského prostředí v zemědělství a potravinářství pro osoby druhé strany, které svou podnikatelskou činnost provádějí na území prvně uvedené strany.
2. V zájmu dalšího zlepšování podnikatelského prostředí strany v souladu se svými právními předpisy podporují spolupráci mezi veřejnými orgány a zástupci svých příslušných zemědělských a potravinářských odvětví.

ČLÁNEK 19.4

Žádost o informace

Každá strana může druhé straně předložit žádost o informace a vysvětlení, pokud jde o opatření týkající se zemědělství nebo potravinářství. Dožádaná strana co nejdříve, avšak nejpozději do 60 dnů od obdržení žádosti, pokud se strany nedohodnou jinak, poskytne písemně informace týkající se žádosti, kterou předložila dožadující strana.

ČLÁNEK 19.5

Výbor pro spolupráci v oblasti zemědělství

1. Za účinné provádění a fungování této kapitoly je odpovědný Výbor pro spolupráci v oblasti zemědělství zřízený podle článku 22.3 (dále v této kapitole jen „výbor“).
2. Výbor plní tyto úkoly:
 - a) zajišťuje a přezkoumává provádění a fungování této kapitoly;
 - b) diskutuje o veškerých otázkách týkajících se této kapitoly;

- c) podává zprávy o zjištěních výboru Smíšenému výboru;
 - d) usnadňuje spolupráci mezi soukromými sektory stran, která přispívá k dosažení cílů této kapitoly, a
 - e) vykonává další úkoly, kterými jej pověří Smíšený výbor podle čl. 22.1 odst. 5 písm. b).
3. Výbor schválí svůj jednací řád a podrobnosti o spolupráci uvedené v této kapitole.
4. Výbor může na základě konsensu přizvat zástupce jiných příslušných subjektů, než jsou Evropská komise a vláda Japonska, kteří mají nezbytné odborné znalosti týkající se otázek, o nichž se má jednat.

ČLÁNEK 19.6

Kontaktní místa a komunikace

1. Každá strana po vstupu této dohody v platnost určí nejméně jedno kontaktní místo pro snazší komunikaci mezi stranami o jakékoli otázce týkající se této kapitoly a druhé straně oznámí jeho kontaktní údaje včetně informací týkajících se příslušných úředníků. Strany se neprodleně vzájemně uvědomí o jakékoli změně těchto kontaktních údajů.
2. O žádostech týkajících se této kapitoly, které podaly jiné příslušné subjekty strany, než jsou Evropská komise a vláda Japonska, informuje kontaktní místo této strany v přiměřené lhůtě kontaktní místo druhé strany uvedené v tomto článku.
3. Komunikace uvedená v této kapitole probíhá v anglickém jazyce.

ČLÁNEK 19.7

Vztah k jiným kapitolám

1. Pokud se strany nedohodnou jinak, tato kapitola se nepoužije na záležitosti, na něž se vztahuje kapitola 2, 6, 7 nebo 14.
2. Žádným ustanovením této kapitoly nejsou dotčena práva a povinnosti stran podle kapitol 2, 6, 7 a 14.

ČLÁNEK 19.8

Řešení sporů

Ustanovení této kapitoly nejsou předmětem řešení sporů podle kapitoly 21.

KAPITOLA 20

MALE A STREDNI PODNIKY

Článek 20.1

Cíl

Strany uznávají význam ustanovení této kapitoly, jakož i ostatních ustanovení této dohody, jejichž cílem je zlepšit spolupráci stran v záležitostech, které jsou důležité pro malé a střední podniky nebo které by mohly mít jinak pro malé a střední podniky obzvláštní přínos.

ČLÁNEK 20.2

Sdílení informací

1. Každá strana zřídí nebo zachová své vlastní veřejně přístupné internetové stránky obsahující informace týkající se této dohody včetně:
 - a) znění této dohody včetně všech příloh, zejména celních sazebníků a specifických pravidel původu produktu;

- b) shrnutí této dohody a
 - c) informací určených pro malé a střední podniky, které zahrnují:
 - i) popis ustanovení této dohody, která strana považuje za významné pro malé a střední podniky, a
 - ii) jakékoli další informace, které strana považuje za užitečné pro malé a střední podniky, které chtějí využít příležitostí, jež tato dohoda poskytuje.
2. Každá strana uvede na internetových stránkách uvedených v odstavci 1 odkazy na:
- a) odpovídající internetové stránky druhé strany;
 - b) internetové stránky svých orgánů státní správy a jiných příslušných subjektů, které poskytují informace, jež strana považuje za užitečné pro osoby, jež mají zájem o obchod, investice nebo podnikání na území této strany, a
 - c) internetové stránky Střediska pro průmyslovou spolupráci mezi EU a Japonskem nebo jeho nástupnické organizace.

3. Každá strana zajistí, aby internetové stránky, na něž se odkazuje v odst. 2 písm. b), obsahovaly informace týkající se:

- a) celních předpisů a režimů, jakož i popisu postupů, praktických kroků, formulářů, dokumentů a dalších informací požadovaných pro dovoz na celní území této strany, vývoz z tohoto území nebo tranzit přes toto území;
- b) právních předpisů včetně postupů týkajících se práv duševního vlastnictví;
- c) technických předpisů a postupů posuzování shody;
- d) sanitárních a fytosanitárních opatření, která mají význam pro dovoz a vývoz;
- e) uveřejňování oznámení o veřejných zakázkách v souladu s článkem 10.4 a dalších relevantních informací;
- f) postupů pro registraci podniků;
- g) daní vybraných při dovozu, uplatňují-li se, a
- h) dalších informací, jež strana považuje za užitečné pro malé a střední podniky.

4. Každá strana uveďe na internetových stránkách uvedených v odstavci 1 odkaz na databázi s možností elektronického vyhledávání podle kódu celní nomenklatury, která zahrnuje následující informace týkající se přístupu na její trh, pokud je strana považuje za použitelné:

- a) celní sazby, které musí strana použít na zboží pocházející z druhé strany, celní sazbu uplatňovanou podle doložky nejvyšších výhod a celní kvóty stanovené stranou;
- b) celní nebo jiné poplatky včetně poplatků vztahujících se na určitý výrobek, uplatňované na dovoz a vývoz nebo v souvislosti s nimi;
- c) jiná celní opatření;
- d) pravidla původu;
- e) navrácení cla, odklad cla nebo jiné druhy úlevy, kterými se snižují či navrací cla nebo osvobozuje od cel;
- f) kritéria k určení celní hodnoty zboží;
- g) požadavků země původu na označování, včetně umístění a způsobu označení, a
- h) další příslušná opatření.

5. Každá strana pravidelně nebo na žádost druhé strany přezkoumá informace a odkazy uvedené v odstavcích 1 až 4, aby byly aktuální a přesné.

6. Každá strana usiluje o zajištění toho, aby informace poskytované na základě tohoto článku byly prezentovány způsobem, který je pro malé a střední podniky snadné použít. Každá strana se vynasnaží, aby byly tyto informace k dispozici v anglickém jazyce.

7. Za přístup k informacím poskytnutým v souladu s odstavci 1 až 4 nesmí být žádné osobě ze žádné strany uložen žádný poplatek.

ČLÁNEK 20.3

Kontaktní místa pro malé a střední podniky

1. Každá strana po vstupu této dohody v platnost určí kontaktní místo pro provádění této kapitoly (dále v této kapitole jen „kontaktní místa pro malé a střední podniky“) a druhé straně oznámí jeho kontaktní údaje včetně informací týkajících se příslušných úředníků. Strany se neprodleně vzájemně uvědomí o jakékoli změně těchto kontaktních údajů.

2. Kontaktní místa pro malé a střední podniky plní v souladu s pravidly a postupy každé strany tyto úkoly:

- a) zajišťují, aby byly při provádění této dohody zohledněny potřeby malých a středních podniků;
- b) zvažují způsoby posílení vzájemné spolupráce v záležitostech, jež jsou pro malé a střední podniky důležité, s cílem rozšířit obchodní a investiční příležitosti malých a středních podniků;
- c) určují způsoby, jak by malé a střední podniky každé strany mohly využít nových příležitostí v rámci této dohody, a vyměňují si související informace;
- d) sledují provádění článku 20.2 a zajišťují, aby informace poskytované každou stranou byly aktuální a relevantní pro malé a střední podniky;
- e) pravidelně předkládají zprávu o svých činnostech a vhodná doporučení Smíšenému výboru a
- f) zvažují jakékoli další záležitosti významné pro malé a střední podniky, které spadají do působnosti této dohody.

3. Kontaktní místa pro malé a střední podniky mohou v souladu s pravidly a postupy každé strany doporučit Smíšenému výboru, aby strany na své internetové stránky uvedené v článku 20.2 doplnily další informace.

4. Kontaktní místa pro malé a střední podniky se vynasnaží řešit všechny další záležitosti, které jsou v zájmu malých a středních podniků v souvislosti s prováděním této dohody, mimo jiné pomocí:

- a) výměny informací s cílem pomoci stranám při sledování provádění této dohody v záležitostech významných pro malé a střední podniky;
- b) účasti na činnosti specializovaných výborů a pracovních skupin zřízených podle této dohody, včetně záležitostí regulační spolupráce a necelních otázek, a předkládání konkrétních otázek, které jsou předmětem zvláštního zájmu malých a středních podniků, těmto specializovaným výborům a pracovním skupinám v jejich oblastech působnosti, přičemž je třeba zamezit zdvojování práce, a
- c) zvažování oboustranně přijatelných řešení pro zlepšení schopnosti malých a středních podniků zapojit se do obchodu a investic mezi stranami.

5. Kontaktní místa pro malé a střední podniky se scházejí v případě potřeby a své činnosti vykonávají prostřednictvím vhodných komunikačních kanálů, které mohou zahrnovat elektronickou poštu, videokonference nebo jiné způsoby.

6. Kontaktní místa pro malé a střední podniky mohou při výkonu svých činností případně usilovat o spolupráci s odborníky z oblasti malých a středních podniků a z externích organizací.

ČLÁNEK 20.4

Řešení sporů

Ustanovení této kapitoly nejsou předmětem řešení sporů podle kapitoly 21.

KAPITOLA 21

ŘEŠENÍ SPORŮ

ODDÍL A

Cíl, oblast působnosti a definice

ČLÁNEK 21.1

Cíl

Cílem této kapitoly je zavést účinný a účelný mechanismus pro řešení sporů mezi stranami týkajících se výkladu a použití ustanovení této dohody s cílem dosáhnout oboustranně přijatelného řešení.

ČLÁNEK 21.2

Oblast působnosti

Není-li v této dohodě stanoveno jinak, tato kapitola se použije na řešení jakéhokoli sporu mezi stranami týkajícího se výkladu a uplatňování ustanovení této dohody.

ČLÁNEK 21.3

Definice

Pro účely této kapitoly:

- a) se „rozhodcem“ rozumí člen rozhodčího tribunálu;
- b) „naléhavé případy“ a „naléhavé záležitosti“ zahrnují takové případy, jež se týkají zboží nebo služeb, které v krátké době rychle ztrácejí kvalitu, stávající podobu nebo komerční hodnotu;
- c) se „kodexem chování“ rozumí kodexem chování rozhodců podle článku 21.30;
- d) se „žalující stranou“ rozumí strana, která požaduje ustavení rozhodčího tribunálu podle článku 21.7;
- e) se „zahrnutými ustanoveními“ rozumí podle článku 21.2 ustanovení této dohody, na něž se vztahuje tato kapitola;
- f) se „DSB“ rozumí Orgán WTO pro řešení sporů;

- g) se „rozhodčím tribunálem“ rozumí rozhodčí tribunál ustavený podle článku 21.7;
- h) se „žalovanou stranou“ rozumí strana, vůči níž byl předložen rozhodčímu tribunálu spor podle článku 21.7, a
- i) „jednacím řádem“ se rozumí jednací řád rozhodčího tribunálu uvedený v článku 21.30.

ODDÍL B

Konzultace a mediace

ČLÁNEK 21.4

Žádost o informace

Před podáním žádosti o konzultace podle článku 21.5 nebo o mediaci podle článku 21.6 si může strana písemně vyžádat jakékoli relevantní informace týkající se sporného opatření. Strana, již byla tato žádost adresována, se vynasnaží požadované informace uvést v písemné odpovědi, kterou poskytne nejpozději do 20 dnů ode dne obdržení žádosti.

ČLÁNEK 21.5

Konzultace

1. Strany usilují o vyřešení sporů, na něž se vztahuje článek 21.2, prostřednictvím konzultací vedených v dobré víře s cílem dosáhnout oboustranně přijatelného řešení.
2. Strana může písemně požádat druhou stranu o konzultace. Žádající strana uvede ve své žádosti o konzultace důvody pro její podání, včetně identifikace sporného opatření, a uvedení jeho skutkového a právního základu, přičemž specifikuje příslušná zahrnutá ustanovení.
3. V průběhu konzultací poskytne každá strana dostatek informací, jež umožní úplné přezkoumání sporného opatření, včetně toho, jak by toto opatření mohlo ovlivnit fungování a uplatňování této dohody.

4. Dožádaná strana odpoví na žádost nejpozději do deseti dnů od jejího obdržení. Strany zahájí konzultace nejpozději do 30 pracovních dnů ode dne obdržení žádosti. Konzultace se považují za ukončené nejpozději do 45 dnů ode dne obdržení žádosti, pokud se strany nedohodnou jinak. Domnívají-li se obě strany, že se daná věc týká naléhavých záležitostí, konzultace se považují za ukončené nejpozději do 25 dnů ode dne obdržení žádosti, pokud se strany nedohodnou jinak.

5. Konzultace se mohou konat prostřednictvím osobního setkání nebo jiných komunikačních prostředků, na kterých se strany dohodnou. Konají-li se konzultace prostřednictvím osobního setkání, probíhají na území dožádané strany, pokud se strany nedohodnou jinak.

6. Konzultace, včetně veškerých informací zveřejněných a stanovisek přijatých stranami během těchto řízení, jsou důvěrné a nejsou jimi dotčena práva žádné ze stran v jakémkoli dalším řízení.

ČLÁNEK 21.6

Mediace

1. Strana může kdykoli požádat druhou stranu, aby se zúčastnila postupu mediaci ohledně jakékoli záležitosti spadající do působnosti této kapitoly, která se týká se opatření, jež má nepříznivý vliv na obchod nebo investice mezi stranami.
2. Strany se mohou kdykoli dohodnout, že se zúčastní postupu mediaci, který se zahájí, proběhne a skončí v souladu s mediačním mechanismem, který přijme Smíšený výbor na svém prvním zasedání podle čl. 22.1 odst. 4 písm. f).
3. Dohodnou-li se na tom strany, může postup mediaci pokračovat i během postupů pro rozhodčí tribunál stanovených v oddíle C.

ODDÍL C

Jednání rozhodčího tribunálu

ČLÁNEK 21.7

Ustavení rozhodčího tribunálu

1. Strana, která usilovala o konzultace podle článku 21.5, může požádat o ustavení rozhodčího tribunálu, pokud:
 - a) druhá strana neodpoví na žádost o konzultace do 10 dnů ode dne jejího obdržení, nebo pokud do 30 dnů ode dne obdržení žádosti nezahájí konzultace;
 - b) se strany dohodnou, že nepovedou konzultace, nebo
 - c) se stranám nepodaří vyřešit spor pomocí konzultací do 45 dnů nebo u naléhavých případů do 25 dnů ode dne obdržení žádosti o konzultace, pokud se strany nedohodnou jinak.

2. Písemná žádost o ustavení rozhodčího tribunálu podle odstavce 1 se zašle žalované straně. Žalující strana ve své stížnosti výslovně uvede:

- a) sporné opatření;
- b) právní základ stížnosti s uvedením příslušných zahrnutých ustanovení, aby bylo jasné vysvětleno, jakým způsobem je dané opatření s těmito ustanoveními v rozporu, a
- c) skutkový základ.

ČLÁNEK 21.8

Složení rozhodčího tribunálu

- 1. Rozhodčí tribunál se skládá ze tří rozhodců.
- 2. Nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy žalovaná strana obdržela žádost o ustavení rozhodčího tribunálu, přistoupí strany ke konzultaci s cílem dosáhnout dohody o jeho složení.

3. Nedohodnou-li se strany na složení rozhodčího tribunálu ve lhůtě stanovené v odstavci 2, každá strana nejpozději do pěti dnů od uplynutí lhůty stanovené v odstavci 2 jmenuje jednoho rozhodce ze svého dílčího seznamu sestaveného podle článku 21.9. Nejmenuje-li některá strana rozhodce v této lhůtě, spolupředseda Smíšeného výboru žalující strany vybere losem nejpozději do pěti dnů od uplynutí dané lhůty rozhodce z dílčího seznamu strany, která nejmenovala rozhodce podle článku 21.9. Spolupředseda Smíšeného výboru žalující strany může k výběru rozhodce losem zmocnit svého zástupce.

4. Nedohodnou-li se strany na osobě předsedy rozhodčího tribunálu ve lhůtě stanovené v odstavci 2, spolupředseda Smíšeného výboru žalující strany na žádost jedné ze stran vybere losem nejpozději do pěti dnů od obdržení žádosti předsedu rozhodčího tribunálu z dílčího seznamu předsedů sestaveného podle článku 21.9. Tato žádost musí být současně oznámena druhé straně. Spolupředseda Smíšeného výboru žalující strany může k výběru předsedy rozhodčího tribunálu losem zmocnit svého zástupce.

5. V případě, že seznam stanovený v článku 21.9 není sestaven nebo neobsahuje alespoň devět osob, jak je stanoveno v uvedeném článku, použijí se tyto postupy:

a) pro výběr předsedy:

- i) obsahuje-li dílčí seznam předsedů alespoň dvě osoby, na nichž se strany dohodly, spolupředseda Smíšeného výboru žalující strany nejpozději do pěti dnů od obdržení žádosti podle odstavce 4 vybere předsedu z těchto osob losem;
- ii) obsahuje-li dílčí seznam předsedů jednu osobu, na níž se strany dohodly, tato osoba bude vykonávat funkci předsedy, nebo
- iii) nedohodnou-li se strany na osobě předsedy tribunálu podle bodů ii) nebo iii), nebo pokud dílčí seznam předsedů neobsahuje žádnou osobu, na níž se strany dohodly, spolupředseda Smíšeného výboru žalující strany nejpozději do pěti dnů od obdržení žádosti podle odstavce 4 vybere předsedu losem z osob, které byly oficiálně navrženy některou stranou na funkci předsedy v době sestavování nebo aktualizace seznamu rozhodců uvedeného v článku 21.9. Strana může navrhnout nové jméno, pokud osoba jí oficiálně navržená na funkci předsedy již není k dispozici, a

b) pro výběr jiného rozhodce než předsedy:

- i) obsahuje-li dílčí seznam strany alespoň dvě osoby, na nichž se strany dohodly, tato strana nejpozději do pěti dnů od uplynutí lhůty stanovené v odstavci 2 vybere rozhodce z těchto osob;
- ii) obsahuje-li dílčí seznam strany jednu osobu, na níž se strany dohodly, tato osoba bude vykonávat funkci rozhodce, nebo
- iii) nelze-li jmenovat rozhodce podle bodů ii) nebo iii), nebo pokud dílčí seznam rozhodců neobsahuje žádnou osobu, na níž se strany dohodly, spolupředseda Smíšeného výboru žalující strany vybere rozhodce obdobně postupem uvedeným v písmenu a).

6. Za den ustavení rozhodčího tribunálu se považuje den, kdy poslední ze tří rozhodců stranám oznámí, že přijal své jmenování.

ČLÁNEK 21.9

Seznam rozhodců

1. Smíšený výbor na svém prvním zasedání podle čl. 22.1 odst. 2 sestaví seznam nejméně devíti osob, které jsou ochotny a schopny zastávat funkci rozhodců. Tento seznam sestává ze tří dílčích seznamů: jednoho dílčího seznamu za každou stranu a jednoho dílčího seznamu osob, které nejsou státními příslušníky žádné strany a budou vykonávat funkci předsedy rozhodčího tribunálu. Každý dílčí seznam obsahuje nejméně tři jména. Každá strana může za účelem sestavení nebo aktualizace dílčího seznamu předsedů navrhnout nejvýše tři osoby. Smíšený výbor zajistí, aby byl počet osob na seznamu rozhodců vždy udržován na úrovni požadované tímto odstavcem.
2. Smíšený výbor může sestavit další seznam tvořený osobami, které prokázaly odborné znalosti v konkrétních odvětvích, na něž se vztahuje tato dohoda, a který může být použit k sestavení rozhodčího tribunálu.

ČLÁNEK 21.10

Kvalifikace rozhodců

Všichni rozhodci:

- a) musí prokázat odborné znalosti v oblasti práva, mezinárodního obchodu a dalších oblastí, na něž se vztahuje tato dohoda, a předseda musí mít rovněž zkušenosti z rozhodčího řízení;
- b) musí být nezávislí, nesmí být spojeni s žádnou ze stran a nesmí jednat podle jejích pokynů;
- c) musí zastávat svou funkci jako soukromé osoby a nesmí jednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády, pokud jde o záležitosti týkající se sporu, a
- d) musí jednat ve shodě s kodexem chování.

ČLÁNEK 21.11

Nahrazení rozhodců

Pokud některý z rozhodců původního rozhodčího tribunálu není schopen účastnit se rozhodčího řízení podle této kapitoly, odstoupí nebo je třeba jej nahradit, protože nesplňuje požadavky kodexu chování, použije se postup uvedený v článku 21.8.

ČLÁNEK 21.12

Funkce rozhodčích tribunálů

Rozhodčí tribunál ustavený podle článku 21.7:

- a) objektivně posoudí předloženou záležitost včetně objektivního posouzení skutkových okolností daného případu a toho, zda jsou použitelná zahrnutá ustanovení a zda jsou s nimi slučitelná sporná opatření;
- b) ve svých rozhodnutích uvede skutková a právní zjištění a odůvodnění všech zjištění a učiněných závěrů a
- c) by měl pravidelně vést se stranami konzultace a poskytovat jim vhodné příležitosti, aby mohly dosáhnout vzájemně přijatelného řešení.

ČLÁNEK 21.13

Mandát

1. Pokud se obě strany nejpozději do 10 dnů od dne ustavení rozhodčího tribunálu nedohodnou jinak, je jeho mandátem:

„s ohledem na příslušná zahrnutá ustanovení této dohody uvedená stranami přezkoumat věc, která mu byla předložena v žádosti o ustavení rozhodčího tribunálu, rozhodovat o slučitelnosti daného opatření s příslušnými zahrnutými ustanoveními této dohody a vydat zprávu v souladu s články 21.18 a 21.19“.

2. Pokud se strany dohodnou na jiném mandátu, než je uveden v odstavci 1, oznámí rozhodčímu tribunálu dohodnutý mandát nejpozději do tří dnů od dosažení takové dohody.

ČLÁNEK 21.14

Rozhodnutí o naléhavých případech

Požaduje-li to strana, vydá rozhodčí tribunál nejpozději do 15 dnů ode dne svého ustavení rozhodnutí, zda se daný spor týká naléhavých záležitostí.

ČLÁNEK 21.15

Řízení rozhodčího tribunálu

1. Slyšení rozhodčího tribunálu jsou veřejná, pokud se strany nedohodnou jinak nebo pokud podání a argumenty některé strany neobsahují důvěrné informace. Neveřejná slyšení jsou důvěrná.
2. Pokud se strany nedohodnou jinak, konají se slyšení střídavě na území obou stran, přičemž první slyšení se koná na území žalované strany.
3. Rozhodčí tribunál a strany zacházejí se všemi informacemi, které jakákoli strana předložila rozhodčímu tribunálu a označila za důvěrné, jako s důvěrnými informacemi. Pokud strana předloží rozhodčímu tribunálu důvěrné znění písemného podání, poskytne na žádost druhé strany rovněž nedůvěrné shrnutí informací obsažených v jejím podání, které může být zveřejněno, a vysvětlení, proč jsou nezveřejněné informace důvěrné.
4. Poradní jednání rozhodčího tribunálu jsou důvěrná.

5. Strany dostanou příležitost být přítomny při jakékoli prezentaci, vyjádření, argumentech nebo protiargumentech učiněných během řízení. Strany si vzájemně poskytnou jakékoli jiné informace nebo písemná podání předložené rozhodčímu tribunálu včetně případných připomínek k popisné části průběžné zprávy, odpovědí na dotazy rozhodčího tribunálu a písemných připomínek k těmto odpovědím.
6. Průběžná a závěrečná zpráva jsou vypracovány bez přítomnosti stran a s ohledem na poskytnuté informace a učiněná vyjádření. Rozhodci přijímají plnou odpovědnost za vypracování zpráv a nesmějí tuto odpovědnost přenést na nikoho jiného.
7. Rozhodčí tribunál se vynasnaží přijímat svá rozhodnutí, včetně závěrečné zprávy, na základě konsenzu. Nelze-li dospět k rozhodnutí na základě konsenzu, může rovněž přijímat svá rozhodnutí, včetně závěrečné zprávy, většinovým hlasováním. Nesouhlasná stanoviska rozhodců se nezveřejňují.
8. Rozhodnutí rozhodčího tribunálu jsou pro strany konečná a závazná. Strany je musí bezpodmínečně přijmout. Nelze jimi rozšířit ani omezit práva a povinnosti stran podle této dohody. Nelze je vykládat tak, že na jejich základě mohou vznikat práva nebo povinnosti osob.

ČLÁNEK 21.16

Pravidla výkladu

Rozhodčí tribunál vykládá zahrnutá ustanovení v souladu se zvykovými výkladovými pravidly mezinárodního práva veřejného, včetně pravidel kodifikovaných Vídeňskou úmluvou o smluvním právu. Rozhodčí tribunál vezme v úvahu též příslušné výklady uvedené ve zprávách rozhodčího tribunálu a odvolacího orgánu přijatých DSB.

ČLÁNEK 21.17

Obdržení informací

1. Rozhodčí tribunál může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat strany o relevantní informace, které považuje za nezbytné a vhodné. Strany odpoví na jakoukoli žádost rozhodčího tribunálu o informace bezodkladně a v plném rozsahu.
2. Rozhodčí tribunál může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat jakýkoli zdroj o jakékoli informace, které považuje za vhodné, včetně důvěrných informací. Rozhodčí tribunál má také právo si vyžádat stanoviska odborníků, považuje-li to za vhodné.

3. Fyzické osoby strany nebo právnické osoby usazené na území strany mohou v souladu s jednacím řádem předkládat rozhodčímu tribunálu podání *amicus curiae*.
4. Všechny informace získané rozhodčím tribunálem podle tohoto článku budou poskytovány stranám a strany mohou rozhodčímu tribunálu předkládat k těmto informacím připomínky.

ČLÁNEK 21.18

Průběžná zpráva

1. Rozhodčí tribunál předloží stranám nejpozději do 120 dnů ode dne svého ustavení průběžnou zprávu obsahující popisnou část a jeho zjištění způsobem, který stranám umožní zprávu posoudit. Pokud rozhodčí tribunál usoudí, že tuto lhůtu nelze dodržet, vyrozumí o tom jeho předseda písemně strany s uvedením důvodů zpoždění a dne předpokládaného vydání průběžné zprávy. Zpoždění nesmí být za žádných okolností delší než 30 dnů po uplynutí lhůty.
2. Strany mohou rozhodčímu tribunálu nejpozději do 15 dnů ode dne vydání průběžné zprávy předložit písemné připomínky a písemnou žádost, aby přezkoumal konkrétní aspekty průběžné zprávy. Rozhodčí tribunál posoudí písemné připomínky a žádosti stran k průběžné zprávě a poté může průběžnou zprávu změnit a provést jakékoli další zkoumání, jež považuje za vhodné.

3. V naléhavých případech

- a) se rozhodčí tribunál vynasnaží předložit průběžnou zprávu nejpozději do 60 dnů ode dne svého ustavení, a každopádně ji nevydá později než 75 dnů ode dne svého ustavení, a
- b) strany mohou rozhodčímu tribunálu nejpozději sedm dnů ode dne předložení průběžné zprávy předkládat písemné připomínky a písemnou žádost, aby přezkoumal konkrétní aspekty průběžné zprávy.

ČLÁNEK 21.19

Závěrečná zpráva

- 1. Rozhodčí tribunál předloží stranám závěrečnou zprávu nejpozději do 30 dnů ode dne vydání průběžné zprávy. Pokud má rozhodčí tribunál za to, že tuto lhůtu nelze dodržet, vyrozumí o tom jeho předseda písemně strany s uvedením důvodů zpoždění a dne předpokládaného vydání závěrečné zprávy. Zpoždění nesmí být za žádných okolností delší než 30 dnů od uplynutí lhůty.

2. V naléhavých případech se rozhodčí tribunál vynasnaží předložit závěrečnou zprávu nejpozději do 15 dnů ode dne vydání průběžné zprávy, a každopádně ji nevydá později než 30 dnů ode dne vydání průběžné zprávy.

3. Závěrečná zpráva musí obsahovat dostatečný rozbor jakýchkoli písemných připomínek a žádostí stran vznesených k průběžné zprávě. Rozhodčí tribunál může v závěrečné zprávě navrhnout, jakými způsoby by mohla být závěrečná zpráva provedena.

4. Strany zpřístupní závěrečnou zprávu v celém rozsahu veřejnosti nejpozději do 10 dnů ode dne jejího vydání, ledaže se v zájmu ochrany důvěrných informací rozhodnou zveřejnit pouze části závěrečné zprávy nebo ji nezveřejnit vůbec.

ČLÁNEK 21.20

Splnění požadavků závěrečné zprávy

1. Žalovaná strana přijme veškerá nezbytná opatření, aby urychleně a v dobré víře splnila požadavky závěrečné zprávy vydané podle článku 21.19.

2. Žalovaná strana nejpozději do 30 dnů ode dne vydání závěrečné zprávy oznámí žalující straně, jakou přiměřeně dlouhou lhůtu potřebuje pro splnění požadavků závěrečné zprávy, a strany se vynasnaží dohodnout na přiměřené lhůtě nezbytné pro splnění těchto požadavků. Pokud se strany nemohou na délce přiměřené lhůty dohodnout, může žalující strana nejpozději do 20 dnů ode dne obdržení oznámení učiněného podle tohoto odstavce žalovanou stranou podat písemnou žádost, aby délku přiměřené lhůty stanovil původní rozhodčí tribunál. Tato žádost musí být současně oznámena žalované straně. Původní rozhodčí tribunál oznámí stranám své rozhodnutí nejpozději do 30 dnů ode dne podání žádosti.
3. Délku přiměřené lhůty pro splnění požadavků závěrečné zprávy lze po vzájemné dohodě stran prodloužit.
4. Žalovaná strana písemně informuje nejméně jeden měsíc před uplynutím přiměřené lhůty pro splnění požadavků závěrečné zprávy, pokud se strany nedohodnou jinak, žalující stranu o tom, jak postupuje při plnění požadavků závěrečné zprávy.

ČLÁNEK 21.21

Přezkum splnění požadavků

1. Žalovaná strana nejpozději v den uplynutí přiměřené lhůty pro splnění požadavků závěrečné zprávy oznámí žalující straně veškerá opatření přijatá za účelem splnění požadavků závěrečné zprávy.
2. V případě neshody ohledně existence opatření přijatých za účelem splnění požadavků závěrečné zprávy nebo jejich souladu se zahrnutými ustanoveními může žalující strana písemně požádat původní rozhodčí tribunál, aby danou záležitost přezkoumal. Tato žádost musí být současně oznámena žalované straně.
3. V žádosti uvedené v odstavci 2 musí být uveden skutkový a právní základ stížnosti, včetně konkrétních sporných opatření, tak aby bylo jasné uvedeno, v čem jsou tato opatření v rozporu s příslušnými zahrnutými ustanoveními.
4. Rozhodčí tribunál oznámí stranám své rozhodnutí nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy mu byla věc postoupena.

ČLÁNEK 21.22

Dočasná nápravná opatření v případě nesplnění požadavků

1. Žalovaná strana na žádost žalující strany zahájí konzultace s cílem dosáhnout vzájemně přijatelné dohody o vyrovnaní či jakémkoli jiném urovnání, pokud:
 - a) v souladu s článkem 21.21 původní rozhodčí tribunál zjistí, že opatření přijatá za účelem splnění požadavků závěrečné zprávy oznámená žalovanou stranou nejsou v souladu s příslušnými zahrnutými ustanoveními;
 - b) žalovaná strana před uplynutím přiměřené lhůty stanovené podle čl. 21.20 odst. 2 neoznámí žádné opatření přijaté ke splnění požadavků závěrečné zprávy nebo
 - c) žalovaná strana oznámí žalující straně, že požadavky závěrečné zprávy nemůže splnit před uplynutím přiměřené lhůty stanovené podle čl. 21.20 odst. 2.

2. Pokud se žalující strana rozhodne nepodat žádost podle odstavce 1, nebo pokud ji podá a do 20 dnů ode dne obdržení žádosti učiněné podle odstavce 1 není dosaženo vzájemně přijatelné dohody o vyrovnání nebo jakémkoli jiném urovnání, může žalující strana písemně oznámit žalované straně, že hodlá pozastavit použití koncesí či jiných závazků vůči žalované straně podle zahrnutých ustanovení. V tomto oznámení uvede přesně míru zamýšleného pozastavení koncesí či jiných závazků.

3. Žalující strana má právo uplatnit pozastavení koncesí či jiných závazků uvedených v předchozím odstavci do 15 dnů ode dne obdržení oznámení žalovanou stranou, pokud žalovaná strana nepožádala o rozhodčí řízení podle odstavce 6.

4. Pozastavení koncesí či jiných závazků:

- a) musí být na úrovni odpovídající zrušení nebo omezení způsobenému neplněním požadavků závěrečné zprávy žalovanou stranou a
- b) může být použito v odvětvích, na něž se vztahuje řešení sporů podle článku 21.2 a 2 a jež jsou jiná než odvětví, v němž nebo v nichž rozhodčí tribunál toto zrušení nebo omezení zjistil, zejména pokud je žalující strana toho názoru, že toto pozastavení účinně přispívá k řádnému plnění požadavků.

5. Pozastavení koncesí či jiných závazků nebo vyrovnání či jakékoli jiné urovnání uvedené v tomto článku je dočasné a použije se pouze do doby, než je odstraněn nesoulad opatření s příslušnými zahrnutými ustanoveními zjištěný v závěrečné zprávě nebo dokud strany nedosáhnou vzájemně přijatelné dohody o vyrovnání nebo jakémkoli jiném urovnání.

6. Pokud se žalovaná strana domnívá, že pozastavení koncesí či jiných závazků je v rozporu s odstavcem 4, může tato strana písemně požádat původní rozhodčí tribunál, aby danou záležitost nejpozději do 15 dnů ode dne obdržení oznámení podle odstavce 2 přezkoumal. Tato žádost musí být současně oznámena žalující straně. Původní rozhodčí tribunál oznámí stranám své rozhodnutí v dané záležitosti nejpozději do 30 dnů ode dne podání žádosti. Koncese či jiné závazky nesmí být pozastaveny do té doby, než původní rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí. Pozastavení koncesí či jiných závazků musí být s tímto rozhodnutím v souladu.

ČLÁNEK 21.23

Přezkum splnění požadavků po přijetí dočasných nápravných opatření

1. Poté co žalovaná strana oznámí žalující straně opatření přijatá s cílem splnit požadavky závěrečné zprávy:
 - a) v situaci, kdy žalující strana uplatnila právo pozastavit koncese či jiné závazky v souladu s článkem 21.22, žalující strana pozastavení koncesí nebo jiných závazků ukončí nejpozději do 30 dnů ode dne obdržení oznámení, s výjimkou případů uvedených v odstavci 2, nebo
 - b) v situaci, kdy bylo dosaženo vzájemně přijatelné dohody o vyrovnání či jakémkoli jiném urovnání, může žalovaná strana uplatňování tohoto vyrovnání nebo jakéhokoli jiného urovnání ukončit nejpozději do 30 dnů ode dne obdržení oznámení, s výjimkou případů uvedených v odstavci 2.

2. Pokud strany do 30 dnů ode dne obdržení oznámení nedospějí k dohodě o tom, zda opatření oznámené podle odstavce 1 je v souladu s příslušnými zahrnutými ustanoveními, žalující strana písemně požádá původní rozhodčí tribunál, aby danou záležitost přezkoumal. Tato žádost musí být současně oznámena žalované straně. Rozhodnutí rozhodčího tribunálu musí být stranám oznámeno nejpozději do 45 dnů ode dne podání žádosti. Pokud rozhodčí tribunál rozhodne, že opatření oznámené podle odstavce 1 je v souladu s příslušnými zahrnutými ustanoveními, pozastavení koncesí či jiných závazků nebo uplatnění vyrovnání či jiného urovnání musí být ukončeno nejpozději do 15 dnů ode dne vydání rozhodnutí. Případně se úroveň pozastavení koncesí či jiných závazků nebo vyrovnání či jiného urovnání v návaznosti na rozhodnutí rozhodčího tribunálu upraví.

ČLÁNEK 21.24

Přerušení a ukončení řízení

Rozhodčí tribunál může na společnou žádost stran kdykoli přerušit řízení po dobu, na které se strany dohodnou, která však nepřesáhne 12 po sobě následujících měsíců. V případě takového přerušení se příslušné lhůty prodlouží o dobu, po kterou bylo řízení rozhodčího tribunálu přerušeno. Rozhodčí tribunál může řízení kdykoli obnovit na společnou žádost stran nebo po uplynutí dohodnuté doby přerušení na písemnou žádost kterékoli ze stran. Tato žádost musí být oznámena předsedovi rozhodčího tribunálu a v případě potřeby i druhé straně. Pokud je řízení rozhodčího tribunálu přerušeno na více než 12 po sobě následujících měsíců, pravomoc ustavit rozhodčí tribunál zanikne a jeho řízení se ukončí. Strany se mohou kdykoli dohodnout na ukončení řízení rozhodčího tribunálu. Tuto dohodu strany společně oznámí předsedovi rozhodčího tribunálu.

ODDÍL D

Obecná ustanovení

ČLÁNEK 21.25

Správa postupu pro řešení sporů

1. Každá strana:
 - a) určí úřad, který odpovídá za správu postupu pro řešení sporů podle této kapitoly;
 - b) odpovídá za provoz a náklady svého určeného úřadu a
 - c) nejpozději do tří měsíců ode dne vstupu této dohody v platnost písemně oznámí druhé straně sídlo úřadu a jeho kontaktní údaje.
2. Bez ohledu na odstavec 1 se strany mohou dohodnout, že společně pověří externí subjekt poskytováním podpory určitých administrativních úkolů v rámci postupu pro řešení sporů podle této kapitoly.

ČLÁNEK 21.26

Oboustranně přijatelné řešení

1. Strany mohou kdykoli dosáhnout oboustranně přijatelného řešení, pokud jde o jakýkoli spor podle článku 21.2.
2. Pokud je oboustranně přijatelného řešení dosaženo v průběhu řízení rozhodčího tribunálu nebo postupu mediace, strany společně oznámí dohodnuté řešení předsedovi rozhodčího tribunálu nebo mediátorovi. Na základě tohoto oznámení se řízení rozhodčího tribunálu nebo postup mediace ukončí.
3. Každá strana přijme opatření nezbytná k provedení oboustranně přijatelného řešení v dohodnuté lhůtě.
4. Provádějící strana nejpozději do dne uplynutí sjednané lhůty písemně informuje druhou stranu o veškerých opatřeních, která přijala, aby oboustranně přijatelné řešení provedla.

ČLÁNEK 21.27

Volba fóra

1. Vznikne-li spor o údajné porušení povinnosti podle této dohody konkrétním opatřením a v podstatě rovnocenné povinnosti podle jiné mezinárodní dohody, jejímiž stranami jsou obě strany, včetně Dohody o WTO, může žalující strana vybrat fórum, na němž se má spor urovnat.
2. Poté co strana s ohledem na určité opatření uvedené v odstavci 1 vybrala fórum a zahájila postup pro řešení sporů podle této kapitoly nebo podle jiné mezinárodní dohody, nezahájí tato strana s ohledem na toto opatření postup pro řešení sporů v rámci žádného jiného fóra, ledaže by prvně vybrané fórum z jurisdikčních nebo procesních důvodů neučinilo žádné zjištění ohledně sporných otázek.
3. Pro účely odstavce 2 platí:
 - a) postup pro řešení sporů podle této kapitoly se považuje za zahájený v okamžiku, kdy některá strana požádá o ustavení rozhodčího tribunálu podle čl. 21.7 odst. 1;
 - b) postup pro řešení sporů podle Dohody o WTO se považuje za zahájený v okamžiku, kdy některá strana požádá o ustavení skupiny odborníků podle článku 6 DSU, a

- c) postup pro řešení sporů podle jakékoli jiné dohody se považuje za zahájený v okamžiku, kdy některá strana požádá o ustavení panelu pro řešení sporů podle příslušných ustanovení takové dohody.

4. Žádné ustanovení této dohody nebrání kterékoli straně, aby uplatnila pozastavení koncesí či jiných závazků schválených DSB. Strana se nesmí dovolávat Dohody o WTO s cílem zabránit druhé straně v pozastavení koncesí či jiných závazků podle zahrnutých ustanovení.

ČLÁNEK 21.28

Lhůta

1. Všechny lhůty stanovené v této kapitole se počítají ode dne následujícího po jednání nebo skutečnosti, jichž se týkají.

2. Veškeré lhůty uvedené v této kapitole mohou být u konkrétního sporu po vzájemné dohodě stran změněny. Rozhodčí tribunál může kdykoli navrhnout stranám změnu jakékoliv lhůty uvedené v této kapitole s uvedením důvodů. Na žádost kterékoli strany rozhodčí tribunál rozhodne, zda je třeba změnit lhůtu uvedenou v odstavci 2 a v čl. 21.18 odst. 3 písm. b), a uvede důvody svého rozhodnutí, zejména s ohledem na složitost konkrétního sporu.

ČLÁNEK 21.29

Výdaje

Pokud se obě strany nedohodnou jinak, podílejí se strany na výdajích na rozhodčí tribunál, včetně odměn rozhodců, rovným dílem v souladu s jednacím řádem.

ČLÁNEK 21.30

Jednací řád a kodex chování

Řízení rozhodčího tribunálu stanovené v této kapitole probíhá v souladu s jednacím řádem rozhodčího tribunálu a kodexem chování rozhodců, které Smíšený výbor v souladu s čl. 22.1 odst. 4 písm. f) schválí na svém prvním zasedání.

KAPITOLA 22

INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 22.1

Smíšený výbor

1. Strany zřizují Smíšený výbor složený ze zástupců obou stran.
2. Smíšený výbor se poprvé sejde do tří měsíců ode dne vstupu této dohody v platnost. Poté Smíšený výbor zasedá jednou ročně, nedohodnou-li se zástupci stran ve specializovaných výborech jinak, nebo v naléhavých případech zasedne na žádost některé strany. Smíšený výbor se může scházet prostřednictvím osobního setkání nebo jiným způsobem, na němž se zástupci strany dohodli.
3. Zasedání Smíšeného výboru se konají střídavě v Evropské unii a v Japonsku, nedohodnou-li se zástupci stran jinak. Smíšenému výboru spolupředsedá člen Evropské komise a zástupce Japonska na ministerské úrovni odpovědný za záležitosti podle této dohody, nebo jejich zástupci.

4. V zájmu zajištění řádného a účinného fungování této dohody Smíšený výbor:
- a) přezkoumává a sleduje provádění a fungování této dohody a případně předkládá stranám doporučení;
 - b) příslušně dohlíží na práci všech specializovaných výborů, pracovních skupin a jiných subjektů zřízených na základě této dohody, koordinuje ji a doporučuje jim případná nezbytná opatření;
 - c) aniž je dotčena kapitola 21, usiluje o vyřešení případných problémů v oblastech, jichž se týká tato dohoda, nebo o urovnání případných sporů při výkladu nebo použití této dohody;
 - d) zvažuje jakékoli další záležitosti v oblastech, jichž se týká tato dohoda, na nichž se zástupci stran dohodnou;
 - e) na svém prvním zasedání schválí svůj jednací řád a
 - f) na svém prvním zasedání schválí jednací řád rozhodčího tribunálu a kodex chování rozhodců podle článku 21.30, jakož i postup mediace podle čl. 21.6 odst. 2.

5. V zájmu zajištění řádného a účinného fungování této dohody může Smíšený výbor:
- a) zřizovat nebo rušit specializované výbory, pracovní skupiny nebo jiné subjekty, jež nejsou uvedeny v člancích 22.3 a 22.4, a určit jejich složení, úkoly a způsob jejich práce;
 - b) přidělovat specializovaným výborům, pracovním skupinám nebo jiným subjektům povinnosti;
 - c) poskytovat informace o záležitostech, které spadají do oblasti působnosti této dohody, veřejnosti;
 - d) doporučovat stranám změny této dohody nebo rozhodovat o změnách této dohody v případech, které jsou konkrétně stanoveny v čl. 23.2 odst. 4;
 - e) schvalovat výklad ustanovení této dohody, který je závazný pro strany a všechny specializované výbory, pracovní skupiny a jiné subjekty zřízené podle této dohody, včetně rozhodčích tribunálů zřízených podle kapitoly 21, a
 - f) přijímat v rámci výkonu svých funkcí jakákoli jiná opatření, na nichž se strany dohodnou.

ČLÁNEK 22.2

Rozhodnutí a doporučení Smíšeného výboru

1. Smíšený výbor může přijímat rozhodnutí, stanoví-li to tato dohoda. Přijatá rozhodnutí jsou pro strany závazná. Každá strana přijme opatření nezbytná k provedení přijatých rozhodnutí.
2. Smíšený výbor může vydávat doporučení relevantní pro provádění a fungování této dohody.
3. Smíšený výbor přijímá všechna rozhodnutí a doporučení na základě konsenzu a může je přijímat při osobním setkání nebo písemnou formou.

ČLÁNEK 22.3

Specializované výbory

1. Pod záštitou Smíšeného výboru se zřizují tyto specializované výbory:
 - a) Výbor pro obchod se zbožím;

- b) Výbor pro pravidla původu a celní otázky;
- c) Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření;
- d) Výbor pro technické překážky obchodu;
- e) Výbor pro obchod službami, liberalizaci investic a elektronický obchod;
- f) Výbor pro vládní zakázky;
- g) Výbor pro duševní vlastnictví;
- h) Výbor pro obchod a udržitelný rozvoj;
- i) Výbor pro spolupráci v oblasti regulace a
- j) Výbor pro spolupráci v oblasti zemědělství.

2. Povinnosti a úkoly specializovaných výborů uvedených v odstavci 1 jsou vhodným způsobem vymezeny v příslušných kapitolách této dohody a mohou být pozměněny rozhodnutím Smíšeného výboru, ovšem jejich povinnosti zůstávají v rámci oblasti působnosti kapitol, za jejichž uplatňování a fungování jsou odpovědné.

3. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, specializované výbory:

- a) zasedají jednou ročně, nedohodnou-li se zástupci stran ve specializovaných výborech jinak, nebo na žádost některé strany nebo Smíšeného výboru;
- b) jsou složeny ze zástupců stran;
- c) mají za spolupředsedy zástupce stran na příslušné úrovni;
- d) zasedají střídavě v Evropské unii a v Japonsku, nedohodnou-li se zástupci stran ve specializovaných výborech jinak, nebo za použití jakýchkoli vhodných komunikačních prostředků;
- e) se dohodnou na termínech zasedání a stanoví pořad jednání na základě konsenzu a
- f) přijímají všechna rozhodnutí a vydávají doporučení na základě konsenzu dosaženého při osobním setkání nebo písemnou formou.

4. Specializované výbory mohou schválit svůj jednací řád. Dokud není tento jednací řád schválen, použije se obdobně jednací řád Smíšeného výboru.
5. Specializované výbory mohou předkládat návrhy rozhodnutí, která přijímá Smíšený výbor, nebo přijímat rozhodnutí v souladu s příslušnými ustanoveními této dohody.
6. Na žádost některé strany nebo na základě postoupení příslušným specializovaným výborem může Smíšený výbor řešit záležitosti, které příslušný specializovaný výbor nevyřešil.
7. Každý specializovaný výbor informuje Smíšený výbor s dostatečným předstihem o termínech a pořadu jednání svých zasedání a podá mu zprávu o výsledcích a závěrech každého zasedání.
8. Existence specializovaného výboru nebrání žádné ze stran v tom, aby předložila jakoukoli záležitost přímo Smíšenému výboru.

ČLÁNEK 22.4

Pracovní skupiny

1. Zřizuje se pracovní skupina pro víno a pracovní skupina pro motorová vozidla a jejich části a součásti pod záštitou Výboru pro obchod se zbožím. Povinnosti a úkoly těchto pracovních skupin vymezují články 2.35 a 20 přílohy 2-C.
2. V souladu s příslušnými kapitolami mohou být zřízeny tyto pracovní skupiny:
 - a) pracovní skupiny *ad hoc* pod záštitou Výboru pro sanitární a fytosanitární opatření;
 - b) odborné pracovní skupiny *ad hoc* pod záštitou Výboru pro technické překážky obchodu;
 - c) pracovní skupiny *ad hoc* pod záštitou Výboru pro spolupráci v oblasti regulace a
 - d) odborná pracovní skupina pro dobré životní podmínky zvířat pod záštitou Smíšeného výboru.

3. Není-li v této dohodě stanoveno jinak nebo nedohodnou-li se zástupci stran v pracovních skupinách jinak, pracovní skupiny:

- a) zasedají jednou ročně nebo na žádost některé strany nebo Smíšeného výboru;
- b) mají za spolupředsedy zástupce stran na příslušné úrovni;
- c) zasedají střídavě v Evropské unii a v Japonsku, nebo za použití jakýchkoli jiných vhodných komunikačních prostředků dohodnutých zástupci stran v pracovních skupinách;
- d) se dohodnou na termínech zasedání a stanoví pořad jednání na základě konsenzu a
- e) přijímají všechna rozhodnutí a vydávají doporučení na základě konsenzu dosaženého při osobním setkání nebo písemnou formou.

4. Pracovní skupiny mohou schválit svůj jednací řád. Dokud není tento jednací řád schválen, použije se obdobně jednací řád Smíšeného výboru.

5. Pracovní skupiny s dostatečným předstihem před zasedáními informují příslušné specializované výbory nebo případně Smíšený výbor o termínech zasedání a pořadu jednání. O svých činnostech podají zprávu na každém zasedání příslušných specializovaných výborů nebo případně Smíšeného výboru.

6. Existence pracovní skupiny nebrání žádné ze stran v tom, aby předala jakoukoli záležitost přímo Smíšenému výboru nebo příslušným specializovaným výborům.

ČLÁNEK 22.5

Práce specializovaných výborů, pracovních skupin a jiných subjektů

Specializované výbory, pracovní skupiny a jiné subjekty zřízené podle této dohody při výkonu svých úkolů zamezí zdvojování své činnosti.

ČLÁNEK 22.6

Kontaktní místa

1. Každá strana po vstupu této dohody v platnost určí kontaktní místo pro provádění této dohody a druhé straně oznámí jeho kontaktní údaje včetně informací týkajících se příslušných úředníků. Strany se neprodleně vzájemně uvědomí o jakékoli změně těchto kontaktních údajů.

2. Kontaktní místa:

- a) není-li v této dohodě stanoveno jinak, vydávají a přijímají veškerá oznámení a informace poskytované mezi oběma stranami podle této dohody;
- b) usnadňují jakoukoli další komunikaci mezi stranami o veškerých otázkách týkajících se této dohody a
- c) koordinují přípravy zasedání Smíšeného výboru.

KAPITOLA 23

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 23.1

Obecný přezkum

Aniž jsou dotčena ustanovení jiných kapitol týkající se přezkumu, strany provedou obecný přezkum provádění a fungování této dohody v 10. roce ode dne vstupu této dohody v platnost nebo v jiných termínech, na nichž se strany dohodnou.

ČLÁNEK 23.2

Změny

1. Tuto dohodu lze měnit na základě dohody mezi stranami.
2. Tyto změny vstoupí v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni, kdy si strany vzájemně oznámí, že splnily své příslušné použitelné právní požadavky a postupy pro vstup těchto změn v platnost, nebo od pozdějšího dne, na němž se strany dohodnou. Strany k tomuto oznámení využijí výměnu diplomatických nót mezi Evropskou unií a vládou Japonska.
3. V souladu s příslušnými domácími právními postupy stran může Smíšený výbor přijmout rozhodnutí o změně této dohody v případech uvedených v odstavci 4. Bez ohledu na odstavec 2 budou tyto změny potvrzeny výměnou diplomatických nót mezi Evropskou unií a vládou Japonska a vstoupí touto výměnou v platnost, nedohodnou-li se strany jinak.

4. Odstavec 3 se použije na:

- a) přílohu 2-A, pokud jsou změny provedeny v souladu se změnou harmonizovaného systému a nezahrnují změnu celní sazby, kterou má strana uplatňovat na zboží pocházející z druhé strany v souladu s přílohou 2-A;
- b) přílohu 2-C, dodatky 2-C-1 a 2-C-2;
- c) přílohu 2-E;
- d) kapitolu 3, přílohy 3-A až 3-F a dodatek 3-B-1;
- e) přílohu 10;
- f) přílohu 14-A;
- g) přílohu 14-B a
- h) ustanovení této dohody, která odkazují na ustanovení mezinárodních dohod nebo je do této dohody začleňují, v případě jejích změn nebo následných dohod.

ČLÁNEK 23.3

Vstup v platnost

Pokud se strany nedohodnou jinak, vstupuje tato dohoda v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni, kdy si strany vzájemně oznámí, že splnily své příslušné použitelné právní požadavky a postupy pro vstup této dohody v platnost. Strany k tomuto oznámení využijí výměnu diplomatických nót mezi Evropskou unií a vládou Japonska.

ČLÁNEK 23.4

Ukončení platnosti

1. Tato dohoda zůstává v platnosti, není-li její platnost v souladu s odstavcem 2 ukončena.
2. Kterákoli strana může druhé straně písemně oznámit svůj záměr tuto dohodu ukončit. Toto ukončení platnosti nabude účinku šest měsíců ode dne, kdy je písemné oznámení doručeno druhé straně, pokud se strany nedohodnou jinak.

ČLÁNEK 23.5

Neexistence přímého účinku na osoby

Aniž jsou dotčena práva a povinnosti osob podle jiných ustanovení veřejného mezinárodního práva, žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že osobám uděluje práva nebo ukládá povinnosti.

ČLÁNEK 23.6

Přílohy, dodatky a poznámky pod čarou

Přílohy a dodatky k této dohodě jsou její nedílnou součástí. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že poznámky pod čarou této dohody tvoří také její nedílnou součást.

ČLÁNEK 23.7

Budoucí přistoupení k Evropské unii

1. Evropská unie oznámí Japonsku žádost jakékoli třetí země o přistoupení k Evropské unii.

2. Během vyjednávání mezi Evropskou unií a třetí zemí uvedenou v odstavci 1 Evropská unie:
 - a) poskytne Japonsku na jeho žádost a v mezích možností informace o veškerých záležitostech, na něž se tato dohoda vztahuje, a
 - b) zohlední veškeré obavy vyjádřené ze strany Japonska.
3. V dostatečném předstihu před datem přistoupení třetí země k Evropské unii přezkoumá Smíšený výbor veškeré účinky takového přistoupení na tuto dohodu.
4. Před tím, než dohoda o přistoupení třetí země k Evropské unii vstoupí v platnost, strany v nezbytné míře:
 - a) upraví tuto dohodu v souladu s článkem 23.2, nebo
 - b) rozhodnutím Smíšeného výboru provedou jakékoli jiné nezbytné úpravy či přechodná opatření týkající se této dohody.

ČLÁNEK 23.8

Platná znění

1. Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském, švédském a japonském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost, s výjimkou části 2 přílohy 2-A, listin závazků Evropské unie v přílohách I až IV a části 2 oddíle A přílohy 10, které jsou sepsány ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

2. V případě rozdílů ve výkladu této dohody je rozhodující znění v jazyce, v němž byla dohoda sjednána.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní a řádně zplnomocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

V [MÍSTO] dne [DEN] [MĚSÍC] roku [ROK].

Za Evropskou unii:

Za Japonsko: